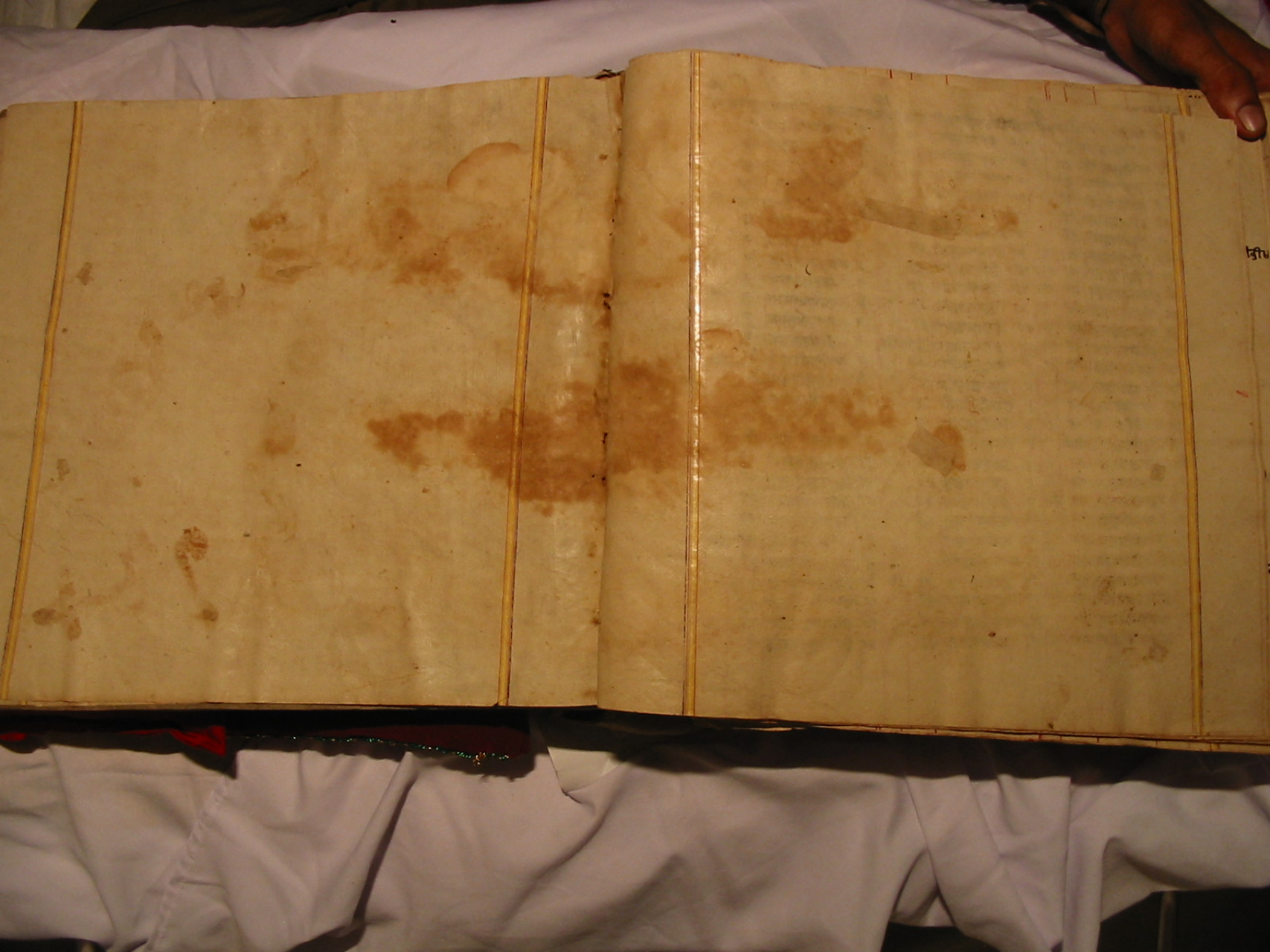
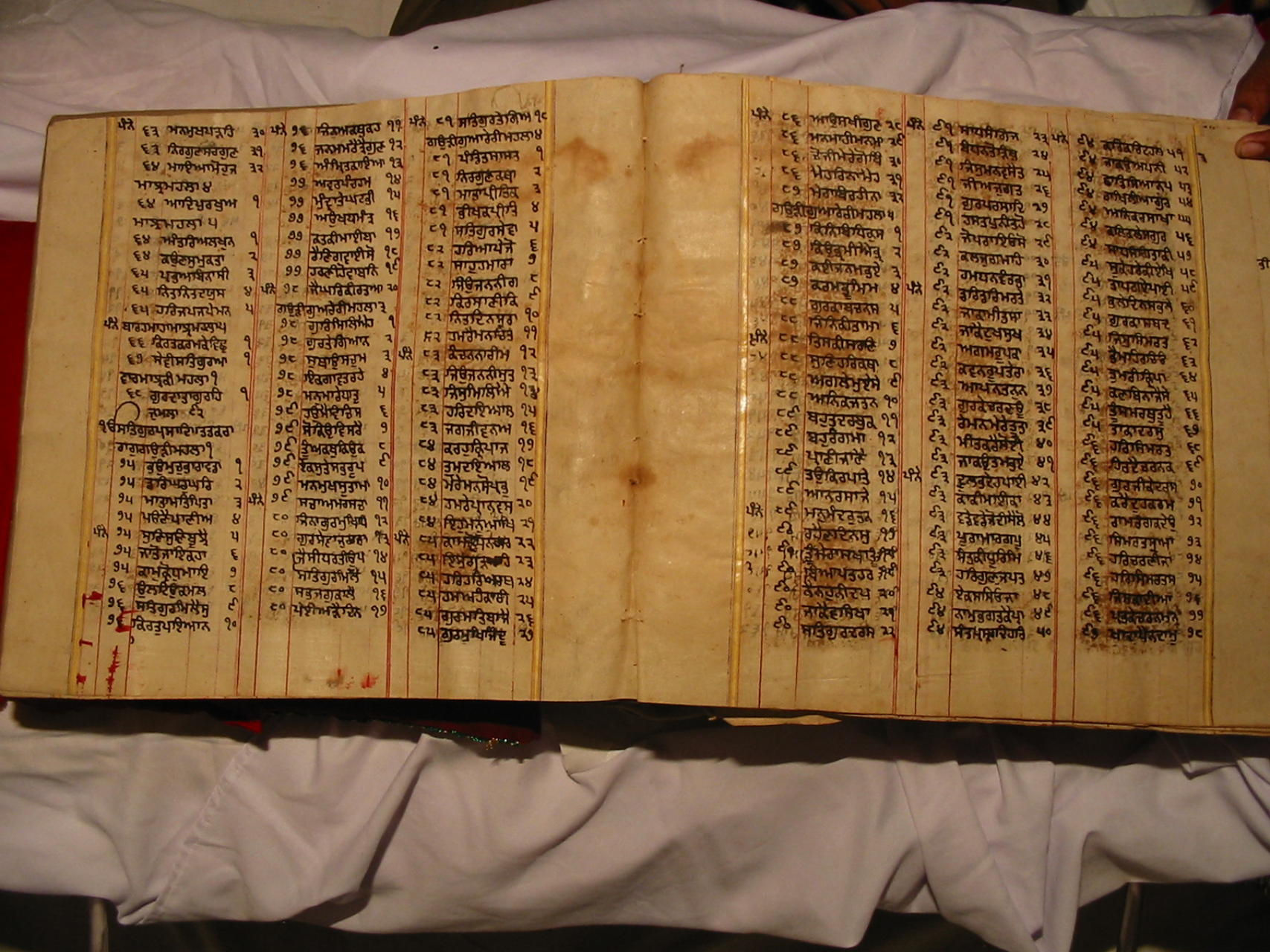
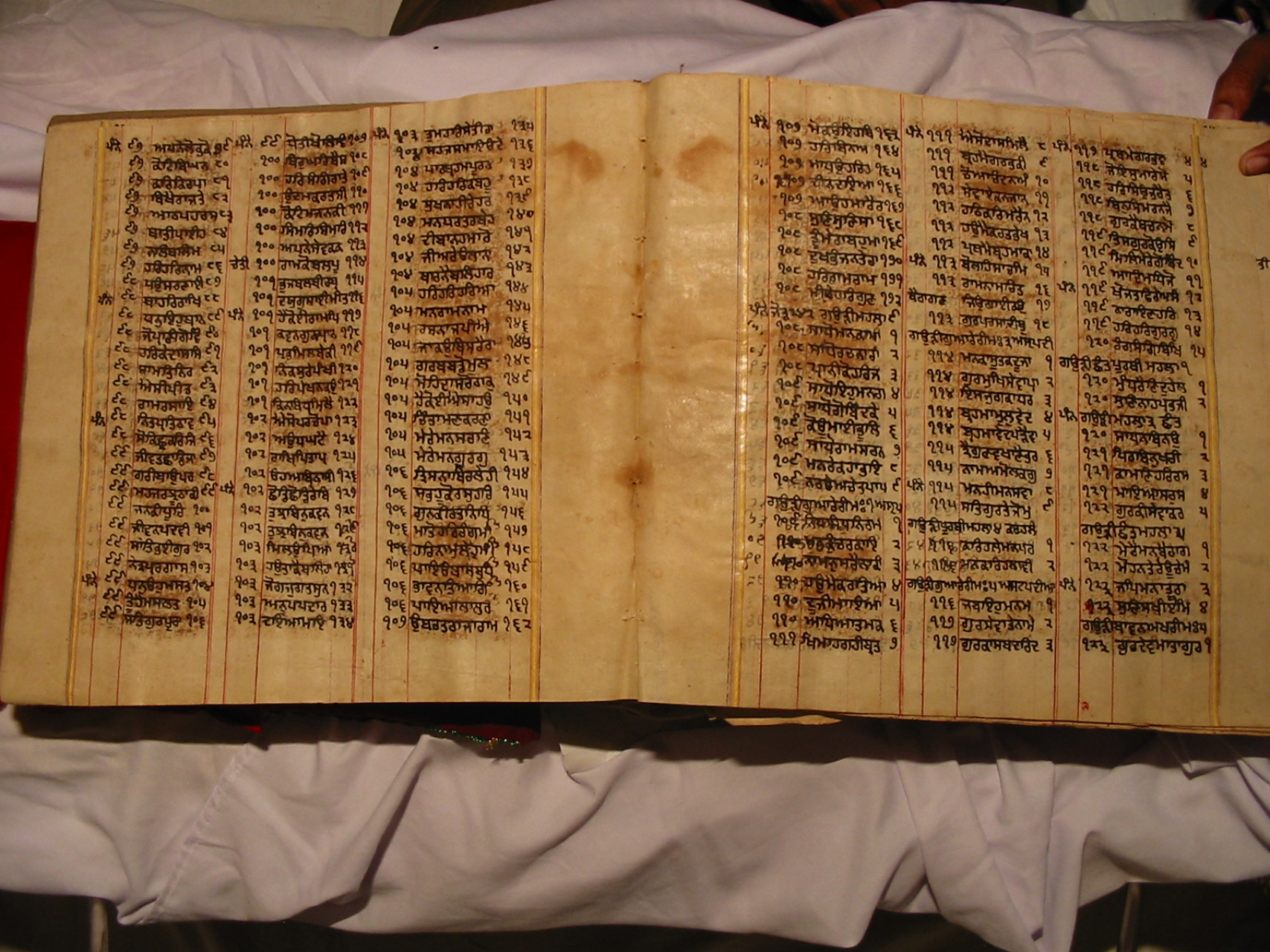

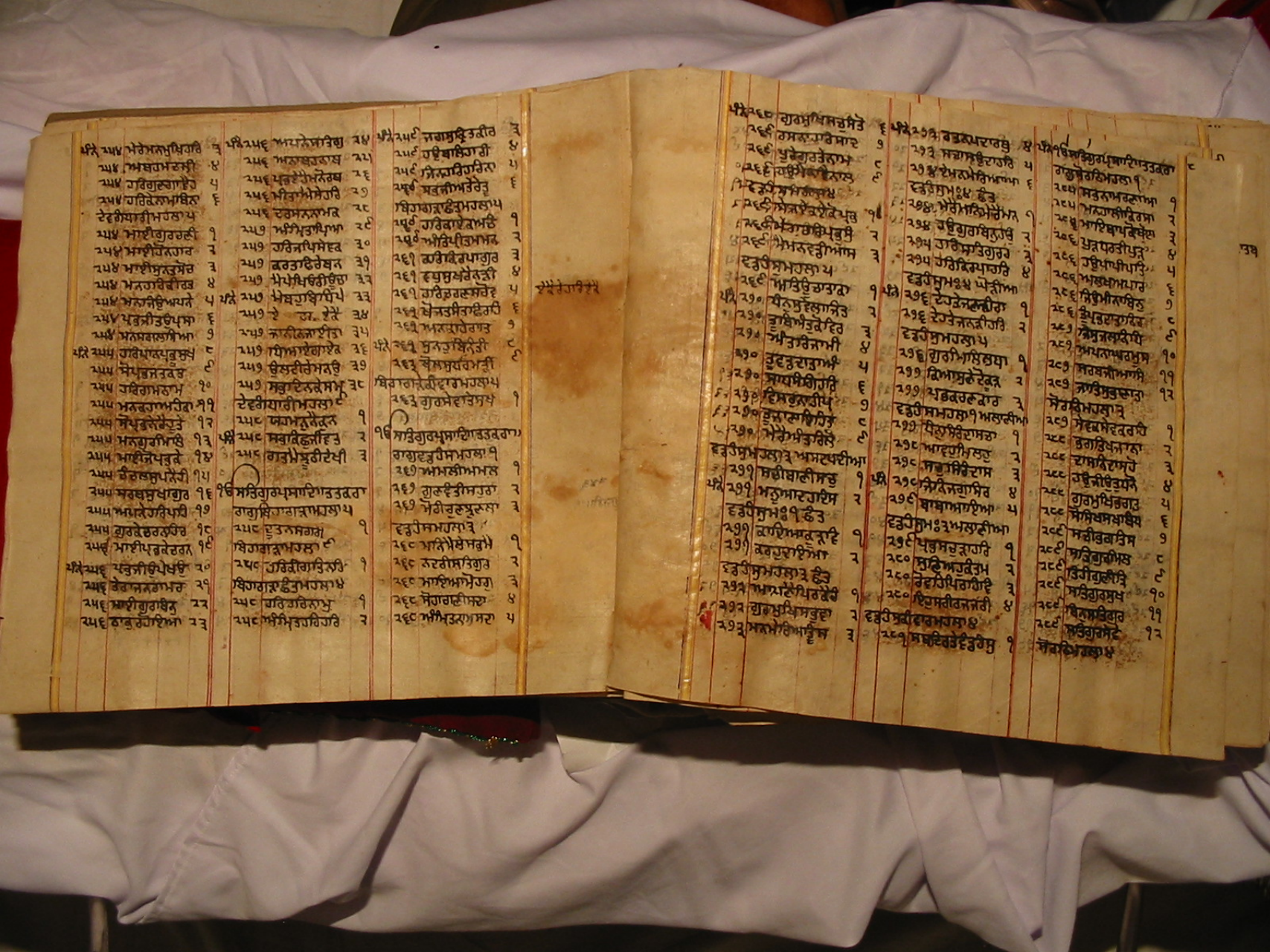
ਪੰਨੇ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੫ ੧
ਵਾਰ ਸਲੋਕਾਂ ਸਹਿਤ ੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩
ਪਉੜੀ ੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫
ਪਉੜੀ ੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੭
ਪਉੜੀ ੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੯
ਪਉੜੀ ੧੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੧
ਪਉੜੀ ੧੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੩
ਪਉੜੀ ੧੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੫
ਪਉੜੀ ੧੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੭
ਪਉੜੀ ੧੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੯
ਪਉੜੀ ੨੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੧
ਪਉੜੀ ੨੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੩
ਪਉੜੀ ੨੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੫
ਪਉੜੀ ੨੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੭
ਪਉੜੀ ੨੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੯
ਪਉੜੀ ੩੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੧
ਪਉੜੀ ੩੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੩
ਪਉੜੀ ੩੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੫
ਪਉੜੀ ੩੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੭
ਪਉੜੀ ੩੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੯
ਪਉੜੀ ੪੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੧
ਪਉੜੀ ੪੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੩
ਪਉੜੀ ੪੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੫
ਪਉੜੀ ੪੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੭
ਪਉੜੀ ੪੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੯
ਪਉੜੀ ੫੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੧
ਪਉੜੀ ੫੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੩
ਪਉੜੀ ੫੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੫
ਪਉੜੀ ੫੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੭
ਪਉੜੀ ੫੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੯
ਪਉੜੀ ੬੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੬੧
ਪਉੜੀ ੬੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੬੩
ਪਉੜੀ ੬੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੬੫
ਪਉੜੀ ੬੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੬੭
ਪਉੜੀ ੬੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੬੯
ਪਉੜੀ ੭੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੭੧
ਪਉੜੀ ੭੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੭੩
ਪਉੜੀ ੭੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੭੫
ਪਉੜੀ ੭੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੭੭
ਪਉੜੀ ੭੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੭੯
ਪਉੜੀ ੮੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੮੧
ਪਉੜੀ ੮੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੮੩
ਪਉੜੀ ੮੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੮੫
ਪਉੜੀ ੮੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੮੭
ਪਉੜੀ ੮੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੮੯
ਪਉੜੀ ੯੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੯੧
ਪਉੜੀ ੯੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੯੩
ਪਉੜੀ ੯੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੯੫
ਪਉੜੀ ੯੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੯੭
ਪਉੜੀ ੯੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੯੯
ਪਉੜੀ ੧੦੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੦੧
ਪਉੜੀ ੧੦੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੦੩
ਪਉੜੀ ੧੦੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੦੫
ਪਉੜੀ ੧੦੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੦੭
ਪਉੜੀ ੧੦੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੦੯
ਪਉੜੀ ੧੧੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੧੧
ਪਉੜੀ ੧੧੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੧੩
ਪਉੜੀ ੧੧੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੧੫
ਪਉੜੀ ੧੧੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੧੭
ਪਉੜੀ ੧੧੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੧੯
ਪਉੜੀ ੧੨੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੨੧
ਪਉੜੀ ੧੨੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੨੩
ਪਉੜੀ ੧੨੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੨੫
ਪਉੜੀ ੧੨੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੨੭
ਪਉੜੀ ੧੨੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੨੯
ਪਉੜੀ ੧੩੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੩੧
ਪਉੜੀ ੧੩੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੩੩
ਪਉੜੀ ੧੩੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੩੫
ਪਉੜੀ ੧੩੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੩੭
ਪਉੜੀ ੧੩੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੩੯
ਪਉੜੀ ੧੪੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੪੧
ਪਉੜੀ ੧੪੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੪੩
ਪਉੜੀ ੧੪੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੪੫
ਪਉੜੀ ੧੪੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੪੭
ਪਉੜੀ ੧੪੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੪੯
ਪਉੜੀ ੧੫੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੫੧
ਪਉੜੀ ੧੫੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੫੩
ਪਉੜੀ ੧੫੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੫੫
ਪਉੜੀ ੧੫੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੫੭
ਪਉੜੀ ੧੫੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੫੯
ਪਉੜੀ ੧੬੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੬੧
ਪਉੜੀ ੧੬੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੬੩
ਪਉੜੀ ੧੬੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੬੫
ਪਉੜੀ ੧੬੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੬੭
ਪਉੜੀ ੧੬੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੬੯
ਪਉੜੀ ੧੭੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੭੧
ਪਉੜੀ ੧੭੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੭੩
ਪਉੜੀ ੧੭੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੭੫
ਪਉੜੀ ੧੭੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੭੭
ਪਉੜੀ ੧੭੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੭੯
ਪਉੜੀ ੧੮੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੮੧
ਪਉੜੀ ੧੮੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੮੩
ਪਉੜੀ ੧੮੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੮੫
ਪਉੜੀ ੧੮੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੮੭
ਪਉੜੀ ੧੮੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੮੯
ਪਉੜੀ ੧੯੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੯੧
ਪਉੜੀ ੧੯੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੯੩
ਪਉੜੀ ੧੯੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੯੫
ਪਉੜੀ ੧੯੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੯੭
ਪਉੜੀ ੧੯੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੯੯
ਪਉੜੀ ੨੦੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੦੧
ਪਉੜੀ ੨੦੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੦੩
ਪਉੜੀ ੨੦੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੦੫
ਪਉੜੀ ੨੦੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੦੭
ਪਉੜੀ ੨੦੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੦੯
ਪਉੜੀ ੨੧੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੧੧
ਪਉੜੀ ੨੧੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੧੩
ਪਉੜੀ ੨੧੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੧੫
ਪਉੜੀ ੨੧੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੧੭
ਪਉੜੀ ੨੧੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੧੯
ਪਉੜੀ ੨੨੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੨੧
ਪਉੜੀ ੨੨੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੨੩
ਪਉੜੀ ੨੨੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੨੫
ਪਉੜੀ ੨੨੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੨੭
ਪਉੜੀ ੨੨੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੨੯
ਪਉੜੀ ੨੩੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੩੧
ਪਉੜੀ ੨੩੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੩੩
ਪਉੜੀ ੨੩੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੩੫
ਪਉੜੀ ੨੩੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੩੭
ਪਉੜੀ ੨੩੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੩੯
ਪਉੜੀ ੨੪੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੪੧
ਪਉੜੀ ੨੪੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੪੩
ਪਉੜੀ ੨੪੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੪੫
ਪਉੜੀ ੨੪੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੪੭
ਪਉੜੀ ੨੪੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੪੯
ਪਉੜੀ ੨੫੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੫੧
ਪਉੜੀ ੨੫੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੫੩
ਪਉੜੀ ੨੫੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੫੫
ਪਉੜੀ ੨੫੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੫੭
ਪਉੜੀ ੨੫੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੫੯
ਪਉੜੀ ੨੬੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੬੧
ਪਉੜੀ ੨੬੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੬੩
ਪਉੜੀ ੨੬੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੬੫
ਪਉੜੀ ੨੬੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੬੭
ਪਉੜੀ ੨੬੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੬੯
ਪਉੜੀ ੨੭੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੭੧
ਪਉੜੀ ੨੭੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੭੩
ਪਉੜੀ ੨੭੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੭੫
ਪਉੜੀ ੨੭੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੭੭
ਪਉੜੀ ੨੭੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੭੯
ਪਉੜੀ ੨੮੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੮੧
ਪਉੜੀ ੨੮੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੮੩
ਪਉੜੀ ੨੮੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੮੫
ਪਉੜੀ ੨੮੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੮੭
ਪਉੜੀ ੨੮੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੮੯
ਪਉੜੀ ੨੯੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੯੧
ਪਉੜੀ ੨੯੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੯੩
ਪਉੜੀ ੨੯੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੯੫
ਪਉੜੀ ੨੯੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੯੭
ਪਉੜੀ ੨੯੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੨੯੯
ਪਉੜੀ ੩੦੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੦੧
ਪਉੜੀ ੩੦੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੦੩
ਪਉੜੀ ੩੦੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੦੫
ਪਉੜੀ ੩੦੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੦੭
ਪਉੜੀ ੩੦੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੦੯
ਪਉੜੀ ੩੧੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੧੧
ਪਉੜੀ ੩੧੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੧੩
ਪਉੜੀ ੩੧੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੧੫
ਪਉੜੀ ੩੧੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੧੭
ਪਉੜੀ ੩੧੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੧੯
ਪਉੜੀ ੩੨੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੨੧
ਪਉੜੀ ੩੨੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੨੩
ਪਉੜੀ ੩੨੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੨੫
ਪਉੜੀ ੩੨੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੨੭
ਪਉੜੀ ੩੨੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੨੯
ਪਉੜੀ ੩੩੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੩੧
ਪਉੜੀ ੩੩੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੩੩
ਪਉੜੀ ੩੩੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੩੫
ਪਉੜੀ ੩੩੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੩੭
ਪਉੜੀ ੩੩੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੩੯
ਪਉੜੀ ੩੪੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੪੧
ਪਉੜੀ ੩੪੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੪੩
ਪਉੜੀ ੩੪੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੪੫
ਪਉੜੀ ੩੪੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੪੭
ਪਉੜੀ ੩੪੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੪੯
ਪਉੜੀ ੩੫੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੫੧
ਪਉੜੀ ੩੫੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੫੩
ਪਉੜੀ ੩੫੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੫੫
ਪਉੜੀ ੩੫੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੫੭
ਪਉੜੀ ੩੫੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੫੯
ਪਉੜੀ ੩੬੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੬੧
ਪਉੜੀ ੩੬੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੬੩
ਪਉੜੀ ੩੬੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੬੫
ਪਉੜੀ ੩੬੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੬੭
ਪਉੜੀ ੩੬੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੬੯
ਪਉੜੀ ੩੭੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੭੧
ਪਉੜੀ ੩੭੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੭੩
ਪਉੜੀ ੩੭੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੭੫
ਪਉੜੀ ੩੭੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੭੭
ਪਉੜੀ ੩੭੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੭੯
ਪਉੜੀ ੩੮੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੮੧
ਪਉੜੀ ੩੮੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੮੩
ਪਉੜੀ ੩੮੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੮੫
ਪਉੜੀ ੩੮੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੮੭
ਪਉੜੀ ੩੮੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੮੯
ਪਉੜੀ ੩੯੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੯੧
ਪਉੜੀ ੩੯੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੯੩
ਪਉੜੀ ੩੯੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੯੫
ਪਉੜੀ ੩੯੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੯੭
ਪਉੜੀ ੩੯੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੩੯੯
ਪਉੜੀ ੪੦੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੦੧
ਪਉੜੀ ੪੦੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੦੩
ਪਉੜੀ ੪੦੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੦੫
ਪਉੜੀ ੪੦੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੦੭
ਪਉੜੀ ੪੦੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੦੯
ਪਉੜੀ ੪੧੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੧੧
ਪਉੜੀ ੪੧੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੧੩
ਪਉੜੀ ੪੧੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੧੫
ਪਉੜੀ ੪੧੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੧੭
ਪਉੜੀ ੪੧੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੧੯
ਪਉੜੀ ੪੨੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੨੧
ਪਉੜੀ ੪੨੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੨੩
ਪਉੜੀ ੪੨੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੨੫
ਪਉੜੀ ੪੨੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੨੭
ਪਉੜੀ ੪੨੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੨੯
ਪਉੜੀ ੪੩੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੩੧
ਪਉੜੀ ੪੩੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੩੩
ਪਉੜੀ ੪੩੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੩੫
ਪਉੜੀ ੪੩੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੩੭
ਪਉੜੀ ੪੩੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੩੯
ਪਉੜੀ ੪੪੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੪੧
ਪਉੜੀ ੪੪੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੪੩
ਪਉੜੀ ੪੪੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੪੫
ਪਉੜੀ ੪੪੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੪੭
ਪਉੜੀ ੪੪੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੪੯
ਪਉੜੀ ੪੫੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੫੧
ਪਉੜੀ ੪੫੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੫੩
ਪਉੜੀ ੪੫੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੫੫
ਪਉੜੀ ੪੫੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੫੭
ਪਉੜੀ ੪੫੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੫੯
ਪਉੜੀ ੪੬੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੬੧
ਪਉੜੀ ੪੬੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੬੩
ਪਉੜੀ ੪੬੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੬੫
ਪਉੜੀ ੪੬੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੬੭
ਪਉੜੀ ੪੬੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੬੯
ਪਉੜੀ ੪੭੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੭੧
ਪਉੜੀ ੪੭੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੭੩
ਪਉੜੀ ੪੭੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੭੫
ਪਉੜੀ ੪੭੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੭੭
ਪਉੜੀ ੪੭੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੭੯
ਪਉੜੀ ੪੮੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੮੧
ਪਉੜੀ ੪੮੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੮੩
ਪਉੜੀ ੪੮੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੮੫
ਪਉੜੀ ੪੮੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੮੭
ਪਉੜੀ ੪੮੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੮੯
ਪਉੜੀ ੪੯੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੯੧
ਪਉੜੀ ੪੯੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੯੩
ਪਉੜੀ ੪੯੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੯੫
ਪਉੜੀ ੪੯੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੯੭
ਪਉੜੀ ੪੯੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੪੯੯
ਪਉੜੀ ੫੦੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੦੧
ਪਉੜੀ ੫੦੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੦੩
ਪਉੜੀ ੫੦੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੦੫
ਪਉੜੀ ੫੦੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੦੭
ਪਉੜੀ ੫੦੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੦੯
ਪਉੜੀ ੫੧੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੧੧
ਪਉੜੀ ੫੧੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੧੩
ਪਉੜੀ ੫੧੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੧੫
ਪਉੜੀ ੫੧੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੧੭
ਪਉੜੀ ੫੧੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੧੯
ਪਉੜੀ ੫੨੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੨੧
ਪਉੜੀ ੫੨੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੨੩
ਪਉੜੀ ੫੨੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੨੫
ਪਉੜੀ ੫੨੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੨੭
ਪਉੜੀ ੫੨੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੨੯
ਪਉੜੀ ੫੩੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੩੧
ਪਉੜੀ ੫੩੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੩੩
ਪਉੜੀ ੫੩੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੩੫
ਪਉੜੀ ੫੩੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੩੭
ਪਉੜੀ ੫੩੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੩੯
ਪਉੜੀ ੫੪੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੪੧
ਪਉੜੀ ੫੪੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੪੩
ਪਉੜੀ ੫੪੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੪੫
ਪਉੜੀ ੫੪੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੪੭
ਪਉੜੀ ੫੪੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੪੯
ਪਉੜੀ ੫੫੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੫੧
ਪਉੜੀ ੫੫੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੫੩
ਪਉੜੀ ੫੫੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੫੫
ਪਉੜੀ ੫੫੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੫੭
ਪਉੜੀ ੫੫੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੫੯
ਪਉੜੀ ੫੬੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੬੧
ਪਉੜੀ ੫੬੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੬੩
ਪਉੜੀ ੫੬੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੬੫
ਪਉੜੀ ੫੬੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੬੭
ਪਉੜੀ ੫੬੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੬੯
ਪਉੜੀ ੫੭੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੭੧
ਪਉੜੀ ੫੭੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੭੩
ਪਉੜੀ ੫੭੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੭੫
ਪਉੜੀ ੫੭੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੭੭
ਪਉੜੀ ੫੭੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੭੯
ਪਉੜੀ ੫੮੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੮੧
ਪਉੜੀ ੫੮੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੮੩
ਪਉੜੀ ੫੮੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੮੫
ਪਉੜੀ ੫੮੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੮੭
ਪਉੜੀ ੫੮੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੮੯
ਪਉੜੀ ੫੯੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੯੧
ਪਉੜੀ ੫੯੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੯੩
ਪਉੜੀ ੫੯੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੯੫
ਪਉੜੀ ੫੯੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੯੭
ਪਉੜੀ ੫੯੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੯੯
ਪਉੜੀ ੬੦੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੬੦੧
ਪਉੜੀ ੬੦੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੬੦੩
ਪਉੜੀ ੬੦੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੬੦੫
ਪਉੜੀ ੬੦੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੬੦੭
ਪਉੜੀ ੬੦੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੬੦੯
ਪਉੜੀ ੬੧੦
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੬੧੧
ਪਉੜੀ ੬੧੨
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੬੧੩
ਪਉੜੀ ੬੧੪
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੬੧੫
ਪਉੜੀ ੬੧੬
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੬੧੭
ਪਉੜੀ ੬੧੮
ਸਲੋਕੁ ਮਹ

ਸੀਤਲਛੇਸੁਨੀਆ ੨੮
ਗਾਖਿਲੀਏਅਚ ੨੯
ਤਾਪੁਖਲਾਹਿਆ ੩੬
ਸਾਤੈਗੁਰਸਬਦ ੩੭
ਬਿਨੁਹਰਿਕਾਸ ੩੮
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮ ੩੯
ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ ੪੦
ਬਿਆਹਸਜੀਅ ੪੧
ਅਗਮਅਗੋਚਰ ੪੨
ਸੰਤਸਜਨਸੰਤ ੪੩
ਮਨਰੰਘਿਆਗੁ ੪੪
ਨਿੰਦਕਐਸੇਜੀ ੪੫
ਐਸੇਗੁਨਹੋਬੂਝ ੪੬
ਮਨਤਨਰਸਨਾ ੪੭
ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੋਰੀ ੪੮
ਸਦਾਸਦਾਜਪੀ ੪੯
ਮਨਤਨਮਾਤ੍ਰ ੫੦
ਧੀਰਉਦੇਖਿਤੁਝ ੫੧
ਅਲੂਪੁਜੋਜੋ ੫੨
ਸਿਮਰਤੁਨਾਮੋਵੇ ੫੩
ਸੁਖਹੀਤੇਨਾਰਾਇ ੫੪
ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀ ੫੫
ਤਾਪਪਾਪਤੇਰ ੫੬
ਸੁਖਤੇਪਾਜੀ ੫੭
ਦੇਵੈਬਾਵਰਖੇਜੁ ੫੮
ਦਰਸਨਦੇਖਤ ੫੯
ਤਨੁਧਨੁਜੋਬਨ ੬੦
ਅਪਨਾਪੁਰਖਾ ੬੧

ਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਹੋ ੬੨
ਧਾਰਬ੍ਰਮਬੁਝੇ ੬੩
ਮੁਖਸੁਹਨਾਮੀ ੬੪
ਜਨਿਕੇਹਰਨਾਮ ੬੫
ਗਾਖਿਲੀਏਜੀ ੬੬
ਮੈਮਾਗੀਪੁਤ੍ਰ ੬੭
ਤੁਮਸਮਰਥਾ ੬੮
ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾ ੬੯
ਐਸੀਹੀਮਿ ੭੦
ਸਿਉਚੁਵੇਮਿ ੭੧
ਗਾਖਸਦਾਪ ੭੨
ਅਪਨੇਸੇਵਕ ੭੩
ਆਲੋਧਾਛੋਬੁਝ ੭੪
ਬੈਠੇਬੈਕੁਗਾਤੀ ੭੫
ਆਪਹੀਐਸੇ ੭੬
ਜੀਵਉਨਾਮੁ ੭੭
ਮੋਹਨਨੀਦਨ ੭੮
ਮੋਰੀਅਲਿਜਾ ੭੯

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੯
ਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿ ੧
ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿ ੨
ਜਨਮੇਕੋਜਨਤਾ ੩
ਗਾਖਿਲੀਏਜੀ ੪

ਬਿਲਾਵਲੁਆਸਟਪਦੀਆ ਮ:੧
ਸਿਮਰਿਦਿਮੇਰੇ ੧
ਮਨਰਾਮਹਿਆ ੨

ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੪ ਆਸਟਪਦੀਆ
ਸੁਖਖੁ ੧
ਜਬਹਰਿਬੋਲਸਮ ੨
ਹਰਿਜੀਸੋਜਨਹਾ ੩
ਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿ ੪
ਹਰਿਜੋਜਨਭਾ ੫

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਤੂੰਹਾਰੋਪਬੁਆ ੧

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
ਆਰਤਿਹਰਿਕੀ ੧
ਸਗਲਭਵਨਕੇ ੨
ਚਰਨਕਮਲਸਰੁ ੩
ਤੁਮਮੇਰੀਰਾਖ ੪
ਸਰਧਾਮੋਰੀ ੫
ਜਾਚਿਕਹਰਿਦਰ ੬
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੭
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੮
ਜਨਕੈਰਾਜਿ ੯
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੧੦
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੧੧
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧੨

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
ਜਪਿਮਨਸੋਇ ੧
ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿ ੨
ਜਾਕੀਸੇਵਾ ੩
ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾ ੪
ਜਾਕੀਸੇਵਾ ੫
ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾ ੬
ਜਾਕੀਸੇਵਾ ੭
ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੮
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੯
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੦
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੧
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੨
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੪
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੫
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੭
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੮
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੯
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੦
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੧
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੨
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੪
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੫
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੭
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੮
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੯
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੦
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੧
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੨
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੪
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੫
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੭
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੮
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੯
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੦
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੧
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੨
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੪
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੫
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੭
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੮
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

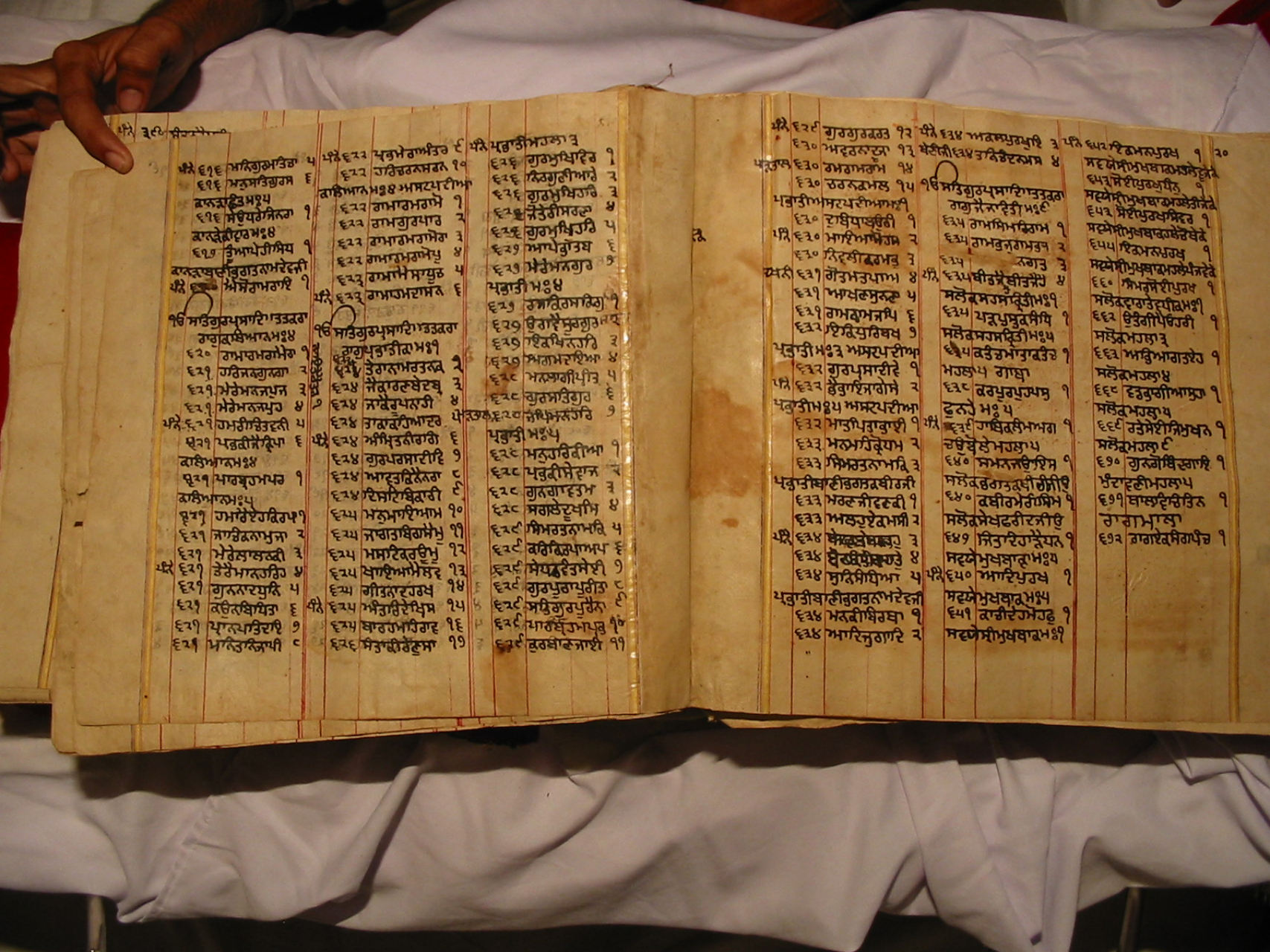
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੯
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

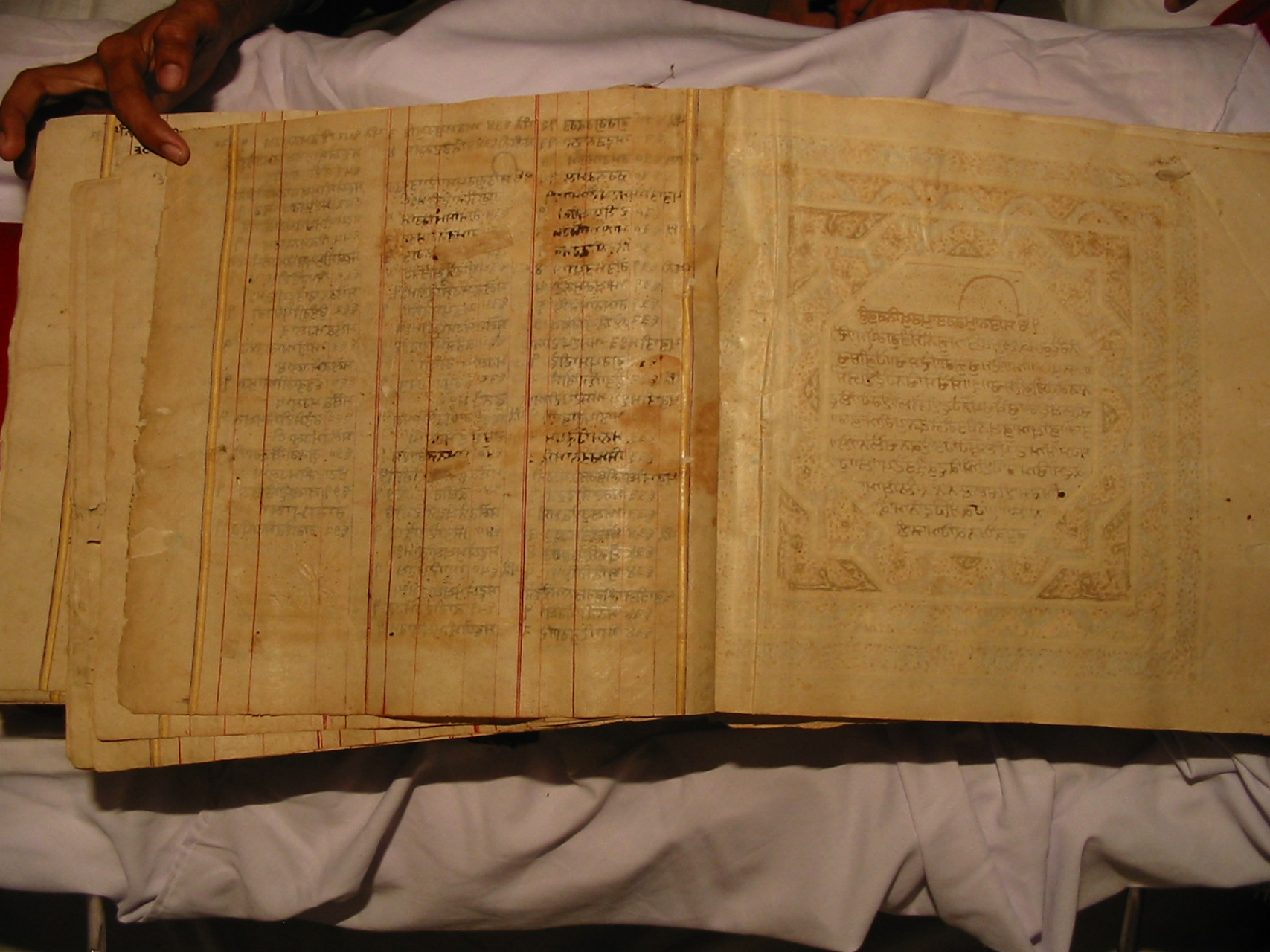
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੦
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੧
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੨
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੩
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੪
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੫
ਜਾਚਿਕਜਨਕੋ ੬
ਜਾਚਿਕਜਾਚੈ ੭
ਜਾਚਿਕਹਰਿਜਸ ੮

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ

੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ਜਪੁ ॥ ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ ਹੈਭੀਸਚੁ
ਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ ॥੧॥ ਸੋਚੈਸੋਚਿ ਨਹੋਵਈ ਜੇਸੋ
ਚੀਲਖਵਾਰਾਚੁਪੈ ਚੁਪਨਹੋਵਈ ਜੇਲਾਇਰਹਾਂਤਿ
ਤਾ ਕੀਪੂਜਾਭੁਖਨ ਉਤਰੀਜੇ ਬੰਨਪੁਰੀਆ ਭਾਰ
ਸਹਸਾਸਿਆਣਪਾਂ ਲਖਹੋਹਿਤ ਇਕਨ ਚਲੈਨਾਲਿ
ਕਿਵਾ ਚੀਮਾਰਹੋਈਐ ਕਿਵੂਠੈ ਟੋਟੈ ਪਾਲਿ ॥੨॥
ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਚਲਣਸਨਕਾਲਿਖਿਆ
ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਆਕਾ
ਵਹੁਕੀਮੁਨਕਹਿਆਜਾਈ

॥ ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਜੀਆਹੁਕਮੀਮਿਲੈਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀਉਤਮਨੀਚੁਹੁਕਮੀਲਿਖੈਦੁਖੁਸੁਖ
ਪਾਈਐਹੁਕਮਿਨਾਹੁਕਮੀਬਖਸੀਸਹਿਕੁਹੁਕਮੀਸਦਾਭਵਾਈ ॥ ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਆਗਾਹੁਕਮੀਉਤਰਨਿ
ਭੁਕੇਵੇਖਾਹਰਿਹੁਕਮੈਨਕਦੇ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈਨਕੋਇ ॥ ॥ ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿ
ਹੋਕੈਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁਨਾਹੀਜੋਆਖਿਆਸੁਣਿਕਰੇਕੋਇ ॥ ਆਖਣਵੇਕਾਰਾ
ਹੁਕਮੈਵੇਖਣਵੇਕਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੈਨਾਲਿਜੀਆਹੁਕਮੈਨਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮੈਨਾਲਿਵਰਤਾਰੇ
ਹੁਕਮੈਵਡਾਆਖਿਆਕਰਮੀਪਵੈਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤ ਆਪੁਛੋਡੈਵਡਾਕਹਾਵੈ ॥੨॥
ਗਾਵੈਕੋਤਾਣੁਹੋਵੈਕਿਸੈਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈਕੋਦਾਣੁਜਾਣੈਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਆਈਚਾਰ ॥
ਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨੁਖੇਹ ॥ ਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਫਿਰਿਦੇਹ ॥
ਗਾਵੈਕੋਜਾਣੈਥੈਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈਹਾਦਰਾਹਦੂਰਿ ॥ ਕਥਨਾਕਥੀਨਾਮਾਵੈਤੋਟਿ
ਕਥਿਕਥਿਕਥੀਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ॥ ਦੇਦੇਦਸੈਲੈਤਿਲੋਟਿ ॥ ਜੁਗਾਜੁਗੀਭੁੰਚੀਖਪਿਖਪਿ
ਹੋਹੁਕਮੀਹੁਕਮਿਚਲਾਇਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਮਿਹਬੁਸਾ
ਚੁਨਾਇਕੁਮਖਿਆਕੁਉਅਪਾਕੁ ॥ ਆਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਪਾਇਦਾਤੈਕਰੇਦਾਤਕੁਦਾਤਿ
ਕਿਆਸੇਵਹੀਐਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਗਹਬਾਹਿ ॥ ਮੁਹੋਕਿਵੈਬੋਲਣੁਬੋਲੀਐਜਿਤੁਸੁਣਿਦਿਹਕਰੇਤਾਦਾਤਿ
ਕੁਆਮਿਤਵੇਲਾਸਚੁਨਾਉ ॥ ਵਡਿਆਈਵੀਚਾਕਰਮੀਆਵੈਕਪਤੂਨਦੀਸੈਖਾਇ
ਆਖਿਵਖਾਲੀਐਸਭੁਕਿਛੁਪਵੈਨਾਲਿ ॥ ॥ ਥਾਵਾਥਾਪਾਨਾਕੀਤੁਨੋਇ ॥ ਆਖੋਸਾਪਿਨੇਜਨੁਹੋਇ ॥ ਜੋਨੇਤੇਦਿਆਤਿਨੇਪਾਇਆਨਾਨਕਗਾਵੈਗੁ
ਦੀਨਿਦਾਨਾਜਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮੰਨਿਰਖੀਐਭਾਉ ॥ ਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖਘਰਿਲੈਜਾਇ ॥ ਗੁ
ਕਸੁਖਾਸਾਦੇਹੁਰਸੁਖਿਦੇਹੁਗੁਰਸੁਖਿਰਹਾਸਾਸਾਂ ॥ ਗੁਰਈਸਰੁਜੇਚਾਹੇਰਖੈਥਥਾਸਾਂ
ਗੁਰਮਾਰਬੁਤੀਮਾਝੈ ॥ ਜੇਚਉਜਾਣਆਪੁਸਮਝੈ ॥ ਗੁਰਬਿਨਭਵਜਲਬੂਡਤਾਫਿਰੈ
ਹਿਬੁਝੈਸਭੁਸਾਜੀਆਕਾਇਕਦਤਾਸੋਪਾਇ ॥ ਵਿਸਾਰਿਨਜਾਈ ॥ ਪਾਤੀਰਹਿਨਾਦਾਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਦਾਦਿਣਭਲਾਕੋਨਾਹੈਕਰੀ ॥ ਜੇਤੀਸਿਰਠਿਉਪਾਈਵੇਖਾਦਿਣਕਰਮਾਕੀਮੁਲੇਲਹੀ
॥ ਅਬਿਨਾਸੀਚਿਰਤਨਜਾਵਾਹਮਾਣੈਕਜੇਸੋਇਕਹਾਰਕੀਸੇਖਸੁਣੀ ॥ ਗੁਰਸਾਂਕਰੇਹੁਬੁਝਾ
ਈਆਸਚੁਨਾਮੀਆਕਾਈਕਦਾਜੋਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਨਜਾਈ ॥ ॥ ਜੇਜੁਬਲਬੁਧਾਰੇਆਕਾਰੁ
ਕੀਹੋਈ ॥ ਨਦਾਰੂਅੰਮ੍ਰਿਤਿਚੰਨਣੀਐਨਾਸਿਚਲੈਸਭੁਕੋਈ ॥ ਚੰਗਾਨਾਉਰਖਾਈਕੈਜਸੁਕੀਰ
ਤਿਜਗਾਜੇਈ ॥ ਜੋਤਿਸੁਨਦਰਿਨਾਮਾਵਈਤਰਵਾਨਸੁਹੇਈ ॥ ਕੀਟਾਮੰਦਰਿਕੀਟਕਾ

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹੋਵਹੁ ਮੇਰੇ ਤਾਤ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਨ ਕਾਤ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਹਾਰਿ ॥ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਖੇਲ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਟੀ ਮਾਹਿ ਪਸਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਦਰਾ ਮਦਵਾ ਪੀਐ ਬਾਉਰ ਮਾਤਾ ਕਹੈ ਕਹਾਇ ॥ ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਕਾਮਨਿ ਵਸਿ ਕਰੈ ਅੰਧੁਲੀ ਸੂਝੈ ਨਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਪੜਿ ਕਾਲ ਕੁਟੰਕ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਨਾ ਗਣੈ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬੰਸੀ ਗਲਿ ਗਹਿਆ ਨਾ ਸੋ ਜਾਲੁ ਤੋੜੈ ਨਾ ਮਰੈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਪਤੰਗੁ ਪੜਿ ਦੀਪਕ ਜਰੈ ਨਾ ਸੋ ਮੋੜੈ ਨਾ ਪਰਹਰੈ ॥ ਜਿਉ ਬਾਣਜਾਰਾ ਲਾਭੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਲੈ ਮੂਲੁ ਨ ਗਣੈ ॥ ੪ ॥ ਜਿਉ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਿ ਵਾਹੈ ਬੀਜੈ ਕਾਟੈ ਪੂਰੈ ਗਾਹ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਾ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੈ ਲਾਹਾ ਲੈ ਘਰਿ ਜਾਹ ॥ ੫ ॥ ਜਿਉ ਸੂਰਾ ਰਣ ਮਹਿ ਜੂਝੈ ਪਰਹਰੈ ਦੇਹ ਕੀ ਆਸ ॥ ਜਿਉ ਸਤੀ ਸਤੁ ਰਾਖੈ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਰੈ ਉਦਾਸ ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਦਾ ਸਿਰਿ ਲਾਇ ਬਹੈ ਧੂਣੀ ॥ ਜਿਉ ਸਿਧ ਬੈਠੇ ਸਮਾਧਿ ਲਾਇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹਨਿ ਲਿਵ ਲੀਣੀ ॥ ੭ ॥ ਜਿਉ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਬਾਹਰਾ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਲਪਟਾਇ ॥ ਜਿਉ ਸਾਕਰ ਮਹਿ ਵਿਸੁ ਘਤੀਐ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਖਾਇ ॥ ੮

ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਸੋ ਪਤਿ ਕੀ ਮੈਂ ਦੇਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਹਉ ਬਿਗ ਟੂਲੁ ਪਰਹਾ ਕਰਤੂ ਤੇਰਾ ਭੋਲਕਾ ॥
ਅਤਾ ਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸੋ ਏਹ ਆਸ ਸਭੈ ਆਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
ਪਰ ਘਰ ਜੋਹੈ ਚੀਤਿ ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਕਾਮਿ ਵਿਰੋਧਿ ਤਨੁ ਦੂਸਹਿ ਚੰਡਾਲ ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥
ਹਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ਮਲੂ ਕੀ ਵੇਸ ॥ ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ਠਗੀ ਦੇਸ ॥ ਖਰ ਸਿਆਣਾ ਬਹੁਤਾ ਭਾਰ ॥ ਧਾ
ਣਕ ਰੂਪ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥ ਮੈ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾ ਮੇਰਾ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹਿ ਦੇਸਾ ਸੂਹਵੇ ॥
ਨਾ ਨਾਨਕ ਕੀਚ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੩॥ ੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਜੇ ਤੇਤੀ ਆ ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਕੇ ਇਨ ਕੀਆ ॥ ਜੇ ਹਾਸੁ ਰਤਿਤੇ
ਤਿਨਿ ਰਾਤੁ ॥ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਕੇ ਆਵੈ ਜਾਤੁ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਨੀ ਮਨ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਲੇ ਦੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ
ਨਾ ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਨੀ ਅਮੀ ਆਕਾਰੇ ॥ ਕਿਤ ਕਉ ਸਾਹਿ ਬੁ ਆਵਹਿ ਹੇ ॥ ਜੇ ਤੁਸ
ਹਿ ਬੁ ਆਵਹਿ ਹੇ ॥ ਤੂ ਉਨਾ ਕਾ ਤੇਰੇ ਹੇ ॥੨॥ ਅਮੀ ਬੋਲਿ ਵਿਗਾੜੂ ਵਿਗਾੜੂ ਵਿਹੂਲਿ ॥ ਜੰਮ
ਦਰੀ ਮੰਦਿਰਿ ਤੇਰੇ ਲਹਹਿ ॥ ਜਹ ਕਰਣੀ ਤਹ ਮੁਰੀ ਮਤਿ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝੂ ਹੁ ਪਲੇ ਘਾਲਿ ॥
ਮੂਲ ਦ੍ਰਿਤੰ ਜਾਨ ਕਰੀ ਆਨੀ ਕੋਸੋ ਹੋਈ ॥ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਅਵਰ ਕੀ ਕਰ ਕਾ ਕਰੇ ॥
ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੋ ਗੀ ਆਨੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥ ੩ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਦੂ
ਦਰੀ ਆਉ ਦਨਾ ਬੀਨੀ ਐ ਮੁਤਿ ਲਹਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਤੂ ਹੈ ਤੂ ਕੈ ਕਾਈ
ਹਾਂ ਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਨਾ ਜਾਨਾ ਐ ਉਨ ਜਾਨਾ ਜਾਨੀ ॥ ਜਾ ਜੁਲ ਲਗੇ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਲ ਬਹੁ ਰਿ ਜਾਨਿ ਆਨਿ ਐ ਦੂਰਿ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੀ ਜੁ ਤੇਰੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਭੂ ਦੇਖਿ ਹਉ ਮੁਕਰਿ ਆਉ ॥
ਰੇ ਕੀਮੁ ਨ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ॥੨॥ ਜੇ ਤਦ ਦੇਖੈ ਤਾ ਹਉ ਪਾਉ ॥ ਝੂਠੀ ਆਦਰ ਸਾਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਏਕ ਕਹੇ ਅਰ ਦਾਸਿ ॥ ਜੀ ਉਪਿ ਤੁ ਸਕਤੇ ਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਅਲਹ
ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਆਪੇ ਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਜਾਣੈ ਜੇਤਿ ਸੁ ਤੂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਮੁਝੈ
ਈ ਪਰ ਦੂਨੂ ॥੪॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਕੀ ਤਾ ਕੈ ਕਹਿ ਮੋ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥
ਣਹਾਰੇ ਕੇ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥ ਭੁ ਵੈ ਦੇ ਹੀ ਨ ਦੇਈ ਸੋ ਈ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿ ਮੋ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਆ
ਕੀ ਜਾ ਕੇ ਖਸਮ ਆਗੈ ॥ ਕਿਆ ਕਹੀ ਜੈ ਕਹਿ ਸਾਦ ਨ ਪਾਗੈ ॥ ਕਿਆ ਕਹੀ ਜੈ ਕਹਿ ਸਾਦ ਨ ਪਾਗੈ ॥
ਚੁਸਚੁਸਵੈ ਤਿਸੁ ਜਚੁ ॥ ਅੰਧਾ ਕਚਾ ਕੂੜਿ ਕਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੇ ਖਾਇ ਕਹੀਐ ਭਲ ਮੂ ਮਾਗੈ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰ
ਥੁ॥ਜਿਸਨੋਦੇਇਸੁਭਾਈ॥ਅਨਦਿਨੋਦਿਆਵਰੁਪਾਵਣਜੋਹਿਲੁਪਾਈ॥੧॥
ਨਾਉਪਾਇਐਜੋਨਾਉ ਮਾਗੈ॥ਨਾਮੇਨਾਮਸਹਜਿਸਮਾਗੈ॥੧॥ਅਨਦਮੇਰੇਹਰਿਸਚਪ੍ਰ
ਤਿਖਜਾਈ॥ਜੋਮੀਗੁਰਮਿਖਿਚਾਖਿਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮੀਸ
ਤਿਗੁਰਸੇਵਿਆਤਿਨੀਪਾਇਆਸਭੁਆਪਣਾਤਿਨਿਆਪਿਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਰਸਵਿਗਹਿਆਚੁਕ
ਮਾਨੇਆਭਿਮਾਨੁ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਿਆਲਾਗਾਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੋਸੁਖ
ਲਹਾਰਿਵਰਿਰਹਿਆਪਾਈਆਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੋਮਹਫਲੁਪਾਏ
ਵਿਰਲੇਸੇਸਜਨਾ॥ਹਉਸੋਮਮਤਾਮਾਰਿਕੋਹਰਿਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਹਉਤਿਨਕੇ
ਸੇਜੇਨਾਨਾਸੋਲਗਾਪੈਆਪਣਾ॥ਜੋਈਸੁਖੀਏਹੈਚਹੁਜੁਗੀਜੈਜਨਾਨਾਮੁਅਖੁ
ਅਪਾਰਾ॥੪॥ਚਾਰੀਖਾਣੀਐਨਾਮੁਧਿਆਏਐਚੁਕੈਮੋਹਿਪਿਆਸਾ॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨ
ਵਿਗਸਿਆਅਪਾਰਿਤੀਮਾਨੁਹਉਦਾਸਾ॥ਜੈਜੈਨਾਹਰੈਕਾਸਾਦੁਆਈਆਹਾਉਤਿਨਬ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥

ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਕਰਿਸੰਜਮੁਜੀਵਣਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈਐ॥ਚੁਕੈਮੋਹੁ
ਮਹਾਬਲੀਆਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਿਵਲਾਈਐ॥ਅੰਤਰਿਜਿਸਕੈਸਚੁਵਸੈਜਿਸਚੀਸੋਭਾ
ਸਚੀਜਿਸੁਲੇਸੁਨਦ੍ਰਿਛੁਟੈਹੋਤਿਨਨਿਜਘਰਵਾਸੋਹੀਐ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਸੋਹਰਿਬ੍ਰਹਮ
ਵਰਨਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚਿਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਾਸਭਦੀਸਲਾਦੂਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭ
ਦੀਸਲੇਸੋਮੰਨਿਲੈਰਹੈਜਿਸਨਉਆਪੇਲਏਸੁਲਾਈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਕੋਨਸੁਖੀਲੇਫਿਰਿ
ਫਿਰਿਆਵੈਜਾਈ॥ਸਭੁਆਹੈਸੋਕਵ੍ਰਤਦਾਇਕੋਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੨॥ਜੋਸਤਗੁਰੁਸੇਵੈਆਪਣਾ
ਦਇਆਲੁਹੋਇਸੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਈ॥੩॥ਘਾਲਾਪਾਇਸੇਆਪਣੀਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਜੋਤਿਕੀਦਾਦਰ
ਸਿਵੀਚਾਰਾ॥ਅਤਿਭੁਖੇਭੁਫਾਂਭੁਝੁਈਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰਾ॥ਅਗਿਆਨਿਅਭੁਖੇ
ਦੇਖੀਅਭੁਖੇਭੁਖਾਦਾ॥ਪੂਰਬਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰਾ॥੪॥ਸਤਿ
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਅਤਿਵਡੀਜਿਸਦੀਜੋਤਿਵਿਚਾਰੀ॥ਸਬਦਿਮੀਲਹਿਚਿਤਿਨਿਮਲੇਸੋਹਹਿ
ਵੈਸਭਾਈ॥ਪਾਰਜਿਪਰਜਿਸੋਪਾਰਸਿਹੋਇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੫॥ਜਨਕਉਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਈ॥੬॥ਮਨਭੁਖਾਭੁਲਾਭੁਫਿਕਰਹਿਅਤਭੁਕਹਿ
ਪੁਕਾਰਾ॥ਲਖਖਚਉਰਾਸੀਹਾਜੋਨਿਸਿਰੀਸਭਸੈਦੇਈਆਧਾਰਾ॥ਸਿਰਕਉਸਦਦੇਈ

ਓਹਿ ਮੰਦ ਰਹੁ ਬਾਹਰ ਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੇ ਸਾਚੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸੇ ਸਚਹਿ ਰਲਾਏ ਜਿ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਇ ॥੪॥੧॥੮॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਸਾਰ

ਦੇਖਿ ਸਜਾਇ ਨਾਨਕ ਮਾਲਕੋ ਸੇਉ ਥਿਰੁ ਦੇਵਾਇ ॥੪॥੧੮॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਵਿਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਇਕਨਾ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲਈਅਨੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇ ॥ ਇਕਿ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਸਿ ਮਿਲੈ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤੀ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥ ਇਕਿ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਸਿ ਮਿਲੈ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਜਾਇ ॥੨॥ ਇਕਿ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੋ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਮਨੁ ਲੇਹਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭ ਮਾਗਨੀ ਤੂ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਅਭੇਹਿ ॥ ੧ ॥

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਭ ਊਪਰੇ ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਸਨੇਹਿ ॥ ੨ ॥

ਤੂ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨ ਭਾਵਨੀ ਤੂ ਨਿਜ ਨਿਜ ਭਾਇ ਸਮੇਹਿ ॥ ੩ ॥

ਤੂ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਤੋਲਵਾ ਤੂ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਏਹਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਛੁਟੈ ਸਾਚੈ ਬਾਣਿ ਸਾਚੀ ਮਿਲਾਵਾ ਚਿਹਨ ਸਬਦੀ ਜਾਣੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਲੇਖੈ ਤਿਨ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਦੁਖੁ ਸਹਸਾ ਸੰਸਾਰਿ ਚਿਤਾਰਿਓਨ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਬਦਨ ਬਦੰਤਰੇ ਤੇਤੇ ਭੁਖ ਭਵੰਨਿ
ਸਚੁ ਕੇ ਦੁਸਿ ਗਾਹਿ ਕਰੇ ਖੁਹਿ ਨ ਦੇਖਾ ਕਲਿ ਮਹਿ ਗੋਹੀ ਦੁਰਤੇ ਮਲੁ ਹਰੇ ॥੩॥ ਰਹਾਉ ॥
ਛਾਰਿ ਰਾਮ ਬੀਚਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਬੀਸਰਿ ਭਰਮ ਭੁਲਾਵਾ ਜਾਣੀਐ ॥ ਜੇਤੇ ਤੇਤੇ ਦੀਸਹਿ ਜੀਅ ਸਭ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਸੰਸਾਰੀਆ ॥
ਭੁਲ ਕੁਚੀਲ ਪਲੀਤ ਮੋਹ ਵਿਣਸਿ ਜੈਸੇ ਪੁਰਜਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਾਚੁ ਗੁਰਸੇਵੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥੧॥
ਕਰਤੇ ਕੁਹਕੇ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਣੈ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੇਤੇ ਕੀਤੇ ਤੇਤੇ ਨਾਵਾ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥
ਲੇਖੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ਤਾ ਕੈ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥੨॥
ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤੂ ਹੈ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤੂ ਹੈ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ

ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸਾਚੀ ਪੂਜੀ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਜੋ ਆਰਧ ਪਰਹਰਿ ਛਲੁ ਛਾਡਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦਿਖਾਵਹੁ ਪਾਇ ॥
ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਮਿਲਹੁ ਮਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਜਨ ਸਦਾ ਇਕ ਲੋਗੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਜੋਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਥਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿਨ ਆਗਦੀ ਜਨ ਮੀ ਗੋਵਿੰਦ ਦਾ ॥ ਜੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋ ਅਸੰਗੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣਾ ਓਹੁ ਰਮੁ ਜਨ ਲੈ ਸੰਦੁ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਵੈਸੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਕਾ ਬੰਦ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣੇ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਰਾਸਨਾ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਨ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਇਆ ਜੋ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਗਈ ਜੋ ਜਨ ਭਗਤ ਅਭੇਵ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਸਾਧ ਨਾਮ ਆਧਾਰ ॥੧॥ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਜਨੁ ਕਾਹੇ ਡੋਲ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਸੋ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਮੋਲ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਓ ਜਨੁ ਤਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਿ ਤਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥੮॥੧੮॥੮੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਸਾਚਾ ਸਿਮਰਣੁ ਕਰੈ ॥ ਸਾਚੋ ਵੇਖੈ ਸਾਚੁ ਉਚਰੈ ॥ ਸਾਚੋ ਸੁਣਤਾ ਸਾਚੁ ਕਮਲੇ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚੁ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਸਾਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਹਿ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੇ ਹੀਅਰੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਵੇਖੁ ॥ ਸਾਚੁ ਵਿਸਰੈ ਤਾ ਲਗੈ ਦੁਖੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਥਾਨੁ ਸਾਚੁ ਨਿਹਚਲ ਗਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਾਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਾਚੁ ਨਿਆਉ ਸਾਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਸਾਚੁ ਹੈ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਿ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਨਾਇ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਅਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਪੈਸਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਥਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੂਪੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੩॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਧਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਵੇਸਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਖੇਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੪॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਰ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਪਾਸਾਰ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੫॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਥਨੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਣਨੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਨੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਧੰਨੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਪੈਨੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੈਨੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਲੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੬॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਅਖਰ ਰੂਪੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨੇਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੭॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਬਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੮॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੯॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਬਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੧੦॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੧੧॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਬਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੧੨॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੧੩॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਬਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੧੪॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੧੫॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਬਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੧੬॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੧੭॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਬਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੧੮॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੧੯॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਬਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੨੦॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੨੧॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਬਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੨੨॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੨੩॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਬਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੨੪॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੨੫॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਬਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੨੬॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੨੭॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਬਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੨੮॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੨੯॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਬਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੩੦॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੩੧॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਬਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੩੨॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੩੩॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਬਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੩੪॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੩੫॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਬਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੩੬॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੩੭॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਬਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਗਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥੩੮॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ

ਸਲੋਕ ।

ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਸੇਵੇਇ ।
ਉ ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਮੰਨੀਆਹਿ ਓਥੈ ਨਿਬੜੈ ਦੇਇ ।੧।
ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਜਿਨ ਅਹੰਕਾਰ ਵਿਕਾਰ ।
ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਧ ਜਨ ਜਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰ ।੨।

ਮਹਲਾ ੧ ।

ਸਭੇ ਕੇਤ ਅਹੇਲੀਆ ਆਸਗਲੀ ਆਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰ ਗਲਾ ਤੁਰੇ
ਹਭੈ ਟੁਕਾਰ ।੧।੧।੧੧੦।

ਕੋਵੀ ਚਾਰਾ ਕੇ ਵਰੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਕੈਰਹਿਆ ਸੁਖਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿ ਨ ਆਵਈ ਤੇਰੇ ਜੁਗਹ ਜੁਗ
ਵੈਦੈ ਦੇਇ ਹੁਕਮੀ ਸਭਾ ਵਰਤਣਾ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ।੧।
ਪੁਛਣਿ ਜਾਉ ਵਰਨਾ ਵਰਨ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਰੁ ਕਰੇ ਵਰੁ ਹੋਵੈ ਸਾਈ ਆਸਣੇ
ਵਰੁ ਨਾਉ ਜਿਵੈ ਦੇਵੈ ਮੇਰਾ ਤਿਸਾ ਹਉ ਵਰੁ ਹੋਵੈ ਸਾਉ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਉ ।੨।
ਵਰੁ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਵਰੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਵਰੁ ਕਾਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਵਰੁ ਦਾਤਾ
ਵਰੁ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੋ ਹੋਇ ।੩। ਵਰੁ ਤੀਰਥੁ ਵਰੁ ਪਾਰਜਾਤੁ ਵਰੁ ਕਾਮਧੇਨੁ ਸਾਚੁ ਵਰੁ ਦਾਤਾ
ਵਰਿ ਨਾਉ ਦੇਇ ਉਧਰੇ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਵਰੁ ਸਮਰਥੁ ਵਰੁ ਧਰਮੀ ਰਾਜੁ ਵਰੁ ਚੰਗਾ ਮਾਣਕ ਪਾਰੁ ਵਰੁ
ਕੀਮਾ ਹੋਮ ਅਗੀ ਮਹੇ ਕਿਆ ਕਥੇ ਬੇਕੀ ਹਾਰੁ ।੪। ਜੇਤੇ ਵੇਖ ਅਲਾਹਣੀ ਬਾਝੁ ਪਿਆ ਹਿਤ ਵੇਸ
ਰਮਨਾ ਸੋ ਪਰ ਬਿਨਸਿਓ ਪਾਵਤੇ ਸਾਚ ਨਾਮ ਦੇਵਾਸ ।੫। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਸਦਾ ਧਣੀ ਸਤਿ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਾਰੁ
ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਉ ਮਾ ਦਰਗਹਿ ਬੈਸਣੁ ਜਾਹਿ ਦੂਰਿ ਮਾਈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ।੬।
ਕਰਤੇ ਸਤਿ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਕੁਸ ਜਾਹਿ ਬੁਝਣੁ ਟੇਕ ।
ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਕਰਣਾ ਕੁਸ ਜਾਹਿ ਬੁਝਣੁ ਟੇਕ ।
ਸਚਾ ਸੋਈ ਜਿ ਭਾਵਸੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ।੭।
ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਦੇਹਿ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ।੮।੨੮।੨੮।

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ।

ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ।
ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਗਤ ਵਿਚਿ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਇ ।੧।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਸਲਾਹਿਆ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਵਿਸਾਰਣੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।੧। ਰਹਾਉ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੀਹੁ ਲੋਚਦੀ ਆਕਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ।

ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸੋ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਹਿ ਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਾ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਤਾ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਘਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਤਾ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਰਹਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਲਹਤ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਰੁ ਵਡ ਸਭ ਤੁਧੈ ਉਪਰਿ ਆਸ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭਨਾ ਨੋ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੁਧੈ ਨੋ ਅਰਦ

ਖਾਈ॥ ਤੇਘੋ ਈਮਾ ਤੂੰਨੇ ਗਜੀ ਦਾ ਤਨਮਾ ਖਿਮਾ ਤਿਰਾ ਦਾ॥ ਬੀਤੁ ਸਤਿ ਓਤੁ ਕੋ ਅੰਮੀ
ਅਮੀ ਟਉ ਨਮਕਾਈ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਿਮਰੀ ਦਾਤਾ ਮੀਨੀ ਦਾਸਾ ਦਾਸਾ ਆਪਣਾ ਤਾਈ॥
ਉਮੈ ਮੋਹ ਚੁਕਾਇਆ ਜੋਤਿ ਸਿਉ ਜੋਤਿ ਰਤੀ ਸੋਹੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ਅਖੰਡ ਕੀ
ਰਹਿਰਾਸ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾ ਸਚਿ ਰਖਿਆ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਿ ਲੈ
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸੋਹਣੇ ਜੋਪੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੁਝੀਐ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ
ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ
ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂੰ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ॥੧॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ
ਸਚੁ ਸਚੁ

ਵਡਾ ਸਚੁ ਵਡੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਸਹਜਿ ਹੈ ਜਾਣੀ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਹਜੇ ਹੋਈ ॥
ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਸੁਖੁ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਹਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਨਿਤ ਫੇਰਾ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਖੀ ਬੋਲਹਿ ਸਹਜੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਖੀ ਆਖਿ ਵਿਗਾਸੈ ॥
ਸਹਜੇ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਵੈ ਸੋਇ ਜਿ ਕਰਤਾ ॥
ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਵਤ ਜਾਤਾ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਮਨਿ ਮਾਹੀ ॥
ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਮਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਮਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ

ਤ੍ਰਿਚੇ ਦ੍ਰਸ੍ਯ ਸਾਦ ਚਾਸਾਲਾਹਣ ਸਚੇਸਬਦ ਦਿਨਿਵਾਸ ਸਭੁਆਤਮਾਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮੁਤੀ
ਜਾਪਹਿ ਦ੍ਰਸ੍ਯ ॥੩॥ ਜਾਸਚੁਦੇਖਦਾਸਚੁਬੋਲਦਾਤਨਾਸਚਾਹੋਇ ਸਤੀਜਾਪਾਈਪਰਿਵਾਰਸਚੇਸਚ
ਚੀਜੋਇ ਅਸਤੀਜਾਚੁਦ੍ਰਿਸਾਰਿਆਸਤੁਪਾਇਚਲੇਰੇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਜੋਸਚਿਸਮੋਜੋ
ਰਿ ਜਾਸਦਰਿਬਧੋਆਗੀਅਛੁਕਸਾਦੇਖੁਕਾਬਧਬਾਜਸਮਾਰਾਇਆਚੀਨੀਹਿਦੇਵਦ
॥੫॥ ਤ੍ਰਿਹੁਜਸਰਾਜਲਤਾਦੇਖਿਕੈਛੁਜਾਐਸੇਸਤਿਗੁਰਸਚਲਾ ਸਤਿਗੁਰਿਜਚੁਦ੍ਰਿਤੂਪ੍ਰਾਸਾਸਾ
ਚੁਸੰਜਮਿਅਰਹਣਾ ਸਤਿਗੁਰਸਚੈਹੋਬੋਲਿਆਸਬਦਦੇਦ੍ਰਮਲਬਰਣਾ ॥੬॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੋਫਿ
ਰਦੇਰਹੇਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਨਹੋਈ ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਿਤਾਕੋਨੀਬ੍ਰਕੈਦਾਸੈਛਾਡਿਪਰਿਵੇਈ ॥੮॥ ਸਚੁ
ਰਸਬਦਿਸੁਣਣਾਆਇਸਤਿਗੁਰਸਚੇਅਮ੍ਰਤੁਨਵੇਲਾ ॥੯॥ ਜੋਸਚੇਲਾਲੈਸੋਸਚਿਲਾਗੈਸਤਿਗੁਰਸਚੀਕਾ
ਰਕਰਿਸੇਸ ॥੧੦॥ ਤਿਨਸਿਜਾਪਰਿਤ੍ਰਾਸਾਪਾਇਸਚੇਮਹਲਿਰਹੈ ॥੧੧॥ ਨਾਨਕਕਰੁਗਹਿ
ਚੇਨਸਿਅਰਚੀਐ ॥੧੨॥ ॥੧੭॥੨੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਕਉਪੂਰਾਸਤਗੁਰੁਭੇਟੈ
ਦੇਵੈਨਾਮੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ॥ ਤਾਕੀਤੁਰਿਆਨਹੀਜਾਈਜੋਜਨੁਰਹੈਸਚੁਨੇਹ ॥੧॥ ਸੰਤਜਨੇਆਸਾਰੁਚੁਕਾਇਆ
ਆਸਰਾਉ ॥ ਚਿਤਆਵੈਓਸਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਗੈਨਤਤੀਵਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁਨਿਤਾਵੈਆਜਾਣੁ
ਆਪਿਨਜਾਪੈ ਬਿਰਖਸਦਾਗੁਰਸਬਦੀਜਚੁਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਕੋਹੋਵੈਦੂਖਸੁਲਗੈਮੁਖ
ਕੀਪਿਰਾ ਦਾਸਤਪੂਖਲੇਨਾਪਵੈਨਕੋਦੇਵੈਪੀਰਾ ॥ ਸੁਆਮਸਬਸੁਆਉਨਕੋਕਰੈਨਾਕਿਰੁਦੇਵੈਕਸ
ਾਚੀਚਿਤਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਚਲੁਹੋਵੈਰਾਜਾ ॥੨॥ ਜਾਕਾਉਚੀਚਾਬਹੁਚਉਚੁਦੇਹੀ
ਤ੍ਰਿਆਪੈਰੋਲਾ ॥ ਤਿਸਕੁਦੇਖੁਅਪਲੇਟਿਆਕਦੇਹਰਖਕਦੇਸੋਗਾ ॥ ਗਰਿ ਪ੍ਰਾਲਬਧੁਕਮਾਵਣਾ
ਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਰਣਾਈਆਵਹਿਤਿਨਾਨਾਹੀਕਾਲਕੀਕਾਰ ॥੩॥ ਕਲਿਮਹਿਰਾਮ
ਨਾਮੁਸਾਰੁ ॥ ਸਭਿਧਰਮਹਿਉਤਮੁਧਰਮੁਸਚੁਨਾਮੁਵਖਾਣੁ ॥ ਸਭਿਕਰਮਹਿਉਤਮੁਕਰਮੁਜਪਿਨਾਮੁ
ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਸਭਿਪੂਜਹਿਉਤਮੁਪੂਜਾਜਪਿਨਾਮੁਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਸਭਿਸੁਖਹਿਉਤਮੁਸੁਖੁਹੋਵੈਜਪਿਨਾਮੁ
ਖੈਰੁ ॥ ਸਭਿਉਦਮਹਿਉਦਮੁਭਲਾਜਿਤੁਜਪਿਜਾਈਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ਸਭਿਘਰਹਿਘਰੁਸਚਾਜਿਤੁਸਚੁ
ਨਾਮੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਤੁਸਚੁਨਾਮੁਸਚਾਹਿ ॥੪॥ ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾ
ਸਚੇਹੀਵਿਸਰਾਸ ॥ ਸਚੁਨੇਤ੍ਰਹੁਸਚੁਕੰਨਹੁਸਚੁਸਚਾਮੁਖਿਪਾਸ ॥ ਸਚੁਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਸਚਾਸੋਸਚੁਜਾਣੈ
ਸਚੁਸਚੁਸਬਦਿਪਛਾਣੈ ॥ ਸਚੁਸਚੈਸਚਨਾਇ ਜਿਨੀਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਣਿਆ ਆਪੁਓਤਿਨਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਿਆ
ਜਾਉ ॥ ਅਨਮੁਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਠਉਰਨਕਤਹੂਬਾਉ ॥੨॥ ਸਚੁਘਾਲਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੇਹੀ

ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਬਾਲਿ ਜਿਨਾ ਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸੁਖਿ ਸਮੁਹਿ ਨਿਧਾਨ ਭਰੇ ॥
ਦੇਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਭੁਞਣਿ ਜੀਉ ॥੪॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਵੇਸੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਜਿਥੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਬੁਝਣਿ ਜੀਉ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਹੇਲੜੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਣ ਵੇਲੜੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਤਾ ਦੂਖ ਨ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹੀ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹੁ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੋ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੋ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੬॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੋ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੋ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਚੌਤੁ

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਅਖਨੀਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰੁਸਾਹਰੋਕੈਮਾਸੇਪੈ॥ਸਾਹੁਰੋਕੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਜਪੇ॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਚਿਰੁਜੀਵੈਸੋਹਰਿਦਰਗਹਬਾਹਲੁਸੋਭੈ॥ਸਾਹੁਰੋਕੈ
ਖਾਧਲਾਭਾਉਕੀਬਾਕੀਜਾਮੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕਰੇਪੈ॥ਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇ॥ਸਾਹੁਰੋਕੈ
ਦਰਸਨੁਦੇਖੈ॥੧॥ਵੀਆਹੁਹੋਵੈਮਾਸੇਦੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਲਾਹੁਗੁਰੁਮੁਖਿਹਰਿ
ਧੋਰਾਕਾਣਿਮਾਗੁਗਰਬੁਅਲਖੁਚੁਕੈਬਲਿਜਾਈਆਬਲਿਜਾਈਆਗੁਰੋਕੈਨਾਮਿ
ਮਾਹਰਿਚਰਨਮਦਾਰਬਲਜਾਈ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਗੁਰਿਮਾਦੁਖਲਥਾਮੁਹਰਿ
ਧਨਾਮਕਾਲਸੁਗਤਿਦਰੁਸਾਈਆਖਿਨਾਮਕਦੇਮੈਨਾਮੁਵੀਆਹੁਹੋਮਾ
ਰੇਬੋਲੋਲਾਗੁਮੁਖੋਹਰਿਮਾਈਆ॥੨॥ਹਰਿਸਤਿਸਤੇਮੇਰੇਬ੍ਰਾਭੁਲਾਹਰਿਜਨਮੀਲਿਜੀਵੈ
ਸੁਹੀਦੀਆਪੇਵਕਣੈਹਰਿਜਪਿਹੋਲੀਵਿਚਿਜਾਹੁਣੈਖਰੀਸੁਹੀਦੀ॥ਸਾਹੁਰੈਵਿਚਿਖਰੀ
ਸੁਹੀਦੀਜਿਸੇਵਕਣੈਨਾਮਸਾਲਾਹਿਆ॥ਸਭਸਹਣਿਭਲਿਓਨਾਮੁਜਿਦਾਗੁਮੁਖਿਜਾਨਾ
ਮਨਾਜਿਪਾਸਾਦੂਖਿਮਾ॥ਹਰਿਸਤਿਸਤੇਮੇਰੇਬ੍ਰਾਭੁਲਾਹਰਿਜਨਮੀਲਿਜੀਵੈਦਾਤੀ॥੩॥ਹਰਿਮੁਖਿਭਲੋਮੇ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਾਧੀ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਾਧੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧੀ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨ ਮੋਹਨੁ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਰਾਧੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਭਏ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਬਾਧੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਮਿਟੀ ਦੁਖ ਵਿਆਧੀ ॥੧॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਾਧੀ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਾਧੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧੀ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨ ਮੋਹਨੁ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਰਾਧੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਭਏ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਬਾਧੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਮਿਟੀ ਦੁਖ ਵਿਆਧੀ ॥੧॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਾਧੀ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਾਧੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧੀ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨ ਮੋਹਨੁ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਰਾਧੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਭਏ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਬਾਧੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਮਿਟੀ ਦੁਖ ਵਿਆਧੀ ॥੧॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਾਧੀ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਾਧੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧੀ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨ ਮੋਹਨੁ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਰਾਧੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਭਏ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਬਾਧੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਮਿਟੀ ਦੁਖ ਵਿਆਧੀ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਵਾਰਿਆ ਸਦ ਜੀਵਾਂ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਸੈ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿ ਨ ਜਾਣਈ ਜੇ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ

ਛਾਡਿਆ ਭਰਮਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਈਵ ਛੁਟੈ ਜਗਿ ਆਵਣਾ ਜਾਣਾ ॥
ਦਾਸਿ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇ ਦਾਸਾ ਸਚੇ ਸੋਭ ਦੇ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ਸਮਾਣਾ ॥
ਸੋ ਆਖਿਐ ਤਨ ਵੇਧੁ ਜਾਪੈ ਦਾਸਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਮਾਣਾ ॥
ਕਿਉ ਕਰਿ ਤੁਮ ਸੁਨ ਕਰੇ ਦਾਸਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਭਲੇ ਭੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭ ਸਦਾ ਤੂੰ ਸਭ ਨਾਲਾ ਸਭ ਤੁਧੈ ਪਾਸਹੁ ਹੋਵਣਾ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੁ ਨਿਤ ਕਰਮਾ ਦਾਸਾ ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਖਾਵਣਾ ॥
ਸੋ ਤੁਧੁ ਬਹੁਤਾ ਕੁਥੈ ਉਕੇ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਪਾਸਹੁ ਤੂੰ ਲਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥
ਹਰਿ ਦੇਦਾ ਹਰਿ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਦਾਸਾ ਹਰਿ ਦੇਦਾ ਹਰਿ ਖਾਵਣਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਤ੍ਰੈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਸਭ ਤੇਰੀ ਉਪਜਾਇ ॥
ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਤਾ ਤੁਧੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤੀਨੇ ਭਵਜਲ ਬੂਡਦੇ ਚਉਥੈ ਪਾਈ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋ ਸਹ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਜੋ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਇ ॥
ਪੂਰੈ ਸਤਗੁਰਿ ਮੇਲਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਿਸੁ ਜੋਗੀ ਕਉ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਕਉ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜੋ ਜਨ ਗਾਵਦੇ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਗਵਾਇ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜੋ ਜਨ ਸੁਣਦੇ ਤਿਨ ਕੀ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਜਾਇ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜੋ ਜਨ ਲਿਖਦੇ ਤਿਨ ਕੀ ਪੀੜੀ ਸਭ ਤਰ

ਰਹਾਉ॥ ਬਾਲਬੋਲਿਓ ਤੇਰਾ ਦੇਹੁ ਮੁਖਿ ਮਾਮਾ॥ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਨਿਹਕ

ਹਰਿਕੀਰਤਿਆਈ ॥ ਹਰਿਯਸੁਤੇਰਾਸਭਦੇਖਿਤੁਧੁਨਦਰਿਆਈ ॥ ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀ
ਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ
ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇ
ਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥ ਹਉਤੇਰੀ
ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੨॥ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ
ਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੩॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੪॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੫॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੬॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੭॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੮॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੯॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੧੦॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੧੧॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੧੨॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੧੩॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੧੪॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੧੫॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੧੬॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੧੭॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੧੮॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੧੯॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੨੦॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੨੧॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੨੨॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੨੩॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੨੪॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੨੫॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੨੬॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੨੭॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੨੮॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੨੯॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੩੦॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੩੧॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੩੨॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੩੩॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੩੪॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੩੫॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੩੬॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੩੭॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੩੮॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੩੯॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੪੦॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰਕਰਤਾਰਸਮਰਥਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੪੧॥ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਨਸਕੈਕਾਈ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀਸਚਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪਣਾਕੀਤਾਤੂਆਪੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਆਪੇਸਚਾਸਾਹੁਸਚੀਨਾਈ ॥
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਗੁਰ

ਜੀਉ॥੧॥ਅਬ ਮੋਰੀ ਇਕ ਬਿਧਾ ਜੀਉ॥ਜੋ ਸੁਖ ਹੋਇ ਸੋ ਤੁਮ ਹੀ ਕਰਹੁ ਜੀਉ॥ਰਹਾਉ॥
ਮੁਗਧਾ ਤਿਨ ਸਰਬਸੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਹੀਐ ਜੀਉ॥ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤੁਹੈ ਜਣਾਵਹਿ ਜੋਹੈ
ਆਪਿ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾਹੂ ਬੂਝੈ ਜੇਤਾ ਤਿਨੀ ਅਘਾਣਾ ਜੀਉ॥੨॥ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਤੇਰੀ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ॥
ਤੂ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ਜੀਉ॥ਤੇਰੇ ਅੰਤ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਈ ਜੀਉ॥ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਰੀ ਜੀਉ॥੩॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਜੀਉ॥ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਤੁਝਹਿ ਪਛਾਣੈ ਜੀਉ॥ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਜੀਉ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੭ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਗਾਵੈ ਕੋਈ॥ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ॥ਸਚੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਉ॥੧॥
ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ॥ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣੈ ਸਚੁ ਹੋਈ॥ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿਨਿ ਕੋਇ॥ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੇ ਸੋਇ॥੨॥
ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਰਾਸਿ॥ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਾਪਾਰੀ ਪਾਸਿ॥ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ॥ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ॥੩॥
ਸਚੁ ਸਰਮ ਸਚੁ ਪਤਿ॥ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਚੁ ਤਿਤੁ ਤਿਪਤਿ॥ਸਚੁ ਸੋਭਾ ਸਚੁ ਸੋਝੀ॥ਸਚੁ ਸਿਧੀ ਸਚੁ ਬੁਧੀ॥੪॥
ਸਚੁ ਸਾਦਿ ਸਚੁ ਰਸਿ॥ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਜਸਿ॥ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਅਧਾਰੁ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ॥੫॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਦਰਬਾਰੁ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਗਹਣਾ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਮਹਣਾ॥੬॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਦੀਬਾਣੁ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਫੁਰਮਾਣੁ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਫਤਹਾਉ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਚੜਹਾਉ॥੭॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਦਾਣਾ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਤੋਲਾ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਵਾਪਾਰੁ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ॥੮॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਦਰਬਾਰੁ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਗਹਣਾ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਮਹਣਾ॥੬॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਦੀਬਾਣੁ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਫੁਰਮਾਣੁ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਫਤਹਾਉ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਚੜਹਾਉ॥੭॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਦਾਣਾ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਤੋਲਾ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਵਾਪਾਰੁ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ॥੮॥

ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਹੋਈ॥ਕਹੈ ਕਹਾਇ ਜਾਣੈ ਜੇ ਸੋਇ॥ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ॥੯॥੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਨਾਈ॥ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ॥ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ॥ਦਾਤਿ ਕਰਹਿ ਦਾਤਾਰ॥੧॥
ਫਿਰਿ ਆਖਣ ਵੇਲਾ ਨਾਹਿ॥ਜਿਸ ਦੇਵਣ ਕਾ ਵਡਿਆਈ ਤਾਹਿ॥ਦੇਵੈ ਤੇ ਫਿਰਿ ਲੈ ਵੇਖੈ॥ਕਿਸੁ ਥੋੜਾ ਕਿਸੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ॥੨॥
ਜੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਜਾਣੈ ਨ ਦੇਵੈ॥ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੀ ਕੇਤੀ ਹੈ ਜਾਤਿ॥ਜੇ ਜਾਣੈ ਜੇ ਮਨਿ ਭੀ ਹੋਵੈ॥ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੀ ਕੇਤੀ ਹੈ ਜਾਤਿ॥੩॥
ਜੇ ਜਾਣੈ ਜੇ ਮਨਿ ਭੀ ਹੋਵੈ॥ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੀ ਕੇਤੀ ਹੈ ਜਾਤਿ॥ਜੇ ਜਾਣੈ ਜੇ ਮਨਿ ਭੀ ਹੋਵੈ॥ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੀ ਕੇਤੀ ਹੈ ਜਾਤਿ॥੩॥
ਜੇ ਜਾਣੈ ਜੇ ਮਨਿ ਭੀ ਹੋਵੈ॥ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੀ ਕੇਤੀ ਹੈ ਜਾਤਿ॥ਜੇ ਜਾਣੈ ਜੇ ਮਨਿ ਭੀ ਹੋਵੈ॥ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੀ ਕੇਤੀ ਹੈ ਜਾਤਿ॥੩॥

ਸਚੇਸੋਕੁਪਾਵਣਿਆ ॥ ਸਚੁਬੋਹਗੁਰਸਮੁਝਾਈਆਜਾਏ ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਰਮੋਖੁਲਾਏ ॥੨॥
ਨਾਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੋਈ ॥ ਪੂਰੈਗੁਰਿਗੁਰਸਮੁਝਾਵਣਿਆ ॥ ਸਹਜੇਹੋਵਾਸੁਨਿਰਮਲੁਹੋਈ ॥
ਸੋਵਰਤਾਨਲਰੋਗਜਾਏ ॥ ਉਮੇਸੋਖੁਮਨਚਤੁਬਣੀਨਿਰਮਲਸਬਦਦੁਜਾਏਚੁਰਸਬਦੀਸਾ
ਰਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਬੈਠੁਸਤਿਗੁਰਕਿਹੁਨਦੇਖਿਆਜਾਏ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਕਰਿਆਪਿਪਾਏ ॥
ਪਰਖੈ ॥ ਆਪਿਆਪਿਮਾਪਿਪਿਮਾਲਿਗਹਿਆਸਹਜੇਜਿਸਹਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵੈਸਾਈਕਜਾਸਿਉਇਕਵੈਲਾਏ ॥ ਦੂਜਾਭਰਮੁਗੁਰਸਬਦਿਦਜਲਾਏ ॥ ਕਾਇਆਮੰਦਿਰਿਵਣਜਕ
ਰੇਵਣਪਾਰਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਚੁਰਾਸੀਮਹਿਕਰਣੀਹਰਿਕੀਰਤਿਸਾਰੁਗੁਰੁ
ਮਿਖਾਏਮੋਖਦੁਆਰ ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੀਗਰੜਾਚੁਲਣਾਏਮੰਦਿਰਿਸਹਜਿਬੁਲਾਵਣਿਆ
॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਪੂਰੈਲੇਖਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇਭਾਗਿਸਬਦਿਦਿਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਕਾਮਿ
ਮਿਲੈਦੇਵਾਸੀਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ੮॥੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੁਵੀ
ਦੇਖੈਤਾਸਭੁਕਿਛੁਪਾਏ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਚੀਲਿਵਲਾਏ ॥ ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਸਚੁਸੰਘਰਹਿਸ
ਚੁਦਾਤਾਰਕਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਗੁਣਅਨਦਿਨੁਗਾਵਣਿਆ ॥
ਹਉਤੇਰਾਭੰਠਕੁਲੇਰਾਸਬਦਿਦਰੜਿਆਈਦੇਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਲਾਵਖਤੁਸੁਹਾ
ਈਆਜਿਤੁਸਚੇਸੇਵੈਸੋਸਚੁਵਣੰਜਿਆਈਆ ॥ ਸਚੇਸੇਵੈਸੋਸਚੁਦਾਤਾਪਾਏ ॥ ਸਚੁਵਾਪਾਰੀ
ਵਾਪਾਰਿਆਈਆ ॥੨॥ ਭਾਉਭੋਜਨਨਾਮੁਤਿਤੁਭੁਖਾਈਆ ॥ ਅਨਦਰਸਚੁਕੋਹਰਿਰਸੁਮੰਨੇਵਸਾ
ਈਆ ॥ ਸਚੁਸਿਞੈਸਚੋਖਸਹਜੇਸੁਖਬਾਣੀਪੁਰੈਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਨਸੇਵਾਦੁਖੁ
ਅਧਿਕਸਰੀਰਾ ॥ ਮਨਹਠਿਕਰਮਿਨਪਾਵੈਪੀਰਾ ॥ ਮਨਿਮੁਖਿਜੰਮੈਤੋਹਰਿਵਿਸਰਿਆ
ਆਵਹਿਜਾਹਿਦਰਿਚੋਟਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਬਦੇਸਾਦੁਜਾਣੈਹਿਤਚਿਤਆਪਛਣਿਆ ॥
ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਸਬਦਿਦਿਖਾਵਣਿਆ ॥ ਸਚੇਸੋਵੈਸਦਾਸੁਖਪਾਈਨਨੀਸਿਨੀਮੰਨਿ
ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸੋਬਨਜਹਾਈਆਜੋਹਰਿਮਨਭਾਈਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਬਹਿਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਈਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਸਾਲਾਹਿਸਚਾਨਿਰਮਲਨਦਰਜਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅਮੁਲੁ
ਖੋਟੀਰਾਸਿਖੋਟਪਾਸਾਰਾ ॥ ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਦੁਖੁਲਗੈਭਾਰਾ ॥ ਭਰਮੇਭੂਲੇਫਿਰਨਿਦੁਰਜਨ

ਤੀਰਥਦਰਪਾਦਇਸਨਾ॥੨॥ਕੋਲਾਬਿਖੁਕਦੇਲੋਪੁਸਦੇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦਚਿਰਖੇਊਚਥਾਰੇਆਸਥਿ
ਰਤੇਜਦਬੇਰਾਗੀਹਉਮੈਮਾਰੀਮਲਵਾਦਇਆ॥੪॥ਅਤਿਚਿਰਤਨਮੈਲੋਮਲਵਿਆਦਿ
ਬਿਧਿਨਸਾਇਬਿਧਿਮਾਇਆਪਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤੋਮੋਹਬਕੇਚਉਬੇਪਦਕੀਜਾਰਨਪਾਇਣ
ਆ॥੫॥ਆਪੇਰੰਗੇਰੰਗਿਚੜਾਏ॥ਸੇਜਨਰਤੇਭਗਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਹਰਿਰੰਗੁਚੜਿਆ
ਰਿਸਮਾਪਾਹਰਿਸਿਰਿਸਿਰਿਸੋਹਗੁਰਦਰਗਾਵਾਦਇਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਿਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿਸਚੁਜੰਜਸੋਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਰਿਗਿਆਨਮਾਨਮਕਰੰਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਸਚੁਕਮਾਦਇਸਚੇਸਚਿਸਮਾਦਇ
ਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਧੇਬਾਧਿਪੁਬਾਧੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਸਭਸਮਾਧੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਜਨਮਾਧਿਮਾਣੈਨਾਮੇਸਿਸਮਾਦਇਆ॥੮॥੧੨॥੧੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਓਤਪਾਤੇਪ
ਲਲਉਸਬਦੇਹੋਵੈ॥ਸਬਦੇਦੀਪਕੁਤਿਹਚਿਪਿਓਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੂਰਤੇਸਭੁਅਘੋਜਾਚ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਸਮਾਦਇਆ॥੧॥ਹਉਦੂਰੀਜਿਉਦੂਰੀਗੁਰਮੁਖਿਨਿਦੂਜਾਦਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਤੇਸੋਭੁਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸਮਾਦਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਣੁਵੇਸੁਤਿਰਿਮੇਲੈਦੂਜੀਨਾਜੇਮਿਲੈਗੁਰਜੇਮਿਲੀ
ਜੇਮਿਲੈਗੁਰੁਆਦਇਜਾਦਇਆ॥੨॥ਨਿਰਮਲਕਰਤੇਨਿਰਮਲਬੋਲੁਰਚਾਇਆ॥ਕਰਿਆਸ
ਰੀਰੇਹਿਚਿਸਭਕਿਛੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦਚਿਰੇਰਕੋਈਮਹਾਪੁਰਖੁਮਹਲੇਮਹਾਇਬੁਲਦ
ਣਿਆ॥੩॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਗੁਰਹੋਤੇਅਪਾਰੇ॥ਸਚੁਨਿ
ਝੈਸਚੁਕਮਾਦਇਸਚੇਸਚੁਕਮਾਦਇਆ॥੪॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਸਭਖਾਲੀਚਲੇਪਾਲੀਜਾਇਦੁਖੁਪਾਦਇਆ॥
ਮੁਖਭੁਲੇਲੋਕਸਬਦੁਨਪਾਇਬਿਨੁਰਾਸੀਸਭਖਾਲੀਚਲੇਪਾਲੀਜਾਇਦੁਖੁਪਾਦਇਆ॥
ਆਇਕੈਸਚੁਵਣੰਜਹਿਗੁਰਸਬਦਿਪਿਆਰੇ॥ਆਪਿਤਰੇਸਭਕੁਲੇਤਰੇ॥ਆਪੇਸੇਪ
ਰਵਾਣੁਚਲੈਏਮਿਲੈਪ੍ਰੀਤਮਸਬਧਪਾਦਇਆ॥੬॥ਅਤਿਰੰਗਿਰਤਸਭੁਸੂਤੁਬਾਹਰਿਭੁਲੇ॥
ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਦੂਜੈਰਹਿਬੇਤਾਲੇ॥ਜਿਬੇਦੇਵੈਤਿਬਹੁਕੋਦੇਵੈਨਪਵੈਮਨਮੁਖਿਭੁਲੀ
ਭੁਲਾਦਇਆ॥੭॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਬਦਿਚਲੁਲਾਏ॥ਅਹਲੀਮਹਾਇਸਹਜਿਸਬਧਪਾਏ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੀਨਾਮਿਲੇਰਚਿਆਈਆਪੇਪੁਜਾਲਿਪੀਮਾਦਇਆ॥੮॥੧੩॥੧੪॥

ਦਾਇਮਾ ॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ਸੁਹਾ ਸਭ ਗਲਾ ਜਾਦਾ ਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦ ਸੁਣਾਦਾ ਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਉਪਾਇ ਸਤਗੁਰੁ ਪਰਖੇ ਲਏ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਦਾ ਹੈ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਸੁ ਜਿਤੁ ਸਤਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਸਦਾਦਾ ਹੈ ॥ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਪਰਧਾਨੁ ਸੁ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਦਾ ਹੈ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਕਹਹੁ ਵੀਚਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਤਪਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਭ ਪਾਪ ਤਪਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਰ ਸਰੋਵਰ ਨਾਵਹੁ ਜਿਥੈ ਤੀਰਥ ਸਭ ਮਿਲਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਹੁ ਸਭ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣ ਭੁਖ ਗਵ

ਸਭਾ ਪਰਮ ਤੰਤ ਰਿਸ ਚੋਸ ਚੁ ਸੁਹਾ ਦ੍ਰਿਲਿਆ ॥੫॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਜੁਰ ਕਲੇਸ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਜਾਰੇ ॥ ਜੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਦ੍ਰਿਲਿਆ ॥੬॥ ਸਚੁ ਮਨਾ ਮੰਦਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਸਾ ਦਾਸਾ ਚੁਮੈ ਹਚਲੁ ਆਏ ਨ ਜਾਏ ॥ ਸਚੇ ਲਾਗੇ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੁਰ ਮਤੀ ਸਾਚੇ ਸਮਾਵੈ ਦ੍ਰਿਲਿਆ ॥੭॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਤੁਸੇ ਵੈ ਓਸ ਦਾਸੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਦ੍ਰਿਲਿਆ ॥੮॥੧੮॥੧੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਭੁ ਆਪਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੇਲੁ ਗਵਾਵੈ ਦ੍ਰਿਲਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਮੀਠਾ ਲਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਰਤੇ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਮੀਠੇ ਲਾਏ ॥੩॥ ਜੇ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵੈ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਸਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੫॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਪਿਆਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੬॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਪਿਆਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੭॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਪਿਆਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੮॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਪਿਆਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੯॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਪਿਆਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧੦॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਪਿਆਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧੧॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਪਿਆਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧੨॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਪਿਆਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧੩॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਪਿਆਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧੪॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਪਿਆਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧੫॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਪਿਆਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧੬॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਪਿਆਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧੭॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਪਿਆਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧੮॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਪਿਆਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧੯॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਪਿਆਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੨੦॥

ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ਨੀਸਾਣੈ ਸਾਚੈ ਰਤੇ ਸਚੈ ਚੋਲੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਹਦੇ ਖਾਸ ਚੁ ਸਭ ਨੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੀਮੀ ਵੇਵਾਣੀ ॥ ਤਨੁ ਸਚਾ ਰਸਨਾ ਸਚੀ ਰਤੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮਨ ਸਾਥਾ ਰਿਸਾਚੇ ਸਮਾਣੀ ॥ ਇਨੀ ਮਨੁ ਨੀ ਰੀਸਾ ਭੇ ਮਾਰਿ ਵਲਾਣੀ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਸੇ ਵੇਸ ਦਾ ਮਨੁ ਨੀ ਹਚਲਾ ਨਿਚਲਾ ਮਾਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਰਿਵੈ ਦਿਖਾਈ ਆ ॥ ਆਈ ਆ ਮੇ ਹੁਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ਆ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਵੈ ਧਿਆਲਾ ਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਜੇ ਸਾ ਚੇਰ ਭੇ ਨਿਸਚੀ ਲੈ ਵੁਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾ ਮਸਾ ਲਾਹੀ ਵੈ ਭੁ ਗੀ ॥ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਆ ਮੀ ਮਿ ਲਾ ਏ ਸਾ ਤਿ ਸੰ ਗਾ ਤਿ ਸਾ ਚੁ ਵੁਲ ਗਾ ਦ੍ਰਿਲਿਆ ॥੫॥ ਲੇ ਖ ਪ੍ਰਥ ਮ ਲੇ ਖੇ ਪਾ ਏ ਜੇ ਲੇ ਖੇ ਪਾ ਏ ਚੇ ਚੋ ਏ ॥ ਓਹੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਰਸਬਦਿ ਪਾਇਆ ਹੋ ਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਹੋਰਿ ਕੇ ਨੀ ਕਾ ਤੇ ਪਾ ਦ੍ਰਿਲਿਆ ॥੬॥ ਪਾ ਡੂ ਪਾ ਡੂ ਬਾ ਕੇ ਸਾ ਰੇ ਨਾ ਆ ਈ ॥ ਤ੍ਰਿ ਸਨਾ ਜਾ ਲੇ ਸਾ ਧੀ ਨ ਕਾ ਈ ॥ ਬੇ ਖੁ ਬੇ ਹਾ ਭੂ ਹਿ ਬੇ ਖੁ ਮੇ ਹਿ ਮਾ ਆ ਸੇ ਕੂ ਤੂ ਵੇ ਲੀ ਖੇ ਖ ਖਾ ਦ੍ਰਿਲਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏ ਕੋ ਜਾਣਾ ॥ ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਮਨ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਨਾ ਨਕ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੇ ਤੇ ਅਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਰਸਾਦੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੭॥ ੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਵਰਨ ਰੂਪ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਚੁਕਹਿ ਫੇਰੇ ॥ ਤੂ ਏਕੋ ਨੈ ਹ ਚਲ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰ ਮਤੀ ਭੁ ਭੁ ਖ੍ਰਾ ਦ੍ਰਿਲਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀ ਊ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾ ਮੀ ਨੈ ਵਸਾ ਦ੍ਰਿਲਿਆ ॥ ਤਿ ਸੁ ਰੂ ਪ ਨ ਰੇ ਖਿਆ ਵਰਨ ਨ ਕੋ ਈ ਗੁਰ ਮਤੀ ਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੁ ਏ ਕੋ ਜੋ ਜਾ ਣੈ ਸੋ ਜਾ ਣੈ ਕੋ ਈ ॥ ਜਾ ਤਿ ਗੁਰ ਸੋ ਏ ਭੇ ਦ ਖੋ ਈ ॥ ਮਿ ਭੁ ਭੁ ਖ੍ਰਾ ਦ੍ਰਿਲਿਆ ॥੧॥ ਸਭੁ ਏ ਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾ ਈ ਜੋ ਤੈ ਜੋ ਭੀ ਮੇਲਾ ਦ੍ਰਿਲਿਆ ॥੨॥ ਤਿ ਸ ਨਾ ਰ ਗ ਟੁ ਹੀ ਰਾ ਰੂ ਪ ਤੁ ਪ ਰ ਗ ਟੁ ਵ ਰ ਤੈ ਸ ਭ ਥਾ ਈ ॥ ਜੋ ਤੀ ਜੋ ਤਿ ਮਿ ਲਾ ਈ ਆ ਗੈ ਜਾ ਈ ਆ ਗੈ ਮੇਲਾ ਦ੍ਰਿਲਿਆ ॥੩॥ ਤਿ ਸ ਨਾ ਅ ਗ ਨੈ ਜੋ ਜੈ ਸਾ ਰਾ ॥ ਓ ਭੁ ਅ ਭਿ ਮਾ ਨ ਹੈ ਕਾ ਰਾ ॥ ਮਨ ਬਹੁ ਤ ਮ ਹੈ ਕਾ ਰਾ ਮਾ ਰੈ ਜਨ ਮੇ ਪਾ ਤਿ ਗ ਵਾ ਏ ਅ ਪੁ ਨੀ ਬ੍ਰ ਹ ਬ੍ਰ ਜਾ ਨ ਸ ਮ ਗ ਵਾ ਦ੍ਰਿਲਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸ ਬਦੁ ਏ ਕੋ ਵੈ ਰੂ ਰ ਲ ਸ ਭੂ ਹੈ ॥ ਆ ਪ ਮਾ ਰੇ ਤ ਸ ਭੂ ਦ੍ਰ ਦ ਸ ਭੂ ਹੈ ॥ ਹਿ ਰੇ ਓ ਹੁ ਮੈ ਨ ਮ ਰ ਲ ਹੋ ਵੈ ਸ ਹ ਜੇ ਸਾ ਚੇ ਸਮਾ ਦ੍ਰਿਲਿਆ ॥੫॥ ਸਚੁ ਸ ਲਾ ਹੇ ਸਚੁ ਸਦਾ ਰ ਹੈ ਸ ਮਾ ਏ

ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣ ਕਉ ਸਾਚੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਜਾਣੈ ਸਾਚੇ ਕਾ ਕਰੇ ਵਖਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿ ਤੂ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥ ੮ ॥ ੨੧ ॥ ੨੮ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਆ ਧਾਵਤ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਕੈ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਧਾਰਣਾ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਕਥਨੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੬ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੭ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੮ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੯ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੧੦ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੧੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੧੨ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੧੩ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੧੪ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੧੫ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੧੬ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੧੭ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੧੮ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੧੯ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੨੦ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੨੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੨੨ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੨੩ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੨੪ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੨੫ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੨੬ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੨੭ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੨੮ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੨੯ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੩੦ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੩੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤੋਲੀਐ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੩੨ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੈ ਤੋਲੈ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ

ਸਲਾਹੀ ਘਰਿ ਸੋਹਿਆ ਸੁਣਿ ਸਦਿ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਵਿਧਿ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਮਨੁ ਵਾਰੀ ਤਨੁ ਵਾਰੀ ਤਿਸ ਵਿਟਹੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੀਵਨਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣਾ ਜਿਸੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਜੀਵਣਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਲਹੈ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ਨਿਰਮਲ ਜਿਸੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਪਦਵੀ ਊਚੜੀ ਊਚਾ ਜਿਸੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸਭ ਓਸੁ ਵਡਾ ਵਿਚਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨਿ ਨ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਸਭੁ ਅਨੁਚਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਨ ਮਿਟਈ ਨਾ ਕਿਛੁ ਜਾਤਾ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਵਰਗਾ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਰਹੈ ਬਲਾ

ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅੰਤਿ ਬਿਰਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਸੰਤ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਡੋਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰ ਪਦੁ ਮੋਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭੁ ਕੰਥੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭੁ ਜਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜੀਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪਰਤਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਪੋਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਸੋਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫਾਸਹਿ ਪੈਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਰਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਕਰਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਲੇਪੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭੁ ਕੈਪੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੂਖ ਅਪਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਾਨੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਗਾਨੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਪੂਰਨ ਏਹ ਬਡਭਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕੇ ਨਾਰਾਇਨ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਸਮਾਨ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਪਰਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨਹਿ ਜਰਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸਦ ਤਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਤ ਅਵਗਤਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਉਤਮ ਮਤਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਿਤ ਧਨ ਸੰਚਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਮਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਗਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਤ ਅਕਾਜ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪਹਿ ਲਾਜ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਲਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਚੋਟ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਆਵ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਜਾਵ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਮਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਲੋਭ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੋਹ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਹਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਸੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੀਸੈ ਦੋਸੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਤੇ ਹੇਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਧਨ ਫੇਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਘਰ ਜਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਦੁਖ ਹਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਉਪਦੇਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੀਨੇ ਵੈਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਪੈ ਪੈਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਲੇਖੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਾਪ ਅਲੇਖੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਹਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸਹਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਦੋਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਰੋਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਪੀੜ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀੜ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਘਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਦਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਤਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਲਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਗਲਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਤਪਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਖਪਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਚਿੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਖੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਪੁੰਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਲੋਭ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਮਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਮਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਪਰਪੰਚ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਹਰਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਬਿਜੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਲਾਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਦਾਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਏਕ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਸਚੁ ਦਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਥਨ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਮਹਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪੋਹੈ ਮੂਚ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੈ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਪੈ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਦੇਵ ॥ ੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਮਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਗਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਤ ਅਕਾਜ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪਹਿ ਲਾਜ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਲਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਚੋਟ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਆਵ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਜਾਵ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਮਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਲੋਭ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੋਹ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਹਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਸੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੀਸੈ ਦੋਸੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਤੇ ਹੇਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਧਨ ਫੇਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਘਰ ਜਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਦੁਖ ਹਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਉਪਦੇਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੀਨੇ ਵੈਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਪੈ ਪੈਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਲੇਖੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਾਪ ਅਲੇਖੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਹਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸਹਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਦੋਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਰੋਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਪੀੜ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀੜ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਘਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਦਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਤਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਲਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਗਲਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਤਪਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਖਪਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਚਿੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਖੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਪੁੰਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਲੋਭ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਮਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਮਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਪਰਪੰਚ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਹਰਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਬਿਜੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਲਾਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਦਾਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਏਕ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਸਚੁ ਦਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਥਨ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਮਹਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪੋਹੈ ਮੂਚ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੈ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਪੈ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਦੇਵ ॥ ੨ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਮਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਗਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਤ ਅਕਾਜ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪਹਿ ਲਾਜ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਲਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਚੋਟ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਆਵ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਜਾਵ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਮਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਲੋਭ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੋਹ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਹਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਸੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੀਸੈ ਦੋਸੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਤੇ ਹੇਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਧਨ ਫੇਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਘਰ ਜਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਦੁਖ ਹਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਉਪਦੇਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੀਨੇ ਵੈਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਪੈ ਪੈਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਲੇਖੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਾਪ ਅਲੇਖੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਹਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸਹਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਦੋਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਰੋਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਪੀੜ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀੜ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਘਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਦਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਤਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਲਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਗਲਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਤਪਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਖਪਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਚਿੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਖੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਪੁੰਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਲੋਭ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਮਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਮਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਪਰਪੰਚ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਹਰਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਬਿਜੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਲਾਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਦਾਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਏਕ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਸਚੁ ਦਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਥਨ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਮਹ

ਸੋਰਠਿ ਬਾਰਹਮਾਹਾ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਰਹਮਾਹਾ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਿ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦੇਉ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਪਉ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਧਾਮੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਉਤਰੈ ਮੈਲ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਸਰੇਵਉ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹੋਵਉ ਨੀਤ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸੁ ਸੰਤ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਜਾਪਉ ਟੇਕ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਵਤ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਭੂਖ ਤਿਸਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਈ ਸੁਖ ਸਹਜ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੯ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੩੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੩੮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੩੯ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੪੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੪੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੪੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੪੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੪੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੪੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੪੮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੪੯ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੫੦ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੫੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੫੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੫੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੫੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੫੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੫੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੫੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੫੮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੫੯ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੬੦ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੬੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੬੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੬੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੬੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੬੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੬੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੬੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੬੮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜੀਉ ਮੋਹਿ ਧੀਰੇ ॥ ੬੯ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਥਾਨ

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ਦੁਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਟੈ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਧਾਮੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੁਰੁ ਕਾਮਧੇਨੁ ਗੁਰੁ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਣਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਉਧਰੀਐ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਅਪਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੋ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਣਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤਰੈ ਸਭ ਕੁਲ ਸਮ ਸੰਸਾਰ ॥ ੨ ॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਜਾ ਕੈ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਉਧਰੈ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਟਿ ਵਿਘਨ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤਰੈ ਸਭ ਕੁਲ ਸਮ ਸੰਸਾਰ ॥ ੩

ਸਚਾ ਅਪਿਓ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਿ ਗੁਰਸੇਵਿ ਨਿਮੰਗੁ ਗੁਰੁ ਮਨੁ ਕਾਈਐ ॥ ਜਸਿ ਗੁਰ ਭਾਖੈ ਬੋਲਣਾ
ਸੁਕਾਰਥ ਮਾਈਐ ॥ ਸਭਿ ਗੁਰਸੇਵੇ ਵਿਚਿ ਅਮਲ ਚਲਾਈਐ ॥ ਸਲਾਹਣ ਭਗਤ ਓਸੁ ਗਾਵਹਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੂੜੁ ਗੁਰ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਸਚੇ ਵੇਦੇ ਵਿਚਿ ਸਚੁ ਦਸਾਈਐ
॥ ਸਚੇ ਮੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚੈ ਬੁਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਜਪਦਾ ਸਚੁ ਆਰਾਧਿ ਸਮਾਈਐ ॥
੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਸਜਣੇ ਕਾਮੁ ਈਧਣੁ ਕਰਿ ਉਠਿ ਮਨਸਾ ਕੂੜੁ ਮਾਰੁ
ਸਸਚੁ ਚੀਨਾ ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹਾ ਚਲਿਆ ਹਉ ਝਾਲਿ ਵਿਗੂਤੀ ਹੋਈ ॥ ਅੰਧੇਰੈ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ
ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖ ਰੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ
ਪਰਗਟ ਚਾਨਣ ਸੋਸਾ ਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਚੈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਸੋ ਸੋਹੈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਦੇਵੈ
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਾਗੀ ਸਾਜੇ ਤੂਕ ਦੇਨਾ ਆਈ
ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਲਣਹੈ ਨਭੁਲੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਭੁਲਾਈ ॥ ਭਗਤ ਆਖੈ ਓ ਹਿ ਅਨੁਜਿ
ਨੀਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਈ ॥ ਸੋ ਸਾਗੀ ਆਪਿ ਸੁਖਾਈ ਆਪਿ ਨੇ ਕੂੜੇ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਧਾ
ਈ ॥ ਚਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰਾ ਈ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਭਾਵਸੀ
ਈ ਆਪਿ ਦੇਨਾ ਸਭਨਾ ਦਾ ਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਈ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜਿਨੀ
ਈ ਚੁਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਓਨਾ ਅਖੀ ਦੇਖਦਿਆ ਓਨਾ ਲਧਾ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹਣਿ ਜੀਵਦੇ ਮਰਿ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣੈ ਜੀਵੁ ਸਾਹਾ ਵੇਖੈ ਉਪਰਿ ਲਖ ਵੀਹ
ਦੂਜੇ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹ ਮਨਮੁਖੀ ਆਸਾ ਮਤੀ ਖੀਣੀ ॥ ਬਹੁਤ ਪਟੇ ਅਸਰਾਹੇ ਚੋਖੇ ਹਥਿ ਨਿਕਲ
ਹੀ ਤਿਨੀ ਜੋ ਮੁਹੀ ਗਇਆ ਰਾਹ ਭੁਖੇ ਤਿਖੇ ਦੁਖੀ ਭੁਖ ਉਕੀ ਆ ਥਾਹ ਨ ਇਸੁ ਆਹ ਕੀ ਪਾਰੇ ਜਿਉ
ਸਤੀ ਚਉਥੈ ਆਈਉ ਆਪਿ ਮਖੀ ਮੀਟਿ ਵਿਚਾਰਿ ਆ ਕੀ ਉਠਿ ਰਾਹਿ ਚਲਿ ਉਨ ਦਾ ਜੋ ਦੂਜੈ
ਆਕੀ ਪਿੜ ਬਧੀ ॥ ਅਜੈ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਅਜੈ ਜੇ ਅਠੀ ਭਉ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜੇ ਸਚਾ
ਦਲਿ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸੇ ਦੀ ਖੁਰੇ ਸਾਹ ਜੇ ਨੀ ਪੁਰਖਾ ਹਿ ਆ ਆਸਠੀ ਟੈਪ ਦਾ ਚਰਹਨਿ
ਇਕਤੇ ਦੀ ਗੀ ਦਰਸਨਿ ਪੁਰਖਿ ਅਬਾਹਰਿ ਚਲੇ ਆਈ ਆਹੀ ॥ ਕਰੀ ਮੁਰੇ ਪੁਰ ਭੁਪੁਰ ਜਾ
ਕਥੇ ਲਾ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਪਟੇ ਨਾ ਗੀ ਤੋ ਲਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਭੈ ਚਾ ਕਿ ਮਾ ਹੇ ਰੋ ਸਚ

ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਭੈ ਕਾ ਪਾਈਐ ॥ ਜਾ ਭੈ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਭੈ ਕਰਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥
ਭੈ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਸਹਜੁ ਸੁਭਾਇ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਚੁ ਸਮਾਈਐ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਭੈ ਵਿਚਿ
ਸਚੁ ਸਖਾਈਐ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ ਪਾਈਐ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਸਚੁ
ਵਾਪਾਰੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ ਪਾਈਐ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ ਪਾਈਐ ॥
ਭੈ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ ਪਾਈਐ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭੈ ਵਿਚਿ
ਲਾਹਾ ਪ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਭਉ ਚਕਰਾਦਰੁ ਵਾਜੈ ਬੋਲੈ ਅਨਹਦ ਸਿਧਿ ਬੋਲੇ ਬੋਲੈ ਸਿਧਿ ਧਰਚਲੀ ਐਸੀ ਐਸੀ ਆਨਦ ਰੀਕਰ ਮੀਗੁਰ ਬੀਚਾਰ॥੧॥ ਭੋ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਨਿਭਸੀ ਪਾਖਿ ਪਾਖਿ ਖੋਜੁ ਓਰਾਖਿ ਆਚਾਰੁ ਹੈ ਸਦ ਵਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੇਤਾ ਨੈਅਗਾਸਿ ਖੋਜੁ ਖੋਜੁ ਨਾਲਿ॥ ਖੋਜੁ ਓ ਘੜੀ ਐਸ ਬਖਿਸਣਹਾਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਘਾਟ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ਅਮਿਤ ਸਚਾ ਅਮੀਸਟ॥੨॥ ਬੁਧੀ ਬਾਜੀ ਓ ਪਸੈ ਚਾਓ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਵੈਨਤਓ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਣਹਾਉ ਅੰਧਾ ਅਖਰ ਵਾਉ ਦੁਆਉ॥੩॥ ੧॥ ਰਾਗੁ ਉਦੀਣ ਮਹਲਾ ੧ ਤੁਰਘਰਿ ਘਰਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਤੁਰੁ ਤੁਰੁ ਜਾਹਿ॥ ਸੋ ਤੁਰਕਹੁ ਸਾਜਿ ਤੁਰੁ ਤੁਰੁ ਪਾਹਿ॥ ਤੁਰੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਜਾਹਿ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ॥੧॥ ਤੁਰੀ ਐਸੇ ਜੁਗੁ ਹੋਆ॥ ਤੁਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਤੁਰਣਾ ਨਾਨਕ ਸੋਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਜੀ ਓਮੇਰੇ ਤੇਰੇ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ॥ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪੇ ਪਛੈ ਹੁਕਮੁ ਸਮਾਇ॥੨॥ ਜਿਹੁ ਹੋਤ ਸਮਾਸਮ ਤੁਰਿ ਸ੍ਰਿਟਿ ਚਕੁ ਬਹੁਤੁ ਨੇਸਾਣਾ ਭੁਖ ਪਾਲਣਾ ਪੀਣਾ ਮਾਰਣਾ ਵਿਣੁ ਖਾ ਖੋਜ ਰਹੇ ਵਿਗਾਦਰਾ॥ ਤੁਮਜਿਨ ਕਾਲਿ ਕੀਓ ਕਿਨੈ ਕੀਓ ਕਿਨੈ ਕਰਣਾ॥ ਸਭੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਚਲਾ ਸਭੁ ਮਨ ਕਾ ਸੋਇ॥ ਜਨ ਕੋ ਨੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਜਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਥਣਿ ਬਿਖਮ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁ ਉਦੀਣ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਾਰਣ ਤਿਖਿਤ ਸੰਤੋਖੁ ਸਤੁ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਹੋਹੁ ਹੁਸਿਆਰ॥੧॥ ਕਹਣਾ ਹੋਰੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਜਾਇ॥ ਤੁਧੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਮੁ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ਸੁੰਞ ਘਰ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਦੁਇ ਜੋਗੁ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਲੋਗ॥੨॥ ਸਾਹੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੁ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਵਿਉਹਾਰ॥ ਸਚੁ ਸਿਰਤਿ ਕਰਣੀ ਕਰਮ ਹੋਇ ਤਾ ਪਲੈ ਪਵੈ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਇ॥੩॥ ੧॥ ੩॥ ਰਾਗੁ ਉਦੀਣ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਤਰਿ ਰਹੈ ਜਲ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਛਾਰੁ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਜਹਿ ਖਪਹਿ ਜਲ ਮਹਿ ਫਿਰਹਿ ਅਪਾਰ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਪ ਪੂਜਾ ਜਲ ਮਹਿ ਪਾਹਣ ਪਾਰ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲ ਮਹਿ ਮਰਣ ਵਿਚ

ਮੀਤੁ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਬੋਲੈ ਭੜਵਾ ਪਉਣੁ ਫਿਰੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥
ਓਹੁ ਦਿਸੈ ਵਿਕਾਰੀ ਨਾਹੀ ਭਉ ਭਾਗੈ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਭਨਾ ਦਿਸੈ ਮੈਲੁ
ਮਰਣੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸੁਤਿਆ ਸੁਝੈ ਕਿਉ ਪੂਰਾ ਹੋਵੈ ॥ ਪਰਪੰਚਿ ਵਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਮਨਿ ਚੋਰੁ ॥
ਨਾਰਾਇਣ ਕਵਲਾ ਸੰਗਿ ਹੋਰੁ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਦਿਸੈ ਚਲਣਹਾਰੁ ਓਹੁ ਜਾਣਾ ਵੇਦਾ ਨਾਮੁ ਕਹਾਵੈ ॥
ਚਲਣ ਲਾਗੀ ਧਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਦਰ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਓਲਾ ਪਿਓ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀਤੁ ॥ ਮਿਤ ਸਾਜਨ ਸਭਿ ਗਏ ਸਮਾਣਿ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹੇਲੀ ਰਹਿ ਗਈ
ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰੇਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਓਨਾ ਰਾਤੀ ਦੁਖ ਘਣੇ ਮਨਮੁਖ ਨੀਦ ਨ ਪਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਮ ਪਕੜਿ ਚਲੇ ਤਾ ਰੋਇ ॥
ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅੜੀ ਜਾਣਦਾ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਭਾਵੈ ਤਿਨ ਸਭ ਜਾਣਾ ਆਪੇ ਕਰਣ ਕਰਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪਿਰਹੜਾ ਸਰਸਾ ਹੋਇ ॥
ਓਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਨੂੰ ਦੇਦਾ ਬਿਧਾ ਕੁਏ ॥ ਕਾਲਖ ਬਿਗਸੀ ਮਨਹਿ ਮਝਾਰਿ ਚਲਣ ਵੇਲਾ ਜਾਣੀ ਵਤਿ ਗਈ ॥
ਰਸਨਾ ਅਲਵੀ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਨੂੰ ਏਹੋ ਸਿਖ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੀ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਹਜੇ ਆਵੈ ਸਹਜੇ ਜਾਇ ॥ ਅਨਤੇ ਓਥੈ ਜੇ ਮਨਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਤਾਂ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
ਨਾਮਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਦੁਇ ਸਬਦਾ ਸੁਖ ਸਮਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਰਵਰ ਪੰਖੀ ਬਹੁ ਨਿਸਿ ਬਸਾ ਸੁਖ
ਦੁਖੀ ਆਮਨ ਜੋਹਾ ਦਿਲਾਸਾ ਸਾਝ ਬੋਹਾਗਤ ਕਹਿਆ ਆਗਾਸਾ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਦਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥
ਰਾਮਾ ਲਿਖਿਆ ਮਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਾ ਸਿੰਞੀ ਗੋਲ ਬਦਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਜੋਗ ਨ ਲਹਾ ॥ ਗੁਰੀ
ਲਿਖਿਆ ਪਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜੋ ਮਿਲੈ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਕਾ ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਸਚੁ ਤਾਣੁ ॥
ਅਨਤਨ ਦੇਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਕਾਮਣਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਚੈ ਆਹੀ ਚੀਤਿ ॥ ਸੂਹਵਿ ਕਾਰਜ ਜੋਹਿ ਚੀਤਿ ॥ ਪੂਜਿ ਜੀਆ
ਪਲੈ ਭਰਤਾਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖ ਚੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਦੁਹੁ ਦੁਹੁ ਜਾਚੇ ਮੇਤੇ ਰੀਤੇ ਕਾਹੇ ਉਪ

ਓਹੁ ਨਮੁ ਆਜੇ ਦੇਖਣਹਾਰਾ ॥ ਜੇ ਕਾਰਣਿ ਤੀਰਥਿ ਜਾਹੀ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਘਟਹੀ
ਮਾਹੀ ਘਰ ਹੀ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਰ ਜਾਣਹਿ ਭੀਤਰਿ ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮੂਲੁ ਨ ਲਭਈ
ਅਮੋਲੀ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਹ ਤੋਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਅਰਥ ਜਾਤਾ ਜਾਨ ਦਰਿ ਨਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਦਖਣੀ ॥ ਸਾਹਾ ਟਿਪਾ ਟਿਬੁ ਟੈਆਨੇ ਨਾਉ ॥ ਤਕੇ ਸੇਤ ਦਬਾਲਿ ਹਾਰੇ ਜਾਉ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾ
ਏਹ ਗਲ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਮਿ ਲਏ ਚਲੈ ॥ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ॥
ਏਕੋ ਉਨਮਾਉ ॥ ਭੂਸਮ ਭਾਰ ਦੂਹਿਓ ਲੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਲਏ ਦੁਖੁ ਕੀਓ ਪਰਾਤਿ ॥ ਆਪਸ ਪੰਨਾ ਬੀਜਿ
ਤਨਾ ਵੇਬਾਧੀ ਸਭੁ ਕੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੇਤੀ ਵੁਠਾ ਜਨ ਵੈਕੀ ਓਟਾ ॥ ਧਾਪੁ ਪੁੰਨ ਬੀਜ
ਕੀਘੇ ਟਾ ॥ ਕਲਾ ਜੂਪੁ ਨੀ ਆਮਾ ਹੋਟਾ ॥ ਨਾਮਾ ਵੈਸਾ ਰਚਿ ਚਲੇ ਮਨਿ ਖੋਟਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ
ਭਾਰ ਕੀਮ ਨਾਹੀ ਮੋਲੁ ॥ ਕਲਾ ਜੂਪੁ ਨੀ ਆਮਾ ਹੋਟਾ ॥ ਨਾਮਾ ਵੈਸਾ ਰਚਿ ਚਲੇ ਮਨਿ ਖੋਟਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ
ਭਾਰ ਕੀਮ ਨਾਹੀ ਮੋਲੁ ॥ ਕਲਾ ਜੂਪੁ ਨੀ ਆਮਾ ਹੋਟਾ ॥ ਨਾਮਾ ਵੈਸਾ ਰਚਿ ਚਲੇ ਮਨਿ ਖੋਟਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ
ਭਾਰ ਕੀਮ ਨਾਹੀ ਮੋਲੁ ॥ ਕਲਾ ਜੂਪੁ ਨੀ ਆਮਾ ਹੋਟਾ ॥ ਨਾਮਾ ਵੈਸਾ ਰਚਿ ਚਲੇ ਮਨਿ ਖੋਟਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ
ਭਾਰ ਕੀਮ ਨਾਹੀ ਮੋਲੁ ॥ ਕਲਾ ਜੂਪੁ ਨੀ ਆਮਾ ਹੋਟਾ ॥ ਨਾਮਾ ਵੈਸਾ ਰਚਿ ਚਲੇ ਮਨਿ ਖੋਟਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ
ਭਾਰ ਕੀਮ ਨਾਹੀ ਮੋਲੁ ॥ ਕਲਾ ਜੂਪੁ ਨੀ ਆਮਾ ਹੋਟਾ ॥ ਨਾਮਾ ਵੈਸਾ ਰਚਿ ਚਲੇ ਮਨਿ ਖੋਟਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ
ਭਾਰ ਕੀਮ ਨਾਹੀ ਮੋਲੁ ॥ ਕਲਾ ਜੂਪੁ ਨੀ ਆਮਾ ਹੋਟਾ ॥ ਨਾਮਾ ਵੈਸਾ ਰਚਿ ਚਲੇ ਮਨਿ ਖੋਟਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ
ਭਾਰ ਕੀਮ ਨਾਹੀ ਮੋਲੁ ॥ ਕਲਾ ਜੂਪੁ ਨੀ ਆਮਾ ਹੋਟਾ ॥ ਨਾਮਾ ਵੈਸਾ ਰਚਿ ਚਲੇ ਮਨਿ ਖੋਟਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ

ਮਨਮੁਖੋ ਜੇ ਕਰਾਇਆ ਚੇਤਕੀ ਜੇਵੇ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੇ ਕਾਟਨਹਾਰ ਲੀਨੋ ਹੈ ॥
ਹਰਣੀ ਹੋਵੈ ਦੂਬ ਨਿਬ ਸਕੈ ਦੁਖ ਲਚੁ ਲੇਖਾਉ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮੇਲਸਹਿ ਮੇਲੇ ਦੂ
ਲਾ ॥ ਹਰਣੀ ਹੋਵੈ ਦੂਬ ਨਿਬ ਸਕੈ ਦੁਖ ਲਚੁ ਲੇਖਾਉ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮੇਲਸਹਿ ਮੇਲੇ ਦੂ
ਰਮਾਉ ॥ ਪਰਿਨਿਵ ਤੇ ਜੇਲੇ ਚੇਸਭ ਕੋ ॥ ਤ ਕਨਕ ਕਰਣ ਨੀ ਕੀ ਮਾਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇ ॥
ਰੀ ॥ ਹੁਕਮੁ ਜਨਾਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੇ ਵੜਾਈ ਦੇਨੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੮ ॥ ਰਾਗੁ ਤੁੜੀ ਬਿਰਚਾਲਿਅ
ਲਾ ॥

ਅਨਤ ਵਡਿਆਈ ਅਨਤ ਵਡਿਆਈ ਅਨਤ ਤਨਾ ਚਹਿ ਆਨਾਈ ॥ ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ
ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਤ ਧਨ ਧਰਣੀਧਰੇ ਅਨਤ ਤਨ ਚਹਿ ਆਨਾਈ ॥ ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ
ਜੋਗ ਸੋਇ ਅਨਤ ਗੁਰ ਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਆਜੋਮਲੇ ਤ ਸਭ ਕੋ ਚਾਹਨ ਹੋਇ ॥ ਅ
ਰਮਾਉ ॥ ਪਰਿਨਿਵ ਤੇ ਜੇਲੇ ਚੇ ਸਭ ਕੋ ॥ ਤ ਕਨਕ ਕਰਣ ਨੀ ਕੀ ਮਾਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇ ॥
ਰੀ ॥ ਹੁਕਮੁ ਜਨਾਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੇ ਵੜਾਈ ਦੇਨੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੮ ॥ ਰਾਗੁ ਤੁੜੀ ਬਿਰਚਾਲਿਅ
ਲਾ ॥

ਅਨਤ ਵਡਿਆਈ ਅਨਤ ਵਡਿਆਈ ਅਨਤ ਤਨਾ ਚਹਿ ਆਨਾਈ ॥ ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ
ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਤ ਧਨ ਧਰਣੀਧਰੇ ਅਨਤ ਤਨ ਚਹਿ ਆਨਾਈ ॥ ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ
ਜੋਗ ਸੋਇ ਅਨਤ ਗੁਰ ਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਆਜੋਮਲੇ ਤ ਸਭ ਕੋ ਚਾਹਨ ਹੋਇ ॥ ਅ
ਰਮਾਉ ॥ ਪਰਿਨਿਵ ਤੇ ਜੇਲੇ ਚੇ ਸਭ ਕੋ ॥ ਤ ਕਨਕ ਕਰਣ ਨੀ ਕੀ ਮਾਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇ ॥
ਰੀ ॥ ਹੁਕਮੁ ਜਨਾਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੇ ਵੜਾਈ ਦੇਨੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੮ ॥ ਰਾਗੁ ਤੁੜੀ ਬਿਰਚਾਲਿਅ
ਲਾ ॥

ਰਾਗੁ ਤੁੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਤੁੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਤੁੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰਿਜਾਏ॥ ਬਿਨੁਸਤੇਕੋਸੇਹਰਿਘਾਏ॥ ਅਨਮਰੇਦਾਰੂਜਲੈਕੋਈ॥ ਅਨਸਬਦਿਮੁਏਬੂਝੈਜਨੋਈ॥੧॥ ਜੀਜੈਜਨੇਬਧਸੇ ਦੇਵਨ੍ਹਿਆਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਹਰਿਵਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਏ॥ ਤਾਮੁਹੁਜੁਮਨਕੀਸੋਝੀਪਾਏ॥ ਅਨਮੋਮਤਮੋਕਲਮਿਅਕਦਾਰਾ॥ ਗੁਰ
ਅੰਕਸੁਮਾਝੜੀਦਾਲਣਹਾਰਾ॥੨॥ ਅਨੁਮਾਸਾਧਸਾਧਯੇਜਨੁਕੋਈ॥ ਆਪਤਰੈਤਾਰੇਤਰਣਾਲੋਈ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਹੋਇਦੇਖੁਕਾਮੁਧੇਮੁ॥ ਤਿਸਮਿਲਿਮੀਤਮਸਾਚੇਰਾਮੁ॥ ਦਰਸਸਾਚੇਸੋਸਾਚੀਦੀਠਾ॥ ਗੁਰ
ਦਾਤਨੁਝੋਲੈਕਸੇਈ॥ ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਬਦਿਮੇਲਦੁਈਨੀ॥ ਸੁਬਾਉਸ
ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਣਾ॥੪॥੨॥੨੮॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫॥

ਚੁਮਨਸਿਰਮਖਲੋਇ॥ ਸਚੁਨਿਵਾਸੁਕਰੇਸਚਿਸੋਇ॥ ਸਚੀਬਾਣੀਜੁਗਚਾਰੇਜਾਗੈ॥ ਸਭੁ
ਫੁਸਾਚਮਾਪੇਆਪੈ॥੧॥ ਕਰਮਹੋਵੈਸੇਸਤਸੰਗੀਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਰਸਨਾਏ॥ ਬਿਨੁ
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲਉਓਹਜੋਹਰਿਵਾਦੁਨਸੋਚੈ॥ ਹਰਿਰਸੁਨਚਾਖੈਫੀਕਾਮਾਲਚੁ॥ ਬਿਨੁ
ਭੁਝੈਭਰਮਾਦੁਫੀਕੋਈ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੀਆਚਲਿਆਰੋਈ॥੨॥ ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਚਾ
ਖਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚਿਸਮਾਏ॥ ਸਾਚੇਰਾਤੀਗੁਰਸਬਦਿਦੀਚਾ
ਗਾਅਖਿਪਾਈਨੰਗਮਲਧਾਰਾ॥ ਤਹਾਸਮਾਵੈਜੋਬੁਝੈਸੋਈ॥ ਉਧੇਬੁਝੈਤੇਕੋਨਕੋ
ਈ॥ ਗੁਰਸਬਦਰੀਮਾਨੈਨਾਮਿਰਵਾਹਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੁਤਾਤੁਜਿਸਬਾਦਿਘਿਮਾਹਾ॥੪॥੩
॥੨੯॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਸਭਿਕਗਾਵਣਤਰੇਮਨਸਾਦਨਪਾਏ॥ ਹਉ॥
ਦਿਚਿਗਾਵਾਹਿਬਿਰਥਿਭਿਗਾਵਨਿਨਾਮਿਪਿਆਰੇ॥ ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਾ
ਬਦਬੀਚਾਰ॥ ੧॥ ਗਾਵਣਤਰੇਜੋਸਭਿਭਗਤਕਰੇਮਨਿਨਿਰਾਰਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ ਚ
ਹਉ॥ ਸਭਿਗਾਵਣਹਿਸਭਿਭਗਤਿਕਰੇਹਿ॥ ਨਾਮੁਜਪਾਵਹਿਬੈਠਾਸਚੀਭਗ
ਤਿਗੁਰਸਬਦਿਧਿਆਵੈ॥ ਅਪਨਾਪਿਗੁਰੁਪਿਆਸਦਾਓਸਥਾਨਾ॥ ਭਗਤਿਕਰਹਿਮੁ
ਕਤਿਆਹਿਭਗਤਿਨਾਲਿ॥ ਨਾਚੈਕੂਦੈਪਾਹਿਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ ਨਾਚਿਮਲੈਨਪਿਆਹਿਭ
ਗਤਿਨਹੋਇ॥ ਸਬਦਿਮਰੈਭਗਤਿਪਾਏਸੋਈ॥੨॥ ਭਗਤਿਦ੍ਰੜਹਿਭਗਤਿਕਰਾਏ
ਸੋਈ॥ ਸਚੀਭਗਤਿਵਿਚਹੁਆਪੁਖੋਏ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਬਦਿਬੀਚਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਅਖ
ਸੇਨਾਮਿਪਛਾਣੇ॥੩॥੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਅਨੁਮਾਰੇਚਾਰੁ

ਭੂੰਅਕਬਕਿਉਕਥਿਆਜਾਹਿ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲੈਤਾਸਚੁਪਾਹਿ॥੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫॥

ਮਾਰਿ ਜਾਏ ਅਉਜੁ ਕੋਜੇਹ ਕਿਮਾਏ ॥ ਅਨੁਮਤਿ ਦੇਦਾਰੂ ਜਲਦੇ ਕੋਈ ॥ ਅਨਸਬਦਿ ਮਿਰੇਬੁਝੈ ਚਲਨੋਈ ॥੧॥ ਜਿਜੋ ਨੇਬਖਸੇ ਦੇਵੈ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿਸੇਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਉਸੁਮਨ ਕੀਜੋਤਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅਨਮੋ ਮਤਮੋ ਗਲਸੀ ਮਕਦਾ ॥ ਗੁਰ
ਅੰਕਸੁ ਸਾਰਜੀ ਦਾਲਣ ਹਾਰਾ ॥ ਅਨੁਮਾ ਸਾਸਾ ਸਾਏ ਜਨ ਕੇ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੇ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਨ ਕੇ ॥
ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਈ ਆਸਵਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤੇਦੇਇ ਕਾਰ ॥ ਤੇ ਜੋਪੁਰਿਖ ਸਿਖ
ਨਾ ਓਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ॥ ਕਦੇਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੫॥ ਰਮ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿ
ਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਦੂਜੈ ਭੁਲੀ ਭੁਲਾ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁ
ਖਦਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦੇਹਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਹਰਿ ਦੇਹੁਰਾ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹਰਿਸਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਵਣੁ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋਜਨ ਸਚੇ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਧਾਵਤ ਦੁਤਰ ਜੋ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਕਾਮਰ ਕ ਨਿਵਿ ਪੀ ਗੁਰ ਤੇ
ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਸੇ ਮਨਿ ਆਏ ॥੨॥ ਕਾਮਰ ਕ ਕਰਤਿ ਅਸੁਧ ਸਾਂਤਿ ਸਗੀ ਨਾ
ਅੰਤਰਿ ਵਿਸੁ ਸੇ ਨਲ ਗੋਜ ਮਾਰਿ ॥ ਅਪੋ ਆਹਿ ਬੁਝਾ ਅਪਿ ਵਰਜੀ ਚਾ ॥ ਨਾਨ ਕ ਸੋ ਵਿਸਦਾ ਹਰਿ
ਟੀਗਾ ਹੀ ਚੁ ॥੩॥ ਰਮ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜੋ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ
ਅਪਰਾਨ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜੋ ਭਗਤ ਮਾਹਿ ਜਸ ਮਾਨ ॥ ਜਿਤੁ ਸੋ ਵਿਸੈ ਦੂਰਗਹਿ ਪਰ ਵਾਨ ॥੧॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਤੁ ਵਿਸਰਹਿ ਦੁਖ ਸਗਲ ਸਮਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿ ਨ ਦੁ
ਖ ਨਹਿ ਜਿ ਭੁਖ ਸਾਪਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਓਨ ਤੁ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਦੂ ਜੇ ਜਾਏ ॥ ਅਨਮੁਖ ਆਗੈ ਆਪਿ
ਜੋ ਨੀ ਪਾਏ ॥ ਜਿ ਨਿ ਇ ਕਿਆ ਤੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਜਿ ਨਿ ਇ ਕਿਆ ਤਿਤ ਠਾਇ ਨ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੀ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿ ਨਾ ਧੁਰੇ ਪੈ ਨ ਸੋ ਗੀ ਆਪਿ ਬੀਚ
ਰੀ ॥ ਜਿ ਨਾ ਧੁਰੇ ਪੈ ਨ ਸੋ ਗੀ ਨਾਹ ਉ ਮੇ ਆ ਰੀ ॥ ਨਾਨ ਕ ਜੇ ਨ ਧੁਰੇ ਪੈ ਨ ਸੋ ਗੀ ਸੋ ਬੀ ਚਿ
ਨ ਰੇ ਤੇ ਨ ਕ ਉ ਬਾ ਲਿ ਯਾ ਰੀ ॥੪॥ ਰਮ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨੂੰ ਅਕਥ ਕਿਉ ਕਥਿ ਆ ਜਾ ਹਿ ਗੁਰ ਸ

ਖੁ ਦੇ ਭਾਈ ਸੇ ਲੇ ਗੁਰ ਮਤੀ ਸਾ ਚੇ ਸਹ ਜਿ ਸਾ ਚੇ ਚਿ ਸਾ ਸੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮੀ ਮਤਿ ਲੇ ਓ ਤੇ
ਸਨ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਵਸੇ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਸੋ ਈ ॥ ਗੁ
ਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮਹਲਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁ
ਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ॥੪॥ ਰ
ਚਿ ਚਾ ਦਾ ਹਿ ਰਾ ਬਿ ਮਾ ਨਿ ਮਿ ਦੂ ਜਾ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਸਚੁ ਭ ਜੁ ਜਿ ਸ ਬਾ ਦਿ ਪਿ ਆ ॥੪॥ ੨ ॥
॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕ ਗਾ ਵਣ ਵਾ ਰੇ ਮਨ ਸਾ ਦ ਨ ਪਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈ
ਵਿਚਿ ਗਾ ਵਾ ਹਿ ਬਿ ਰਥਾ ਜਾ ਇ ॥ ਗਾ ਵਣ ਵਾ ਰੇ ਸੇ ਜਿ ਸੋ ਨੇ ਨਾ ਮੁ ਧਿ ਆ ॥ ਸਾ ਚੀ ਬਾ ਣੀ ਸ
ਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ॥ ਗਾ ਵ ਣ ਵਾ ਰੇ ਜੇ ਸਤੁ ਗੁਰ ਭ ਵੈ ॥ ਅ ਨ ਦਿ ਨ ਰਾ ਨ ਮੁ ਗਾ ਵੈ ॥ ॥ ਚ
ਹਾਉ ॥ ਇ ਕਿ ਗਾ ਵ ਹਿ ਇ ਕਿ ਬਿ ਰ ਗਾ ਤਿ ਕ ਰੇ ਹੀ ॥ ਨਾ ਮੁ ਸੁ ਨਾ ਮੁ ਪ ਵ ਹਿ ਬਿ ਨੁ ਨਾ ਮ ਸ ਨ ਨੇ ਹੁ ॥ ਸਾ ਚ ਸ ਬਦੁ ਸਾ ਚੀ ਬਾ ਣੀ ॥ ॥
ਬ ਦ ਬੀ ਚਾ ਰ ॥ ॥ ਗਾ ਵ ਣ ਤੇ ਹੋ

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾਂ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੱਖਰ ਸਾਫ਼ ਵੱਡੇ ਟਾਈਪ ਵਿੱਚ

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੱਖਰ ਸਾਫ਼ ਵੱਡੇ ਟਾਈਪ ਵਿੱਚ

ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਗਾਵਣ ਤਿਨ ਮਾਹੇ ਮੈ ਭੀ ਗਾਵਣ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਲਿਖਿਆ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਮੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸ ਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥੨॥ ਸਭ ਚਿਰੁ ਜੀਵਣ ਮਰਣ ਹਰਿ ਜਾਪਹੁ ਜਾ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਾਪਹੁ ਜਪਹੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਹੁ ਜਾ ਤੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹ

ਰਿਦਮੇਲਨਾਸਮਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਹਰਿਜਨਗਾਮਹਰਿਧਨਹਰਿਨਹਰਿਨਹਰਿਨਹਰਿ
ਰਿਸਾਤੇ॥ਜਿਨਕਏਪਾਮਦੇਖਸਭੂਖਿਨਸੇਜੋਗੁਰਮਤਿਰਸਮਹਧਾਤੇ॥੨॥ਚਿਨਕਉਲਿਖਤ
ਲਿਖੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਤੇਗੁਰਸੰਤਿਖਸਕਨਾਤੇ॥ਦੂਰਮਾਰਿਐਲਗਹੀਸਭੁਖਿਨਕੀਜੋਰਮਸਾ
ਮਗੀਗਿਰਾਤੇ॥੩॥ਰਸਾਭੂਸਾਪੇਆਪਿਪ੍ਰਿਆਪਿਪ੍ਰਭੂਠਾਕੁਰਭੂਸਭੁਜੋਵੁਝਮਅਵੁਰਨਦਾਤੇ॥ਜਨਨ
ਨਾਕਨਾਮਲਏਤਾਜੀਵੈਹਰਿਜਪੀਐਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇ॥੪॥੧੬॥੫੫॥ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਮੋਰਾਮਨੁਹਰਿਸੇਤੀਰਾਚੈ॥ਜਾਤਿਰਾਮਿਰਾਚਦਾ
ਓਮਾਤਿਨਿਰਮਲਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਿਮਨਮਾਚੈ॥ਰਾਮਮੋਰਾਮਨਨਬੋਧੀਹਿਰਿਸਚੈ॥ਜਿ
ਹਕਾਲਕੇਮੁਖਜਗਤੁਸਭੁਗ੍ਰਸਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੋਬਚਾਮੋਹਰਿਧਨਬਾਚੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੀਤਿਨਾਹੀਸੇਤੀਰੇਮਾਕਤ ਪੁਤ੍ਰਨਰਕਾਚੈ॥ਜਿਨਕਉਜਨਮਮਰਣਮਤਿਛੂ
ਹੀਵਿਚਿਵਿਸਦਾਅਭਿਰਾਚੈ॥੨॥ਤੁਮਦਾਇਆਲਸਗਣਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਸਕਉਦੀਨੇ
ਦਾਨਹਰਿਮਜਾਚੈ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਦਾਸਹਮਕੀਜੈਮਨਿਨਿਰਭਕਰੇਰਹਾਚੈ॥੩॥ਆਪੇਸਾ
ਹੁਵਰੇਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਹਮਵਣਜਾਹਰਿਹਿਤਾਚੈ॥ਐਸਾਮਹਤੁਤਜੀਉਰਾਸਸਭੁਤੇਰੀਜਨਨਾ
ਕੁਕੇਸਾਹੁਪ੍ਰਭੁਸਾਚੈ॥੪॥੩॥੭੭॥ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਤੁਮਦਇਆਲਸਦ
ਬਦਾਦੁਖਭੰਜਨਹਰਿਨਹੁਨਹੁਦੇਕਨੇਆਜਿਸਤੇਤੁਮਹਰਿਜਨਰੋਸੁਆਮਾਜਿਜਤਿਗੁਰੋ
ਲਾਮੋਰਾਪ੍ਰਾਨੇ॥੧॥ਰਾਮਜਹਾਸਤੇਗੁਰਪਰਵ੍ਰਹਮਕਰਿਮਾਨੇ॥ਹਾਸੁਪੁਰਖਗਥਅਗਮਤਿ
ਹੋਤੇਗੁਰਸੁਤਿਗੁਰਕੇਬਚਨਿਹਰਿਧਿਆਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਿਤੁਨੇਵਿਕਨੇਸਭਿਠਕਨੇ
ਸਭੁਤਜਿਓਮਾਨੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੇ॥ਹਰਿਕਥਾਮਾਹਿਅਮੀਰਸੁਚਾਖਿਆਤਿਸਗੁਰਮੀਠਲਗਾ
ਨੇ॥੨॥ਜਾਨਿਜਨਕਉਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਦੀਓਤਾਸਜਾਕਤੁਦੂਦੇਪਾਨਿਕਰੇਕਰਮਮੀਨ
ਸੁਮਿਲਾਏਵੇਖਦੀਪਕਮੋਹਿਪਚਾਨੇ॥੩॥ਜੋਜਨਕਉਮੁਸਕਦਾਈਆਕਰਿਮੇਲਹੁਤੇਹਾਹਿਜੋ
ਦੁਖਲਗਾਨੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਪਪ੍ਰਗਟੇਮਾਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇ॥੪॥੪॥
੯॥੫੬॥ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਐਸੋਅਨਮੋਪ੍ਰਭੁਜਾਦਾਨਲੈਪ੍ਰਭੁਆਮੀਕਹੁਕਿ
ਬੇਹਰਿਮਹੁਨਸੀਐਹਰਿਅਪੇਬਖਸੀਲਏਪ੍ਰਭੁਜਾਚਾਹਰਿਅਪਛਰੂਏਛੁਟੀਐ॥

ਨਾਮਸਜਣਲੇਲਹਾਜੀਉ।ਕਰਿਸੇਦਾਸਤਿਮੀਤਮੁਖਪਾਹਾਜੀਉ।ਮੀਮਾਲਿਪੁਰਬਵੀਬਿਖੇ
ਅਵਰੇਪੁਰਕਰਮਾ।੨।ਸਾਵਣਵਰਸੁਮੀਂਮਿਤਜਗਜੁਵਾਂਵਾਜੀਉ।ਅਨਮੇਰਬੁਹਾਵਿਆ
ਤਾਸਬਦਿਮੁਖਪਾਈਆਜੀਉ।ਹਰਿਮੀਤਵੂਠਾਸੁਮਾਲਿਆਹਰਿਪਾਈਆਜੀਉ।ਅਨਮੇਰਬੁਹਾਵਿਆ
ਨਾਨਾਨਕਮੁਮਿਰਤੇਨਾ।੪।੧੩।੨੭।।੬੫।।ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ ੪ ।।ਆਮਾਉਜਖੀਰੁ
ਕਮਾਣਿਕਰੀਆਜੀਉ।ਮਾਲਿਸੰਤਜਨਾਰੇਗਮਾਲਹਿਨਲੀਆਜੀਉ।ਗੁਰਦੀਪਕਗੀ
ਆਨਾਸਦਾਅਨਬਲੀਆਜੀਉ।ਹਰਿਭੁਠੇਚੁਲਿਚੁਲਿਮਿਲੀਆਜੀਉ।੧।ਮੇਰੇਮਨੇ
ਤੁਨਿਮੇਅਲਗਾਹਰਿਗੁਣਵਿਣੀਉ।ਮੇਮੇਲੋਮਿਤ੍ਰਸਹਰਿਗੁਰਵੇਚੋਲੇਜੀਉ।ਅਨਦੇਵਾਸੰਤ
ਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਜੀਉ।ਮਤਿਵਿਟੜੀਅਹੁਸਜਾਘਲੇਜੀਉ।੨।ਵਣੁਸੋਮੇਰੇਮਨਹਰਿਆਵ
ਸਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਹਰਿਕਰਿਰਹਾਮਨਿਦ੍ਰਿਸਟੀਜੀਉ।ਅਨਾਚੀਦਿਅਤਾਫਲਪਾਈਆ
ਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਜਾਹਪੁਰਾਵੇਖਿਵਿਗਸਜੀਉ।ਹਰਿਨੀਮਿਆਲੇਆਸੋਜਾਵਲੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰ
ਦਾਮਨਿਅਨਦਿਨੁਅਨੰਦਰਹਸਜੀਉ।ਹਰਿਪਾਇਅਤਾਵਤਭਾਗੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾ
ਨਿਤਲੇਲਾਹਾਮਨਿਹਸਜੀਉ।੩।ਹਰਿਆਪਿਪੁਆਪੇਹਰਿਆਪੇਵੇਖੈਹਰਿਆਪੇਕਾਰੇ
ਲਾਇਆਜੀਉ।ਇਕਿਖਾਦਾਇਬਖਸਿਤੋਟਿਨਆਵੈਇਕਨਾਫਕਪਾਇਆਜੀਉ।ਇ
ਕਰਾਜੇਤੁਖਤਬਹਹਿਸੇਤਖੀਏਇਕਨਾਭੁਖਮੰਗਾਈਆਜੀਉ।ਸਭਇਕੋਸਬਦੁਵ
ਤਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮਧਿਆਈਆਜੀਉ।੪।੨।੨੮।੬੬।ਗਉੜੀਮਾ
ਝਮਹਲਾ ੪ ।।ਅਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਗਿਰਤਮਨਮਾਹੀਜੀਉ।ਹਰਿਹ
ਰਿਗਾਨਾਲਿਨਲਖੀਐਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰਮੁਰਾਲਖੁਲਖਾਈਜੀਉ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮ
ਰਗਾਸਿਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਸਭਭੁਖਲਦਦੁਖਲਹਿਜਾਈਜੀਉ।ਹਰਿਮਦੁਖੁਜਾਪਾਇਆ
ਵਡਭਾਗੀਨਾਮਸਮਾਈਜੀਉ।੧।ਸੋਈਮੇਰੇਪਿਆਰੇਆਸੋਈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਕਿਹੋਰੋ
ਪ੍ਰਭੁਛੁਠੁਨੇਈਜੀਉ।ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬਹੁਤੁਬੇਧਾਗਿਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਬਾਝੁਹੁਧ
ਨਕੁਮਲੇਦੀਜੀਉ।ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਮਾਹੁਆਪੇਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਮੇਰਾਹਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣਜੇ
ਲੀਜੀਉ।ਹਰਿਆਈਮਿਲਿਮਾਜਗਜੀਵਨਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਮੋਸੁਖਵਿਹਾਵੀਜੀਉ

ਜੀਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲੀਨੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜਨੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜਨੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜ ਨ ਕੋਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੨੯ ॥

ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਚਉਪਦੇ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੁਸਲੁ ਪੇਰ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਜਸਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਹਰਿ ਜਨ ਵਰਤੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਆਇ ਰਾਸਾ

ਉਤਰਿ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਕੀਆ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਤੇਰੀ ਆਸਾ ਤੂ ਲੇਨਾ ਦੀਨਾ ਤਹੀ ਤਿਥੈ ਜਾਪੈ ਜਾਂ ਤੂ ਵਰਤਹਿ ਏਕੋ ਸਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਂ ਤੂ ਤੁਠਾ ਤਾਂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤੂ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਵਡ ਅਪਰੰਪਰੁ ਤੂ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾਈ ॥ ਤੂ ਅਜਰੁ ਅਜਰਾਵਰੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਤੂ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗਾਈ ॥ ਤੂ ਅਮਰੁ ਅਨਾਮੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਤੂ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਥਾਈ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਾਈ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਥਾਈ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਾਈ

ਸਾਤਿ ਹੁਗਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਜਿਨਾ ਉ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗਾ
ਉ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦ ਭੇਟੇ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੂਆ
ਗਾ ॥ ਸਾਧ ਕਰੇ ਜਨ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮ ਗਾ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਇਹ ਹਰਿ ਰਸ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਮਿਲਿਓ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ
ਰੀਜੈ ॥੩॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿਓ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਗੁਣ ਗਾਇਓ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਇਓ ॥ ਸਾਧ
ਚੂਣਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਗੁਨ ਨਾਨਕ ਗਾਇਆ ॥੪॥੨੮॥੯੭॥ ਗਉ
ਤੂੜੀ ਗਉ ਮਾਰੇ ਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਕੋਟ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ ॥
ਆਗੈ ਮਾਨ ਭਲੋ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਜਨ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਸਾਧ ਬਚਨ ਬਿਨਸੀ ਦੁਸਟ ਬੁਧਾ
ਜਬ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਾਮਾ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪੀ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਮਾਨਿਓ ਦੁਖ ਅਭਿਮਾ
ਖਿਲੇ ਹੈ ਨਿਰਦਾ ਦੂਖ ਦਰ ਦ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਕਰ ਕਰਮਾ ॥੨॥ ਪੇਖੇ
ਬੁਲੇ ਸੁਣੇ ਸਭ ਆਪੈ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿਦ ਕਾ ਜਾਪੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥ ਪਰਗਟ ਭਏ ਸਗ
ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕੋ ਕਹਤ ਪਵਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਲੀਤ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨੇ
ਗਉ ਤੂੜੀ ਗਉ ਮਾਰੇ ਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੈਸਨਵੋ ਤੇ ਊਤਮ ਭਾਗਵਤ ਤੇ ਪੂਰਨ ॥ ਨਾਮ ਲੇਵਾ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸੂਰ
ਨਾ ਮੈ ਦਰਿ ਕਬਲੇ ਸਭਿ ਖਤੇ ਹਿਰੀ ਮੇ ॥ ਮੇਰੇ ਜਾ ਦਾ ਤਾ ਸਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਮੇ ॥੧॥ ਜੋ ਸੁਖ ਦਾ
ਤਾ ਜੋ ਨਾ ਜਪਾ ਦੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਿ ਸੁ ਸੇਵਿ ਗੋਸਾਈ ਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ ਸੁਖਦਾ
ਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸਭਲਾ ਦੇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਭਗਤ ਰੂਪੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ
ਸਾਧ ਕੋ ਸੇਵਾ ਮਾਰਗ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਣਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੇ ਜਨ ਜਾਣਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਉਚ ਅਪਾਰਾ ॥
ਗੋਪਾਲ ॥ ਏਕ ਆਸ ਏਕਸ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥੧॥ ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਾਹਿਬ ਪਾਹੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਦੋਊ ਹਰਿ ਬਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕੇ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥
ਰਨਮਨੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਆਪਿ ਬਨੀ ॥੨॥ ਜਿ ਸੁਆਮਿ ਰਤੇ ਦੂਖ ਤੂਹੇ ॥ ਜਿ ਸੁਆਮਿ ਰਤੇ ਭਉ ਨਾਹੀ ॥
ਤਿ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਹਮ ਨਫਰੇ ॥ ਜਿ ਸੁਆਮਿ ਰਤੇ ਤੇ ਬਹੁ ਪਰਵਾਨ ॥ ਤੇ ਸੁਖੀਏ ਤੇ ਸਦਾ ਧਨਵਾਨ ॥੩॥ ਸੰ
ਤਨ ਭਾਵਨ ਕਉ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰ
ਦਾਸੀ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋ ਕਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ ॥੪॥ ੨॥ ੯੮॥ ਗਉ ਤੂੜੀ ਗਉ ਮਾਰੇ ਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਸੇਵਿ ਲਹੁ ਰੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟ ਦਹਉ ਮੈ ਆਪੁ ਵਾਰੀ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਅਗਹ ਨਿ ਵਾਰੀ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਅਨਭੈ ਲਾਭਾ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਅਮਿਤ ਨਾਮ ਧਨ ਖਾਟੇ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਿਰਮਲ ਰਾਸ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਅਨਹਦ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਲੀਜੈ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਸੰਜਮ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਗਲ ਧਰਮ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰਜਸ ॥੧॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਈ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਾਚੀ ਜਾਨੀ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨੀ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣਿ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਾਚੇ ਜਾਣਿ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਾਚੀ ਸੂਝ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਹੀ ਜੂਝ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੨॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪਤ ਸਿਉ ਜਾਇ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਾਚੀ ਸੰਝ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕਬਹੁ ਨ ਬੂਝ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਿਰਮਲ ਭੇਵ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪਰਗਟ ਪਰਖ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਾਚੀ ਦੀਖ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਾਗਨ ਮੀਖ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਾਚੀ ਭਾਇ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ॥੩॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਾਚੀ ਸਰਣ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪਾਏ ਦਰਗਹ ਮਾਨ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਾਚੇ ਜਾਈ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਾਚੀ ਜੋਤਿ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਉਦਿਆ ਉਦੋਤਿ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਨੀਤਿ ॥੪॥ ੩॥ ੯੯॥ ਗਉ ਤੂੜੀ ਗਉ ਮਾਰੇ ਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਮਹਿ ਰਹਣੁ ਸਾਚ ਸਬਦ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਕੀ ਹੋਵਹੁ ਸਾਰ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਪਰਗਟ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪਾਣੀ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਰਹਤ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਕਹਤ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਕਥਾ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਜਥਾ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਪਾਰ ਉਤਰਣੀ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜਾਇ ॥੧॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਮਤਿ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਬੁਧਿ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸੁਧਿ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸਾਰ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਘਾਲ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਪਰਗਟ ਭਾਲ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਪੈਜ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸੈਜ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਦਿਸਟਿ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸਿਸਟਿ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸੁਖਾਈ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਕਾਣਿ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਮਾਣਿ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਜੋਤਿ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਤਿ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀਤਿ ॥੩॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸਰਣਿ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਪਾਏ ਦਰਗਹ ਮਾਨ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੇ ਜਾਈ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਜੋਤਿ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਉਦਿਆ ਉਦੋਤਿ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਤੇ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਨੀਤਿ ॥੪॥ ੪॥ ੧੦੦॥

ਜਾਤਾ ਜਿਸਕੀ ਮਮਤਾ ਲੋਇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥੨॥੧੫॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥

ਆਪਨ ਤਨ ਮਨ ਜਾਨੋ ਜੇਤਾ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਸਭ ਆਪਨ ਕੇਤਾ ॥੧॥ਆਪਨ ਨੀਕਾ ਕਰਿ ਪਹਿਰਾਵੈ ॥ਅਵਰ ਕਪਰਿ ਦੇਖਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਆਪਨ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ਹਰਿ ਕੀ ਵਸਤੁ ਨ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥੨॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਜਨੁ ਗਿਆਨੀ ॥ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੀ ॥੩॥੧੬॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥

ਚਰਨ ਚਰਨ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਚਾਹੀ ॥ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਹਿ ਓਗਾਹੀ ॥੧॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥ਮਜਨੁ ਕਰਉ ਲਗਉ ਪਗ ਪੂਰਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਨਮਸਕਾਰ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਡੀ ਪਾਰ ॥੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਨ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਡੀ ਪਾਨ ॥੩॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਗਾਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਨਿਵਾਸ ॥੪॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਨਿਵਾਰ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ॥੫॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੬॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੭॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੮॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੯॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੦॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੧॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੩॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੪॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੫॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੬॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੭॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੮॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੯॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੨੦॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੨੧॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੨੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੨੩॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੨੪॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੨੫॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੨੬॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੨੭॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੨੮॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੨੯॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੩੦॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੩੧॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੩੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੩੩॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੩੪॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੩੫॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੩੬॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੩੭॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੩੮॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੩੯॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੪੦॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੪੧॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੪੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੪੩॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੪੪॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੪੫॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੪੬॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੪੭॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੪੮॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੪੯॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੫੦॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੫੧॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੫੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੫੩॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੫੪॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੫੫॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੫੬॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੫੭॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੫੮॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੫੯॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੬੦॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੬੧॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੬੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੬੩॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੬੪॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੬੫॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੬੬॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੬੭॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੬੮॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੬੯॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੭੦॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੭੧॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੭੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੭੩॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੭੪॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੭੫॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੭੬॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੭੭॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੭੮॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੭੯॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੮੦॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੮੧॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੮੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੮੩॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੮੪॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੮੫॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੮੬॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੮੭॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੮੮॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੮੯॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੯੦॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੯੧॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੯੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੯੩॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੯੪॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੯੫॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੯੬॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੯੭॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੯੮॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੯੯॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੦੦॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੦੧॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੦੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੦੩॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੦੪॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੦੫॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੦੬॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੦੭॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੦੮॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੦੯॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੧੦॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੧੧॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੧੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੧੩॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੧੪॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੧੫॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੧੬॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੧੭॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੧੮॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੧੯॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੨੦॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੨੧॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੨੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੨੩॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੨੪॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੨੫॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੨੬॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੨੭॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੨੮॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੨੯॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੩੦॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੩੧॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੩੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੩੩॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੩੪॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੩੫॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੩੬॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੩੭॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੩੮॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੩੯॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੪੦॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੪੧॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੪੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੪੩॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੪੪॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੪੫॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੪੬॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੪੭॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੪੮॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੪੯॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੫੦॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੫੧॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੫੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੫੩॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੫੪॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੫੫॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੫੬॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੫੭॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੫੮॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੫੯॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੬੦॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੬੧॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੬੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੬੩॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੬੪॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੬੫॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੬੬॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੬੭॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੬੮॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੬੯॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੭੦॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵਾਹ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਉਤਸਾਹ ॥੧੭੧॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰਉ ਪਰਵੇਸ ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਦੇਸ ॥੧੭੨॥ਚਰਨ ਚਰਨ ਕਰ

ਨਿਧਾਨ ਗਾਵੈ ਜਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੋ ਸੋਗੁ ਹਰਖੁ ਨਹੀ ਬਿਆਪੈ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਆਗਮਨ ਰਹਿਆ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰਿਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿਆ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਦੇਹੁ ਭਗਤਿ ਅਪਨੀ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਉਚਰੀਜੈ ॥੪॥੬॥੧੨੬॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤੇਰੀ ਜਾਈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਦਇਆਲ ਤੁਮਾਰੇ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਖਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭ ਜਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥
ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥੨॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਦਾਨੈ ਤੁਮ ਕਾਹੂ ਕਉ ਕਹਹੁ ਨ ਮਾਰੇ ॥੩॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜੋਗੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣਹਾਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥੪॥੭॥੧੨੭॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਅੰਧੇ ॥
ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ਸੁਤ ਧੰਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ॥ ਬਿਨੁ ਜਾਨੇ ਸਭ ਕਰਤ ਬਿਬੇਕ ॥
ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਥਾਇ ਸਭ ਕੋਊ ਬਾਤ ਕਰਤ ਮੁਖ ਤੇ ਅਰੁ ਸੋਊ ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ॥
ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥ ਜੀਵਨ ਮਰਣ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਨੈ ॥੨॥੮॥੧੨੮॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਤਰੈ ਜਨ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੇਰੇ ॥
ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਾਚੇ ਮੁਖ ਤੇਰੇ ॥ ਸਾਚ ਭੋਜਨ ਸਾਚ ਤੁਮ ਭੋਜਾ ॥ ਸਾਚ ਸੁਆਮਿ ਸੇਵਕ ਜਨ ਕਾਜਾ ॥੧॥ ਸਾਚ ਤਖਤ ਸਾਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
ਸਾਚ ਭਗਤ ਬੈਠੇ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕਾ ਪੈਧਾ ਚੀਰਾ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੀਰਾ ॥੨॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਭੂਖ ॥
ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਸੂਖ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੂਰੀ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਜਿਨ ਕਉ ਥੋਰੀ ॥੩॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਨ ਕਉ ਸੋਭਾ ॥
ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਜਿਨ ਕਉ ਲਾਭਾ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਨ ਕਉ ਸੰਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਾ ॥੪॥੯॥੧੨੯॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਤਰੈ ਜਨ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੇਰੇ ॥
ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਾਚੇ ਮੁਖ ਤੇਰੇ ॥ ਸਾਚ ਭੋਜਨ ਸਾਚ ਤੁਮ ਭੋਜਾ ॥ ਸਾਚ ਸੁਆਮਿ ਸੇਵਕ ਜਨ ਕਾਜਾ ॥੧॥ ਸਾਚ ਤਖਤ ਸਾਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
ਸਾਚ ਭਗਤ ਬੈਠੇ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕਾ ਪੈਧਾ ਚੀਰਾ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੀਰਾ ॥੨॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਭੂਖ ॥
ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਸੂਖ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੂਰੀ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਜਿਨ ਕਉ ਥੋਰੀ ॥੩॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਨ ਕਉ ਸੋਭਾ ॥
ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਜਿਨ ਕਉ ਲਾਭਾ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਨ ਕਉ ਸੰਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਾ ॥੪॥੯॥੧੨੯॥

ਖਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਕਮਾਇ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇਵੈ ਜਾਣੈ ਜਾਣਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਭਉ ਜਾਣੈ ਜਾਣਾ ॥੨॥
ਮੀਤ ਸਜਣ ਕਾਰਿ ਹੋਵੈ ਕਾਰਿ ਕਮਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਗਾਉ ਸੁਣਾਇ ਨ ਰੋਵਣ ਆਖੈ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭਉ ਹੋਵੈ ॥੧॥
ਗਾਉ ਸੁਣਾਇ ਨ ਰੋਵਣ ਆਖੈ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭਉ ਹੋਵੈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵੈ ਤਾ ਕੀਰਤਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਸੋਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਸੋਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਸੋਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਸੋਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥

ਰੇਭੁਖੀ ਖੋਟਿਜਨਮਕੀਮਲਲਹਿਜਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਕੀਕਥਾਰਿਦਆਸਿਖਾਈ।ਅਨ
ਬਾਛਤਸਭਲੇਫਲਪਾਈ।ਮਨੀਵਸੈਹਰਿਜਨਅਪਰਦਾਜਾਕੇਰਿਦੈਨਹੋਰੁਨਾਹੀ
ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਈਜਨਮੁਚੇ।ਜਿਨਾਮਕਾਪਉਤਿਸਨੇਹਿਚੁਤਪਰਮਗਤਾਈ।੪।੩।੭੪।ਗਾਉੜੀਮਹਲਾ
ਮ।ਧਾਰਯੋਨਾਮੁਕਹਿਆਈਤਿਸਨੋਜੋਹਿਚੁਤਪਰਮਗਤਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਿ
ਜਿਨਿਜਾਪਿਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਇਆਲਾਕਿਰਪਾਨਿਧਿਜਿਨਿਜਨਿਜਨਾਮੁਦਿਤਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਾਕਉ
ਜੇਰੀਤਿਜੇਕਛੁਕਰੇਸਗਲਾਬੀਪ੍ਰਭੀਨਾ।੨।ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਦੀਆਸਭੁਤਿਸਹੀ
ਖਿਨਾਗਰ।੪।ਮਾਧਵਸਹਜਿਰੀਸਰਨਪਾਈਧਨਕਾਟਿਤੇਹਰਿਨਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਤੁ
ਜਨ।੧।੪।ਗਾਉੜੀਮਹਲਾ ਮ।ਅਪਨੇਲੋਭਕਉਕੀਨੋਮੀਤਾਸਗਲਾਨਿਰਬ
ਪ੍ਰਕਉਪਰਦੀਕ੍ਰ।ਐਸੋਮਾਰਗੀਬੇਲਿਤਰਣਾਸਭਕੋਈਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਈ।੧।
ਰਹਾਉ।ਅਪਨੇਸੁਆਮੀਸਿਰਦੇਲੇਧਾਰਿਆ।ਦੂਖਦਰਦਰੋਗਸਭਗਲਾਬਿਦਾਰਿਆ
ਰਸਨਾਗੀਧੀਬੇਅੰਤਸੁਆਮਨਹੋਇਸਗਲੇਕਾਮ।੨।ਅਨਿਕਬਾਰੁਨਾਨਕਬਲਿਜਾਇ
ਰ।ਸਫਲਦਰਸਨਗੋਵਿੰਦਰਾਇ।੪।੫।੭੫।ਗਾਉੜੀਮਹਲਾ ਮ।ਕਰੋਵਡਾਈ
ਘਨਾਹਿਲੇਖਿਨਆਹਿ।ਹਰਿਚਰਣਹਰਿਰਿਦੈਵਸਾਹਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਰਬਸੁਖਨਾਮੀਗਿ
ਤਰਣਸਭਜਗਤਕਾ।ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹੋਇਨਿਹਕਾ।੨।ਜਾਕਾਕੋਈਨਾਹਿ
ਸਾਜਿਨਿਧਾਰਿਆ।ਕੋਟਿਦੇਵਸਹਿਕੁਰਬਾਣੁਆ।੩।ਤਾਕੀਸਰਣਿਪਏਭਗਤਜਨ
ਹਰਿਰੇਮਨਾਜਪਿਤਾਸੁ।ਤਾਤਿਸਹਿਸਭਿਦੁਖਪਰਹਰੈ।ਕਹੁਨਾਨਕਮਨ
ਹੁਧਰਮਾ।੪।੮।੭੬।ਗਾਉੜੀਮਹਲਾ ਮ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਹਰਿਸੋਈ
ਤੁਬਲਿਰੇਹਰਿਆਪੇਕੋਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰੜੈਓਹੀਜਾਪੁ।ਸਗਲ
ਮਲਾਗਰ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰੜੈਓਹੀਜਾਪੁ।ਸਗਲ
ਸਭਕੋਈਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਅਪਨੇਸੁਆਮੀਸਿਰਦੇਲੇਧਾਰਿਆ।ਦੂਖਦਰਦਰੋਗਸਭਗਲਾਬਿਦਾਰਿਆ
ਰਸਨਾਗੀਧੀਬੇਅੰਤਸੁਆਮਨਹੋਇਸਗਲੇਕਾਮ।੨।ਅਨਿਕਬਾਰੁਨਾਨਕਬਲਿਜਾਇ
ਰ।ਸਫਲਦਰਸਨਗੋਵਿੰਦਰਾਇ।੪।੫।੭੫।ਗਾਉੜੀਮਹਲਾ ਮ।ਕਰੋਵਡਾਈ
ਘਨਾਹਿਲੇਖਿਨਆਹਿ।ਹਰਿਚਰਣਹਰਿਰਿਦੈਵਸਾਹਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਰਬਸੁਖਨਾਮੀਗਿ
ਤਰਣਸਭਜਗਤਕਾ।ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹੋਇਨਿਹਕਾ।੨।ਜਾਕਾਕੋਈਨਾਹਿ
ਸਾਜਿਨਿਧਾਰਿਆ।ਕੋਟਿਦੇਵਸਹਿਕੁਰਬਾਣੁਆ।੩।ਤਾਕੀਸਰਣਿਪਏਭਗਤਜਨ
ਹਰਿਰੇਮਨਾਜਪਿਤਾਸੁ।ਤਾਤਿਸਹਿਸਭਿਦੁਖਪਰਹਰੈ।ਕਹੁਨਾਨਕਮਨ
ਹੁਧਰਮਾ।੪।੮।੭੬।ਗਾਉੜੀਮਹਲਾ ਮ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਹਰਿਸੋਈ
ਤੁਬਲਿਰੇਹਰਿਆਪੇਕੋਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰੜੈਓਹੀਜਾਪੁ।ਸਗਲ
ਮਲਾਗਰ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰੜੈਓਹੀਜਾਪੁ।ਸਗਲ

ਕੀਲੋਕੀਜਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਬੰਨ੍ਹਹਰਿਸਿਮਰਨਸਮਧਨਸੀਪਾਈ
ਮਨਮਾਹਿਧੀਆਨਾਸਗਲਤੀਖਾਮਾਜਨਾਇਸਨਾ।੧।ਹਰਿਦਿਨਹਰਿਸੋਹਿਰਨ
ਖਾਸਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ।੪।੧।੭੭।ਗਾਉੜੀਮਹਲਾ ਮ।ਹਰਿਚਰਣਰਵਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ
ਖਾਮਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ।੪।੧।੭੭।ਗਾਉੜੀਮਹਲਾ ਮ।ਹਰਿਚਰਣਰਵਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ
ਖਾਸਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ।੪।੧।੭੭।ਗਾਉੜੀਮਹਲਾ ਮ।ਹਰਿਚਰਣਰਵਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ
ਖਾਸਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ।੪।੧।੭੭।ਗਾਉੜੀਮਹਲਾ ਮ।ਹਰਿਚਰਣਰਵਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ
ਖਾਸਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ।੪।੧।੭੭।ਗਾਉੜੀਮਹਲਾ ਮ।ਹਰਿਚਰਣਰਵਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ

ਕੀਮੁਰਨਹੋਈਘਾਲਾਜਾਕੀਪ੍ਰੀਓਅਪਨੇਪ੍ਰਭਨਾਲਿ॥ਤੇਬੈਸਨਹੋਏਅਪਰਮਪਾਰਾ॥
ਪੁਨਾਨਕਜਿਨਿਤੇਨਾਇਕਿਆਰਾ॥੪॥੨੬॥੧੬੫॥ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ॥ਜੀਵਤਛਡਿ
ਜਾਹਿਦਿਵਾਨੇ॥ਸੁਖੀਆਤਾਉਨਤੇਕੋਦੂਰਸਮਾਨੇ॥੧॥ਸੋਮਾਰੋਜੋਦੂਖਨਸਤਾਵਿਲਿਖਿਆ॥
ਕਾਹੂਕਾਜਨਮਾਦੂਤਾਬੀਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਠਗਉਰੀਜੈਸੇਜਿਸੇਖਾਈ॥ਤਾਕੀ
ਓਸਮਾਕਬਹੂਨਜਾਈ॥੨॥ਦਾਰਨਦੂਖਦੂਤਰਸੀਸਾਰ॥ਗਰਸਨਮਾਬਿਹੁਕੌਨੋਉਤਰਸਿਆ
ਰਾ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗੀਗੋਵਿਦਦੂਖਕੁਲਸਹਾਰ॥ਸਾਸਨਮਾਨਕਮਾਰਾਗਧਿ॥੪॥੨੭॥੧੬੬॥
ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ॥ਰਾਗੀਬਾਉਪਰਿਜਿਪਿਖੈਦਾਦੂ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀਸਸਾਮਗਸਿਮਿ
ਸਾਦੂ॥੧॥ਸੁਕਾਸਿਆਉਕੀਆਕਰਤਾਰੇ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਰਾਖਸਪਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਪ੍ਰਭੁਰਤਪਾਲਿਦਕਹੁਆਉਆਸਿਕਉਦ੍ਰਿਤਾ॥੧॥ਤਿਨਆਗੈਆਸ
ਰਖੈਨਕੋਈ॥ਆਨਗੋਪਾਛੈਹੀਸੋਈ॥੩॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਰਾਖੈਕੀਨੋਲਾਈ॥ਜਗਤਿਨਾਨਕ
ਹਰਿਨਾਮੀਆਈ॥੪॥੨੮॥੧੬੭॥ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ॥ਸਹਜਰਥੂਠਕੀਤੋਮ
ਮਾਪਾਪੀਕਉਉਲਗਾਸੰਤਿਆ॥੧॥ਜੈਜਿਜਿਹਾਈਗੋਵਿੰਦਗੋਰਾ॥ਤਿਸਕਉਮਨਜੀਆ
ਪ੍ਰੈਨੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੀਦ੍ਰਗਹਬੇਲੇਕੂਰਾ॥ਸਿਰਹਾਬਪਛੈਤੈਅਧਿਮੂਰਾ॥ਰੋਗਬਿ
ਅਪੇਕਰਦੇਪਯਾਅਦਲੀਗੋਵਿੰਦੈਬੇਠਾਪ੍ਰਭੁਅਪਿ॥੨॥ਆਪਨਕਮਾਈਐਆਪੇਬਾਧੇ॥
ਦਰਬ੍ਰਗਾਈਆਸਭਤਜਿਅਕੋਸਾਬੇ॥੩॥ਜਨਕਸਰਨੀਪਰੇਦਰਬਰਿ॥ਰਾਖੀਮੇਲਸੇਵੇ
ਕਰਤਾਰਿ॥੪॥੨੯॥੧੬੮॥ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ॥ਜਨਕੀਧੂਰਿਮਨਮੀਠਖਟਾਨੀ॥
ਪੁਰਬਕਰਮਾਲਿਖਿਆਮਾਥੁਰਿਪੂਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਬੁਧਿਮਨਪੂਰਿਬਿਧਾਈ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਕਰਿਜੁਧਾਜਿਤਾਈ॥੧॥ਅਮਨਕਜਲਾਜਲੋਦੇਦੀਨੀ॥ਮੈਲਨਉਤਰੇਸੁਖਿਨਤੇਨੀ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਓਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਕਲਾਧਿਆਛੁਕਾਲਾ॥ਸ੍ਰਮਥੁਕ
ਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਹਰਿਨਾਉ॥ਐਸੇਭਗਤਗਤਿਜਨਕਗੁਣਗਾਉ॥੪॥੧॥੧੬੯॥ਰਾਗੁਤੁਖਾ
ਹਲਾ॥ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕੇਦਾਸਾ॥ਨਿਮਖਨਵਿਸਰੈਨਾਮੁਸਾਸਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮ
ਰਿਕਾਸਿਮਰਨਸੁਨਿਮਨਮਾਨੀ॥ਸੁਖਧਾਰੁਹਿਰਦੈਮਹਾਰਸੁਬਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾ

ਮਜਪਿਚੀਨੋ॥ਸਿਮਰੇਬ੍ਰਹਮਾਸਿਮਰਿਸਮਾਨੀ॥੪॥੨੭॥੧੬੬॥ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ॥
ਸਭਾਮਹਿਪਰਗਟੁਭਇਆਸਾਧੂਕੋਸੰਗੁ॥ਜਿਥੈਹਰਿਜਸੁਗਾਵਹਿਨਿਤਪ੍ਰਤਿ॥ਤਹਾਂਹਰਿ
ਸੋਭਾਪਾਵਹਿਨਿਤਪ੍ਰਤਿ॥ਤਹਾਂਹਰਿਕੇਚਰਨਪੂਜਾਵਹਿਨਿਤਪ੍ਰਤਿ॥ਸਭਾਉਨਿਰਮਲਕਥੀਆਤੇਯੀਰਾ॥ਰਸਮਸਾਇਲਾਪੀਵਤਬੀਰ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਣਪਖਾਲ
ਪੇਕਰਿਓਟਾ॥ਜਨਮਮਰਣਤੇਹੋਵਤਛੁਟੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤਨਨਿਰਮਲਜੋਤਭਉਪਸੇ
ਸਮਾਪ੍ਰਾਰਥਮਨਮਨਿਰਮਲਪਰਤਾਪ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗੀਗੋਬਿਦਜਸੁਗਾਇਆ॥ਸਭਤੇਊਚ
ਹੋਊਪਕਾਰਾ॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗਤਿਜੋਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਜਾਚੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥੨੮॥
੬੭॥ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ॥ਐਸੋਮੀਤੁਕਿਤੋਬੈਦਸਿਉਲਾਗੈ॥ਐਸੋਕਿਲਦ੍ਰੈਪੂਰਨਬਡਭਾ
ਰਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਤਾਮੋਖਿਆਬਿਗਸੋਜੋਉਨਾਰੀ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਜੀਵੈਨਾਮਚਿਤਾਰੀ
॥੧॥ਪੁਤਮੋਖਿਆਜੈਉਜੀਵਤਮਾਤਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਨਹਰਿਸਿਉਰਾਤਾ॥੨॥ਲੇਫੀਮਨ
ਹਕਕੇਖੋਖਧਨਾ॥ਜਨਚਰਨਕਮਲਾਸਿਉਲਾਗੋਮਨਾ॥੩॥ਬਿਸਰੁਨਾਹੀਇਕਖਿਲ
ਦਾਤਾਰਾਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭੁਮਾਨਮਧਾਰਾ॥੪॥੨੯॥੧੬੮॥ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ॥ਭਰਮ
ਗਸਾਇਲਜੋਜਨਗੀਧੇਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਬੀਧੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨਰਸਾ
ਦੀਸਹਜਿਸਭੁਛਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਿਹਫਲਜੀਸਾਰਾ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਢੇਮਾਪ੍ਰਭਿ
ਲਾਗੋਚਰਨਪਖਾਲਣਹਾਰੇ॥ਬ੍ਰਹਮਪਸਾ
ਦਿਦਅਚਰਜਪਰਤਾਪ॥ਵਡਸ੍ਰਿਸਟਿਵਰਤੈਭਉਵਡਪੁਰਖਾਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮਪਸ
ਰਜੀਅਸੀਹਦਾਈਅਨਤੀ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਾਕਬਨੀਸਾਰਾ॥ਆਨਲੇਤਾਜੋਸਿਰ
ਜਨਹਾਰਾ॥੪॥੨੭॥੧੬੨॥ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰੀਤਿਨਾਵੁਦਲਰਸਆਸਕਰੀ
ਜੇ॥ਝੋਲਨਹਾਰਰਸਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਮਲਉਦਕਗੋਵਿੰਦਕਾ
ਨਾਮਾਅਜਨਕਰਤਮੁਰਨਸਭੁਕਬਾ॥੧॥ਸੰਤਜਿਗਤਹਹਗੋਸਾਈਹੋਈ॥ਕਰੋਜਨਮਕੇ
ਕਿਲਵਿਖਖੋਈ॥੨॥ਸੰਮਰਥਿਸਾਧਕਰਹਿਆਨੰਦਾ॥ਅਨਿਤੁਨਿਰਾਵਿਆਪਕਮਸੰ
ਦ॥੩॥ਜੋਜਨਹਿਮਰਾਘਉਹਰਿਚਰਣਪਖਾਨਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਮੁਕਤਬਖਾਨਾ
॥੪॥੧੬੪॥ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ॥ਸੋਕਛੁਕਰਾਜੋਤੁਮੈਲਾਨਲਾਗੈਹਰਿਕੀ
ਰਤਨਮਹਿਹੋਇਮਜਾਗੈ॥੧॥ਏਹੋਸੀਗਾਰਜਾਦੂਜਾਭਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਾਜਪਿਕੇਵੈ
ਲਨਾਉ॥੧॥ਕਰਮਧਰਮਜਨਮੋਬ੍ਰਤਪੂਜਾਘਾਰਬ੍ਰਹਮਾਬੈਠਜਾਨਨਦੂਜਾ॥੨॥ਪਾ

ਆਕੁਲ ਕਰਮੰ ਗੋ ਮਰਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੪ ॥
੧੩ ॥ ੧੭੬ ॥ ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਰਥਾ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਹਿ ਆਰਾਧਨ ਜੋਗੁ ॥ ਜਾਸੁ ਸੁਣੀਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਾਸੈ ਤਾ ਕੋ ਕੀਰਤਨੁ ਭੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਸਰ ਕਤਹਿ ਜਾਉ ਜਉ ਤਜਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਕਰਤ ਅਨੇਰ ॥ ਸਾਹਨ ਸਾਹ ਭੂਪਤਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਖਿਨ ਫੇਰ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰੈ ਤਿਹ ਕੋਊ ਨ ਉਬਰੈ ਰਾਖੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹਨ ਸੂਝਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਅਰਾਧਨ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਭੂਞਹੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ਆਸ ॥ ਕਰੀ ਮਤੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ੧੭੭ ॥ ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗੀ ਗੋਵਰਤੇ ਆਇ ਮਾਨਹੀ ਛੂਲੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗੀ ਗੋਵਰਤੇ ਨਹੀ ਭੂਲੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗੀ ਗੋਵਰਤੇ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗੀ ਗੋਵਰਤੇ ਸੁਫਲ ਫਲੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਭੇਟੇ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗੀ ਗੋਵਰਤੇ ਮਿਤ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗੀ ਗੋਵਰਤੇ ਨਿੰਦ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗੀ ਗੋਵਰਤੇ ਨਹੀ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗੀ ਗੋਵਰਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗੀ ਗੋਵਰਤੇ ਦੂਖ ਪਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗੀ ਗੋਵਰਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗੀ ਗੋਵਰਤੇ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗੀ ਗੋਵਰਤੇ ਪੂਰਨ ਦਾਨ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗੀ ਗੋਵਰਤੇ ਸਾਧ ਜਨ ਮੇਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗੀ ਗੋਵਰਤੇ ਦੂਖ ਪਰਹੇਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗੀ ਗੋਵਰਤੇ ਜਿਨ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗੀ ਗੋਵਰਤੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧੭੮ ॥ ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਵਡ ਪਰਿਵਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸੰਗੀ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਾਹੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਵਥੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਲਾਹਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਥੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੂਰਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਲਸਕਰੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਾਥੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਗਾਥੁ ॥ ੩ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਜੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮਾਲੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰੂਪੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਜੋਬਨੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸੁਖੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸੋਭਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਮਨ ਗਾਧਾ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ੧੭੯ ॥ ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮ ਕਰਤ ਜੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥ ਆਰਾਧਤ ਛਲ ਭਜਤ ਗਲ ਦੂਖ ਗਏ ॥ ਮਜਨ ਪਤਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਅਨੰਦਾ ॥ ਰਸਨਾ ਗਾਈ ਅਲਖ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੋ ਭਜੁ ਮਨ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਪੇਖਤ ਤੁਮ ਦਰਸਾ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਪੁਨੀਤ ਸੁਨਤ ਹਰਿ ਜਸਾ ॥ ਤਨ ਪੁਨੀਤ ਚਰਨਨ ਕਮਲ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨ ਸਹਜ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇਆ ॥ ਸੁਖ ਘਰ ਮਹਿ ਸਹਜੀ ਆਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟੀ ਅਪਕੀਰਤਿ ॥ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ ਤਬ ਦੂਖ ਗਇਆ ਸਭ ਕਹਤ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਬਿਗਸੇ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੧੮੧ ॥ ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਮਿਟੀ ਮੈਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਚਰਣ ਧੋਇ ਪੀਓ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਭਜਹੁ ਏਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਧਰਮਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਹਰਿ ਏਕ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਪਾਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਛਲ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਛਲ ॥ ੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ੧੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਛਲ ॥ ੧੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ੧੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ੧੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ੧੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਛਲ ॥ ੧੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ੧੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ੧੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ੧੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਛਲ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ੨੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ੨੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ੨੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਛਲ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ੨੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ੨੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ੨੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਛਲ ॥ ੨੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ੨੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ੩੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ੩੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਛਲ ॥ ੩੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ੩੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ੩੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ੩੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਛਲ ॥ ੩੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ੩੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ੩੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ੩੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਛਲ ॥ ੪੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ੪੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ੪੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ੪੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਛਲ ॥ ੪੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ੪੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ੪੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ੪੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਛਲ ॥ ੪੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ੪੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ੫੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ੫੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਛਲ ॥ ੫੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ੫੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ੫੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ੫੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਛਲ ॥ ੫੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ੫੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ੫੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ੫੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਛਲ ॥ ੬੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ੬੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ੬੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਦਰਸਨ ਭੂਖ ਲਾਗੀ ਮੀਤ ਮੁਖੁ ਦੇਖਣ ਕੀ ਮੋਹਿ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਜੀਉ ॥
ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵਉ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਿਲਮ ਨ ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਤੇ ਜੀਉ ॥੧॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਬਿਨਸੈ ਮਨ ਤੇ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਜਾਤੇ ਜੀਉ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਰਾਤੇ ਜੀਉ ॥੨॥੧॥੧੧੬॥੧੮੫॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤੁਕੇ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਗਾਉ ਸਭਿ ਬੈਰਾਗਣਿ ਹੋਏ ਕੇ ਫਿਰਤੇ ਕੇਤ ਘਰਿ ਮੰਗਾਵਨ ਜਾਵੈ ॥
ਸਰਬ ਕਾਲੁ ਆਇਆ ਸੁਖ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਨ ਖੋਜਤ ਫਿਰਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥
ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਏਕ ਲਾਗੀ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਪਰਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਹਰਿ ਭਜਨਾ ॥
ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਜਿਨਹਿ ਬਸਤੁ ਚੀਨੀ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਨਾਮ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੧੭ ॥ ੧੮੬ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਕਾਹੂ ਗਾਉ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਰਾਮ ਕੀ ਆਸ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਰੂਪੁ ਰਾਮ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਤਖਤੁ ਰਾਮ ਕੋ ਰਾਜ ॥
ਰਾਮ ਕੋ ਸਚੁ ਰਾਮ ਕੋ ਕਾਜ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਚਿਤਵੈ ਸੋ ਨਿਸਫਲ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਮਾਗੈ ਸੋ ਰਹਤ ਅਘਾਹੀ ॥
ਨਿਰਭੈ ਕਥਾ ਅਭੈ ਨਿਰਜੋਗ ॥ ਨਿਰਵੈਰ ਕੀ ਮ੍ਰਿਗੀ ਪਤਿ ਭੋਗ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਉਚਰੈ ਸੋ ਹੋਇ ਸਾਖੀ ॥
ਜੋ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਅਮਰ ਅਜੋਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਾਨੈ ਨੇਰਹੁ ਊਗਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ੧੧੪ ॥ ੧੮੩ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ

ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੋ ਉਬਰੇ ਜੋ ਕਥੈ ਸੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹੀਐ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਿਨਹੀ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਮੇਰੇ ਲਾਲਾ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਕੋਈ ॥
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮਨਮੋਹਨ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਕੁਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ਰੂਪੁ ਨ ਦੇਖਾ ਕੋਈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮੋਹਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਏਕਸੈ ਮਹਿ ਰਾਖੀ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਰਿ ਸੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰਿਆ ਜਾਨੈ ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੋਈ ॥੨॥੧॥੧੨੯॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਿਨਹੀ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਮੇਰੇ ਲਾਲਾ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਕੋਈ ॥
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮਨਮੋਹਨ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਕੁਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ਰੂਪੁ ਨ ਦੇਖਾ ਕੋਈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮੋਹਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਏਕਸੈ ਮਹਿ ਰਾਖੀ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਰਿ ਸੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰਿਆ ਜਾਨੈ ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੋਈ ॥੨॥੧॥੧੨੯॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੁ ਨ ਜਪਿਓ ਮਨਮੰਦ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਅਰਥ ਸਭ ਮਹਾ ਕਿਰਪਨ ਭਏ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਕਛੁ ਦੀਨ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਭੋਗਵੈ ਸੁਖ ਸੁਪਨੈ ਜਿਉ ਜਾਨ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਪਾਇ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਅਜਾਨ ॥ ੨ ॥ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਸੋਚ ਨਹੀ ਕਾਚੀ ਮਹਾ ਮੋਹ ਕੈ ਬੀਚ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਜਿਨ ਆਏ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਟੀ ਫਾਸ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸ ਹੀ ਫੁਨਿ ਹਰਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲੀਤ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸ ਕਾ ਨਹੀ ਚੇਤਹਿ ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਮਨ ਅਜਾਨ ॥ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨ ਸੰਕੈ ਮੂਰਖ ਅਗਨਤ ਜਮ ਕਾ ਤਾਨ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਅਰੁ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਸਿਉ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਮਨ ਰੂਖੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਿ ਨ ਜਾਇ ਫਲ ਖਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰਿਆ ਜਿਸ ਕੇ ਭਰੇ ਖਜਾਨੇ ਮਾਲੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸ ਹੀ ਫੁਨਿ ਹਰਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਤ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸ ਕਾ ਨਹੀ ਚੇਤਹਿ ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਮਨ ਅਜਾਨ ॥ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨ ਸੰਕੈ ਮੂਰਖ ਅਗਨਤ ਜਮ ਕਾ ਤਾਨ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਅਰੁ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਸਿਉ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਮਨ ਰੂਖੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਿ ਨ ਜਾਇ ਫਲ ਖਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰਿਆ ਜਿਸ ਕੇ ਭਰੇ ਖਜਾਨੇ ਮਾਲੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸ ਹੀ ਫੁਨਿ ਹਰਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਤ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸ ਕਾ ਨਹੀ ਚੇਤਹਿ ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਮਨ ਅਜਾਨ ॥ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨ ਸੰਕੈ ਮੂਰਖ ਅਗਨਤ ਜਮ ਕਾ ਤਾਨ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਅਰੁ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਸਿਉ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਮਨ ਰੂਖੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਿ ਨ ਜਾਇ ਫਲ ਖਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰਿਆ ਜਿਸ ਕੇ ਭਰੇ ਖਜਾਨੇ ਮਾਲੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥

ਪੰਖੀਜਿਉਤਰਵਰਿਬਸੇਰਾ॥ ਸੁਖਮਨਜੀਅਹਰਿਕਾਭਲਾਹੋਵੈਜਾਤੇਹੋਇਅਬਿਖੇਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਤਬਨਿਤਾਮੀਤਸਾਜਨਸਭਿਜਨ
ਇਹੁਤਨੁਮੇਰਾਸਭੁਕਿਛੁਜੀਅਕਾ॥ ਕਿਸਹੀਨਾਲਾਈਕਿਸਨਾਲਾਈਕਿਸਨਾਲਾਈਕਿਸ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪੀਐ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕਉ ਬਿਸਰੈ ਦਇਆਲੁ ਸੋ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਹਰਉ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰ ॥੧॥ ਜਾਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਜਨ ਸਾਧਸੰਗਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਹਮ ਪੜਿ ਲਾਗੇ ਗਹਿ ਕਾਢੁ ॥੨॥ ਜਾਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੋ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਜਾਨੁ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਾਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੋ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਜਾਕਉ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਜਨ ਸਾਧਸੰਗਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਹਮ ਪੜਿ ਲਾਗੇ ਗਹਿ ਕਾਢੁ ॥੨॥ ਜਾਕਉ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਜਨ ਦੁਖ ਮਹਿ ਰੋਇ ॥ ਜਾਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਜਨ ਸੁਖੀਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਜਾਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਜਨ ਸਾਧਸੰਗਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਹਮ ਪੜਿ ਲਾਗੇ ਗਹਿ ਕਾਢੁ ॥੨॥ ਜਾਕਉ ਬਿਸਰੈ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸੋ ਜਨ ਜਾਨੁ ਮਸਾਨ ॥ ਜਾਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਜਨ ਸਾਧੂ ਸਮਾਨ ॥੧॥ ਜਾਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਜਨ ਸਾਧਸੰਗਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਹਮ ਪੜਿ ਲਾਗੇ ਗਹਿ ਕਾਢੁ ॥੨॥ ਜਾਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੋ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਜਨ ਜਾਨੁ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਾਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੋ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਜਾਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਜਨ ਸਾਧਸੰਗਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਹਮ ਪੜਿ ਲਾਗੇ ਗਹਿ ਕਾਢੁ ॥੨॥ ਜਾਕਉ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਜਨ ਦੁਖ ਮਹਿ ਰੋਇ ॥ ਜਾਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਜਨ ਸੁਖੀਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਜਾਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਜਨ ਸਾਧਸੰਗਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਹਮ ਪੜਿ ਲਾਗੇ ਗਹਿ ਕਾਢੁ ॥੨॥ ਜਾਕਉ ਬਿਸਰੈ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸੋ ਜਨ ਜਾਨੁ ਮਸਾਨ ॥ ਜਾਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਜਨ ਸਾਧੂ ਸਮਾਨ ॥੧॥ ਜਾਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਜਨ ਸਾਧਸੰਗਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਹਮ ਪੜਿ ਲਾਗੇ ਗਹਿ ਕਾਢੁ ॥੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਾਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੋ ਸਾਹਿਬਾ ਸੋ ਜਾਨੁ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ਸੋ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਨਹ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਨੀ ਕਉ ਕਹੁਨ ਜੀਤੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਧਨ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ਸਭ ਸੁਖ ਤਾ ਕੈ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਭੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕੈ ਸਹਾਈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਜਾਕਉ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਜਨ ਦੁਖ ਮਹਿ ਰੋਇ ॥ ਜਾਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਜਨ ਸੁਖੀਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਜਾਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਜਨ ਸਾਧਸੰਗਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਹਮ ਪੜਿ ਲਾਗੇ ਗਹਿ ਕਾਢੁ ॥੨॥ ਜਾਕਉ ਬਿਸਰੈ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸੋ ਜਨ ਜਾਨੁ ਮਸਾਨ ॥ ਜਾਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਜਨ ਸਾਧੂ ਸਮਾਨ ॥੧॥ ਜਾਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਜਨ ਸਾਧਸੰਗਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਹਮ ਪੜਿ ਲਾਗੇ ਗਹਿ ਕਾਢੁ ॥੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਾਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੋ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਜਨ ਜਾਨੁ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ਸੋ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਨਹ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਨੀ ਕਉ ਕਹੁਨ ਜੀਤੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਧਨ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ਸਭ ਸੁਖ ਤਾ ਕੈ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਭੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕੈ ਸਹਾਈ ਸੋਇ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਤਿਲ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਦਰ ਰਤਨ ਜਿਨਾ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਕਿਆ ਤਿਨ ਪਹਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਭਇਆ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਜਨ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀ ਤੇ ਜਨ ਤੁਧੁ ਲਹੈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਤਿਨ ਕੀ ਤੂ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਾਚੁ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੧੪੨ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਤਿਲ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਦਰ ਰਤਨ ਜਿਨਾ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਕਿਆ ਤਿਨ ਪਹਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਭਇਆ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਜਨ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀ ਤੇ ਜਨ ਤੁਧੁ ਲਹੈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਤਿਨ ਕੀ ਤੂ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਾਚੁ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੧੪੨ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਤਿਲ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਦਰ ਰਤਨ ਜਿਨਾ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਕਿਆ ਤਿਨ ਪਹਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਭਇਆ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਜਨ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀ ਤੇ ਜਨ ਤੁਧੁ ਲਹੈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਤਿਨ ਕੀ ਤੂ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਾਚੁ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੧੪੨ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭਰਿਆ ਹੋਰੁ ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ॥
ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੇਵਡ ਦਾਨ ਕਿਸੁ ਵਿਚਿ ਪਾਵਹਿ ਤੋਲੁ ਤੇ ਕਿਤੁ ਤੁਲਿ ਤੋਲੀਐ ॥
ਜੇਵਡ ਭੁਖ ਤੇਵਡ ਦੁਖ ਜੇਵਡ ਦੁਖ ਤੇਵਡ ਪਾਪ ਜੇਵਡ ਪਾਪ ਤੇਵਡ ਸਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ਹੋਇ ॥
ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਹਿਬੁ ਏਵ ਕਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤੀ ਸੋਇ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥

ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਵਣਜਾਰਾ ॥
ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਆਧਾਰਾ ॥
ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦਾ ਆਖਣਾ ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦਾ ਨਾਉ ॥
ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦਾ ਤੋਲੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦਾ ਮਾਉ ॥
ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦਾ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦਾ ਖਾਉ ॥
ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦਾ ਭੋਜਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥
ਜਿਨ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਸਚੇ ਹੋਏ ਜਿਨ ਸਚੁ ਨਾਹੀ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥
ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਤਿਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀ
ਸਤਿਗੁਰਮੇਸੁਰਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨੁਭੰਞਨਸਤਿਗੁਰਦੇਵਦੀਖਿਆ
ਤਾਹਰਿਨਾਮੁਪਦੇਸੈਸਤਿਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਨਿਰੋਧਰਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵ
ਰਸਪਰਸਪਰਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥਮੰਮਿਤ੍ਰਸੋਦਰਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵ
ਦੇਵਕਰਤਾਸਾਭਿਪਾਰਤਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵਪ੍ਰਭੁਤਿਪ੍ਰਭੁਦੇਵਕਰਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵ
ਜੁਗੁਜੁਗਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਹਰਿਜਪਿਉਧਰਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਕਰਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵ
ਪਾਰਮਹਾਪੁਰਖੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀ
ਮੀਪਿਰਮੇਸੁਰਾਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨੁਭੰਞਨਗੁਰਦੇਵਦੀਖਿਆਗੁਰਦੇਵਦਾ
ਤਾਹਰਿਨਾਮੁਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਨਿਰੋਧਰਾਗੁਰਦੇਵਸਤਿਬੁਧਿਪ੍ਰਭੁਗੁਰਦੇਵ
ਰਸਪਰਸਪਰਾਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥਮੰਮਿਤ੍ਰਸੋਦਰਾਗੁਰਦੇਵਅਪਰਪਰਾਗੁਰਦੇਵ
ਦੇਵਕਰਤਾਸਾਭਿਪਾਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪ੍ਰਭੁਤਿਪ੍ਰਭੁਦੇਵਕਰਾਗੁਰਦੇਵ
ਜੁਗੁਜੁਗਾਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਹਰਿਜਪਿਉਧਰਾਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਕਰਾਗੁਰਦੇਵ
ਪਾਰਮਹਾਪੁਰਖੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਤਿਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀ
ਸਤਿਗੁਰਮੇਸੁਰਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨੁਭੰਞਨਸਤਿਗੁਰਦੇਵਦੀਖਿਆ
ਤਾਹਰਿਨਾਮੁਪਦੇਸੈਸਤਿਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਨਿਰੋਧਰਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵ
ਰਸਪਰਸਪਰਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥਮੰਮਿਤ੍ਰਸੋਦਰਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵ
ਦੇਵਕਰਤਾਸਾਭਿਪਾਰਤਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵਪ੍ਰਭੁਤਿਪ੍ਰਭੁਦੇਵਕਰਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵ
ਜੁਗੁਜੁਗਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਹਰਿਜਪਿਉਧਰਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਕਰਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵ
ਪਾਰਮਹਾਪੁਰਖੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਣਾ ਜੀਅ ਤਿਸੈ ਕਾ ਦੇਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੋ ਖਾਵੈ ਕਿਛੁ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਿਸੁ ਨਿਆਏ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰ

ਗਾਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ਸਲੋਕੁ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਰਨਿਰਭਉਹੋਇ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਹਿਕਲਿਤਲਿਨਕੋਇ॥ ਸਿਮਰਤਸਾਧਸੰਗਿਦੁਖਜਾਇ॥ ਸਿਮਰਤਹਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ ਸਿਮਰਤਭਏਪੁਨੀਤਸਭਿਕਰਮ॥ ਸਿਮਰਤਕੇਵਲਪੂਰਨਧਰਮ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੀਆਸਪੁਨੀਤ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਸੋਗ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਜਨਮਨਮਰਨਰੋਗ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਜਮਫਾਸ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਪੂਰਨਆਸ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਪੂਰਨਕਾਜ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਫਲਸਮਾਜ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਕਾਲ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਦਇਆਲ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਸੋਕ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਵਿਛੋਹ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਦੁਖ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਸੁਖ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਭੂਖ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਤੂਖ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਚਿੰਤ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਿਰਮਲਮੰਤ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਊਚੀਰਹਤ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਾਧਸੰਗਤ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਕੇਵਲਨਾਮ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਗਲਿਆਕਾਮ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਕਲਿਕਲੇਸ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਹਰਿਵੇਸ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਕਰੋਧ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਪਰਮਬੋਧ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਲੋਭ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਾਚਾਜੋਗ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਿਹਚਲਰਾਜ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਪੂਰਨਸਾਜ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਿਰਮਲਰੂਪ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਅਨਦਅਨੂਪ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਮੋਹ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਤਤਬੋਧ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾਨ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਪਰਮਨਿਧਾਨ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਦੁਖਰੋਗ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਹੀਬਿਓਗ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਜਾਇ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਸਹਾਇ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਠਾਹਰ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਡਰ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਕਾਮ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਸੁਖਧਾਮ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਸੁਖੋਇ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਚਿਤਵਨੀ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਪੂਰਨਧਨੀ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਭਰਮ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਾਚਾਕਰਮ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਲੇਪ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਿਰਮਲਭੇਖ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਭੇਦ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਖੇਦ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਮੈਲ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਸੁਖਸੈਲ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਕਾਣ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਸੁਜਾਣ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਰੋਸ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਸੰਤੋਸ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਰਾਗ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਸੁਹਾਗ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਮਾਇਆ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਗਲਸਮਾਇਆ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਦੁਖਦਰਦ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਹਮਦਰਦ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਕਲੇਸ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਹਮਦੇਸ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਕਸਟ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਨਸਟ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਚੋਟ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਖੋਟ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਜੋਰ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਸਾਹੋਰ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਚਾਲਾਕੀ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਬੇਬਾਕੀ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਭਾਰ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਨਿਰਵਾਰ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਕਾਜ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਭਸਮਾਜ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਲੋਭ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਾਚਾਸੋਭ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਮੋਹ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਪ੍ਰਮੋਹ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਅਪਰਾਧ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਨਿਰਬਾਧ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਸੰਕ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਨਿਸੰਕ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਭੇਦ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਅਭੇਦ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਦੁਰਮਤਿ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਿਰਮਲਮਤਿ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਕੁਬੁਧਿ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਸੁਸੁਧਿ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਕੁਚਾਰ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਸਦਾਉਦਾਰ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਕੁਕਰਮ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਿਰਮਲਧਰਮ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਾਹੀਕੁਕਥ॥ ਸਿਮਰਤਤਿਸਕੈਨਿਰਮਲਪਥ

ਕਵਨ ਕਵਨ ਪੁਕਾਰੀ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੧॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਰੂਪ ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹਾ ਕਹਾ ਤੁਝ ਲੀਲਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਨ ਕਹੀਅਹਿ ਕਹਾ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਦੀਪ ਸਭ ਦੀਲਾ ॥੧॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਬਾਣੀ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਪੁਰਖ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਪੂਜਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਦੂਜਾ ॥੩॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਾਜ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਾਥੇ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸੰਗੀ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਹਾਥੇ ॥੪॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਮਾਨੈ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਜਾਨੈ ॥੫॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਭੋਗਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਰੋਗ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਜੋਗਾ ॥੬॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਫਲ ਲੇਪਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਫਲ ਲੇਪਾ ॥੭॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਜਾਚਿ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਦੇਵਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸੰਜਮ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਭੇਵਾ ॥੮॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਠਾਮਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਕਾਮਾ ॥੯॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਧਾਮ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਥਾਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਾਚ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਮਾਨਾ ॥੧੦॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਰੰਗਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸੰਗਾ ॥੧੧॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਖੇਲ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਕੇਲਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਮੀਤ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਮੇਲਾ ॥੧੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸੂਰ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਜੋਧਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਬੰਦ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਛੋਧਾ ॥੧੩॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਤੀ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਦਾਤੇ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸੂਰ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਜਾਤੇ ॥੧੪॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਤਪੇ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਤਾਪਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਜਪੀ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਜਾਪਾ ॥੧੫॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਗੁਪਤ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਪਰਗਟਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੧੬॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੧੭॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੧੮॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੧੯॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੨੦॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੨੧॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੨੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੨੩॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੨੪॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੨੫॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੨੬॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੨੭॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੨੮॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੨੯॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੩੦॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੩੧॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੩੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੩੩॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੩੪॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੩੫॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੩੬॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੩੭॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੩੮॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੩੯॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੪੦॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੪੧॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੪੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੪੩॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੪੪॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੪੫॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੪੬॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੪੭॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੪੮॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੪੯॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੫੦॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੫੧॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੫੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੫੩॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੫੪॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੫੫॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੫੬॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੫੭॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੫੮॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੫੯॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੬੦॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੬੧॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੬੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੬੩॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੬੪॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੬੫॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੬੬॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੬੭॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੬੮॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੬੯॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੭੦॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੭੧॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੭੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੭੩॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੭੪॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੭੫॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੭੬॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੭੭॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੭੮॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੭੯॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੮੦॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੮੧॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨਾ ॥੮੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਤੇਰੇ ਸਰਬ ਕਹੀਅਹਿ

ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਭਉ ਬਿਨਸਿਓ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਅਤਿ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਘਾਲ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੂੰ ਹੀ ਤੂੰ ਹੀ ਤੂੰ ਹੀ ਤੂੰ ਹੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਮੁਖਿ ਤਾਉ ॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹ ਦਹਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਇਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਹੁ ਸਗਲ ਰੋਗ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਤਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ਜਪਣ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੨॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਮੁਖਿ ਤਾਉ ॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹ ਦਹਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਇਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਹੁ ਸਗਲ ਰੋਗ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਤਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ਜਪਣ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੩॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਮੁਖਿ ਤਾਉ ॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹ ਦਹਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਇਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਹੁ ਸਗਲ ਰੋਗ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਤਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ਜਪਣ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੪॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਮੁਖਿ ਤਾਉ ॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹ ਦਹਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਇਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਹੁ ਸਗਲ ਰੋਗ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਤਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ਜਪਣ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੫॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਮੁਖਿ ਤਾਉ ॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹ ਦਹਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਇਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਹੁ ਸਗਲ ਰੋਗ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਤਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ਜਪਣ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੬॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਮੁਖਿ ਤਾਉ ॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹ ਦਹਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਇਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਹੁ ਸਗਲ ਰੋਗ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਤਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ਜਪਣ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੭॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਮੁਖਿ ਤਾਉ ॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹ ਦਹਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਇਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਹੁ ਸਗਲ ਰੋਗ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਤਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ਜਪਣ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੮॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਮੁਖਿ ਤਾਉ ॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹ ਦਹਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਇਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਹੁ ਸਗਲ ਰੋਗ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਤਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ਜਪਣ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੯॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਮੁਖਿ ਤਾਉ ॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹ ਦਹਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਇਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਹੁ ਸਗਲ ਰੋਗ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਤਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ਜਪਣ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧੦॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਮੁਖਿ ਤਾਉ ॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹ ਦਹਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਇਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਹੁ ਸਗਲ ਰੋਗ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਤਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ਜਪਣ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਮੁਖਿ ਤਾਉ ॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹ ਦਹਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਇਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਹੁ ਸਗਲ ਰੋਗ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਤਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ਜਪਣ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧੨॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਮੁਖਿ ਤਾਉ ॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹ ਦਹਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਇਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਹੁ ਸਗਲ ਰੋਗ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਤਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ਜਪਣ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧੩॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਮੁਖਿ ਤਾਉ ॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹ ਦਹਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਇਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਹੁ ਸਗਲ ਰੋਗ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਤਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ਜਪਣ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧੪॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਮੁਖਿ ਤਾਉ ॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹ ਦਹਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਇਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਹੁ ਸਗਲ ਰੋਗ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਤਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ਜਪਣ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧੫॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਮੁਖਿ ਤਾਉ ॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹ ਦਹਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਇਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਹੁ ਸਗਲ ਰੋਗ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਤਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ਜਪਣ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧੬॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਮੁਖਿ ਤਾਉ ॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹ ਦਹਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਇਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਹੁ ਸਗਲ ਰੋਗ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਤਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ਜਪਣ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧੭॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ

ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਜਿਨ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਊਚੇ ਬੇਅੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਜੋ ਜਨ ਹੋਵਹਿ ਭਗਤ ॥ ਚਤੁਰ ਗਿਆਨ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਸੁਣਿਆ ਪੰਡਿਤ ਮੁਖਿ ਪੜੇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਥਨੀ ਝੂਠ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕੜੇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਤੁਰ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੇ ਬੇਦ ਸੁਣਿਆ ਪੰਡਿਤ ਮੁਖਿ ਪੜੇ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਕਥਨੀ ਕਥਹਿ ਬਹੁ ਘਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਭ ਭਵਹਿ ਜੂਨੀ ਵਿਚਿ ਜੜੇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇ ਜਨ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਵੈ ਸੋ ਸਾਧੂ ਪਰਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਵੈ ਸੋ ਸਾਧੂ ਪਰਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਵੈ ਸੋ ਸਾਧੂ ਪਰਧਾਨ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਥਹਿ ਸੋ ਸਾਧੂ ਪਰਧਾਨ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹਿ ਸੋ ਸਾਧੂ ਪਰਧਾਨ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵ

ਸਿਕੀਨੇ ਆਨੰਨੈਤੇਖਿਨਾਅਜਪਿਲੀਕੇ ਕਰਨੀਸੁਨੀਐਜਸੁਰੇਗਪਾਲਾਨੈਨੀਖੇਪੁਸਾਧਦ
ਇਆਲਾ ਰਸਨਕਾਰਾਨਗਾਦੇਖੇਅੰਤਾਅਨਮਾਹਿਲੇਤੇਪੂਰਨਭਰਗਟੇਕਾਨਸਤਚਰਨਸੇਤਟਹ
ਸਕਲਾਈਐਂਨਾਨਕਵਿਹਸਿਜਾਂਪੂਰਕਿਰਪਾਈਐਂ।੭।ਸਲੋਕੁ।ਏਕੋਏਕੁ
ਬਖਾਣੀਐਂਬਿਰਥਾਜਾਏਸਾਦਾਕਰਣੈਜੋਐਨਾਨਕਸਭਤਾਬਿਸਮਾਰੁ।੧।ਪਉ
ਤੀ।ਏਕਾਦਸੀਨਿਕਟਿਪੇਖੁਹਰਿਰੰਗਾਮਾਣੁਇਵੀਸਾਸਿਕਰਿਸੁਣਹੁਹਰਿਨਾਮਾ
ਸੰਤੋਖਸਰਬਜੀਆਦਇਆਇਨਬਿਧਿਬਰਤਸਿਮੁਰਮਤਭਾਇਆਧਾਵਤਅਨਤਥਹਿ
ਅਨੂਪਸੁਖਧਨਪਤਹਰਿਨਾਇਸਭਮਹਿਮੂਰਤਰਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤੁਕਰਿ
ਅਨਦਿਨੁਹੋਹਧਰਮਾ।੧੧।ਸਲੋਕੁ।ਦੂਰਮਤਿਹਰਿਸੇਵਦਗੰਢੇਸਾਧਸੰਗਿਪਾਲਾਨਾ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਸੋਭਿਸੇਰਹੇਥਿਨਸੇਸਗਲਸੰਜਲਾ।੧।ਪਉੜੀ।ਦੂਰਮਤਿਹਰਿਭਗਤਿਕਰਾਇਆ
ਸੁਖਸਹਜਸਿਉਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ।ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆਨਾਮੁਹਰਿਕਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆ
ਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਸਾਧਸੰਗਤਿਤਰੇ।ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾਟੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਉਧਰੇ
ਸਾਜਨਸੇਸਖਾਮੀਤੁਜੇਹਰਿਕੀਮਤਿਦੇਇ।ਨਾਨਕਦਾਸੁਸੁਖੁਪਾਵੈਨਾਮੁਜਪੇਇ।
੧।ਸਲੋਕੁ।ਆਠਪਹਰਵਣਨਵਾਈਆਂਜਿਤੜੀਆਹੈਅਵਰਨਲਾਹਾਮਨਿਵਸੈਹਰਿਨਾਮਾ
ਨਾਨਕਸੋਈਸਾਹੁਸਚਾਪਾਏਜਿਸੁਪਾਸਿਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਰਾਸਿ।੧।ਪਉੜੀ।ਆਸਣਿਬੈਸਣਿ
ਹਰਿਜਪਿਆਸਣਿਸਭਿਧਰਮਹੋਆਸਣਿਹਰਿਕੈਨਾਮਿਬੈਸਣਿਸਭਿਪਾਪਜਾਹਿ
ਨਾਨਕਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿਸੁਆਪਣਾਨਾਮੁਦੇਇ।ਸੋਈਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਧਿਆਈਐ
ਸਭਿਕੁਲਾਜਿਪਤਿਸੇਤੈਨਾਲਿ।ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿ।੨।ਸਲੋਕੁ।ਨਾਨਕ
ਇਛਾਪੂਰਕੁਸਭਨਾਕਾਸੁਆਮੀਸੋਸੇਵੀਐਜਿਸੁਹਥਿਸਭੁਕਿਛੁ।ਅਵਰੁਨਕੰਮੈਜੋਗੁ
ਨਾਮੁਜਪਿਰਹੁਸਚੁਸਾਹਿਬੈਕੈਸਾਹਿਨਾਹੁ।੩।ਪਉੜੀ।ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੁਜਪਹੁ
ਸਭਿਕਿਲਬਿਖਾਦਾਸਭਿਦੁਖਲਹਿਜਾਹਿ।ਸਭਿਰੋਗਵੰਞਾਹਿਨਾਮੁਜਪਿਸਭਿਸੁਖਵਸਹਿ
ਨਾਮੁਜਪਿਸਭਿਕਾਰਜਸਿਧਿ।ਨਾਮੁਜਪਿਸਭਿਕੁਲਾਉਧਰੈ।ਨਾਮੁਜਪਿਸਭਿਪਵਹਿਸਰੈ
ਨਾਮੁਜਪਿਸਭਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ।ਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਜਪਿਗੁਰਨਾਮੁ।੪।ਸਲੋਕੁ।ਨਾਨਕ
ਸੋਈਜਾਣੈਜਿਸੁਆਪਿਜਣਾਏ।ਜਿਸੁਵਲਿਹਰਿਆਪਿਵਸਾਏ।ਜਿਸੁਹਰਿਆਪਿਬੁਝਾਏ
ਸੋਈਸਮਝੈਹਰਿਆਪਿਲਖਾਏ।ਸੋਈਪੜਿਹਰਿਆਪਿਪੜਾਏ।ਜਿਸੁਹਰਿਆਪਿਲਘਾਏ
ਸੋਈਲਘੈਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏ।ਸੋਈਮਿਲੈਹਰਿਆਪਿਭੁਲਾਏ।ਸੋਈਭੁਲੈਹਰਿਆਪਿਸਮਝਾਏ
ਸੋਈਸਮਝੈਹਰਿਆਪਿਕਰਾਏ।ਸੋਈਕਰੈਨਾਨਕਵਡਿਆਈਜਾਪੈਜਾਪਾਏ।੧।ਸਲੋਕੁ।
ਨਾਨਕਸੋਈਜਾਣੈਜਿਸੁਆਪਿਜਣਾਏ।ਜਿਸੁਵਲਿਹਰਿਆਪਿਵਸਾਏ।ਜਿਸੁਹਰਿਆਪਿਬੁਝਾਏ
ਸੋਈਸਮਝੈਹਰਿਆਪਿਲਖਾਏ।ਸੋਈਪੜਿਹਰਿਆਪਿਪੜਾਏ।ਜਿਸੁਹਰਿਆਪਿਲਘਾਏ
ਸੋਈਲਘੈਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏ।ਸੋਈਮਿਲੈਹਰਿਆਪਿਭੁਲਾਏ।ਸੋਈਭੁਲੈਹਰਿਆਪਿਸਮਝਾਏ
ਸੋਈਸਮਝੈਹਰਿਆਪਿਕਰਾਏ।ਸੋਈਕਰੈਨਾਨਕਵਡਿਆਈਜਾਪੈਜਾਪਾਏ।੧।ਸਲੋਕੁ।
ਨਾਨਕਸੋਈਜਾਣੈਜਿਸੁਆਪਿਜਣਾਏ।ਜਿਸੁਵਲਿਹਰਿਆਪਿਵਸਾਏ।ਜਿਸੁਹਰਿਆਪਿਬੁਝਾਏ
ਸੋਈਸਮਝੈਹਰਿਆਪਿਲਖਾਏ।ਸੋਈਪੜਿਹਰਿਆਪਿਪੜਾਏ।ਜਿਸੁਹਰਿਆਪਿਲਘਾਏ
ਸੋਈਲਘੈਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏ।ਸੋਈਮਿਲੈਹਰਿਆਪਿਭੁਲਾਏ।ਸੋਈਭੁਲੈਹਰਿਆਪਿਸਮਝਾਏ
ਸੋਈਸਮਝੈਹਰਿਆਪਿਕਰਾਏ।ਸੋਈਕਰੈਨਾਨਕਵਡਿਆਈਜਾਪੈਜਾਪਾਏ।੧।ਸਲੋਕੁ।

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕੀ ਕਾਰ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਕਵਣ ਵੀਚਾਰ ॥
ਕਵਣ ਰੂਪ ਤੇਰੇ ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕਵਣ ਕੇ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ॥ ਕਵਣ ਤੋਲ ਕਵਣ ਸਾਲਾਹ ਹੈ ਕਵਣ ਤੇਰਾ ਵੇਸੁ ॥
ਕਵਣ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਆਖਹਿ ਕਵਣ ਤੇਰੇ ਥਾਵ ॥ ਕਵਣ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਕਵਣ ਆਰਾਧ ॥
ਕਵਣ ਸੁ ਮਤਿ ਵੀਚਾਰ ਕਵਣ ਜਪੁ ਜਾਪਹਿ ਤੇਰਾ ਜਾਪ ॥ ਕਵਣ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣ ਜਿਤੁ ਤੂ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਕਵਣ ਸੁ ਗਹਣਾ ਕਵਣ ਧਾਤੁ ਪਾਈਐ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਕਵਣ ਸੁ ਮੰਤ੍ਰ ਵਖਤੁ ਕਵਣ ਜਿਤੁ ਤੂ ਆਰਾਧੀ ॥
ਕਵਣ ਸੁ ਤਪੁ ਤਪੀਆ ਕਵਣ ਜੁਗਤਿ ਕਵਣ ਸੁ ਘਾਲ ਤੇਰੀ ਜਿਤੁ ਤੂ ਮਿਲਹਿ ॥
ਕਵਣ ਸੁ ਸੰਜਮ ਜਿਤੁ ਤੂ ਰੀਝਹਿ ਕਵਣ ਸੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਕਵਣ ਸੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਕਵਣ ਸੁ ਤੇਰਾ ਨਿਆਉ ॥
ਕਵਣ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਕਵਣ ਸੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਕਵਣ ਸੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਕਵਣ ਸੁ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ॥
ਕਵਣ ਸੁ ਤੇਰਾ ਰੰਗੁ ਕਵਣ ਸੁ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ॥ ਕਵਣ ਸੁ ਤੇਰਾ ਤਖਤੁ ਕਵਣ ਸੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥
ਕਵਣ ਸੁ ਤੇਰਾ ਭਗਤੁ ਜਿ ਤੁਧੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵੈ ॥
ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਚੂਪ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਆਖੀਐ ਤਿਸੁ ਜੋਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰੋ ॥ ਆਦਿ ਸਤਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਤਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਦਰੁ ਸਚੁ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਮਾਨੁ ਸਚੁ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਜਪੁ ਜਾਪੁ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਸਚੁ ਆਪਿ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਜਿਸੁ ਜਾਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਪਰਤਾਪੈ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥

ਗੁਰਿਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਰਹਤ ਅਪਾਰ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਸਾਰ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਮੇਲੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਪਿਆਰ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਹਰਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਸੂਰ ਹਰਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਪਰਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਸਾਹ ਹਰਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕ

ਗਤਿ ਮਿਲਦਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹੋਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਨਿਤ ਉਠਿ ਮੰਗੀਐ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਦਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਜਗਿ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਸਚੁ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਸਚੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਸਚੁ ਸਹਜ

ਤਪਾਸਦਾਏ।ਅੰਦਰਿਬੁਹੇਤਪੁਪਕਮਾਏ।ਹਾਕਿਅੰਦਰਸਪਾਪਪੀਚਾਨੇਓਘਾਫਰੇਖਾਲਿ
ਆਧਰਮਰਾਇਜਮਕੈਫਰਨੇਆਧਿਫਾਂਡੈਆਏਸੁਤਪੈਨੇਤਿਧੈਪਾਏਅਹੁਪਾਸੇਬੈਸਾ
ਅਹਾਹਾਕਿਆਰਿਆਂਫਿਰੇਏਸੁਤਪੈਦੇਮੁਹਿਕੋਏਈਸੁਗਹਾਗੁਨਾਂਈਏਹੁਸਾਏਤੁਗਾਰੇਹੋਂਫਿਰਕਾਰੀ
ਆਹਾਹਾਕੈਵੈਰਿਦੂਰਤਿਆਸੁਨਨਕਆਖਿਸੁਣਾਇਆਪੈਥੁਸੈਂਜੁਦਾਯਿਸਦਾਰਿਆਹਾ॥
ਮ੫॥ ਹਾਹਾਭੁਗਤਹਾਰਿਆਰਾਧਿਆਹਾਰਿਕੀਦਰਿਆਈ।ਹਾਰਿਕੀਰਤਨੁਤਭਗਤਨਿ
ਤਗਾਵਦੇਹਾਰਿਨਾਮਸੁਖਦਾਈ।ਹਾਰਿਭੁਗਤਨੋਨੇਤਨਨਾਵਦੈਦੀਦਾਰਿਆਈਧਸੀਅਨੁਨੈਤਵਸੈ
ਸਵਾਈਹਾਰਿਭੁਗਤਨੋਥਿਰੁਘਰੀਬੁਝਾਸੀਅਨੁਆਪਣੀਪੈਜਰਖਾਈ।ਨੈਂਦਕਆਪਾਸਹੂਤ
ਰਿਲੇਖਾਮੰਗਸੀਬੁਦੇਇਸਜਾਈ।ਜੇਹਾਨੈਂਦਕਆਪਦੇਸੀਤਾਇਕਮਾਵਦੇਤੇਹੋਲਖਪਾਈ।ਮੈਂ
ਦਾਰਿਕਮਾਵਾਸਰਪਰਉਘਦੈਭਾਰੈਦੇਈਬਾਹਿਧਰਤੀਵਿਚਕਮਾਈ।ਜਨੁਨਾਨਕੁਦੇਖਿਹਿਰਾ
ਸਿਆਹਾਹਿਕੀਦਾਤਿਆਈ॥੨॥ ਪਉੜੀਮ੫॥ ਭਗਤਜਨਾਕਾਰਾਖਾਹਾਰਿਆਪਿ
ਜੋਕਿਆਪਾਪੀਕਰੀਐ।ਰੁਮਾਨਕਰਹਿਮੂਲੁਗਵਾਮਾਸੀਆਂਵੈਸੁਖਾਘੀਮਰੀਐ।ਆਇਲਯੋ
ਨੀਵੈਹਥੈਦੇਜਿਉਪਕਾਖੇਤੁਬੁਣੀਐ।ਜੇਹੋਕਰਮਕਮਾਵਦੇਤੇਵੈਹੁਣੀਐ।ਜਨਨਾਨਕਭ
ਖਸਮਵਡਾਹੈਸਭਨਦਾਧਣੀ॥੧॥ ਸਲੋਕਮ੫॥ ਨਾਨਮੁਖਮੁਸਹੁਭੁਲੀਐ
ਹਰਿਲਬੁਲੇਭੁਅੰਧਾਖੁਗਣੁਕਰਹਿਆਨਾਦਿਨੁਗੁਵਾਦਰੋਸਥਾਦਿਨਕਰਹਿਵੀਚਾਰੁ।
ਸੁਧੀਅਤਿਕਰਤੇਸਭਹਿਰੀਝੈਵੇਖਾਨਿਸਭੁਵੈਕਾਰੁਪਵੈਤਨਸਿਤੀਆਂਅੰਤਰਿ
ਨੈਸਨਾਬਹੁਆਗੈਅੰਧਾਰਾ।ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਲੇਤੁਰੀਬੁਝੀਜਿਨਮਾਇਆਸੋਹਿਪ
ਆਕਾਰਾ॥੧॥ ਮ੫॥ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਦੂਜਾਭਾਉਹੋਤਿਨਾਗੁਮਖਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ।ਓਹਿ
ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਸੁਖਨੈਸੁਖਨਹੋਇ।ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੁਉਚਰੈਕੂੜਿਸਾਭਾਰਾਕੂੜੁਹੋਇ।
ਆਪਣਾਆਪੁਨਸਭੁਦਖੈਦੂਖਿਵਿਨਸੈਦੁਖਰੋਇ।ਨਾਨਕਥਾਤੁਲੈਜੋਤੋਲਾਵਣਾਵਈਜੇਚੰਗੇ
ਸਭਕੋਈਆਜਿਨਕਉਪੋਤੈਪੁੰਨਪਾਇਆਤਿਨਾਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀਮ੫॥
ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਿਹੀਸਿਤੁਮਨਿਜਨਾਚਾਹੈਦਰਦੰਦੀਦੇਆਰੁਗਤੁਮੰਝੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੈ
ਪਰਗਟਪੰਹਾਰੇਜਾਪਦੇਸਾਭਲੇਕਬੁਲੈਦੇ।ਸੁਖਦਾਪਾਈਨਿਮੁਗਧਨਸੰਤਨਾਲਿਖਦੇਆਉ

ਉਸੇਚਨਯਿਨਾਭੁਲੇਨੇਓਇਅੰਬਾਰਸਤੈਦੇ।ਜਿਉਦਚਾਰੇਕਿਆਬਰਹਿਜਾਭਾਗਸੁਹਾਮੀਦੇ।
ਜੋਮਸੇਤਿਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੇਕੋਸੇਨਸੀਦੇ।ਦੈਭਰਕਰਹਿਕੇਦੇਵਨਾਲਿਧਰਮਸਿਆਇਪਚੀਦੇ
ਜੋਜੋਸਿਤਸਰਾਪਾਸੇਫਿਰਹਿਭੁਵੈਦੇ।ਪੇਭੁਮੈਂਦਾਕੂਕਰਿਆਤਿਸਭਾਲਿਸੁਵੈਦੇ॥੧॥ਸਲੋ
ਕੁਮ੫॥ ਹਾਹਾਜਨਨਕਹਰਿਨਾਮੁਵਿਣੁਆਵੈਆਭੈਜਨਘਾਨਸਮਰਥਾਪੁਭੁਸਦਾਸਮਾ
ਸਾਹਿਮਿਤਭਰੂਦਖਸਬਾਇਆਸਬੁਹਾ॥੧॥ਮ੫॥ ਖੁਧਿਆਦੈਤਨਜਾਦਹੀਲਜਲੁਲਾਜ
ਕੁਬੋਲੇਲੁਨਾਨਕਆਗੈਜਮੁਹਰਿਕਰਿਫੇਰਿਪਾਸੇਜੋਗਿਆਪਉੜੀ॥ ਜੇਦੇਹੇਕਰਮ
ਕਮਾਵਣਾਤੇਦੇਹੰਪਤੇਹਾਥੇਤੜਾਲੇਹਾਸਭਾਰਿਦੇਖਿਸੋਪਸਤੇਘਤਿਗਲਾਦਾਚਾਲੀਆਂਤੇ
ਨਿਵਣੁਆਸਤੇਹਾਂਈਆਸਨਨੀਆਨਿਤਪਰਮਸੁਹਿਰਤੇਬੀਆਨਜਾਂਦੈਆਰਿਕਰੁਘਣ
ਫਾਂਫਿਜੋਨੀਫਿਰਤੇਸਭੋਪਿਛਾਨੈਮੁਤੀਆਸੁਸਹਿਰਈਆਸੁਬਹੁਰਤੇਵਿਝਣਕਲਹਨਦੇਦਾ
ਝਾਸਾਇਆਕਰਤੇਜੇਜੇਕਰਤੇਅੰਮੇਦਝਾਤੈਧਰਤੀਪੜੂਤੇ॥੨॥ਸਲੋਕਮ੩॥ ਗੁਰਾ
ਮੁਖਿਗਿਆਨੁਥਿਬੇਕਬੁਧਿਹੋਇ।ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਿਰਦੈਹਰਿਰਹਾਕੁਪਰੇਹਿ।ਪਰਿਤ੍ਰਾਵਣੁਪਰ
ਸਬੀਚਾਰੀ।ਜਿਉਤੁਮਿਲੈਤਿਸਪਾਰਿਉਤਾਰੀ।ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬਾਸਨਾਸਾਹੀ।ਹਰਿਦ
ਰਿਸੇਭਾਸਾਉਤਮਬਾਣੀ।ਜਿਮੁਰਖਿਪੜਿਸੋਤਿਸਪਾਰਿਉਤਾਰੀ।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਪਾ
ਇਆਨਾਮਧਨੁਮਾਲੁ॥੧॥ਮ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੇਜੀਅਬੀਸਾਰਨਜਾਪੈਕਿਪੂਰੇਸਤਿਗੁ
ਰਭਾਏ।ਗੁਰਾਸਿਖਾਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੂਵਰਤੈਜੇਸਿਖੁਨੇਸੇਚੈਸੋਗੁਰਖੁਸੀਆਵੈ।ਸਤਿਗੁਰ
ਆਪੇਸੁਕਾਰਮਾਹਾਸੁਜਪਕਮਾਵਹਿਗੁਰਸਿਖਾਬੀਘਾਲਸਭਾਥਾਪਾਏ।ਦੁਲਭਸਤਿ
ਗੁਰਕੇਦੁਕਮੇਜੋਗੁਰਸੇਖਾਪਾਸਹੁਕੈਵਰਤਾਇਆਸੋਤੈਤਿਸਗੁਰਸਿਖੁਫਿਰਨੇਨਾਹੀ।
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਅੰਗੇਕੇਜੀਉਲੁਆਇਆਸੋਤੈਸਮਾਗੁਰਸਿਖੁਕਾਰਕਮਾਵੈ।ਜੋਗੀਸੁਖੁ
ਠਮੀਉਨਿਆਇਤਿਸਨੇਤੈਂਗੁਰਸਿਖਮੂਲਿਨਮਾਵੈ।ਬ੍ਰਹਮਮਬੀਚਾਰਿਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈਜਿ
ਵੈਸਤਿਗੁਰਕੇਮਨਮੰਨੈਕੰਮੁਕਰਾਏਸੋਨੈਤਮਮਾਦੁਖਪਾਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਸਾਈਬੁਝਾਤਿਵੈਤੁਹੈਜੇਵਰਤੁਹੈਵਰਤਣੇ।ਜਿਸਤੂੰਮੇਲਸਿਤਿਸੋਧਾਮਿਲੈਤੂੰਆਪੇਬਖਸਿਲੈ
ਸੇਖਛਣੇ।ਜਿਸਨੋਤੂੰਆਪੁਮਿਲਾਇਦਾਸੋਸਤਿਗੁਰਸੇਮਨੁਗਡਗਡੇ।ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਭੁ

ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਬਖਸ ਲਏ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਆਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਤਖਤ ਕਾ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕ ਸੋ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਓਹੁ ਅੰਤਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥

ਜੋ ਹਰਿ ਕਰੈ ਸੁ ਸੇਵਕ ਜਾਣੈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪਤਿ ਹਰਿ ਲੋਈ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਕੀਆ ਜਿਉ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੋਹਿਥੁ ਹੋਈ ॥

ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਹਰਿ ਜੇਹੇ ਹੋਏ ਤਿਨ ਕੀ ਸਭ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਧੋਈ ॥੧੭॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅੜੀ ਤਿਨ ਹੀ ਲਈ ਤਨੁ ਕਰਿ ਮਾਟੀ ਹੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਭਾਲਿਹੁ ਜੀਵਣ ਮਰਣਾ ਸੋਇ ॥੧॥

ਮਃ ੫ ॥

ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅੜੀ ਤਿਨ ਹੀ ਲਈ ਤਨੁ ਕਰਿ ਮਾਟੀ ਹੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਭਾਲਿਹੁ ਜੀਵਣ ਮਰਣਾ ਸੋਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਵਰਤਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਤੂ ਸਭਨੀ ਗਲੀ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਚਤੁਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਤੂ ਸਭਨੀ ਧੀਆ ਪੂਤ ਪਾਲਹਿ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਨ ਕੋਈ ॥

ਤੂ ਸਭਨੀ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਰਾਖਾ ਨ ਕੋਈ ॥

ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਵੇਖਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਸੁਘੜੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਸੁਣਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਸੁਣਖਾ ਨ ਕੋਈ ॥

ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਾਪਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਪਰਗਟੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਵਰਤਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਹਿ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਈ ॥੧੮॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

ਅਖੀ ਮੀਟਹਿ ਨਾਨਕਾ ਉਠੀ ਚਲਹਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥

ਏਨੀ ਜਾਤੀ ਆਪਣੀ ਨਾਲ ਨ ਚਲੈ ਕੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਜਾਤੀ ਸੋ ਸਚਾ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥

ਮਃ ੫ ॥

ਨਾਨਕ ਜਾਤੀ ਸੋ ਸਚਾ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਏਨੀ ਜਾਤੀ ਆਪਣੀ ਨਾਲ ਨ ਚਲੈ ਕੋਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਦਾਤਿ ਦਾਤਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵਣ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਦਾਤਿ ਦਾਤਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵਣ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਦਾਤਿ ਦਾਤਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵਣ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਦਾਤਿ ਦਾਤਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵਣ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਦਾਤਿ ਦਾਤਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵਣ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਦਾਤਿ ਦਾਤਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵਣ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਦਾਤਿ ਦਾਤਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵਣ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਦਾਤਿ ਦਾਤਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵਣ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਹਿ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਈ ॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਹਿ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਈ ॥੨੦॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਹਿ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਈ ॥੨੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਹਿ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਈ ॥੨੨॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਹਿ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਈ ॥੨੩॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਹਿ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਈ ॥੨੪॥

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਰਿੰਗ ਬੀਜ ਬੋਗਾਂ ਬੈਰਾਜਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਨ ਮਹਿ ਤੇਤੀ ਕੋਟਿ ਉਪਾਧਿ ॥ ਉਭਾਰਿ ਤੁਝੈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥ ਆਪਿ ਪਛੋਕੈ ਆਪਨ ਆਪਿ ॥ ਤੇਤੀ ਨੇਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ੨ ॥ ਅਬਧਮ ਪਰਤ੍ਰਉਨਿ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜੀਤੁ ਆਪ ਬਹੁ ਕਬੀਰ ਬਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਡੁ ਪਰੈ ਜੀਉ ਓਹੀ ਥਾਮ ॥ ਰਿਜਕੁ ਸਮਬਹਿ ਅਨ ਤੂ ਜਾਮ ॥ ਓਇ ਨ ਘਟਹਿ ਨਾ ਓਹੁ ਤੋਲਾਂ ॥ ਜੀਅ ਮਹਿ ਜੀਉ ਆਨ ਦਿਖਾਵਾਂ ॥ ੧ ॥ ਐਸੋ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਿਓ ਕੋਈ ॥ ਕਹਉ ਤ ਕਉਨੁ ਪਤੀਜੈ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਕਰਹੁ ਜੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਰਨਾ ॥ ਸੋ ਪਦੁ ਰਵਹੁ ਜੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਰਵਨਾ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਸੰਚਨ ॥ ਐਸੇ ਮਰਹੁ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਨ ॥ ੨ ॥ ਉਲਟਿ ਪਵਨ ਚਰਖਾ ਚਲੈ ਸਤ ਕੰਵਲ ਬਿਗਸਾਨ ॥ ਦਸ ਦਰ ਮੂੰਦੇ ਤੀਨਿ ਗੁਨ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰ ॥ ੩ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਭਏ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਰਘੁਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਪੰਡਿਤ ਵਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬੈਠੇ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਰਚਿ ਸਮਝਿ ਸੂਝਿ ॥ ਆਗੈ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਸਭ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗੁ ਡਰਿ ਭਾਗਾ ॥ ਮੋ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਰਨੀ ਮਰੈ ਸੰਸਾਰ ਕਹਾਵੈ ॥ ਮੋ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੨੩ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੨੪ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੨੬ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੨੭ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੨੮ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੨੯ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੩੦ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੩੧ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੩੨ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੩੩ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੩੪ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੩੬ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੩੭ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੩੮ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੩੯ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਨਿਰਭੈ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰਨਾ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਰਿ ਮਨ ਰਹਿਆ ॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਸਭ ਸਹਜੇ ਲਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ੪੦ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗ ਤਰਸਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਰਨ ਗੋਬ

ਸੁਤਾਲੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਕਾਸੁਭਾਉ ਮੀਤਹਰੀਬੋਲੈ ਸਭੁਕੋਈ ॥ ਅਨਮਾਗੇਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈ ॥੨॥
ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਨੇਰੇਹੁਓ ਅਨਮਾਘਸੁਸਨਹਰਿਵਦਵਦੇਉ ॥੩॥੨॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰ ॥
ਜਨਾਸਿਓ ਨੀਬਾਤਨਾਰੇ ॥ ਕਿਨਿਓਇਚੀਤੇਚੀਤਨਹਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁਰੇ ਪੰਡੈਅੰਬਰਸਿਉਲੁਕਾਗਾ ॥
ਬੂਝੇਬੂਝਨਹਾਰਸਭਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਕਜਸਿਰਕਰਜਿਉਜਾਰਾ ॥ ਸਭਾਮਹਿਪਾਸਗਿਆਰਾ ॥
ਜਾਮਹਪਾਰਾ ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜਾਨੈਗਾਸਾਈ ॥ ਜੈਤਰੇਰਾਮਮਾਹਿਲਿਖਾਈ ॥੨॥੩॥ ਗਉੜੀ
ਬੀਰਜੀ ॥ ਬੇਦਕਤੇਪੜੀਐਸਿਮਰਤੀਭਾਈ ॥ ਸਾਕਤਸਨੇਦੁਰੀਹਰਿਗਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਪਤੇਬੁਧਿਆ ॥ ਸੋਹੁਕੋਫਾਧਿਕਾਲਸਭੁਸਾਧਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬੀਰਮੋਟੋਹਿਨਜਾਨੀ ॥
ਸਾਸਾਪਨਿਤੋਇਜਗਾਵਉਬਾਨੀ ॥੨॥ ਹਮਰੇਖਤ੍ਰੀਜਸਭਸਗਲੂਹਿਆ ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਮੋਰਾਮਬ
ਛੁਟਹਿਆ ॥੩॥੪॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰ ॥ ਦੇਹੀਮਹਿਦਹਕਲਗਮੁਪਾਹੀ ॥ ਸਗਲਸਤਗੀ
ਨੁਗਮਨਦਉਰਾਹੀ ॥੧॥ ਅਪਨੇਬੀਚਾਰਿਅਸਦਰੀਬੀਸੋ ॥ ਸਾਜਨਕੋਪਾਵਦੇਪਰਗਾਸੋ ॥
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲਚਲੈਬੈਬੁਠਤੁਝਪਿਲੇਤਾਉ ॥ ਨੈਚਾਹਿਤੁਪ੍ਰੇਮੰਬੇਬਾਲਮਾਰਾਉ ॥ ਕਬਹਤਕਬੀਰ
ਭੁਲੇਅਸਦਾਰ ॥ ਬੇਦਕਤੇਬਤੇਰਹਹਿਨਿਕਾਰ ॥੨॥੧॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥ ਜੋਜੋ
ਪਿਪਾਰਹੈਓਹੀਅਮ੍ਰਿਤਖਾਏ ॥ ਤੈਮਮਦੇਖਤਭਰਮਭਾਇਕਾਹੇਮੋਹਾ ॥ ਅ
ਗਾਨਿਦੇਖਅਗਰਗਰਿਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆਬੰਗੁਤੀਬਧਬਣਾਈ ॥ ਕੇਸਜਟਾਦੇਭਗਤੀ
ਲੇਮਾਈ ॥੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰਹਰਿਚਰਣਦਿਖਾਏ ॥ ਪਾਛੈਤੇਜਮੁਕਿਉਨਪਰਹਏ ॥੩॥
ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥ ਅਪੋਪਾਦ੍ਰਕਅਪੋਦਨਾਜਾਰੇਖਸਮੁਤਰਾਖੈਬੂਦਨਾ ॥ ਰਾਮਜਪਤ
ਤਨੁਜਰਿਕੀਨਜਾਇ ॥ ਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਰਹਿਓਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਫੇਨਫੇਦੇਕਾਹੇਹੋਇਹਾਲੈ
ਨਰਦਹਿਬੇਲੈਸਾਹੈਗਾਪਾਨੈ ॥੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰਮਖਧਰਹੁਇਕੁਖੀਹੋਇਗਾਖਸਮੁਤੇਮੋਇਗਾ
ਰਾਖੀ ॥੩॥੨॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥ ਸੋਮੇਰੇਗਾਪੈਅਨਹਦਝੁਣਝੁਣਾਈਆ ॥ ਖਿਨੁਬੇਰ
ਗਨਛੁਟਸਿਮਾਇਆ ॥੧॥ ਕੋਮੇਰੀਦਰਨੇਹਿਮਾਰਾ ॥ ਜਬਜਨਤੇਹਿਰਮਨਮਾਧਾਰਾ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਮੋਪੈਜਨੁਰਾਮਸਮਾਨਾ ॥ ਰਾਮਸਮਾਨਨਦੇਖਉਆਨਾ ॥੩॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥
ਜਾਨਿਆਸਿਮਰਿਰਸਿਰਸਿਬਾਦਪਰਾਗ੍ਰਾ ॥ ਜੋਸਿਮਰਹੁਤਸਦਗਹਿਰਾ ॥੧॥ ਸੁਤਨਧਨਕੇਰਿ

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ।

ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਘਰ ਕੀ ਹਾਨਿ ਨ ਹੋਇ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਵਾ ਬਾਪ ਕੀ ਇਹ ਮਾਰੈ ਘਰ ਦੋਇ ॥੧॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਨਮੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥੨॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਭਜੈ ਗੁਪਾਲ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਫਿਰੈ ਬਜਾਰ ਬਜਾਰ ॥੩॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਫਿਰੈ ਨਾਮ ਬਿਸ ॥੪॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਸਿਖਵੈ ਸਤ ਭਾਉ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਸੁਭਾਉ ॥੫॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਸਿਖਵੈ ਨਿਰਬਾਨ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਗਿਆਨ ॥੬॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਉਪਜੈ ਉਪਗਾਰ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਨਿਤ ਹੀ ਕਰੈ ਬਿਕਾਰ ॥੭॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਕਾਮ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਨਾਮ ॥੮॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਰੀਤ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ॥੯॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਪੀਉ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਜੀਉ ॥੧੦॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਭੋਗ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਜੋਗ ॥੧੧॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਰੂਪ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਸਰੂਪ ॥੧੨॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਰੋਸ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਸੰਤੋਸ ॥੧੩॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਪੋਖ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਧਰਮ ॥੧੪॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਪਾਨ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਦਾਨ ॥੧੫॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਖੇਲ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਮੇਲ ॥੧੬॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਬਾਦ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਮਰਜਾਦ ॥੧੭॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਰਾਜ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਲਾਜ ॥੧੮॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਰਾਗ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਸੁਹਾਗ ॥੧੯॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਰੰਗ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਸੰਗ ॥੨੦॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਰਾਸ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥੨੧॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਰਾਮ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਕਾਮ ॥੨੨॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਰਾਵ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਦਾਵ ॥੨੩॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਰੀਝ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਬੂਝ ॥੨੪॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਰਾਹ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਨਿਬਾਹ ॥੨੫॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਰੋਹ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਮੋਹ ॥੨੬॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਲੋਭ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਸੋਭ ॥੨੭॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਲੋਲ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਬੋਲ ॥੨੮॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਲੀਨ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਦੀਨ ॥੨੯॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਲੇਹ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਸਨੇਹ ॥੩੦॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਲਾਲ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਸੁਚਾਲ ॥੩੧॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਲਾਭ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਸਭ ॥੩੨॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਲੀਕ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਠੀਕ ॥੩੩॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਲੇਖ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਭੇਖ ॥੩੪॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਲੇਵ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਟੇਵ ॥੩੫॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਲੋਇ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਗੋਇ ॥੩੬॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਲੋਕ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਸੋਕ ॥੩੭॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਲੋਚ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਸੰਕੋਚ ॥੩੮॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਲੋਪ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਓਪ ॥੩੯॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਲੋਭ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਥੋਭ ॥੪੦॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਲੋਹ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਮੋਹ ॥੪੧॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਲੋਣ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਮੋਣ ॥੪੨॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਵਾਦ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਮਰਜਾਦ ॥੪੩॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਵਾਸ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥੪੪॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਵਾਰ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਪਾਰ ॥੪੫॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਵਾਰ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਪਾਰ ॥੪੬॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਵਾਰ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਪਾਰ ॥੪੭॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਵਾਰ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਪਾਰ ॥੪੮॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਵਾਰ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਪਾਰ ॥੪੯॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਵਾਰ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਪਾਰ ॥੫੦॥
ਕਬੀਰ ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਭਲੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਰਸ ਵਾਰ ॥
ਸੁਤ ਬਰਜੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਕੀ ਜੁ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਪਾਰ ॥੫੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਿਉ ਪਰਪਨੀ ਛਡੀ ਅਤ ਊਭ ਪਤਿ ਪਰਸੁਨਾ ਜੀ
ਸੀਦਨਿ ਮਿਤ ਸੁਤ ਬੁਖ ਬਿਆਪੇ ਸੁਨ ਸਮਾਧਿ ਦੇਊ ਹਨਸੀ ॥੧॥ ਸਮਜ ਅਬਧ ਬਧਾਏ
ਨਿਕਾਰੀ ਭੁਲਸਿ ਨੀਚ ਚੰਡਾਲ ਨਾਇ ਨਮੁ ਬਤੀਸ ਲਖੀ ਸੋਭ ਨਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਹੁ ਦਰਧੇ
ਉਤਰਨ ਨੀਕਾਤੀ ਦਿਨ ਸੁਤ ਹਨਹੀ ਜਲਨ ਨੀ ਪਰਨੁ ਪਾਵ ਕੁਪਿਨ ਪੀਸ ਤਿ ਭੁਗਤ ਕਾਸ ਮਾਹੀ
॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਰਹੇ ਨਿਰੰਜਨ ਰੈਨ ਰਿਗਾਰ ਕਿ ਰਾਤੇ ਸਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਖਖੀ ਰਬਾਸਿ ਜਾ ਉਗਾਰਮ
ਪਨੇ ਸਤ ਸਿਗਤਿ ਮਿਲਤ ਰਹੀ ॥੧॥ ॥੪੮॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਬੈਲ ਬਿਧਾਤੇ
ਪੁਰਨ ਪਰਗਾਸਿ ਓ ਤਰੀ ਤਰਿ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਿਮ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮ ਇਕ ਮਹਾ ਰਸ ਸਗਲ ਸਮਾਰ ਕੀ ਓਹਿ ਨਿਧਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਿਮ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਜਗਤੀ ਮਨ ਤਰੰਗ ਬਰ ਵਾਰਾ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲ ਦਾਨੁ ਨਿ ਬੇਰ ਗਹਿ ਦਾਰੁ ਤਰਿ ਓਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਤ
ਕਥੀ ਕਸਨ ਹਰੇ ਸਿਤ ਹੁਮ ਅਬ ਮੋਸੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਘਾਟੀ ਚਢਤ ਬੈਲੁ ਇਕ ਬਕਾ ਲੈ ਗਿਨਿ ਫਿਰ
ਕਾਈ ॥੧॥ ॥੫੦॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੀਚਪਦਾ ॥ ਪੇਵਕ ਦੇਨ ਦਿਨ ਚਾਰੀ ਹੈ ਸਾਹੁ ਰੇ ਜਨ ਵਣਜਾਰੇ ਮੀ
ਧਾਲੇ ਕਨ ਜਾਲ ਈ ਮੁਰਖ ਏ ਆਲਾ ॥੧॥ ਕਰੁ ਤੁਡੀ ਆਬ ਧੇ ਧਨ ਖੜੀ ਪਾਰੁ ਆਇ ਮਾਹੇ ਮੁਕਲ
ਉਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹੁ ਜਿਹੋ ਸੋ ਮੂਹ ਤੁਹੀ ਕਉ ਨ ਸਾਜੁ ਹਾ ਗੀ ॥ ਸਾਜੁ ਘਾਲਿ ਹੀ ਉਤੁ ਪਿ ਪੜੀ
ਉਠਿ ਚਲੀ ਪਾਨਿ ਹਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰੋ ਇਦਾ ਅਲਾਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਪਨਾ ਕਰਮ ਸਦਾ ਤੁਸੇ
ਹਾਰਾ ਹੈ ਜਾਨੀ ਐ ਗੁਰ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥੩॥ ਕੇਰ ਤ ਕੀ ਬਾਧੀ ਸਭ ਟੇਰੇ ਖਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥
ਸਨੇ ਕਿਆ ਆਖੀ ਐ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀ ॥੪॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਉਨਿ ਕਲੀ ਚਿਤ ਬੀਧਨ ਧੀਰਾ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਚਰ ਹੀਲਾ ਗਿਰਹ ਭੁਜ ਸਗਰੇ ਕਥੀਰਾ ॥੫॥ ॥੫੧॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ॥ ਜੋਗੀ ਕਹ
ਜੋਗ ਭਲਾ ਨਿਰਜੋਗੀ ਕਹ ਕਾਮ ॥ ਛੀਪੇ ਕਹ ਭਲ ਤਾਨਾ ਬਹੁਨਾ ਰੰਗਰੇਜ ਕਹ ਨਾਮ ॥੧॥ ਰਾਮ
ਜਪਹੁ ਕਾਹੂ ਬਿਧਿ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਬੰਧਨ
ਕੀ ਆਸਾ ਜਪ ਤਪ ਮਨ ਮਹਿ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਸਰਧਾ ਧਰਮ ਜਗ ਕਤ ਕਰਤ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਬਿਸਥਾਰਾ
॥੨॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਜਾਨਤ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਵਨਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਛੂਟੀਐ
ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥੩॥ ॥੫੨॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ॥ ਜੋ ਜਾਨਹੁ ਸੋ ਮਾਨਹੁ ਨਾਹੀ ਹਮ ਤੁਮ ਤੇ
ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੋਭ ਸੋਈ ਬਨਿ ਆਵੈ ਕਹਨੁ ਕਰਨੁ ਭਲ ਤਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ
ਸੋਈ ਲੈ ਜਾਵੈ ਤਉ ਕਾਹੇ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹਨਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਰੀ ॥੧॥

ਪਜੋਡ਼ਿ ਮਿਲੈ ਸਤਸੰਗਮਾਈ ॥੧॥ ਸਾਚ ਦਖਸਿ ਦਿਵਰ ਕਰਮਾਈ ਆਪੇ ਕਰਮ ਨਲਾਗ ਤੇਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਮਿਲੇ ਸਿਧਿ ਪਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ਲੇਹੁ ਤੇਰਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਓ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਿਲਿਆ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਓਹੁ ਕਰੈ ਜਿ ਹੋਵੈ ਹੁਕਮੁ ਉਥਾਇ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜੋ ਉਪਦੇਸੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥
ਬਾਹ ਪਕਡ਼ਿ ਕਢਿ ਲੀਏ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋਇ ਨ ਕਢਣ ਜੋਗੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥
ਤਿਸੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ੧॥ ੨॥ ੫੫॥ ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ॥ ਜੇਤੇ ਜਨਮ ਕਰਤੇ ਤੁਧੁ ਬੇਦ ਸਾਖ ਭਨੀਤ
ਰਿਦੇ ਕਰਮ ਮਾਰਗ ਕਰਤੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਪਰਤੀਤ ॥ ੧॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਾਸਕ ਵੇਦ ਤੇ
ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਓਮ ਨਮੋ ਬੀਸਾਰੇ ਓਹੀ ਜੀ ਰਾਸਾਕੁ ਮੋਲੁ ਜਨਮੁ ਮੇਰੇ ਕੁਤੀ ਬਦੇ ਹਾਰਿ ਓਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਿਲਣਾ ਗੀਹਿ ਦੇਰ ਨਾਹੀ ਬੀਚਾਰਿ ਓਹੀ ॥ ਓਨਾ ਮਾਰਗ ਜਾਹ ਮੇਰੇ
ਓਮ ਨਮੋ ਬਾਬਦੁਨ ਧਾਰਿ ਓਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਆਦਿ ਸਤ ਜੁਗਾਦਿ ਹੈ ਹੈ ਰਸਪੋਰਿ ਓਮ ਰਸ ਸੇਤ
ਬੀਜਾਰਿ ਓਹੀ ॥ ਕਰਮ ਭਲਾ ਤਾਸ ਤਨ ਸੀਗਾ ਨੇਬਾਸ ਟਲੇ ਹਉ ਧਾਰਿ ਓਹੀ ॥ ੩ ॥ ਧਾਵਤ ਜੋਨਿ ਜਨਮ
ਕ੍ਰਮਿ ਬਾਰੇ ਬਹੁ ਕਰਿ ਹਾਰਿ ਓਹੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪੇਖਤ ਗਾਰਿ ਓਹੀ ॥
ਸਤਾਰਿ ਓਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੫੬ ॥ ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ॥ ਕਾਯਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ਸਤ ਨੀ ਮਨ ਬਉਰੇ ਤੇਰ
ਲਤ ਰਹਿ ਜਿਨ ਗਰੀਸਾ ॥ ਕਾਮ ਸੁਮਾ ਇਗਜ ਬਾਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਬਉਰੇ ਮੈਕ ਸਸਾ ਤੇ ਓਸੀ ਸਾ ॥ ੧ ॥
ਬ੍ਰਿਖੇ ਬਾਚ ਰਹਿ ਰਾਚ ਸਮਾ ਬ੍ਰਿਖ ਮਨ ਬਉਰੇ ਅਨਿ ਰਚੈ ਤੇ ਅਨ ਹਰਿ ਜਨ ਮਨ ਬਉਰੇ ਰਚ ਗਰਿ ਨ
ਰਾਮ ਜਨ ਜਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਰ ਕਮ ਸਟੀ ਮਨ ਜਨ ਕੀ ਮਨ ਬਉਰੇ ਰਲੀ ਨੀ ਹਾਥ ਪਸਾਰੇ ॥ ਛੂ
ਦਨ ਕੇ ਸਾ ਪੈ ਸਾ ਪ ਮਿਆ ਮਨ ਬਉਰੇ ਨ ਸਾ ਓ ਘਰਿ ਘਰਿ ਬਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਨ ਲਿਨੀ ਸੁਆਟ
ਗਰਿ ਓਮ ਮਨ ਬਉਰੇ ਮਾ ਇਆ ਇਹ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਮਨ ਬਉਰੇ ਤੈਸਾ ਪਸਾਰੁ ॥
ਸਾਰਿ ਓਮ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ਨਨ ਦ ਨ ਕਉ ਤੀਰ ਬ੍ਰਿਖ ਘਨੇ ਮਨ ਬਉਰੇ ਪੁਨ ਜਨ ਕਉ ਬਹੁ ਦੇਵ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ
ਛੂ ਟਨ ਨਹੀ ਮਨ ਬਉਰੇ ਛੂ ਟਨ ਨਹ ਰਿ ਸੇਵ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥ ੫੭ ॥ ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ॥ ਅਗਮ ਨਿਗ
ਦੇਪ ਦਨ ਨਹੀ ਮਗ ਨੇਤ ਸਕ ਰਨ ਨੇ ਨਿ ਅਪੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨ ਕਰਿ ਸੀਚ ਧਨੁ ਕ੍ਰਤ ਹੀਨ
ਜਨੈ ॥ ਨਾਮ ਭਾਧਨੁ ਮਾਧੁ ਓਗਾ ਬੀਚ ਦਧ ਨੀ ਧਰ ਈ ਪੈ ਸਾ ਰ ਧਨੁ ਕ ਹੀ ਮੇ ਜੋ ਸੁਖ ਪ੍ਰ ਭੁ ਗੋ ਬਿੰਦ
ਕੀ ਸੇ ਵ ਮੇ ਸੁ ਖੁ ਜਾ ਨੈ ਨ ਨ ਸ ਨੀ ਮੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇ ਸ ਧ ਨ ਕ ਰਾ ਨਿ ਸੇ ਦ ਸ ਨ ਕ ਰਿ ਖੇ ਨ ਤ ਏ

ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੬੩ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ...

...ਬੀਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ...

...ਰਹਾਉ ॥ ...

...ਰਹਾਉ ॥ ...

...

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੀਵਨ ਕਉਨ ਕਾਜ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਜਲ ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥
ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਤਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ਤਜਿ ਚਲਤ ਨ ਚਾਲੈ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥
ਜਿਉ ਲੋਭੀ ਧਨ ਸੰਚਨੈ ਧਨ ਦੇਖਿ ਹਰਖੁ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥
ਜਿਉ ਪਰਦੇਸੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕਾ ਆਗਮੁ ਸੁਨਤ ਅਨੰਦਤ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥
ਜਿਉ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਨੇ ਭਗਤਨ ਕੈ ਵਸਿ ਹੋਇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬਾਹਰਿ ਜਾਤ ਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਬੇਦੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥
ਜਹ ਜਹ ਬੈਸਤ ਉਠਤ ਅਰੁ ਸੋਵਤ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਬੈਸਤ ਸੋ ਸੋ ਕਰਤ ਨ ਬਾਰ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਕਰਤੇ ਭਗਤ ਜਾਚਹਿ ਸਿਮਰਨ ਸਾਰ ॥ ੨ ॥
ਜਿਨ ਕਰਤੈ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਦੇਇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੀਵਨ ਕਉਨ ਕਾਜ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਜਲ ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥
ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਤਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ਤਜਿ ਚਲਤ ਨ ਚਾਲੈ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥
ਜਿਉ ਲੋਭੀ ਧਨ ਸੰਚਨੈ ਧਨ ਦੇਖਿ ਹਰਖੁ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥
ਜਿਉ ਪਰਦੇਸੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕਾ ਆਗਮੁ ਸੁਨਤ ਅਨੰਦਤ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥
ਜਿਉ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਨੇ ਭਗਤਨ ਕੈ ਵਸਿ ਹੋਇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬਾਹਰਿ ਜਾਤ ਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਬੇਦੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥
ਜਹ ਜਹ ਬੈਸਤ ਉਠਤ ਅਰੁ ਸੋਵਤ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਬੈਸਤ ਸੋ ਸੋ ਕਰਤ ਨ ਬਾਰ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਕਰਤੇ ਭਗਤ ਜਾਚਹਿ ਸਿਮਰਨ ਸਾਰ ॥ ੨ ॥
ਜਿਨ ਕਰਤੈ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਦੇਇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ੧ ਓ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਜਾਨਤ ਨਾਹੀ ਮੋਰ ਪਰਾਈ ॥ ਜਾਨਤ ਨਾਹੀ ਮੋਰ ਪਰਾਈ ॥ ਬਾਦਿ ਬਿਰੋਧਿ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਉ ਕਾਹੂ ਸੋ ਨਾਹੀ ਨਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਮਾਰਿ ਬਿਸਰਤ ਹਉ ਤਾਹੂ ॥ ਜਹ ਬਿਸਰਤ ਤਹ ਨਾਹੀ ਹਉ ॥ ਜਹ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਤਹ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਆਗੇ ਦੇਵ ॥੨॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮ ਅਵਰ ਨ ਦੇਖਉ ਦੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹਾਥ ਦੇ ਦੀਆ ॥ ਜਿਸ ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਹੋਵੈ ਜੀਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਤਾ ਕਉ ਤੀਸਰ ਨਾਹੀ ਦੇਵ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕੈ ਗੋਬਿੰਦ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥

ਜਾਨਤ ਨਾਹੀ ਮੋਰ ਪਰਾਈ ॥ ਜਾਨਤ ਨਾਹੀ ਮੋਰ ਪਰਾਈ ॥ ਬਾਦਿ ਬਿਰੋਧਿ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਉ ਕਾਹੂ ਸੋ ਨਾਹੀ ਨਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਮਾਰਿ ਬਿਸਰਤ ਹਉ ਤਾਹੂ ॥ ਜਹ ਬਿਸਰਤ ਤਹ ਨਾਹੀ ਹਉ ॥ ਜਹ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਤਹ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਆਗੇ ਦੇਵ ॥੨॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮ ਅਵਰ ਨ ਦੇਖਉ ਦੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹਾਥ ਦੇ ਦੀਆ ॥ ਜਿਸ ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਹੋਵੈ ਜੀਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਤਾ ਕਉ ਤੀਸਰ ਨਾਹੀ ਦੇਵ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕੈ ਗੋਬਿੰਦ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥

ਜਾਨਤ ਨਾਹੀ ਮੋਰ ਪਰਾਈ ॥ ਜਾਨਤ ਨਾਹੀ ਮੋਰ ਪਰਾਈ ॥ ਬਾਦਿ ਬਿਰੋਧਿ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਉ ਕਾਹੂ ਸੋ ਨਾਹੀ ਨਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਮਾਰਿ ਬਿਸਰਤ ਹਉ ਤਾਹੂ ॥ ਜਹ ਬਿਸਰਤ ਤਹ ਨਾਹੀ ਹਉ ॥ ਜਹ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਤਹ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਆਗੇ ਦੇਵ ॥੨॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮ ਅਵਰ ਨ ਦੇਖਉ ਦੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹਾਥ ਦੇ ਦੀਆ ॥ ਜਿਸ ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਹੋਵੈ ਜੀਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਤਾ ਕਉ ਤੀਸਰ ਨਾਹੀ ਦੇਵ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕੈ ਗੋਬਿੰਦ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਵਣ ਰਹੇ ਰਵਣਾ ਗੁਰ ਗੋਪਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਰਹੇ ਗੁਣ ਗਾਵਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਿਤ ਜਾਪਾ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਾਪਾ ॥ ਸਾਧ ਰਹੇ ਸਾਧਾਰਣਾ ਸਭ ਊਪਰਿ ਦਇਆ ॥ ਸਰਬ ਰਹੇ ਭੂਤੇਸੁਰਾ ਕਿਛੁ ਵਰਤਣਿ ਨ ਭਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਰਹਤ ਹਹਿ ਜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਣ ਰਹੇ ਰਹਣਾ ਗੁਰ ਗੋਪਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾ ॥ ਰਹਾਉ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫।

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫।

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫।

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫।

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫।

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫।

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫।

ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਸਾਗਰ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਜੀਉ ਗਤਿ ਸਭੇ ਸੇਵਕ ਜਨ ਹਹਾਰਾ ਸਭੁ
ਕੀਆ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਜੀਉ ਸਭਿ ਵਸਹਿ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰਾ
ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕੁਰਥਾ ਹੋਵੈ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਜੀਉ
ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਜੀਉ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ
ਜੋਨਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀਹਉ ਤੁ ਧਰਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੂਜਾ ਧੰਧੇ
ਮੰਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਮੰਤ੍ਰ ਜੀਤੇ ਕੇਤੇ ਆਗਲ ਆਖਿ ਦਖਾਣੇ ਜੇਤੇ ਦੇਹਿ ਜੇਤੇ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ਤੁ ਪਰਥਮੇ
ਨਕ ਸਬਦ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਜਗਤੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ
ਮੁਕਤਿ ਸੇਵ ਕਤ ਤੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਆਜੀ ਉਤਿ ਲਟੂਰੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਜਿਨ ਸਿਰ
ਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਵਾਰਿਓ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮਨਿ
ਨਸੇ ਹਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਪਿਆ ਸਾਸੀ ਸੇ ਪੂਰਨ ਸੇ ਪੁਰਖ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਿਆ
ਇਆ ਜੀਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ
ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀਉ ਸਭ ਜਗਤਿ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ਤੇਰੀ ਅ
ਨੰਤ ਕੀਰਤੀ ਜੀਉ ਅਨੇਕ ਕਰਹਿ ਪੂਜਾ ਜੀਉ ਪੂਜ ਪਾਹਿ ਤੇਰੇ ਅੰਤ ਨ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅ
ਨੇਕ ਪੂਜਹਿ ਬਹੁ ਵਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਜਨ ਜੀਕਾ ਰਿਦੈ ਕਰਮ ਮਰਤਾ ਸੇ ਭਗਤ ਸਭ ਭਗਤ
ਤੁਧੁ ਸੇਵਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਭਗਤ ਦਇਆ ॥੪॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾ ਜੀ
ਤੁਧਨੋ ਵਡਾ ਆਖਣਾ ਜੀ ਤੂੰ ਜੁਗ ਜੁਗ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥
ਤੁਧਨੋ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਜੇ ਲਗੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪਾਇ ਨੀਸਾਣੁ ਜੀ
ਧਨੁ ਆਪੇ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਜੰਮਿਆ ਜੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਾਲਾਇ ॥੫॥੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥

੧ ਓ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੁਮ ਆਖੇ ਸਤ ਕਵੀਆ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜ ਦੰਡੀ ਲਾਹੇ ਈ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਨ ਕਥਿਆ ਜਾਏ ਕਹੇ ਤੇ ਕੇਤੇ
ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਦ੍ਰਿਸਟੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ

ਰਾਜਾਨੈਆਪੁਕਰੇਹਥਿਹੋਇ॥ਕੋਹੁਦਮਾਇਨਮਾਨੈਕੋਇ॥੨॥ਆਵਣਸਾਹੁਰਜਿਨਨਕਬਨ
ਮੁਆਕਰਵੀਕੁਤਦਰਫੁਮਾਣਾ॥ਰਾਗਪ੍ਰਭਾਤੀਜੈਦੇਵਨਾਮਦੇਅ ਜੀਉਕਾ॥ਤੁਛਿਫੁਦਰਗਹਿਪਾ
ਪੈਆਨਾਮ॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ਜੇਤਾਸਬਦੁਸੁਰਗਤਿਪੁਨਿਤੇਤੁਜੇਤਾਭੁਪਕਾ
ਉਆਤੇਰੀਤੂੰਆਪੇਪਰਖਨਾਆਪੇਬੁਝਨਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਹਉਆਈ॥੧॥ਸਾਹੁਮੇਰ
ਏਕੋਹੋਤਾਈਏਕੋਹੋਵੈਏਕੋਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਆਰੇਆਪੇਛੈਂਡੈਆਪੇਦੇਖੈਆਪੇਦੇ
ਪੈਦੇਖੈਆਪੇਵੈਗਲੇਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣੁਸੋਆਰਿਕਰਿਆ॥ਅਵਰੁ
ਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਜੇਸਾਵਰੇਤੈਸੋਕਹੀਐਸਭਤੇਤੀਦਰਿਆਈ॥੩॥ਕਲਿਕਲਾਦ
ਲੀਆਮਾਦੂਮੀਠਾਮਨਮਤਵਲਾਪੀਵਤਰਹੇ॥ਆਪੇਪਰਖੇਬਹੁਤਾਤੀਨਾਨਕ
ਬਖਸੜਾਏਕਹੇ॥੪॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ਦਾਜਾਮਾਤੋਪਖਾਦੂਜਭਾਉਹੋਇਅ
ਨੈਦੂਸਦਾਮਨਿਚਾਉ॥ਏਹਾਭਗਤਿਜੋਤੈਪਤਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਸੰਤੋਖੁਦਾਨੁਜਾ
ਪੂਰੈਭਾਲਜਾਣੈਸਾਸਾਹਾਏਕੁਨਚਵਣਖਸੀਆਮਨਮਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਸੰਤੋਖੁਦਾਨਿ
ਦੂਝਿਤਾਲਾ॥ਪੋਰੀਦਾਜਾਸਾਦਮਿਹਾਲਾ॥ਗੁਰਮਤਿਦੀਪਕੁਬਲੈਅਗਿਆਨੁਜਾਈ
ਭਰਮਪਾਉ॥ਇਤੁਰੰਗਿਮਾਣਹੁਮਾਣੁਪਾਉ॥੨॥ਭਉਢਹੀਐਭਾਂਡਾਨਹੀਭਜੈ॥ਜਾਦੇਆਖੈ
ਜਾਣੈਤਿਨਿਆਹੁ॥ਇਤੁਰੰਗਿਮਾਣਹੁਮਾਣੁਪਾਉ॥੩॥ਸਬਸਭਾਦੀਖਿਆਕਾਭੁ
ਖਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਣਾਸਾਚਾਨਾਉ॥ਨਾਨਕਆਖੁਦੇਵਾਦੇਵੁਇਤੁਰੰਗਿਮਾਣਹੁਮਾਣੁਖਿ
ਪੋਰੁ॥੪॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ਪਉਣੁਪਾਇਧਰੀਸਭੁਧਰਤੀਜਲੁਅਗਨੀ
ਕਾਥੀਪੁਰੀਆਨਾਨੌਲਖੇਦਹਸਿਮੁੰਢਕਰਾਇਆਕਾਦਰਮਾਗਿਕੀਆਦਰੁਭਾਇਆ॥੧॥
ਕੀਆਪੁਮਾਤੇਰੀਆਖੀਜਾਇ॥ਤੂੰਸਰਬੇਪੂਰਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀ
ਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਹਥਿਵਡੀਨੀਕਾਲੀਨਾਥਿਕੀਆਦਰੁਭਾਇਆ॥ਕੀਮਤਿਪੁਰਖਜੋਰੁਕਉ
ਕਥੀਐਸਤਬਲਿਤੈਹਰਿਦਰਿਜਾਇਆ॥੨॥ਨਾਮਿਕੁਦਰਤਿਬ੍ਰਹਮਾਥਿਵਰਦਾਤਬ੍ਰਹਮ
ਕਮਲਾਸਤਬਲਿਤੈਹਰਿਦਰਿਜਾਇਆ॥ਨਾਮਿਕੁਦਰਤਿਬ੍ਰਹਮਾਥਿਵਰਦਾਤਬ੍ਰਹਮ
ਕੁਸ਼ਿਸਹਰਿਗਾਇਆ॥ਆਵੈਜੋਗੁਜੁਤਪਾਇਓਤਾਕਾਕਿਸੁਛੁਦੁਕਿਆਵੁਡਾਇਆ॥੩॥ਰ
ਤਨਉਪਾਇਧਰੀਰੁਮਾਥਿਆਹੋਰਿਭਖਲਾਇਜਿਆਸੀਕੀਆਕਹੇਨਾਨਕਛੋਪੋਕਉ

ਛਪਿਆਇਕੀਏਕੀਨੈਤੇਦੀਆ॥੨॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧

ਸਬਦਾਰੀਕਾਮਨਾਮੁਛਪਾਇਤੁਪਨਰੇਖੁਮਨਾਤਦੂਜੈਸਬਦੁਨਾਸੈਜਨਿਕੀਆ॥੧॥

ਕਬਦੇਖਿਆਛਪਜਾਨੈਜੇਨੈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਪੀਆਸੇਅਸਤਿਭਏ

ਤੁਟੇਬੰਧਨਛਪਿ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਮਿਲੀਪ੍ਰੀਤਮਛੁਟੇਤਾਲਾਬੇਲਾ॥੨॥

ਪੁਤੇਕਾਰੈਪਿਓਸਭਾਖਤਨੇਮੀਆਇਆਰਾਵੈਪੂਰਿਰਹਾਸਬਦੁਬਸੈਮਨਿਕਰਣੀਫਲੁਪਾਇਆ

ਛਪਾਇਆ॥੩॥ਜੀਣਾਸਬਦੁਦੂਜੈਜੇਗੀਦਰਸਨਿਰੂਪਆਪਾਰਾਸਬਦਵਿਜਾਣਣਾਤਾਸੋਸਿ

ਹੁਣਤਾਨਾਕਬਹੋਵੈਵਿਛੋਰਾ॥੪॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧

ਛਡੁਰਾਗਗਲੀਗਲਾਸਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾਘਰਪਾਇਨਾਜਬਲਗਿਰਿਦੇਨਆਵੈ

ਹੀਜਾਸੋਈਗਲਾਸੋਈਮਨੁਕਿਛੁਲੀਜੀਲੀਜੈ॥੧॥ਤਉਪਰਵਾਹਕੀਕਾਕੀਜੈ

ਨਾਉਅਮਰੀਮਤਿਅਤਾਗਲੁਮਤਾਜੋਕਿਛੁਬੋਲੀਜੈਸਭੁਖੋਇਖਸੀਜੈ॥ਰਹਾਉ॥

ਅਰਦਾਸਿਪਾਪਪੁੰਨਹੂਪਾਸੀਪਾਸਿਹੋਇਪਾਸੁਬਾਬੁਕਿਨਹੂ

ਜਾਨਾਹੀਕੋਏਜੇਹੀਤੂਮਾਤੇਹੋਹੀਕੋਪਾਏਹੋਤੁਧਾਪੇਤੂਵੈਚਲਾਏ॥੨॥ਤਾਰਾਗਣ

ਤਨਪਰੀਆਪਰਦਾਤਿਸਾਹਿਉਪੰਜੇਸਾਖੀਸਾਰੁਮਾਰਾਨਾਨਕਕਤਹਿਹੁਧਨੁਮੰਞੈ

ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੩॥੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ਕਰਮਿਕੇਹਪਾਪਿਕੇਘਰਿ

ਆਇਆਤਾਮੈਸਭੁਸਾਖੀਆਕਾਜੁਰਹਾਇਆਖੇਲਦੇਖਿਨਿਕਲਿਦੂਰਿਗਇਆਸਾਹੁਵੀ

ਆਹਲਾਆਇਆ॥ਰਾਮਦਾਸੁਗਇਆਸੁਬਾਬੀਬੇਬਬੀਚਾਰੁਹਮੈਵੇਘਰਿਆਇ

ਆਜਗਾਜੀਵਨਤਤਾਰੁ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹਮਾਵੀਆਹੁਜੇਹਾਆਜਾਸਹੁਮੈ

ਲੇਖਾਤਾਜਾਨੈਆਸਤਿਹੁਸੋਕਮਾਇਸਬਦੁਰਗਹਿਆਹੋਆਪ੍ਰਗਾਇਆਮਨੁਆਸਨਿ

ਆਪਣਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਾਰੇਹੋਸਕਿਕਾਰਜੁਨਹੋਇ॥ਜੇਤੁਕਾਰਾਜੇਸਤੁਸੰਤੋਖਦਾਇਆ

ਧਰਮੁਹੋਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈ॥੪॥ਕਾਇਆਕਮਲਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਵੇਕੋਈਜਾਣੈ

ਦਰਿਕਰੇਸਾਸੋਹਣਾਗਾਈਐਹੋਇ॥੫॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧

ਕਿਸਹਜਿਸੁਕੁਆਉਦਰਮਤਿਗਤਿਭਈਕੀਗਤਿਕਾਇਆਸਚੁਪਉਦੀਸਾਚਉਮੁਖਿਨਾਉ

ਰਸੁਪਾਇਆਨਾਮੁਪਦਾਰਥਬਝਉਸੋਧਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮੁਧਰਮੁਸਚੁਜਾਨਾਉ

ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ਸਾਚੁਸਲਾਹੀਸਾਚੁਮਨਿਭਾਵੈ

ਸਾਚੁਸਹਜਿਸੁਖਾਈ॥ਸਾਚੁਸਬਦਿਸਾਚੁਵਡਾਈਸਾਚੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧॥

ਸਾਚੁਸਲਾਹੀਸਾਚੁਮਨਿਭਾਵੈ॥ਸਾਚੁਸਹਜਿਸੁਖਾਈ॥ਸਾਚੁਸਬਦਿਸਾਚੁਵਡਾਈ

ਸਾਚੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਸਾਚੁਸਲਾਹੀਸਾਚੁਮਨਿਭਾਵੈ॥ਸਾਚੁਸਹਜਿਸੁਖਾਈ॥ਸਾਚੁਸਬਦਿ

ਸਾਚੁਵਡਾਈਸਾਚੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਸਾਚੁਸਲਾਹੀਸਾਚੁਮਨਿਭਾਵੈ॥ਸਾਚੁਸਹਜਿਸੁਖਾਈ

ਸਾਚੁਸਬਦਿਸਾਚੁਵਡਾਈਸਾਚੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਸਾਚੁਸਲਾਹੀਸਾਚੁਮਨਿਭਾਵੈ

ਸਾਚੁਸਹਜਿਸੁਖਾਈ॥ਸਾਚੁਸਬਦਿਸਾਚੁਵਡਾਈਸਾਚੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਸਾਚੁਸਲਾਹੀ

ਸਾਚੁਮਨਿਭਾਵੈ॥ਸਾਚੁਸਹਜਿਸੁਖਾਈ॥ਸਾਚੁਸਬਦਿਸਾਚੁਵਡਾਈਸਾਚੁਵਸੈਮਨਿਆਈ

ਸੁਜਾਣੁ ਓਹੁ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਚਾਈ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣ ਕਾਰਣ ਕਿਆ ਮੁਖੁ ਆਖਿ ਵਡਾਈ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਆਖਿ ਸਦਾਈ ॥ ਤਿਸ ਦੀ

ਪਰਮੇਸੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੭

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਅਘ ਗਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨ ਸੋਹੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਵਿਕਾਰ ਸਭ ਖੋਏ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੋ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਮਨੁ ਲੇਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਭਰੋਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਨੇਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਲ ਕਉ ਬਿਲਪਤਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਲਾਗੈ ਤਾਹਿ ॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਮਿਲਨ ਕਉ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖਹਿ ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਕ ਹੇਤੁ ਕਰ ਤਜਿ ਅਨ ਕਤ ਜਾਹਿ

ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ਦੁਪਦੇ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ਦੁਪਦੇ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਾਥਾ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਫੁਨਹੇ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਬੋਲੇ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੈਮਾਲ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋ

ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫ ਪੜਤਾਲ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਮਨ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਰਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਅਪਰੰਪਰ ਸਗਲ ਘਟਾ ਮਹਿ ਏਕੋ ਬੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਜਾ ਕੈ ਕਰ ਮਹਿ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਕਾਹੂ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਕੋਈ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦਾਤਿ ਕਹਾ ਪਹਿ ਵਰਨਉ ਸੋ ਦਾਤਾ ਮਾਗਤ ਕਉ ਦੇਵਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਗਲ ਸਮਾਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਸੋ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ਜਗਤ ਮਹਿ ਆਪੈ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭਾ ਕਉ ਰਾਜਨ ਆਪੇ ਕਉ ਫੁਨਿ ਥਾਪੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਚਲਤ ਨ ਜਾਨੀਅਹਿ ਕਬਹੂ ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਰਾਚੈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਊ ਸੋ ਐਸਾ ਹੈ ਸਾਚੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰੂਪ ਨ ਦੂਸਰ ਪੇਖੀ ਸੋ ਐਸਾ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗੈ ਮਾਇਆ ਸੋ ਐਸਾ ਹੈ ਅੰਤਰਜਾ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੬ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੮ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲੁ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ਰਾਗੁ

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਤੂ ਅਗਣਤੁ ਅਗਣਤੁ ਅਗਣਤੁ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰ ਕਦੇ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਤੇਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜੇਵਡੁ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਕੇਤੀ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਰਜਾ ਥੋੜੀ ਮੈ ਅਹਾਤੁ ਬਹੁਤੀ ਛਾਰਾ ਗੁਰ ਤੇਰੇ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪਾਈ ਆਗਹ ਗੁਰ ਤੇਰੇ ਕੇਤੇ ਤੂ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥ ਦੇਤੇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹੈ ਤੇਰੀ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਆਕਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਸਭਤੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੫ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤਰ ਮਲੁ ਸਭੁ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਸਰੀਰ ਸੁਧੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸੋਇ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਵਾਪਾਰੀਹੋ ॥ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਪਰਖੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਤੋਲੁ ਸਚੁ ਸਚ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਮੇਰੋ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜਨ ਮੀਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ॥
ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਦਾਨੁ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਰਸਨਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਮਿਟੀ ਗਈ ਤਨ ਕੀ ਭੂਖ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਨਾਮ ਰਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਉਤਰੀ ਭੂਖ ॥੨॥
ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ

ਛੰਤ ਘਰੁ ੨ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਾਟੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਚਿ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਵਾਪਾਰੀਆ ॥
ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ਸਚੁ ਨਿਬਹੈ ਸਚੁ ਨਾਲਿ ਜਾਇ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਸਚੁ ਵਣਜੁ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕਾ ਲਾਭੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਲਾਭੁ ॥੧॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਲਾਭੁ ॥੧॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਲਾਭੁ ॥੧॥

ਦਾਸੈ ਗਮ ਨਾਲੇ ਸਜੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ਪਾੜਿਪਾੜਿ ਪੀਤੜ ਮੋਨੀ ਬਾਬਾ ਕੰਬੈ ਧੀਮੁਹਿ ਨ ਪਾਈ ਨਾ
ਨਕ ਕਾਨ ਨ ਰਾਗੜੀ ਜਗੁ ਖੋਰਾ ਸਭ ਦਿਸੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ॥੩॥ ਸਾਧਾ ਨਮਸਕਿ ਅਨਦੁ ਹੁਆ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਮੇਲਿ ਪਿਆ ਰੰਗ ਰਾਮਾ ਸਾਧ ਨ ਹਾਰਿਓ ਕਰਸਿ ਮੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮਾ ਸਬਦਿ
ਧਰੇ ਮੇਰੈ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਅਨਿ ਵਿਸੋ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰ ਰਾਵੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਵ
ਗਣ ਨਾਸੇ ਨਿਤ ਆਰਤੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਰਦਾਯਿ ਆਈ ਐਸੇ ਹਿਲੜ ਜੁਗਹ ਰਾਮਾ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ
ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੪॥੧॥੬॥

ਰਾਗੁ ਤੁਖਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਤੁਮ ਸਹ ਕੀ ਕਰਹਿ ਤੁਮ ਸੇਵ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ
ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖਟਿ ਲਹੁ ਤੁਮ ਸਹ ਕੇ ਦੀਜੈ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ
ਕਾਮਣੀ ਹਰਿ ਵਰੁ ਰਾਖਿਆ ਹਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਗੁਰ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀਆ
ਤੂ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਹੁ ਸਭ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਐ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਨਾਲਿ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਹੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜਾਲਿ ਜਲਉ ਤਿਨ ਜੀਵਣੇ ਮੁਖ ਫਿਟਾ ਤਿਨ ਲੋਇ ॥
ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਤਿਸ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ ਮੇਲਸੀ ਜੋ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀਆ ਤੂ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਹੁ ਸਭ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਐ ਸਦਾ ਰਹੈ
ਰੰਗਿ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਹੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜਾਲਿ ਜਲਉ ਤਿਨ ਜੀਵਣੇ ਮੁਖ ਫਿਟਾ
ਤਿਨ ਲੋਇ ॥ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਤਿਸ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ ਮੇਲਸੀ ਜੋ ਸਚੁ
ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀਆ ਤੂ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਹੁ ਸਭ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਸਲਾਹਿਐ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਹੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜਾਲਿ ਜਲਉ ਤਿਨ
ਜੀਵਣੇ ਮੁਖ ਫਿਟਾ ਤਿਨ ਲੋਇ ॥ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਤਿਸ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ
ਮੇਲਸੀ ਜੋ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀਆ ਤੂ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਹੁ ਸਭ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਐ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਹੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥
ਜਾਲਿ ਜਲਉ ਤਿਨ ਜੀਵਣੇ ਮੁਖ ਫਿਟਾ ਤਿਨ ਲੋਇ ॥ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਤਿਸ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ ਮੇਲਸੀ ਜੋ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਤੁਮ ਸਹ ਕੀ ਕਰਹਿ ਤੁਮ ਸੇਵ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ
ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖਟਿ ਲਹੁ ਤੁਮ ਸਹ ਕੇ ਦੀਜੈ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ
ਕਾਮਣੀ ਹਰਿ ਵਰੁ ਰਾਖਿਆ ਹਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਗੁਰ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀਆ
ਤੂ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਹੁ ਸਭ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਐ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਨਾਲਿ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਹੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜਾਲਿ ਜਲਉ ਤਿਨ ਜੀਵਣੇ ਮੁਖ ਫਿਟਾ ਤਿਨ ਲੋਇ ॥
ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਤਿਸ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ ਮੇਲਸੀ ਜੋ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀਆ ਤੂ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਹੁ ਸਭ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਐ ਸਦਾ ਰਹੈ
ਰੰਗਿ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਹੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜਾਲਿ ਜਲਉ ਤਿਨ ਜੀਵਣੇ ਮੁਖ ਫਿਟਾ
ਤਿਨ ਲੋਇ ॥ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਤਿਸ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ ਮੇਲਸੀ ਜੋ ਸਚੁ
ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀਆ ਤੂ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਹੁ ਸਭ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਸਲਾਹਿਐ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਹੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜਾਲਿ ਜਲਉ ਤਿਨ
ਜੀਵਣੇ ਮੁਖ ਫਿਟਾ ਤਿਨ ਲੋਇ ॥ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਤਿਸ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ
ਮੇਲਸੀ ਜੋ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥

ਦਾਸੈ ਗਾਮੇ ਸਭੇ ਸਭਿ ਦਿਸੁ ਭੁਖਿਆ ਪਾਪੈ ਪਾਪੈ ਪੀਤੇ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪੇ ਕੇ ਕੇ ਪੀਮੁ ਪੀਮੁ ਪਾਈਨਾ
ਨਫਰਾਂ ਨਫਰੁ ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਣੇ ਜਗੁ ਥੋ ਰਾਸਾ ਸਭੇ ਸਭਦਿਮੇ ਮਾਲਾ॥੨॥ ਸਾਧਾ ਨਮਸਿਆ ਨਮਸਕਾਰੇ ਦੂਰਹੁ ਆਪਿ
ਜੀਉ ਮੇਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ॥ ਸਾਧਾ ਨਮਸਿ ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਿ ਮੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪਾ ਵੇਰਾ ਮਾ॥ ਸਸਤਿ
ਧਾਰੇ ਮੇਰਿ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਅਨਿਦਿਮੇ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰ ਵਰੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਵ
ਗਲ ਨਾਮੇ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਸਰਦਾਯੇ ਆਈ ਮੇਰੇ ਹਿਲੜਾ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੀਵੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਸਰਣਾਈ
ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ॥੪॥੧॥੭॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਤੁਮ ਸਹ ਕੀ ਹਉ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਹਉ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ
ਨਾਮ ਪਦਾਰਥ ਖਰੇ ਹੋ ਕਰਤਿ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ਜੋ ਧੁਰਿ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ
ਮਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮਾ ਫਿਰਿ ਸਹ ਖੜੀਨ ਆਵੈ ਹਉ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਨ ਬਾਲੀ ਕੋਪ
ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਕੇ ਦਿਨ ਪਾਏ ਹਰਿ ਭਰਤਾ ਪਿਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀ ਆ
ਤੂੰ ਸੋਹਾ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿ ਦਿਖਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜਿਲਾਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਕਰਿ ਬੈਰਾ
ਗੁ ਤੂੰ ਹੈ ਤੂੰ ਪਾਵੈ ਸੋ ਸਹ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣਿ ਲੈਵੈ ਸੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ
ਛਾਨ ਹੋ ਜੀਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹਰਿ ਕੰਤ ਤਾਂ ਜੀ ਸਭ ਸਬਦ ਸੁਹਾਵੇ ਹਰਿ ਵਰ ਨਾਰੀ ਆ
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੈ ਵਿਚਿ ਭਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ
ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਜਾਲੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਤੇਰੇ
ਪਾਪ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਏ ਹੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਏ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਹਜ ਸੁਖ ਹੋਈ ਹਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ
ਤਿਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ਰਹੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜ
ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਪਾਏ ਹਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਹਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ
ਹਦੂਰੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਹਰਿ ਪਿਰੁ ਵੇਖਾ ਸਭ ਮਹਿ ਸੋਈ ਹਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ
ਹਰਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹਰਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹਰਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ
ਸਦਾ ਮਨਿ ਹਰਿਆ ਦੂਜਾ ਰਸੁ ਫੀਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਸਾਚੈ
ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ
ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਹਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ
ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੀ ਮਾਣੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖ ਭਾਰੀ ਮਾਣੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖ ਭਾਰੀ
ਮਾਣੈ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ
ਹਦੂਰੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਏ ਹਰਿ
ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਹਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਪਿਰੁ
ਮੇਰਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੀਵਨ ਮੈ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਏ ਮੇਰੇ ਪਾਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਭ ਸੈਸਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਆਹਿ ਸਭ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਧਿਆਇਆ ਆਪਿ ਵਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਣਾ ਤਿਨ ਕਾ ਜਿ ਤੁਮ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚਾ ॥੧॥ ਮਨ ਮੁਖਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਆਇਆ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਜਾਏ ॥ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਖਾਧਾ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਖਾਏ ॥ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਬੋਲੈ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਬੋਲਾਏ ॥ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਸੁਣੈ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਸੋਚੈ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਸੋਚਾਏ ॥ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪੜੈ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪੜਾਏ ॥ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਲਿਖੈ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਲਿਖਾਏ ॥ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰੈ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਾਏ ॥ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਚਲੈ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਚਲਾਏ ॥ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮਰੈ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮਰਾਏ ॥ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਏ ॥੨॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਵਸੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਜੋ ਨਿਤ ਸੁਣੈ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਧੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਜੋ ਨਿਤ ਗਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਭ ਪੀੜ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਜੋ ਨਿਤ ਸੁਣਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ਸਰੀਰ ਤੇ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਜੋ ਨਿਤ ਪੜਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਦੂਰਿ ਗਈ ਭਖ ਪੀਰ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਜੋ ਨਿਤ ਸੁਣ

ਤੁਝੈ ਬਾਹਰਿ ਕਿਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਹਰਿ ਜਿਉ ਤੂ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ
ਹਪਾਵੈ ਆਨੁ ਜੀਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਸਰੀਰੁ ਅਰੋਗਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨ ਇਛਾ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ
ਆਇਆ ਆਇਆ ਤਿਨ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ਜਿਨ ਤੂ ਜਾਤਾ ਤਿਨ ਅਲਖ ਲਖਾਈ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਖਾਹਿ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲੇਖੇ ਬਖਸਿ ਲਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ
ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਾਈ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਵਾਜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹਰਿ
ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਆਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਉਪਾਈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ
ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿਜਾ ॥ ਹਰਿ
ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਆ ॥ ਹਰਿ ਦਇਆ
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਾਤਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ
ਖਿਸਕੀ ਆਪਣਾ ਪਰਾ ਨ ਚੁਕਾਇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਦੁਆਰਾ ਸੋਹਣਾ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ
ਆਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਸਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਰਤਿ ਅਨਿਕ ਭਾਤੀ ਹਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਤ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ
ਹਾਰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮੋਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਿਤ
ਇਆ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨੁ ਆਘਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ
ਅਨਿਕ ਭਾਤੀ ਹਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ

ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਗਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ
ਲੇ ਆਗਰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ
ਮਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇਵੈ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਜਪਣਹਾਰਾ ॥ ਸਭ ਦੂਖ
ਕੈ ਉਰ ਧਾਰੀ ਮੁਰਾਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਰਤਿ ਅਨਿਕ ਭਾਤੀ ਹਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੀਵਣ ਮਰਣੁ
ਪਸਾਰੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਜੀਵਣ ਮਰਣੁ ਤਿਨ ਹੇਲੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੋ
ਮਾਨਹਿ ਹਰਿ ਦੂਸਰ ਆਹਰ ਹਰਿ ਰਸ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਸਗਲ ਰਾਮੁ ਪੀਆ ਅਉਖੀ ਘਾਲ ਜਿਨ
ਮਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜੀਵਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਜਨ ਨਾਮ
ਨਾਮੁ ਜਨ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
ਕੁਲ ਸਭ ਉਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਲੇਖਿਆ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਤਿਸ ਕਾ ਵਡ ਦਾਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ

ਆਤਾ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਈ ॥ ਆਪੀਐ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਸਭ ਤਿਸ ਦੀ ਓਹੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਜਾਪੈ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਮੀਤੁ

ਮਾਨਪੂਰਨਦੁਖਾਬੇਦੀਰਨਸਗਲਾਇਛੁਪੰਤੀਆਮਾਹਰਿਪੈਨਿਵਰਉਨੈਰਵੈਰੁ
ਪੈਤੀਆਮਾਪੁਰਦਿਸਟਧਾਰੀਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀਸਗਲਭ੍ਰਮਅਸਲਰੁਏਹਾਨਾ॥ਬਿਨਦੇਤਿਨਾਨਨਮੇਰੀਆ
ਸਪੂਰਨਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਗੁਣਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੧॥੧੪॥੩੬॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਦਾਰਸਲੋਹਾਨਾਲਿਸਲੋਕੁਕੀਅਲੇਪਹਲੇਕੇਲਿ ਖੇਦੁਤੈ ਅਸਰਾਜੋਕੀਧੁਨੀ॥
ਸਲੋਕੁਮ੧॥ ਖਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਦੀਉਹਾੜੀਸਦਵਾਰ॥ਜੋਨੈਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਕੀਏਕਰਤ
ਨਲਾਗੀਵਾਰ॥੧॥ਮ੨॥ ਜੇਸਊਚੰਦਾਊਗਵਹਿਸੂਰਜਵਹਨਾਹੰਜਾਰ॥ਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿਆ
ਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰ॥੨॥ਮ੧॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਨਚੇਤੁਤੂਅੰਨਿਆਪਣੈਸੁਚੇਤਾਛਡੇਤਿਲਭੂਖ॥
ਰਾਜੇਉਠਿਚਲੇਅੰਦਰਿਖੇਤਾਮਝੇਤੇਅੰਦਰਿਢੁਠਿਆਕੁਲਾਕਹਣਾਜਾਢਲੀਆਹਿਟੁਲੀਆਅੰਮੀ
ਬਪੁੜੇਕੀਤੁਨਦ੍ਰਿਛੁਆਹਾ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਆਪਾਪਿਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓਨੈਆਪੀਨੈਰਚਿਓਨਾਉ॥
ਦੁਯੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਐਕਰਿਆਸਣੁਤਿਸੈਦੇਚਾਕਰਣਾਆਖਿਤੁਸਿਦੇਦਾਪਿਕਰਿਪਾਸ॥
ਓਤੂਜਾਣੈਈਸਭਸੋਦੇਲੇਸਾਹੀਜੰਦਕਦਾਉ॥ਕਰਿਆਸਣੁਤੂਚੋਲਵਹਾਉ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮ੧॥ ਸ
ਚੇਤੇਰੈਖੰਡੁਸਚੇਬ੍ਰਹਮੰਡੁਸਚੇਤੇਰੈਲੋਅਸਚੇਆਕਾਰਾ॥ਸਚੇਤੇਰੈਵਰਨੇਸਰਬਥੀਚਾਰਾ॥ਸਚਾਤੇਰਾ
ਅਖਾਹਾਦੀਬਾਣੀਸਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਸਚਾਟੂਮਾਨਾਸਚਾਤੇਰਾਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਨਾ॥ਸਚੇਤੂ
ਧੁਆਖਹਿਲਖਵੇਰੂਹਾ॥ਸਚੇਜਾਚਿਤੁਨਸੋਚੈਸਾਚੀਤੇਹੀਸਿਟਿਤੁਸਚੀਸਾਲਾਹਾਸਚੀ
ਵੀਤੇਦਿਹਦੁਰਾਤਿਸਚੇਪਾਤੈਸਾਹਾਨਾਨਕਸਚੁਧੇਆਇਨਿਸਚਾ ਜੋਮਰਿਜੰਮੈਸੁਕਚੁਨਿਕਚੁ॥
੧॥ਮ੧॥ ਵਡੀਵਡਾਈਆਈਜਾਦੂਰਾਉ॥ਵਡੀਵਡਾਈਆਈਜਾਸਚੁਨਿਆਉ॥ਵਡੀਵਡੀ
ਈਜਾਨੈਹਥਲਬਾਉ॥ਵਡੀਵਡੀਬੁਧੀਸਾਂਤਿਬੁਧੀਪਾਉ॥ਵਡੀਵਡਾਈਆਈਜਾਪੈਦਿਨਦਾਤਿ॥ਵਡੀਵਡਾਈਆ
ਈਜਾਆਪੇਆਖਿਪਾਨਾਨਕਜਾਣਨਕੋਬਖੀਜਾਇ॥ਢਾਢੀਕਾਰਣਸਾਰਬਚਰਜਾਇ॥੨॥ਮ੧॥ ਸੋ
ਹੁਜਾਸਚੇਦੀਪੈਠਨੀਸਚੇਕਾਵੈਚੰਦੁਸਾ॥ਸੋਕਲਾਹੁਕਮਿਸਮਾਸੋਲਾਏਕਲਾਹੁਕਮੇਕਰੇਨ

ਸੁਾਇਕਲਾਕੁਲੇਕੁਦਿਨੇਏਕਨਾਮਾਇਆਵਿਚਿਨੇਵਸੁਾਏਵਿਚਿਮਾਇਆਅਖਰਸਾਧਬੀਜਿਕੇਸੋਆਣੇਰਾਸਿ॥ ੨੨੬
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਿਕਲੈਪਰਗਾਸੁ॥ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕਨੀਚਅਚੁਪਾਈਕੋਲਿ
ਖਿਨਾਦੇਧਰਮੁਬਹਾਲੇਆਪਿਖੇਵੈਸਭੋਹੀਸਚੁਨਿਬਹੈਚੁਣੈਵਿਚਿਪਵਿਤੁਢਢੋਲਨਕਲਾਲਿਆਬਾਉਰੁਪਾਇਕੈ
ਕ੍ਰਿਆਰੰਮੁਪਾਰਕਲੇਤੇਸਕ੍ਰੈਚਾਲਿਆ॥ਤੇਰੇਕਾਰੈਰਚੈਸੋਸਿਰਿਵਾਰੇਹਾਰਿਗਏਏਸਿਠਗਣਦਾਖਿਆਸਿਰਿ
ਖਿਚਾਰਾਂਦੇਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ॥ਨਾਸਲੋਕਮ੧॥ ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦੁਵਿਸਮਾਦੁਵੇਦੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਜੀਆ
ਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਰੂਪਵਿਸਮਾਦੁਰੰਗ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਵਹਿਰਿਸੈਂਤੁਵਿਸਮਾਦੁਪੈਖਣਿ
ਸਮਾਦੁਪਾਣੀਵਿਸਮਾਦੁਅਗਨੀਖੇਡੁਨਿਹਿਤੁਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀਵਿਸਮਾਦੁਖਾਣੀਵਿਸਮਾ
ਦੁਸਾਦੁਲੇਲਗਹਿਪਰਾਣੀਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਦੁਖਾਵਿਸਮਾ
ਵਿਸਮਾਦੁਝੜਿਵਿਸਮਾਦੁਸਮਾਲਾਹਾਂਵਿਸਮਾਦੁਊਭੁਵਿਸਮਾਦੁਗਾਹਾਂਵਿਸਮਾਦੁਨੇਹੁਵਿਸਮਾ
ਦੁਦੂਰਿਵਿਸਮਾਦੁਦੇਖੈਹਜਰਾਹਜੂਰਿਦੇਖਿਵਿਗਸੈਵਿਸਮਾਦੁਨਾਨਕਬਖੁਝੁਦੁਪੂਰੈਭਾ
ਬੀ॥੧॥ਮ੧॥ ਕੁਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਐਕੁਦਰਤਿਤੁਘਸਾਗਾਂਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀਆ
ਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਰਬਆਕਾਰਾਂਕੁਦਰਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾਂਕੁਦਰਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰਾਂਕੁਦਰਤਿਖਾ
ਣਾਪੀਣਾਪਹਿਰਣਾਕੁਦਰਤਿਸਰਬਧਿਆਗਾਂਕੁਦਰਤਿਜਤੀਤਿਸਤੀਕੁਦਰਤਿਨੀਆਜਗਾ
ਨਾਂਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦਰਤਿਬਦੀਆਕੁਦਰਤਿਮਾਨਅਭਿਮਾਨਾਂਕੁਦਰਤਿਪਿਓਪਜਾਣੀਬੇਸੀ
ਤੁਲੁਕੁਦਰਤਿਪੁਰਖੀਖਰਖੀਂਕੁਦਰਤਿਤੂੰਕਹੀਐਕੁਦਰਤਿਕੁਰੁਕੁਰੁਆਕਾਰੀਸਾਹੀਪਾਤਸਾਹਾਂਨਕਦਰ
ਮੇਂਆਵਹਿਦਰਿਦੇਖਿਵਦੇਹਿਚੜਹਿਗਇਆਂ॥ ਆਪਿਨੇਕੁਰੁਗੜੁਮੰਡੀਕੁਰੁਚੋਰੀਕੁਰੁਜਾਰੀਕੁਰੁਸਿਪਾਹੀ
ਕੁਸਿਪਾਹਿਆ॥ਦੁਨੀਦਾਰੁਹੋਆਦੁਨੀਦਾਰੁਗਇਆਸਭਿਸੰਜੋਗਵਿਜੋਗਤੁਝਤੇਹੋਵਣਾਤੁਝੈਮਾਹਿ
ਸਮਾਹਿਆ॥ਏਵਾਹਿਥੇਖਾਣਾਰਸਮਝਾਇਆਜਾਉਨਹੋਈਹੀਹੁਣਿਸੁਣਿਐਮੀਆਰਆਇਆਸਮਨਿ
ਅੰਮੀਪੈਨਸਮੁਰਾਇਆ॥੩॥ਮ੧॥ ਰਾਗੁਵਿਹਾਗੜਾਛਅਪਦਾਇਆ॥ਰਾਗੁਵਿਹਾਗੜਾਚਲਤਿਸ
ਵਾਦਾਇਆ॥ਰਾਗੁਵਿਹਾਗੜਾਸਿਵਰਾਤਿਸਮਾਇਆ॥ਰਾਗੁਵਿਹਾਗੜਾਧਰਤੀਦਾਖਿਡੌਣਾ॥ਰਾਗੁ
ਵਿਹਾਗੜਾਤਿਨਿਜਗੁਕੀਆ॥ਰਾਗੁਵਿਹਾਗੜਾਚਲਤਉਪਾਇਆ॥ਰਾਗੁਵਿਹਾਗੜਾਸਭੁਜਗੁਭਰਮੇ
ਭੁਲਾਇਆ॥ਰਾਗੁਵਿਹਾਗੜਾਸਿਵਨਚਖਿਆ॥ਰਾਗੁਵਿਹਾਗੜਾਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆ॥ਰਾਗੁਵਿਹਾਗੜਾ
ਸਿਵਘਰਿਜਾਇਆ॥ਰਾਗੁਵਿਹਾਗੜਾਸਭੁਦੁਖੁਗਵਾਇਆ॥ਰਾਗੁਵਿਹਾਗੜਾਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥ਰਾਗੁ
ਵਿਹਾਗੜਾਸਚਿਨਾਮਿਵਜਾਇਆ॥ਰਾਗੁਵਿਹਾਗੜਾਅਨਹਦਵਾਜੇਵਾਜਿਆ॥ਰਾਗੁਵਿਹਾਗੜਾਸਭੁਜਗੁ

ਪੰਥੁਤੁਹੀਕਮਾਤੁਹੁਜਾਤਿਸੈਜੋਕਰਹੀਧਿਆਰਾ॥ਧਰਮੀਧਰਮੁਕਰਾਹੈਗਾਦਾਦਾਹਿਅੰਗਹਿਮੋਖਦੁਆ
ਰਾ॥ਜਤੀਸਦਾਹੈਜੁਗਹਿਤਜਾਕਾਹੈਛਹੁਰੈਬਹਹਿਪਰਥਥਾਰਾ॥ਸਭੁਕੋਪੂਜੈਆਪੈਨਹੋਈ
ਆਪੋਆਪਹਿਪਰਵਾਨਾਪਿਛੈਪਾਈਐਤਾਨਾਨਕਤੇਲੇਆਵਾਪੈ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਵਦੀਜੁਵਜਾਗੀ
ਨਾਨਕਆਸਣਵੈਸੋਜੋਇ॥ਸਭਕੀਛਾਲਾਆਗੈਆਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਅਗੈਜਾਣੈਜੋਜੋਹੋਇ॥
ਜੀਉਨਦੇਜੋਜੀਲੇਖੋਪਾਇ॥ਪੈਰੀਪਵੈਸਿਰਉਪਰਿਜਾਇ॥ਕਿਛੁਸੁਣੀਐਕਿਛੁਕਹੀਐਜਾਇ॥ਆਪਣਾ
ਕੀਤਾਆਪੇਪਾਇ॥ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੋਜਾਣੈਤਾਕੇਤੋਲਿਨਕਥਨਾਜਾਇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਜਿਨਾ
ਪਵੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਣਾ॥ਤਿਨਾਹੋਰੁਕਾਮੁਨਾਹੀਕਰਣਾ॥ਜਿਨਾਸਾਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਤਿਨਾਨਾਹੀਜਮ
ਕਾਕਾਕਾਰੁ॥ਜਿਨਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਸੁਖਾਨੰਦਤਿਨਾਜਨਾ॥ਤਿਨਾਨਾਹੀਚਿੰਤਾਜਨਮਮਰਣਾ॥
ਜਿਨਾਨਾਮੁਦਿਤਾਪਰਵਦਗਾਰਿ॥ਨਾਨਕਤੇਨਰਦੁਖਪਾਵਹਿਸਿਰਿਮਾਰਿ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਨਾਨਕਸੁਖੁਸੋਹੈਸਰੀਰਕਾਦੁਖੁਰੋਗੁਗਵਾਇ॥ਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁਹੈਸਚੁਵਖਰੁਸਚੁਵਾਪਾਰੁ॥
ਸਚੁਗੁਰੂਤੇਪਾਈਐਜਿਸੁਲਿਖਿਰਖੈਉਰਧਾਰਿ॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚੁਨਿਬਹੈਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇ॥
ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕੈਸਦਬਲਿਜਾਈਐਜਿਨਿਸਚੁਰਖਿਆਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਚੁਵਾਪਾਰੀਵਾਪਾਰੁਸਚੁ
ਸਚੁਵਾਪਾਰੇਸਚੁਧਨੁਖਟੇ॥ਸਚੁਵਾਪਾਰੀਨਾਹਿਨਿਖੁਟੇ॥ਸਚੁਵਾਪਾਰੀਨਾਹਿਨਿਵਹਿਨਿਵਾਇ॥
ਸਚੁਵਾਪਾਰੀਨਾਹਿਨਿਵਹਿਨਿਵਾਇ॥ਸਚੁਵਾਪਾਰੀਨਾਹਿਨਿਵਹਿਨਿਵਾ

ਰਹੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੀ ਖੇਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਮਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਤੂ ਕੂੜਾ ਸਭੁ ਪਸਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸੰਬਲੁ ਜਿ ਵਣਜਹਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਤਕੀਆ ਜਿ ਕੂੜੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੇ ॥ ਕੂੜੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਜਿ ਕੂੜੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੇ ॥ ਕੂੜੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਮੰਡਪੁ ਜਿ ਕੂੜੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੇ ॥ ਕੂੜੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਮਹਲੁ

ਰਹਿ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੁ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਪੈਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸਚੁ ਸਰੀਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸਚੁ ਠੀਕੁ ॥੩

ਆਸਾ ॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਜੋਗੁ ॥ ਤੁਮ ਸਮ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਹੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ

ਦੂਜਾ ਅਧਾਰ ਮਾਹੀ ਮਾਣੇ ਰੇ ਨਹੋਰ ਬੰਧੁ ॥੧॥ ਅਨਦਰਹਾ ਥਿਦੂ ਪਾਸਾ ਰਹਿਆ ਕਿਰਪਾ ਟਿਕਾ ਮਸਤਕਿ ਦੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥੧॥੭॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਵਿਧਾਤਾ ॥ ਕੀਰਤਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਦੂਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਅੰਗ ਸੰਗ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾਨਾ ਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਏ ਹੈ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਗਲ ਨਾਲਿ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਮਰੀ ਦੇਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੩॥੨॥੮॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਏਕ ਰਾਤਿ ਕੇ ਪਾਹੁਨੇ ਆਏ ਬਹੁ ਜੁਗ ਬੀਤੇ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਆਵੈ ਸੋ ਚਲਸੀ ਰਹਣੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚੀ ਢਹਗ ਢਹੈ ਜਿਉ ਭਾਂਡਾ ਕਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਕਾਚੀ ਸੇਜ ਕਾਚੀ ਸੁਖ ਨਿਦ੍ਰਾ ਕਾਚੀ ਕਾਮਣਿ ਭਾਈ ॥੧॥ ਕਾਚੀ ਕਾਇਆ ਕਾਚੀ ਮਾਇਆ ਕਾਚੀ ਸਭ ਵਡਿਆਈ ॥ ਕਾਚੀ ਕਰਣੀ ਕਾਚੀ ਰਹਣੀ ਕਾਚੀ ਸਭ ਪਤਿ ਜਾਈ ॥੨॥ ਕਾਚੀ ਸਭ ਜਗ ਕੀ ਪਤਿ ਦੇਖੀ ਕਾਚੀ ਸਭ ਵਡਿਆਈ

ਤਾਲੂ ਸੁਕਿਆ ਸਾਈ ਰਹਾ ਤੇਰੇ ਵਲਹੋਏ ਕਿਆ ਦੇਖਣ ਦੀ ਚਾਹ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫਣੀ ਤਿਉ ਦਰਸਨ ਹਰਿ ਵੇਸਾਹ ॥
ਚੀਅਘੇ ਆਸੜੀ ਆਕੜਤਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿਆ ਆਸ ਗਹਾਰ ॥ ਆਨ ਸੁਹੇਲਾ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਧੀਰ ॥
ਪਾਰਾਸਰਸਾਵਿਸਾਰਿਲੋ ਜਨਮਭੀਤਰਿਏਕਾਦਰਸੁਚਿਤਵਹਸਾਰ ॥ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ
ਤੇਨਿਕੀਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਾ ਸਰਬੇ ਜਾਪਿ ਰਹੇ ਆਦੇਸਾ ॥ ਅਪਨੇ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਕੋਇਤੇਤੀਸਜਾਪਿਪੁਰਾਣਾ ਇਕਤੇਦੇਨਾਹੀਕੁਰਾਣਾ ॥ ਚੋਰੁਚੋਰੁਕਹਿਮਾਰਿਪਚਾਰੈ ਕਰਮਿਮਿਲੈਸੋਈਆਖੈ ॥ ਮੁਹਪਰੇ
ਨੀਹਾਰਾ ॥ ਸੋਇਯਸਮਾਧੀ ਅੰਤਰਿਨਾਹਾਹਿ ਧੀਸਿਧੀਨਾਕਰਿਚਿਤਰਹੇ ਨੇਵਾਸੋ ॥ ਜੋਜੋਜਨਮਿਆਸੋਈਮੁਆ
ਮਨਮੁਖਿਤਰਿਤੈਜੋਜਲਦੇਵਾ ॥ ਵਾਵੈਤਰਾਗਜਮੇਵਾ ॥ ਸਬਦੁਅਤੀਤੁਅਨਾਹਦੁਨਾਰਾ ॥ ਉਪਜੈਪਰਮਤਾਰਾ ॥
ਤਾਕਉਕਾਲੁਸਾਕੀਜਨਮੁਜੋਪੈਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣੈ ॥ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਦ੍ਰਿੜੀਚਾਰ ॥ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਨਦੀਜੋਪਿਆਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਛਾਪੈ ਦੇਇ ਨਿਸਾਨੀ ॥
ਦ ॥ ਰਾਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਐਸੋਜੀਜਨੁਜੀਅਮਹਿਰਾਖੈ ਆਪੈ ਹੁਕਮਿਨਜਾਣੈ ਬਿਨੁਗੁਰਗਰਬਿਨਸੀਵਾਣੀ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਖਿਪਾਣੀਨਾਮੇਰਤੇਨਾਮੇਗਤਿਪਤਿਪਾਈ ॥ ਰਾਗੀਰੰਗਿਰਾਤਉ ਮਨਮਾਨੈਮਾਨੈਸਾਚਿਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਹਉਪ੍ਰਭੁਜਾਤੋਐਸੀਲਮਬੜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਐਸੋਜੀਅਜੁਤੇਦੇਖ ਕਰਾਹਿਮੈਮੈਕਰਿਖਾਇ ॥ ਉਦਰਗੁਰ
ਲਕੜਾਈ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਾਹੀਸੁਖਪਾਨੀ ਬਿਨੁਗੁਰਗਰਬੁਨਜਾਈ ॥ ਐਸੋਜੀਕਾਲਸਦਾਸਿਰ
ਊਪਰਿਝੂਠੇਜਨਮੁਜਨਮੁਗਵਾਈ ॥ ਜਾਹੂਲਹਿਦੂਜਾਭਾਉਮੇਟਾਸੁਖਸੁਖੁਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਸਬ
ਲਾਈਜੋਹਿਨਸਾਕੇ ਦੂਰਨਸਾਕੇਸੋਤਾਈ ॥ ਆਪਵਿਗਤੁਵਨਾਪ੍ਰਿਉਨਿਰੰਜਨਨਾਹੂ ਨਿਰੰਕੁਓਸਿਉਲੀਲੁਲਖਾਈ ॥ ੩ ॥
ਐਸੋਜੀਓਨਾਮੁਦੇਤੁਨਸਾਕੇਲੈਵਖਤਿ ਗੁਰਟੇਕਾਈ ॥ ਜੋਤੈਸੁਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਵਤਸੀ ਫਿਰਤਨਸੇ
ਦਿਆਨਾਈ ॥ ੪ ॥ ਐਸੋਜੀਗੁਰਿਪਰੇਗੁਰਸਰਣਿਤੁ ਮਾਰੀਮੇਦੂਜੀਆਵਰਤਨਾਈ ॥ ਸਬਦਬਝਾਏਦੇਵ
ਪੁਰਤੇਓਆਣਿਜੁਗਾਇਸੋਭਾਈ ॥ ੫ ॥ ਐਸੋਜੀਰਾਖਪੈਨਜਾਨਾ ਆਪਨੇਕੀਤੁ ਨਕੀਨੁ ॥ ਜੀਓਉਥਾਪਿ
ਰਹਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦਰਸਾਇਆ ਵਣਿਤਣਿਰਤਾਹਰਿਰਸਿਭੀਨੁ ॥ ਐਸੋਜੀਹਉਆਪਿ ਪਿਛੁਤੁਪੋਨਹੀ
ਸੋਏਸਜਗਮਹਿਆਈਆਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਇਆਕਰਿ ਦੀਜੈ ਹਰਿਦੇਵੈ ਬਣਤਬਣਾਈ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ
ਜਰੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਐਸੋਜੀਨਾਹਉਤੁਮਨਹੀਨਾਹਿਮਹਿਸਰਣਾਤਿਪਰਿਵੇਲੋਗ ॥ ਨਾਮਵਰੰਡੇ
ਵਲਖੇਰਾਗੀਜੋਗਬਿਜੋਗਬਿਸਾਰਿਸਜਣੋਰੋਗ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੀਰੰਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹੁਰਾਤਿਹਰਾਕਹੁਕਬੀ ॥ ਨਾਸਤਿਗੁ

ਰਹਣਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣਣਾ ਮਨੁਮਾਰੇਤੁਨਿਰੰਜਨਕਾਸਰਹੰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਮਨੁਰਾਮਿ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਵਡਾਈ ॥ ਸਾਚੈ
ਸਾਚਿਪਤਿਪਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ
ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ
ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਾਚੈ
ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ
ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ
ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੭ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੮ ॥ ਸਾਚੈ
ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ
ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੯ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ
ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਾਚੈ
ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ
ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ
ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਾਚੈ
ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ
ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ
ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਸਾਚੈ
ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ
ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ
ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਚੈ
ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ
ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ
ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਸਾਚੈ
ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ
ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ
ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਸਾਚੈ
ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ
ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ
ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਸਾਚੈ
ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ
ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ
ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਸਾਚੈ
ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ
ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ
ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਸਾਚੈ
ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ
ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ
ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਸਾਚੈ
ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ
ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ
ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੪੦ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਸਾਚੈ
ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ
ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੪੨ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ
ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੪੩ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੪੪ ॥ ਸਾਚੈ
ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ
ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੪੫ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਵਡਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਚਿਸਮਾਵਣੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿਵਿਚਾਰ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿਆ ਜਾ ਆਇ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਲਾਇ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਛਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ

ਪਾਵਨ ਅਸੰਖ ਊਪਾਵ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਵਹਿ ॥ ੨੭ ॥

ਹਰਿ ਜਪਿਐ ਤੂਟਹਿ ਮੋਹ ਫਾਸ ਹਰਿ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਦੁਖ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਸੁਖ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਪਰ ਬਾਰੀ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਜਮ ਕੰਕੜੁ ਨ ਲਗਈ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਜਮੁ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਹਰਿ ਸੇਵਕਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਵਾਟ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਹਰਿ ਪਰਗਟੀ ਆਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਨ ਜਾਤ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰਣੋ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਾਤ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਧਰੇ ਸਭ ਕੁਲ ਸਹਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਆਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਪਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਮ ਨਿਆਉ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸੁਣਾਈਐ ਸਾਚੇ ਕੀ ਬਣਿ ਆਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੩

ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਵਣਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮਹਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਜਾਈਐ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਨੇਤ੍ਰੀ ਹਰਿ ਨੇਤ੍ਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਜਨ ਮਹਿ ਵਡਿਆਈਐ ॥
ਪੀਜੈ ਹਰਿ ਨੇਤ੍ਰੀ ਹਰਿ ਨੇਤ੍ਰੁ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨੇਤ੍ਰੀ ਹਰਿ ਨੇਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਨੇਤ੍ਰੀ ਹਰਿ ਨੇਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ੧ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੇਜ ਸੁਖਮਨੀ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਦਿਖਾਈਐ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਨ ਸੋਹਨੇ ਹਰਿ ਤਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਨਰ ਕਰਹਿ ਉਤਰਹਿ ਸਭ ਅਘ ਖੇਉ ॥ ੧ ॥ ਮ ੪ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥
ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਆਪੇ ਸਭ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਨ ਸੋਹਨੇ ਹਰਿ ਤਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਚਿਤ ਸਦਾ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਸਭ ਦਿਨਸ ਰੈਣਿ ਸਾਲਾਹਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਲਾਹਿ ॥
ਜਿਨ ਸਾਲਾਹਿਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਦੂਖ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ੩ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਨ ਸੋਹਨੇ ਹਰਿ ਤਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਨਰ ਕਰਹਿ ਉਤਰਹਿ ਸਭ ਅਘ ਖੇਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਨ ਸੋਹਨੇ ਹਰਿ ਤਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਨਰ ਕਰਹਿ ਉਤਰਹਿ ਸਭ ਅਘ ਖੇਉ ॥ ੧ ॥ ਮ ੪ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥
ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਆਪੇ ਸਭ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਨ ਸੋਹਨੇ ਹਰਿ ਤਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਚਿਤ ਸਦਾ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਸਭ ਦਿਨਸ ਰੈਣਿ ਸਾਲਾਹਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਲਾਹਿ ॥
ਜਿਨ ਸਾਲਾਹਿਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਦੂਖ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਧਰੇ ਸਭ ਕੁਲ ਭੀ ਲਈ ਛਡਾਇ ॥ ੩ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਨ ਸੋਹਨੇ ਹਰਿ ਤਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਨਰ ਕਰਹਿ ਉਤਰਹਿ ਸਭ ਅਘ ਖੇਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥
ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਆਪੇ ਸਭ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਨ ਸੋਹਨੇ ਹਰਿ ਤਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਚਿਤ ਸਦਾ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਸਭ ਦਿਨਸ ਰੈਣਿ ਸਾਲਾਹਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਲਾਹਿ ॥
ਜਿਨ ਸਾਲਾਹਿਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਦੂਖ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਧਰੇ ਸਭ ਕੁਲ ਭੀ ਲਈ ਛਡਾਇ ॥ ੩ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਨ ਸੋਹਨੇ ਹਰਿ ਤਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਨਰ ਕਰਹਿ ਉਤਰਹਿ ਸਭ ਅਘ ਖੇਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥
ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਆਪੇ ਸਭ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਨ ਸੋਹਨੇ ਹਰਿ ਤਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਚਿਤ ਸਦਾ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਸਭ ਦਿਨਸ ਰੈਣਿ ਸਾਲਾਹਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਲਾਹਿ ॥
ਜਿਨ ਸਾਲਾਹਿਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਦੂਖ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਧਰੇ ਸਭ ਕੁਲ ਭੀ ਲਈ ਛਡਾਇ ॥ ੩ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਹੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਾਈਐ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਨ ਸੋਹਨੇ ਹਰਿ ਤਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਨਰ ਕਰਹਿ ਉਤਰਹਿ ਸਭ ਅਘ ਖੇਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਨਾ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥
ਗੁਰਨਾਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿਆ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
ਵਰਤਣਿ ਤੇਰੈ ਜਗੁ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਦਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਦਾ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਤੂ ਸਭਨਾ ਦਾ ਪਿਰਵਾਰੁ ॥
ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਜੋ ਜੀਅ ਕਮਾਵਦੇ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਖਾਵਸੀ ਤੂ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰ ਕਾ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਣਿ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰ ਕਾ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਣਿ ਸਚੁ ॥
ਕੂੜੁ ਨਾਮੁ ਜਲਾਇ ਕੈ ਕੂੜੁ ਨਿਖੁਟਾ ਨਾਲਿ ॥ ਕੂੜੁ ਨਾਮੁ ਜਲਾਇ ਕੈ ਕੂੜੁ ਨਿਖੁਟਾ ਨਾਲਿ ॥
ਜੇਤੀ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਚੁ ॥ ਜੇਤੀ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਚੁ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਤੈ ਤੁਸਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਹਿ ॥ ਜਾਤੈ ਤੁਸਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਹਿ ॥
ਦਾਨਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਣਾ ਜਾਤੈ ਤੁਸਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਹਿ ॥ ਜਾਤੈ ਤੁਸਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਹਿ ॥
ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖੀ ਜਾਤੈ ਤੁਸਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਹਿ ॥ ਜਾਤੈ ਤੁਸਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥
ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੇਰਿਆ ਕੀਮਤਿ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਦੇਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੇਰਿਆ ਕੀਮਤਿ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਦੇਹਿ ॥
ਜਾਤੈ ਤੁਸਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਹਿ ॥ ਜਾਤੈ ਤੁਸਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਹਿ ॥
ਦਾਨਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਣਾ ਜਾਤੈ ਤੁਸਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਹਿ ॥ ਜਾਤੈ ਤੁਸਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਹਿ ॥
ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖੀ ਜਾਤੈ ਤੁਸਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਹਿ ॥ ਜਾਤੈ ਤੁਸਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਹਿ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥

ਪਰਮਲਿ ਰਖਾ ਨ ਬਹੁਰਿ ਨੇਹੋ ਤੇਰੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਨ ਜਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਤੇ ਊਪਰਿ ਤੁਰਮ ਭਗੋਲੀ ਜਿਸਹਿ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ॥
ਦੂਜੀ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਸਭਤੇ ਗੁਰੂ ਮਿਲੇ ਤ ਸਹਜਾ ਜਾਈ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥
ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਸਭੈ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਉ ॥ ਜੇਹੋ ਦੇਹਿ ਤੇਹੋ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਭੇਉ ॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜਬ ਲੈ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਬ ਹਉ ਸਭ ਮਹਿ ਭਾਈ ॥
ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਓ ਨ ਮੂਓ ਕਬਹੂ ਨਾ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਕਹੁ ਕਹੁ ਕਹੌ ਕਵਨ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ਕਿਹ ਜੋਗੁ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਮਨਿ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਕੀ ਮਲਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸੋ ਜਨੁ ਦੂਖ ਪਰਾਨ ॥
ਮੀਚੀ ਨ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨ ਜਾਨ ॥੨॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੂਖੁ ਗਇਓ ਸੁਖੁ ਘਰਹਿ ਆਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਸਾਦੀ ॥
ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਅਨਦ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮੇਰੀ ਸਾਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸੋ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਿਨਾਦੀ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਅਹਿ ਰਾਤੀ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕੀ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰਿਆ ਜਿਸ ਕੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹਾਥਿ ॥੨॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਓ ਜਨੁ ਭਾਈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੀ ਮੈਲੁ ਕਿਲਬਿਖ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋਆ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਬਿਨਸੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥੧॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਬਾਧਾ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਉਬਰੇ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਲੀਆ ॥੨॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖੈ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਚਰਜ ਪੇਖੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਨਾ ਗਾਈ ॥੩॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ਸਭ ਸਜਨ ਮੀਤ ਹਮ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਸਭ ਤੇ ਰਹਤ ਬਡਾਈ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਘਰੁ ੨ ਦੁਤਾ ॥ ਚਾਰਿ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸੀਗ ਗਿਰਾ ਮੁਖ ਤੇਹਰ ਕੈ ਸਾਜੁ ਕਰਾਇਓ ॥ ਚਾਰਿ ਖਾਣਿ ਚਉਦਹ ਮਹ ਰਾਜਾ ਤਾ ਮਹਿ ਮੋਹਿ ਲੁਕਾਇਓ ॥੧॥
ਰਾਮ ਮੋਹਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਦੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਕਹੀਐ ਕਬਹੂ ਅਪਨੀ ਕਹਾ ਨ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਹ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਬਰਨੀ ਸੋ ਮੋਹਿ ਬਿਸਰਤ ਭਾਈ ॥ ਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਉ ਫਿਰਿ ਮਾਗਉ ਦੇਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥
ਜਿਹ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤੁਮ ਹੋ ਠਾਕੁਰ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਸੋ ਕਾਜੁ ਪਰਾਨਾ ॥ ਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਦੇਹੁ ਬਸੇਰਾ ਜਨ ਕਬੀਰ ਲਪਟਾਨਾ ॥੩॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਘਰੁ ੩ ਦੁਤਾ ॥ ਜਲ ਕੀ ਭੀਤ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਭਾ ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥ ਹਾਡ ਚਾਮ ਨਾਡੀ ਕਾ ਪਿੰਜਰ ਪੰਖੀ ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥
ਰਾਮ ਮੋਹਿ ਐਸੇ ਭਰਮ ਨ ਭੂਲੈ ॥ ਜਿਹ ਭਰਮੇ ਸਭ ਜਗੁ ਭਰਮਾਨਾ ਸੋ ਭਰਮੁ ਤਤ ਗੁਰ ਖੋਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੈਲੇ ਕਾ ਬੰਧਨ ਮੈਲਾ ਕਾਚਾ ਮੈਲੇ ਕਾ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਮੈਲੇ ਕਉ ਮੈਲਾ ਧਾਵਤ ਹੈ ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥੨॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੩॥

ਕਰਉ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵ ਤਿਵ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥
ਜੋ ਜੋ ਗਾਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭ ਜੀਆਂ ਕਉ ਭੋਗ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਰਾਖਹਿ ਧਰ ਮਹਿ ਲੋਗ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਪੀੜ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਭਾਖ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਘਾਲ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਥਾਇ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਜਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਮਤਿ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਘਾਣ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਤਾਣ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਬਾਤ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਲੇਵ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਦੇਵ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਸਾਰ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਸਾਸ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਸੋਇ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਹੋਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਨਾਈ

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਮਨੁ ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਮਨੁ ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਮਨੁ ਕਰਤ ਫਿਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਓਹ ਵਸੈ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਚੈ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਸੁਖ ਫਲ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਬਿਸਰ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਹੋਆ ਸਭ ਕਾ ਮੀਤ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਪਾਏ ਪਦ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਪੇਖੈ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਕਾ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪ ਨਿਰਾਸ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਮਨ ਕੀ ਜਾਏ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਵਾਸ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸਿਮਰਣ ਦਇਆਲ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਕੀਰਤਨ ਨਿਰਮਲ ਰਸੁ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਜਪਿਆ ਸਭ ਕਾ ਜਸੁ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਹੀ ਮਨ ਤੇ ਲਥਾ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਥਾ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਜੰਮੈ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ॥ ਕਉਣੁ ਜਨਮਿ ਨ ਆਇਆ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ਕਿਸੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤਨਾ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤਾਲ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਆਸਕੀ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਦੇਹੁਰੀ ਕੋ ਕਹੈ ਚੰਡਾਲ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਧਰਮੀ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਬਦਫੈਲੁ ਕੋ ਕਹੈ ਚੁਹਾਰ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਪਾਪੀ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਦੇਵੈ ਕੋ ਲਏ ਮੰਗਿ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਫੇਰਿ ਪਇਆ ਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਰਾਜੁ ਕੋ ਮਹ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਆਖਿ ਸਮਾਇ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਬਹਦਾ ਕੋ ਉਡਰ ਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਜੀਵਦਾ ਕੋ ਮਰਿ ਵੰਞੈ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਦੂਰਿ ਕੋ ਵੇਖੈ ਨੇੜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਆਖਿ ਸਮਾਇ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਜਾਣੈ ਕੋ ਪਛੋਤਾਇ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਕੀਤਾ ਕੋ ਲਹੈ ਨ ਕਾਇ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਮੰਗਿਆ ਕੋ ਦੇਇ ਨ ਲੈਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਆਖਿ ਸਮਾ

ਸੀਮੇ ਕੀਪਿਆਸ ਸਰਜਾਈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਲਿਐ ਮੇਮੇ ਕੀਪਿਆਸ ਸਗਈਪਿਰੁ ਪਾਇਆਘਰਿ
ਆਇਆ ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਪੈਰੁ ਧਰਮ ਪੈਰੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹਾਕੁ ਹੁਕਮੁ ਸਭੁ ਇਆ ਆ
ਪੇ ਦਸਣ ਅਤੁ ਵਰਤਣਿ ਪਾਈ ਆਪੇ ਪਰਖੁ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਮਾਰੇ
ਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਦਇਆ ਆਪਿ ਆਪੇ ਕੁਲ ਕਲ ਕੀ ਸਭੁ ਸਤੁ ਪਾਵਹੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਇਆ ਆ
ਪੇ ਜਿਨਿ ਬੁਝਾ ਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਿਨਅੰਦਰ ਹੁਦਾ ਨਾਰੁ ਗੁਰ ਮੁਗਈ ਆ ॥੧॥ਸਲੋਕੁ ਮ ੩ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਸਭਿ ਥੋਕ ਤਜਿ ਕੀਤੇ ਜਾਨਿ ਨਿਕੀ ਤਿ ਮੋਲਿ ਨ ਲਭਈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਦੀਤੇ ਸੋ ਪਰੁ
ਦੀਏ ਦੇਹਾ ॥੧॥ਮ ੪ ॥ ਘਾਟਿ ਵਧਿ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਪੀਗੁ ਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸੋਪਰੁ ਮੀ
ਮਰੀਐ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਕਉ ਪਾਲੀ ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਕਰਤੁ ਆਪਿ ਪੜੇ
ਪਿ ਸਨਾ ॥ ਆਪੇ ਪੈਸਿ ਜਮਿ ਵਰਤੈ ਸੂਗੀ ਆਪਿ ਪਜ ਪਾਇ ਹਿ ਨਮੁ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ
ਤੁਝੁ ਖੰਡੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਦਾਨੁ ॥ ਸਿ ਜੋਨੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਸਦ ਹੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਏ ਮਾ
ਨੁ ॥ ਸੇ ਜਣੇ ਖੇਹ ਰਹਿ ਮੁਆ ਮੀ ਜੋ ਸਚਾ ਰੇ ਜਾਨੁ ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁ ਮ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸ
ਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਨ ਭੁ ਅੰਧੁ ਪਇਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਸਿ ਉ ਚਿ ਤੁ ਨ ਲਾਇ ਵਈ ਜੈ ਤੁ ਸੁਖੁ ਵੇ ਸੋ ਥੀ ਐ ਮਨਿ
ਆਈ ॥ ਤਨਾ ਸਿ ਲਗਾ ਸਦਾ ਫੇ ਰੇ ਆਹਿ ਨਿ ਸਿ ਜਲਤੁ ਫੇ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਤੈ ਸੁਭਾ ਵੇ ਸੋ ਥੀ ਐ ਮੇ ਵ ਦਾ
ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ਮ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੂ ਗਮਾਇ ਆ ਕਾ ਰੀ ਏ ਹ ਕਰੇ ਤਾ ਗਾ ਰੂ ਦੂ ਆ ਰੇ ਹੋ ਪੈ ਭਾ
ਰਿ ਬੁਝਿ ਮਾ ਲੇ ਹੁ ॥ ਸਾ ਹਿ ਬੁਝ ਦਾ ਜੁ ਗਾ ਰੇ ਹੋ ਤੁ ਗ ਮੇ ਵ ਛੁ ਊ ਕ ਦੇ ਕੈ ਅੰ ਤ ਰਿ ਜੋ ਰੈ ਧ ਕੇ ਹੁ ॥ ਹ ਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਮੰ ਮਿ ਤੁ ਹੋ ਦਾ ਰੂ ਏ ਹ ਲਾ ਏ ਹੁ ॥ ਸਾ ਤੈ ਗੁ ਗ ਰਾ ਨਾ ਗੈ ਸੋ ਸ ਮੁ ਸ ਜ ਨੇ ਹੁ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਮੇ ਲੈ
ਪੈ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾ ਮੰਝਿ ਮਨੂਰ ਕੇਸ ਕਹਿ ਕਿਉ ਜੀਵਣੁ ਹੋਵੈ॥ ਜਿਚਰੁ ਨਾਲਿ ਰਹੈ ਤਿਚਰੁ ਲਾਹਾ ਲਈ ਸਚੁ ਵਣਜੁ ਕਰੇਵੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁ ਵਣਜੁ ਕਰੇਵੈ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲਏ ਸਚੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਚਲੈ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹਟਿ ਸਚੁ ਵਿਕਾਵੈ ਸਚੁ ਸਿਰਿ ਸਚੁ ਲਏ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹਟਿ ਸਚੁ ਵਿਕਾਵੈ ਸਚੁ ਸਿਰਿ ਸਚੁ ਲਏ॥ ਸਚੁ ਤੋਲਿ ਸਚੁ ਵੇਚਣੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਸਚੁ ਵਣਜੁ ਕਰੇਵੈ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲਏ ਸਚੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਚਲੈ

ਜਪੈ ਰਾਗੁ ॥੪॥੬॥੭॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਕੀਜੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਖੋਈਐ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਗਾਵਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੇਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹੈ ਜੋ ਗਾਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਵੈ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨੋ ਲਏ ਪਿਰੁ ਆਪੇ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿ ਸਵਾਰੀ ॥੭॥ ਅਨਿਕ ਰਤਨ ਗੁਣ ਵੇ
ਤੜਿ ਏਹਿ ਪਰੇਹਿ ਦੁਤੇਰਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਨੀਰਾ ਵੇ ਆਪੁ ਗਇਆ ਪਿਰੁ ਵੇਖਿਆ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ਭਰਪੂਰੇ
ਰਮਾ ਪਿਰੁ ਰਵਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਪੂਰੇ ਵੇਖ ਹਜੂਰੇ ਨਾਰੀ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਲੀ ਕੋ ਪਿਰੁ ਸ
ਹਸੈ ਰਵੈ ਪਿਆਰੇ ਆਤੁਰ ਮਾਥੈ ਧਾਤਾ ਸੰਜੋਗ ਹਾਰੇ ਰਸੁ ਭੁੰਚਹਿ ਆਸ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵਹਿ ਆਹਾ ਰਿ
ਰਹੀ ਰੁਰੇ ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਆਪੈ ਜਾਪਿ ਪੂਰੇ ਵੇ ਸਬਦੇ ਰਹੇ ਹਦੂਰੇ ॥੨॥ ਸੋਹਾ ਹਾਗੀ ਨਾਇ ਪਿਰੁ ਛੁਹੁ ਮੁਈ
ਏ ਸੋਹਨੀ ਵਿਛੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਆਪੇ ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ਉਮੈ ਗਾਸਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ਆਪੇ ਨਾਲੇ ॥ ਸਦ
ਵਸਾਇ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਆਪੁ ਨੀਚੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਆਪੇ ਗਾਸਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ਆਪੇ ਨਾਲੇ ॥ ਸਦ
ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਮਿਲੈ ਆਪਣਾ ਸਭ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇ ॥੩॥
ਹਉ ਮੈ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਦੁਖ ਸਮਾਇ ॥੪॥
ਸੁਨਹੁ ਘਰੇ ਦੁਖ ਆਪਣੇ ਸਬਦੁ ਦੁਖ ਨਾਸੈ ਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰਲੀ ਆਲ ਜੋ ਬਨੁ ਬਾਲਾ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਕੇਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸੋਹਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਸਮੁਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਤ ਮਿਲੈ ਹਰਿ
ਰੀਗੀ ਰਾਤੀ ਜਾਗਿ ਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਵਿਆਪਾਰੁ
ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਝ ਸਚੁ ਸਦਾ
ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ
ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਵਿਆਪਾਰੁ
ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਝ ਸਚੁ ਸਦਾ
ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ
ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਵਿਆਪਾਰੁ
ਛਡਿ ਮੋਹ ਠਗਵਾੜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਆਸਾ ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਖੀ ॥੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਵਿਹਾਝੀਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਲਾਭੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਝ ਸਚੁ ਸਦਾ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਿ ਸਮਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਿ ਸਮਾਸਿ ॥੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਵਿਹਾਝੀਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਲਾਭੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਝ ਸਚੁ ਸਦਾ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਿ ਸਮਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਿ ਸਮਾਸਿ ॥੩॥

ਨਾਮਾ ਛੀਪਾ ਸਤਿਗੁਰ ਗਾਖ ਥੀਰ ਧਨਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਾਚੈ ਉਪਜੈ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰੀ ॥
ਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਵੇਮਸਤਾ ਕਿਰਤਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਖੇਤੀ
ਵਣਜੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਮੁਖੁ ਮੀਠਾ ਹੋਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥
ਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਮੁਖੁ ਮੀਠਾ ਹੋਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥
ਗੁਰਤੇ ਪਾਈ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਦਾਰੂ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਤਨ ਤੇ ਜਨ ਪਾਈ ਆਪਾ ਪੁਰਾ ਦਾਇ ਆਤਮ ਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ॥
ਲਿਖਿ ਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਪੂਰੇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਤਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਵਸਿ ਪੰਚ ਵੈਰੀ ਨਿਮਖ ਕਰੋਧ ਜਮਕਾਲੁ ਜੀਉ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਸਦਾ ਸਹਜ ਸੁਖ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਮਿਲੈ ਘਰ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
ਹੀਜਲ ਮਕਰ ਨ ਚਲਈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਆਸਾ ਵਿਚੇ ਨਿਰਾਸੁ ਹੋਵਹਿ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਆਸਾ ਵਿਚੇ
ਨਿਰਾਸੁ ਹੋਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਸੋ ਕੰਮੁ ਕਰੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤੁ ਨ ਸਾਹਿਬ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਠੌਰ ਨ ਕਾਈ ॥
ਹੁਕਮੇ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਆਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਕੈ ਇਕ
ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਦੁਖ ਪਾਰਹਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰ ॥
ਦੂਖ ਪਾਰਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

ਗੋਰਸ ਨਾਰਾਇਣ ਵਰੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਕਲਯੁਗਿ ਅਵਤਰੇ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵਹੁ ਮੀਮੇ ਲੁਤਰੀਸੋ ॥੨॥ ਪਾਰਿ ਉਤਰਨ ਜੋ ਵਡੀ
ਸਭਿ ਪਾਰਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ਆਜਾਈ ਆਜਾਈ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹਾਈ ਆਵਹੁ ਆਵਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ਜਾਈ ਆਜਾਈ ਆਵਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹਾਈ ਆਵਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ਪਾਈ ਵਿਚਿ ਕਾਢੀ ਵੇਖਣ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਖੇਲਿ ਗਇਆ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਵੇਗਾ ਦੂਰਾ ॥੩॥ ਆਪਿ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਨਕ ਨਿਰਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸਾਖ ਪਾਇਆ ਜੋ ਰਿਮੁਰਖ ਬੂਝਿ ਨ ਪਾਵੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖੀ ਸਮਝਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਮਨੁ ਫਿਰਾਵੈ ਏਕੋ ਦੂਜਾ ਕੀ ਜਾਪੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਈ ਜਾਇ ਰਹੈ ਭੈ ਭਰਮ ਮੁਖਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਹੋਰ ਕਥਨ ਕਥਾਈ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਈ ॥੪॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਹ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸਵਾਰਹੋ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਹੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ਜਾਇ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਮੁਆ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜਾਂ ਤੇ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਚਣ ਜਾਵਹੋ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹੋ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਹੋ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਈ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੩॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੪॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੫॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੬॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੭॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੮॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੯॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੧੦॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੧੧॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੧੨॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੧੩॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੧੪॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੧੫॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੧੬॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੧੭॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੧੮॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੧੯॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨੦॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨੧॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨੨॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨੩॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨੪॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨੫॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨੬॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨੭॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨੮॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨੯॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੩੦॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥੩੧॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਲਾਦਹੁ ਬੇ

ਰਹਾਉ ॥ ਹੇ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਜੋੜ ਲੈ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਲਾ ਲੈ ॥ ਹੇ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਦਰ ਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ

ਮਬਸੋਵੀਂ ਮੇਹੀਲਲੂਰੇਹੁਸੀਸਾਰੋ ਜਾਲਿਬਾਲਿਮਹੀਅਲਿਕਵੈਰੁਹਿਆਸਾਜੜਾਸੀਰੜਜਲਹਾਰੋ॥ਸਾ
ਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੇਅਲਖਅਪਾਰੇਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸਾਆਇਆਸਫਲੁਤੁਇਆਹੋਏ
ਕਮਸਿਨਿਮੀਯੇਆਇਆਸਾਹੁਹੇਜਾਹੀਉਸਾਰੇਆਪੇਹੁਕੀਮੁਸਵਾਰਣਹਾਰੋ॥ਜੋਤੇਸਿਖੁਤਾਦੇਸੋਮੁ
ਬਸੋਵੀਂਮੇਹੀਲਲੂਰੇਹੁਸੀਸਾਰੋ॥੩॥ਨਾਨਾਨਕਰੋਏਨਾਬਾਬਾਜਾਣੀਮੇਜੇਰੋਵੈਲਾਇਪਿਆਰੋ॥
ਢਾਲੇਵੇਕਾਰਲੈਬਾਬਾਰੋਈਮੇਰੋਵਣਸਗਲਾਬਿਕੋਰੋ॥ਰੋਵਣਸਗਲਾਓਫਕੋਰੋਗਾਹਣਸੀਸਾਰੋਮਾਇ
ਆਕਾਰਣਹਿਰੋਵੈਗਾਮਾਂਦਾਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਹੁਤੁਨੂਰੋਵੈਥੇਹੋ॥ਮੇਬੇਆਇਆਸਫੁਕੋਜਾਸੀਕੂੜੁ
ਰਹੁਅਹਿਕਾਰੋ॥ਨਾਨਕਰੋਏਨਾਬਾਬਾਜਾਣੀਮੇਜੇਰੋਵੈਲਾਇਪਿਆਰੋ॥੪॥੧॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧
॥ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਚੜਾਨਾਮਮਲਏਹਾ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆ
ਲੇਹਾਸਾਹੇਬੁਸਿਮਾਲਿਹਾਪੰਥੁਬੁਰਿਹਾਲੈਹਾਅਸਾਛਿਓਬੇਜਾਣਾ॥ਜੋਸਬਕਾਧੀਆਤਿਨਪਿਛੀਐ
ਹੋਆਵੈਜਾਤਿਮੋਕਾਣਾ॥ਜੇਤੁਨਿਰਹਿਪਾਇਆਸਭੁਆਗੈਆਇਆਸਭੀਹੁਕਮੁਹੋ
ਹਨਾਮਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਚੜਾਨਾਮਮਲਏਹਾ॥੧॥ਅਵਲਨਮੈਦਾਲੇਕੁਆਖੀਐ
ਮਰਜਾਣੈਮੇਸਾਹੁਹੇ॥ਸਾਹੇਵਾਹੁਸਿਬੁਸੰਮ੍ਹਾਲੀਐਆਪਣਾਪੀਬੁਸੁਹੇਲਾ॥ਆਗੈਹੋਇਪੀਬੁਸੁਹੇਲੇ
ਜਾਵਹੁਚਲਹੁਪਾਵਹੁਮਾਗੈਮਿਲੈਵਡਾਈਤਾਂਵੈਟਾਸਿਉਜਾਵਹੁਸਾਹਿਸਮਾਵਹੁਤਾਪਤਿਲੇਖੈਪਾਈਐ॥
ਮਹਲੀਤਾਂਪਾਵਹੁਤਪਸਮੇਤੁਹੈਗਾਸਿਉਰਙੀਆਲੇ॥ਅਵਲਨਮੈਦਾਲੇਕੁਆਖੀਐ
ਮੇਜੇਜੋਵੀਅਸਿਜਾਣੈ॥੨॥ਅਵਲਨਮੁਲਸਾਸੁਰਿਆਹੁਹੋਜੋਹੋਇਅਰਨਪਰਵਾਣੇ॥ਸਚੁਸੋਈ
ਆਗੈਆਖੀਆਸਹਿਦਰਗਹਿਪਾਵਹਿਸਾਚੀਜਾਣੈ॥ਦਰਗਹਮਾਣੁਪਾਵਹਿਤਿਹਿਸੋਹਿਜਾ
ਵਹਿਆਗੈਦੂਖੁਜਲਾਗੈ॥ਕਾਰਿਏਕੁਧਿਆਵਹਿਤਾਂਫਲੁਪਾਵਹਿਜੋਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਭਾਗੈ॥ਉਤੁ
ਨਹੀਕਹਣਾਮਨਮਹਿਰਹਣਾਆਪੇਜਾਣੈਜਾਣੈ॥ਅਵਲਮੁਲਸਾਸੁਰਿਆਹੁਹੋਜੋਹੋਇ
ਹਿਪਰਵਾਣੇ॥੩॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਬਾਬਾਰੋਈਮੇਬਾਜੀਹੋਇਹੁਸੰਸਾਰੋ॥ਕੀਤਾਦੇਖੈਸਾਹਿਬੁ
ਆਪਣਾਕੁਦਰਤਿਕਰੇਬੀਚਾਰੋ॥ਕੁਦਰਤਿਬੀਚਾਰੇਧਾਰਣਧਾਰੇਜਿਨਕੀਆਸੋਜਾਣੈ॥ਆਪੇ
ਵੇਖੈਆਪਿਬੁਝੈਆਪੇਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਜੋਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾਣੈਤਾਕਾਰੂਪੁਅਪਾਰੋ॥
ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਬਾਬਾਰੋਈਮੇਬਾਜੀਹੋਇਹੁਸੰਸਾਰੋ॥੪॥੨॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧ ਦਖਣੀ

॥ ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਪੁਰਖੁ ਮਹਲੀ ਪੁਰਖੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀਆ ॥ ਗਰਬੁ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਰਹੁ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਾਸੀ ਜਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰੀਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਪੁਰਖੁ ਮਹਲੀ ਪੁਰਖੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀਆ ॥ ਗਰਬੁ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਰਹੁ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਾਸੀ ਜਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰੀਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥

॥ ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸੁਮਹਲਾ ੩ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿ ਸਾਲਾਹੀ ਏਹਿ ਕਾਰ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਅਮਰੁ ਅਖੁਟੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦੇਵੈ ਸੋਗ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਤੂ ਧਣੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੁ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣੀ ਸਚੁ ਮੰਨੀਐ ਸਚੇ ਪਾਵਾ ਪਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਾ ਸਚੁ ਬੁਝਣਾ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਦੇਵੈ ਦੇ

ਤੁਮੑ ਐਸੇ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇਇ ਕੁਸ੍ਰਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਸੰਗੁ ਸਭੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣੈ ਉਲਾਹਣੋ ਦਿਤੋਨੁ ਕਹੈ ॥
ਏ ਜੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਿਨੀ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥
ਸਭਿ ਸਦਾ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰ ਸੁਣਾਏ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਏ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨੑਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਰਹ ਕੇ ਨਾਮ ਸਚੁ ਸਮਾਏ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥
ਤਿਨੑਾ ਦੇਖਿ ਹਉ ਵਿਗਸੀ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਛਅ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਮੁ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਬਿਨੁ ਤੁਧੈ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਤੂ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਮਾਹੀ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਹੋਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਵੇਖਹਿ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਵਰਤਹਿ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਮਨਿ ਭਾਵਹਿ ਤੂ ਕਰਤਾ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧॥
ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕਿਸ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਕਿਸੁ ਛਡਿ ਗਾਏ ਰਹਤੇ ਛਡੀ ਹਉ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
ਓਸੁ ਆਗੈ ਹੋਰੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਦੇਖਹੁ ਕਰਤੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਸਖਾਈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਭੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਆਖੀਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਵੇਖਦਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਣਦਾ ਸਭ ਥਾਵੈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਆਖੀਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਿ ਵਰਤਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਆਖੀਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਕਰਾਵੈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਆਖੀਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੇਣ ਜੋਗੁ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਆਖੀਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਆਖੀਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਹ

ਹੋਰੁ ਬੁਧਾ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਸਭੁ ਆਇ ਗਇਆ ਆਦਰਗਇ ਮੋਖਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ਸਚੁ ਵਣੰਜੁ ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੇ ਚਲੈ ਜਾਣਾ ॥ ਸਚੁ ਤਿਥੈ ਸਚੁ ਦਰਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਲੀਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਮਈ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਫਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੀ ਜਿਨ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩

ਇਏ ਮਾਰਿ ਸੀਮਾ ਹੋਂਹ ਉਖੁ ਆਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨ ਸੋਲਹੇ ਜੋ ਸੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਗੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਫਲਾ
ਦਰਸਨੁ ਉਚ ਦੁਆਰੇ ਨਾਮੋ ਨਿਤ ਵਖਾਣਾ ॥ ਕਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਹਰਿ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਤਿ ਸੁਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਆਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਤ ਦੁਖ ਮਾਹਿ ਜੀਵਣ
ਜੀਵਣ ਪਿਆਰੇ ਕਰਤੈ ਧਾਰਿ ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਰੋਗਾਇ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮ
ਨਮੁਖਿ ਜੀਵਣ ਆਥਾ ਹੋਇ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪੈਰ
ਉਸਤਤਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਸ ਵਿਚਿ ਨਾਮ ਸਕਤਿ ॥ ਜਿਸ ਅੰਦਰਿ ਨਿਮਾਨੇ ਹੋਵੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਪ
ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਨਿਤ ॥ ਜਿਸ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਭਾਵੀ ਵਸੈ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਭ ਤਿ
ਤੁਲਿ ਸਹਿਪਿਆਰੀ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਭਗਵਾ ਪਸਾਰੀ ॥ ਆਗਾਹ ਬਹੁ ਪੁਛੀ ਚਾਰੀ ॥੩॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਜੀ ਅਕਥੁ ਥਧਾ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਤਿ ਗੁ
ਸੇਵੈ ਫਿਰਨ ਪਾਵਹਿ ਮਨਿ ਆਵਹਿ ਜਨਮਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਫਿ ਕਾਲੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਹਿ
ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਮੁਹਿ ਚੋਟ ਲਖੇ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮ
ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਭੀ ਤਿਸ ਤੇ ਜਿਸ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਪਿਆਰੀ ॥ ਅਵਰੀ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਝੂਠ
ਸਭ ਝੂਠੀ ਆਵ ਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ਜਿਸ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿ
ਸੇਵੈ ਪਰਤਖਿ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀ ਇਕੋ ਹਰਿ ਇਕੁ ਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ
ਮੰਗੀਐ ਨਾਨਕ ਦੇ ਆਪਾਈਐ ॥ ਜੇ ਦੂਜਾ ਸਾਮੁ ਮੰਗੀਐ ਤਾ ਲਾਜ ਮਰਾਈਐ ॥ ਜਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਖਿ
ਨਿ ਛਡੁ ਪਾਇਆ ਸੁਜਨ ਕਤ ਸਾਜਨ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਤਨ ਵਿਟਹੁ ਦਰਦੁ ਨਿ ਆਜਿ ਨਾਨਕ ਦਿਨੁ
ਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ
ਆਪੇ ਲਾਇ ਅਨਦਿ ਸਮਾਈ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦੇਵੈ ਅਨ ਸਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮ ਚੁਕਾਇ
ਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੀਏ ਨਿਰਮਲ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਆਏ ਤਿ ਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਢਹਿ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵਾਟੀ ਵਟਿ ਫਿਰ ਹੋਸੋ ਖੁਲੈ ਨਾਹੀ ॥ ॥੧॥ ਮ
ਮਃ ੩ ॥ ਸਾ ਸਤਿ ਸੁਗੁਰ ਸੇਵੀ ਜੀ ਅਕਥੁ ਥਧਾ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸਤਿ ਸੁਗੁਰ
ਸੇਵੈ ਫਿ ਕਾਲੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਣਸਣਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਸਤਿ ਸੁਗੁਰ
ਸੇਵੈ ਫਿ ਕਾਲੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਣਸਣਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਸਤਿ ਸੁਗੁਰ
ਸੇਵੈ ਫਿ ਕਾਲੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਣਸਣਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਸਤਿ ਸੁਗੁਰ
ਸੇਵੈ ਫਿ ਕਾਲੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਣਸਣਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਸਤਿ ਸੁਗੁਰ
ਸੇਵੈ ਫਿ ਕਾਲੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਣਸਣਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਸਤਿ ਸੁਗੁਰ
ਸੇਵੈ ਫਿ ਕਾਲੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਣਸਣਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਸਤਿ ਸੁਗੁਰ
ਸੇਵੈ ਫਿ ਕਾਲੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਣਸਣਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਸਤਿ ਸੁਗੁਰ
ਸੇਵੈ ਫਿ ਕਾਲੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਣਸਣਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਸਤਿ ਸੁਗੁਰ
ਸੇਵੈ ਫਿ ਕਾਲੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਣਸਣਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਸਤਿ ਸੁਗੁਰ
ਸੇਵੈ ਫਿ ਕਾਲੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਣਸਣਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਸਤਿ ਸੁਗੁਰ
ਸੇਵੈ ਫਿ ਕਾਲੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਣਸਣਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਸਤਿ ਸੁਗੁਰ
ਸੇਵੈ ਫਿ ਕਾਲੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਣਸਣਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਸਤਿ ਸੁਗੁਰ
ਸੇਵੈ ਫਿ ਕਾਲੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਣਸਣਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਸਤਿ ਸੁਗੁਰ

ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਆਇਆ ਆਗਤਿ ਸੁਕਤਿ ਕੀ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੈ ਕੀ ਹਰਿ ਦੀਆ ਬਾਝਿ ਨਿਸ
ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੇ ਕਿਰਿਆ ਆਖਿ ਨ ਜਾਇਆ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖਦਾ ਜੇਤੀ ਆਖਹਿ ਤੇਤੀ ਹਾਰਿ ਪਵੰਨਿ
ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਕਥਣਾ ਕਥੇ ਜਾਇ ਜੇ ਕੋ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰੇ ਧਿਆਨੁ ਨ ਪਵੈ ਲੇਖੈ ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਰਹਨ
ਹਰੇ ਅਨਦਿ ਸਚੈ ਆਸਣਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੈ
ਫੁਰਮਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੈ ਭਾਣੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਾਇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ਜਿ ਹੋਵੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਵਡਿਆਈ ਕਿਰਤਾ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪਈ ਮੁਖ ਆਗੈ ਤੇ ਦੁਖ ਖਾਹਿ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ
ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਇਛਾ ਫਲ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵਈ ਸਚੇ ਰਹੈ
ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ
ਪਤਿ ਸਚੁ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਕਿਰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਿ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਭਸ ਕਉ ਕਿਸੈ ਥੋੜ ਨ ਆਪਿ ਅਪਾਰੁ ਵਡਾ ਵਡਾ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ
ਕਿਰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪਈ ਮੁਖ ਆਗੈ ਤੇ ਦੁਖ ਖਾਹਿ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ
ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਇਛਾ ਫਲ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵਈ ਸਚੇ
ਰਹੈ

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੈ ਸਚੁ ਜਪੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਸਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ

ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੈ ਚਲਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨਾ ॥ ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਸਾਹ ਸਤੁ ਦਰਗਹ ਬੈਠਾ ਪਾਇ ਜਤਨਾ ॥
ਛਲਾ ਪਰਹਰਿ ਨਿਰਛਲਾ ਆਈ ਅਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਗਿਆਨਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਮਾਨਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਨਾਨਕ ਵੇਖਣ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨਾ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੧ ॥ ਚਉਤੁਕੇ ॥
ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਬਾਲਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਮਲੁ ਨ ਮੀਠਾ ਮਾਇ ਨ ਚੀਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥
ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਚਾਕਰੀ ਸੇਵੈ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਅਗਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਲਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥
ਈਤ ਊਤ ਦੋਵੈ ਨਿਬਹਸੀ ਜਾ ਕੈ ਸਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੧॥
ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰਤੈ ਸਾਚੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕਾਣੀ ॥
ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਿਨ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਮਾਹੀ ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਸਾਚੁ ਕਹਹਿ ਸੇ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਸਾਚੁ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੨॥
ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋਈ ॥ ਤੇਰੈ ਚਲਣਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਦਾ ਜਾਪੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕਾਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਿਸੈ ਕਿਛੁ ਨ ਕਾਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਿਸੈ ਕਿਛੁ ਨ ਕਾਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਿਸੈ ਕਿਛੁ ਨ ਕਾਈ ॥

ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋਈ ॥ ਤੇਰੈ ਚਲਣਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਦਾ ਜਾਪੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕਾਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਿਸੈ ਕਿਛੁ ਨ ਕਾਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਿਸੈ ਕਿਛੁ ਨ ਕਾਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਿਸੈ ਕਿਛੁ ਨ ਕਾਈ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਕਟੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥

ਸਾਰਿਤ ਹਰਿ ਕਰਨਾ ਮੁਸਤ ਜਨਾਨੇ ਦਾਸਿ ਆਨਾ ਮੇਲਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਨਤ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਰਨਾ ਥਰ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧਿਆ ਸਬਦ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜੇ ਫਿਰਨਾ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਹਰਿ ਮਿਲਣ ਪਿਆਸੇ ਆ ਹਉ ਮੋਲਿ ਕੀਤਾ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ
ਬੁਧਿ ਨਿਵਾਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੂਰਤ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਜਾਣੈ
ਹੋਵੈ ਓਥਾ ਦੁਖੀ ਨੇਰਾ ਮਨਮੁਖ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਤਿ ਤੇਰੇ ਤਨ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੋ ਕਰਦਾ
ਸੁਹੋਈ ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਮਨਾਮਿ ਸਤਾਰਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈ ॥੩॥੪॥ ੧੨੬

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੦ ਚਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਓਅੰ

ਪੇਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਆਪਿ ਆਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਏ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ
ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪੇ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਸਾਖੀ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ
ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਮੀਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸੁ
ਹੈ ਜਨ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਸਭਿ ਬੋਲੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਆਪੇ ਊਚ ਅਪਾਰ ਦਇਆਪਤਿ ਆਪੇ
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ
ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ
ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੧॥ ਆਪੇ ਅੰਜਨ ਜਨ ਕੇ ਤਨ ਉਤਮ ਜਨ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ
ਆਪੇ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪੁਤ ਪਰਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਧਾਰੈ ਪਿਆਰਾ ਸੁਤ ਕੇ ਸਭ ਕੁਲ
ਛੇਦਿ ਪਰਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਹੋਏ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਹੈ
ਆਪੇ ਸਭ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸੇਵੈ ॥੨॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ
ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਪਤਿ
ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ
ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੧॥ ਆਪੇ
ਅੰਜਨ ਜਨ ਕੇ ਤਨ ਉਤਮ ਜਨ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਆਪੇ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪੁਤ
ਪਰਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਧਾਰੈ ਪਿਆਰਾ ਸੁਤ ਕੇ ਸਭ ਕੁਲ ਛੇਦਿ ਪਰਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ
ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੀਤੁ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਹੈ ਆਪੇ ਸਭ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੈ
ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵੈ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸੇਵੈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ
ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ
ਸਾਹਾ ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੧॥ ਆਪੇ ਅੰਜਨ ਜਨ ਕੇ ਤਨ ਉਤਮ ਜਨ
ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਆਪੇ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪੁਤ ਪਰਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਧਾਰੈ
ਪਿਆਰਾ ਸੁਤ ਕੇ ਸਭ ਕੁਲ ਛੇਦਿ ਪਰਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲ
ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਹੈ ਆਪੇ ਸਭ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਹਿਆ ॥
ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ
ਸਚੁ ਸੇਵੈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ
ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੧॥
ਆਪੇ ਅੰਜਨ ਜਨ ਕੇ ਤਨ ਉਤਮ ਜਨ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਆਪੇ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪੁਤ
ਪਰਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਧਾਰੈ ਪਿਆਰਾ ਸੁਤ ਕੇ ਸਭ ਕੁਲ ਛੇਦਿ ਪਰਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ
ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੀਤੁ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਹੈ ਆਪੇ ਸਭ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੈ
ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵੈ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸੇਵੈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ
ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ
ਸਾਹਾ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੧॥ ਆਪੇ ਅੰਜਨ ਜਨ ਕੇ ਤਨ ਉਤਮ ਜਨ
ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਆਪੇ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪੁਤ ਪਰਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਧਾਰੈ
ਪਿਆਰਾ ਸੁਤ ਕੇ ਸਭ ਕੁਲ ਛੇਦਿ ਪਰਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲ
ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਹੈ ਆਪੇ ਸਭ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਹਿਆ ॥
ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ
ਸਚੁ ਸੇਵੈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ
ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੧॥
ਆਪੇ ਅੰਜਨ ਜਨ ਕੇ ਤਨ ਉਤਮ ਜਨ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਆਪੇ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪੁਤ
ਪਰਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਧਾਰੈ ਪਿਆਰਾ ਸੁਤ ਕੇ ਸਭ ਕੁਲ ਛੇਦਿ ਪਰਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ
ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੀਤੁ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਹੈ ਆਪੇ ਸਭ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੈ
ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵੈ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸੇਵੈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ
ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ
ਸਾਹਾ ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੧॥ ਆਪੇ ਅੰਜਨ ਜਨ ਕੇ ਤਨ ਉਤਮ ਜਨ
ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਆਪੇ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪੁਤ ਪਰਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਧਾਰੈ
ਪਿਆਰਾ ਸੁਤ ਕੇ ਸਭ ਕੁਲ ਛੇਦਿ ਪਰਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲ
ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਹੈ ਆਪੇ ਸਭ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਹਿਆ ॥
ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ
ਸਚੁ ਸੇਵੈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ
ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੧॥
ਆਪੇ ਅੰਜਨ ਜਨ ਕੇ ਤਨ ਉਤਮ ਜਨ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਆਪੇ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪੁਤ
ਪਰਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਧਾਰੈ ਪਿਆਰਾ ਸੁਤ ਕੇ ਸਭ ਕੁਲ ਛੇਦਿ ਪਰਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ
ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੀਤੁ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਹੈ ਆਪੇ ਸਭ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੈ
ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵੈ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸੇਵੈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ
ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ
ਸਾਹਾ ॥੪॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੧॥ ਆਪੇ ਅੰਜਨ ਜਨ ਕੇ ਤਨ ਉਤਮ ਜਨ
ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਆਪੇ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪੁਤ ਪਰਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਧਾਰੈ
ਪਿਆਰਾ ਸੁਤ ਕੇ ਸਭ ਕੁਲ ਛੇਦਿ ਪਰਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲ
ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਹੈ ਆਪੇ ਸਭ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਹਿਆ ॥
ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ
ਸਚੁ ਸੇਵੈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ
ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੧॥
ਆਪੇ ਅੰਜਨ ਜਨ ਕੇ ਤਨ ਉਤਮ ਜਨ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਆਪੇ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪੁਤ
ਪਰਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਧਾਰੈ ਪਿਆਰਾ ਸੁਤ ਕੇ ਸਭ ਕੁਲ ਛੇਦਿ ਪਰਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ
ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੀਤੁ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਹੈ ਆਪੇ ਸਭ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੈ
ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵੈ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸੇਵੈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ
ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ
ਸਾਹਾ ॥੪॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੧॥ ਆਪੇ ਅੰਜਨ ਜਨ ਕੇ ਤਨ ਉਤਮ ਜਨ
ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਆਪੇ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪੁਤ ਪਰਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤ ਧਾਰੈ
ਪਿਆਰਾ ਸੁਤ ਕੇ ਸਭ ਕੁਲ ਛੇਦਿ ਪਰਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲ
ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਹੈ ਆਪੇ ਸਭ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਹਿਆ ॥
ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ
ਸਚੁ ਸੇਵੈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ
ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੪॥੧੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪੇਖੈ ਆਪੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥੧॥
ਆਪੇ ਅੰਜਨ ਜਨ ਕੇ ਤ

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲ

ਆਰਾਧਨਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇਆ ॥
ਕੀਮ ਏਤਨ ਬੇਰ ਥੀਜਾਈ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੁਗਾਦਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਧਿਆਇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਅਪਨੇ ਇਸਟ ਦਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਨਮੋਲ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈਐ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਅਤਿ ਦਇਆਲ ॥੨॥੧॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਆਪਿ ਕਰਤੈ ਤਿਨ ਸੰਤ ਪਾਏ ਪੂਰਬ ਕਮਾਇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹਿ
ਆਰਾਧਹਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਵਸਾਹੀ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇ ॥
ਦਾਸੀ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਆਗੜ ਪਿਛੜ ਤੇਰੇ ਆਖਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤੀ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰੁ ਗਹਿ ਰਾਖੇ
ਅਪਨਾ ਆਸਾ ਪੂਰੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੇ ਆਪਿ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਦਾਤਿ ਹੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਪਰਮੇਸੁਰੋ ਸੋ ਹੋਆ
ਭਲਾ ਭਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਆਸਰੈ ਨਾਨਕ ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਕਾਲ ॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਾਤੈ
ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨਿ ਇਛਾ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ
ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥੨॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮੋਹਿ ਮਾਗਤ ਦੇਹੁ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੂਰਨ ਕਰਣੈ ਕਾਮ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ਆਘਾਨੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਫਲ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਹਾਨੇ ॥੧॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਰਸ ਭੋਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪਥ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਵਿਸ੍ਰਾਮ ॥੨॥੩॥੭॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਹਾ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਆ ਕਾਈ ਅਪਣਾ ਬਿਰੁ ਪਛਾਣਿ ॥ ਜਾ ਤੂ ਤੁਠਾ ਮੇਹਰਵਾਨ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਜਾਣਿ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿੰਡੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਹੋਰ ਨ ਕਰਣਾ ਵੇਖਣਾ ਭਾਲਿ ॥੧॥
ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਾਖੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਸਭ ਚਿੰਤ ਗਈ ਪਰਵਾਰਿ ॥੨॥੪॥੮॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਰਤ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰਣਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਘਾਲਹੁ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥
ਰਹਾਉ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰ ਪਿਆਰੇ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜੋਗੁ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ਸਭ ਤੁਮ ਮਾਹਿ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਭੀ ਨਾਹਿ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸਭ ਤੁਝ ਹਾਥਿ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਕਾ ਸਾਥੀ ਸਭ ਤੁਮ ਸਾਥਿ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੁਮ ਕਉ ਜਾਣਹਿ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਤੁਮ ਕਉ ਸਾ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਪਿ ਨਿਤ ਨਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਹੋਵਾ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾਰਉ ॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ਭਰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਵੇਦ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਥਕੀ ਕਰਿ ਵੇਖ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਦਾ ਨਵ ਨੀਤਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਰਹੇ ਸੋ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਘਾਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਇਆ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਲ ॥੪॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਏਕੁ ਤੂ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤੂ ਜਾਣੋਈ ਸਭ ਕੀ ਸਭ ਉਪਜੈ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥ ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭੇ ਥੋਕ ਵਿਚਾਰਦੇ ਤੂ ਆਪੇ ਵਡਾ ਸਚੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਆਪੇ ਲਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਵੇਖਹਿ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਰਜਾਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਤੂ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤੇ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚੁ ਤਿਸੁ ਭਾਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਇ ਭਖਲਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪੈਮਾਇਸ਼ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਨ ਪਾਵਣੇ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚੁ ਤਿਸੁ ਭਾਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਦਾ ਸਚੁ ਵਰਤਾਵਹਿ ਜ

ਦਿਵਹਿ ਰਿਆਇਣਿ ਨਾਨਕ ਪਰਭ ਸਰਣਾਈ ਨਿਸਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ॥੨॥੨੬॥੮੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭਉ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪੀਵਹੁ ਜੀਵਹੁ ਸਗਲੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਘ ਜਾਏ ॥ ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਅਥਾਹ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪੀਵਹੁ ਜੀਵਹੁ ਸਗਲੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਘ ਜਾਏ ॥ ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਅਥਾਹ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖੈ ਠਾਕੁਰ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਮਨ ਮੇਰੈ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੇਰੀ ਨਾਈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੨॥੨੭॥੮੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛਡਨ ਛਡਾਵਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਕੀਰਤਿ ਮਾਏ ॥ ਜੈਸੇ ਜੋਗੁ ਕਰਾਵੈ ਤੈਸਾ ਜਗਤੁ ਕਰਤੁ ਤੈਸਾ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਦਾਤਾ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸੋ ਭਲ ਹਮਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੇ ਪਗ ਧੋਵਾ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅਰਦਾਸਾ ॥੨॥੨੮॥੯੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਲਹਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਜਨ ਅਪਨਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬੇਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਏ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭਰਮ ਭਉ ਨਾਸੈ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਾ ਕੈ ਜਪਤ ਜੀਵਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨਹੁ ਭੁਲਾਏ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗਾਏ ॥੨॥੨੯॥੯੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਉ ਅਪਨਾ ਸਾਂਈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਹੋਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸਰਬ ਦਿਨ ਰੈਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਕਾ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਤਰਨਾ ॥੨॥੩੦॥੯੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮੋਹਿ ਮਾਗਤ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਣੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪੋਹੈ ਮਾਇਆ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਰਣਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੂਖੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਰਣਾ ॥੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਰਣਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੂਖੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਰਣਾ

ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਜਗਤ ਮੈ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਮ ਜਾਨੀ ਇਹ ਅਪਨੀ ਨਾਹੀ ਸਭ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਬੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਮੋਹਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਨਹੀ ਨੇਹੁ ॥ ਜਿਨ ਅਪਨੋ ਕਰਿ ਮੋ ਕਉ ਜਾਨਿਓ ਤਿਨ ਹੀ ਦੀਨੋ ਛੋਹੁ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਉਪਜਿਓ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਪਰੋ ਆਜੁ ਕੈ ਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੇ ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਜਾਨਤ ਨਾਹਿ ਮੋਰ ਕਿਹ ਕਰਮ ॥ ਮੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਹਾ ਅਧਰਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ॥ ਜਨਮ ਅਕਾਰਥ ਅਪਨੋ ਦੀਨੋ ॥ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਜਿਉ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਬਿਰਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਨਾਮ ਨਿਸਤਾਰੋ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਪਤਿਤ ਹੋਤ ਨਿਰਵਾਰੋ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਜਾਨਤ ਨਾਹਿ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਓ ॥ ਕਹ ਜਾਵਤ ਕਹ ਕਉ ਪਛੁਤਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ

ਮਲੋਭਾਈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਨਹੋਇ ॥ ਹਉਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਣੇ ਭਾਈ ਤੁਝ ਸਰਣੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪੀਤਮ
ਤੂ ਬਖਸਣਹਾਰੋ ਵੇਖਾ ਤਉ ਪਾਖਿ ਪਾਖਿ ਤੂੰ ਭਾਈ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੋ ਭਾਈ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਵਰਤਦਾ ਭਾਈ ਤੁਝ ਤੇ ਭਾਵੈ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਭਾਈ
ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਵਹਿ ਭਾਈ ਸੋ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੇ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਮਤਿ ਦੇਵਹਿ ਭਾਈ ਸੋ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੇ ਸੋਇ ॥

ਕਰਮਾਵਲੀ ਬਾਈ ਵੈਨਾ ਨਾਲੇ ਕੁਹੜਿਆਸੀ ॥ ਤਾ ਸੇਗਾਵਹਿ ਜੈਜੈ ਸਤਕਿ ਬਾਹੁ ਬਾਈ ਸਭ ਸੋਭ ਗਾ
ਆਸਾ ਨਦਰੀ ਗੁਰ ਵਰਦੀ ਬਾਈ ਨਿਵ ਚਲ ਹਿਰਦੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸਕਲ ਮਾਝੀ ਮੇਲੀ ਡੂੰ ਮਨੀ
ਹੋਇ ਨਿਰਾਤੇ ਸੋ ਕੈ ਮਨ ਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ਐਤਾ ਈ ਜੋ ਸਾਰ ਵੀ ਵਡੀ ਦਾਤਿ ॥ ਸਕਲ ਮਾਝੀ ਜੋ ਸੇਵ
ਈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਬਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ਬਾਈ ਸਿਰਿ ਪ੍ਰਿਤਮ ਸਾਰੈ ਸਮਾਈ ॥ ਏਤੁ
ਨਮੁਹਿ ਨਜਰੀ ਆਵੈ ਬਾਈ ਦੇਦਾ ਮੀ ਜਾਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਦੈ ਮੁਹਾਈ ਓਨੁ ਵਾਈ ਬਿਖਿ ਅਨੇਕੁ
ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਰਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਬਾਈ ਜਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਾਮੀ ਰਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਾਲਿ ਤੂ
ਪਰਪਰ ਗੁਣੀ ਗਾਵੀਲੈ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਭ ਜੁਗ ਜੁਗੀ ਨਿਰਮਲੁ ਊਪਾਇ ਆਵੀਐ ਕਰਣ ਸਮਰਥੁ ਜਾਣੀਐ ਕਿਸਾ ਨਾਹੀ
ਥਾਇ ਦੇਖਿ ਆਵੀਐ ॥ ਕਿਨ ਕਥੀ ਐਕੁ ਅਕਥੁ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੋ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੀ
ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਨਾਮਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਣੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਾ ਹੰਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ
ਵੇਬੁਹਾਈ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਵੈ ਕਾਣੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਵੈ ਕਾਣੀ ॥ ਤਿਸ
ਪਾਲਦਾ ਬਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਜਾ ਤਿ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਦੇਇ ਐਤੁ ਬਾਈ ਸਬਾਦੀ ਮਿਲਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਸਭੇ ਚਲਦਾ ਰਵੀ ਆਹੈ ਬਾਈ ਵੁਸੁ ਉਹੋ ਵੈ ਨਾਸੁ ॥ ਆਸਾ ਕੀ ਮਿਤ ਸਭਾ ਅਨੁ ਆਸਾ ਐਤੁ ਬਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹੋਰ ਆਸਾ ਕਰਾ ਆਸਾ ਕਰਤੀ ਬਾਈ ਕਮਲੋ ਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨ ਨੀ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ
ਬਾਈ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਵਿਨਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਛੋਡੀ ਮੇਰੀ ਬਾਈ ਹੋਰੀ ਮੇਰੇ ਸਭੁ ਕੀ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ
ਲਿਖਿਆ ਬਾਈ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਿਨ ਤੁਹਿ ਨਿਵੈ ਸੇਵ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬਾਈ ਤੇਤੁ ਦਿਨਿ ਮਰੀ
ਬੁਹ ਪਾਸਾ ਰਿਆ ਬਾਈ ਪੋਖੀ ਸੁਣੇ ਜਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਨਿਵੈ ਸੇਵ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬਾਈ ਤੇਤੁ ਦਿਨਿ ਮਰੀ
ਐਸੇ ਠਾਕੁਰ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਮਰਥ ਬਾਈ ਸੇਵ ਕਲਾਧਰ ਪੂਰਿ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨ ਦਾਰਥ ਨਾਮੁ ਬਾਈ
ਐਸੇ ਠਾਕੁਰ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਮਰਥ ਬਾਈ ਸੇਵ ਕਲਾਧਰ ਪੂਰਿ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨ ਦਾਰਥ ਨਾਮੁ ਬਾਈ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੋਰਿ ਹਮ ਜੋਰਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਹਰਿ ਜੋਰਿ ਹਮ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਹਮ ਜੋਰਿ ॥

ਹੀਕੁਦੇ ਗਹਿਆ ਵੇਸਾ ਸ੍ਰਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋਸੁਖ ਅਗਲਾ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ਅ॥੩॥ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ਜਨਮ ਸਾਰਥੁ ਸੁਖਿ ਜਿਨਹਿ ਸਤੁ ਇਆਸਤਿਗੁਰ ਤਾ ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਤ ਰਹਿ ਮੋਸਭਿਰ
ਹੋਸ ਮਾਹਿ ਦੂਜੇ ਨਰਸਜਨ ਸਮਾਹੀ ਆਹਿ ਜੋ ਆਤੁਰ ਹਰਿ ਵੇਖਾ ਮਨਮੁਖਾ ਆਪ
ਸੁਆਦਾ ਕਾਰਜੁ ਨਸਫਹਿ ਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਕਿਥਿ ਪਾਇਆ ਵਣਜਾਰਾ ਮਨਮੁਖਾ ਆਪ
ਪਛੁੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪੇ ਲਇਆ ਲੁਕਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭਸਿ
ਕੂੜੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਤੁਧੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਤੁਧੁ ਸਾਜਿਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਤੁਧੁ ਰਚੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਖਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਤੁਧੁ ਜ

ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਵਿਛੁੜਿ ਆਈਐ ਆਜੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਸਜਣਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾ ਵੈਖ ਗੀਸੁ ਹਾ ਵਣੀ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਭਾ ਵਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਖੈ ਸਾਦੁ ਸਾ ਤਿਪ ਤਾ ਵਣੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾ ਵੈ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ਆਰਾਧੇ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾ ਵਣੀ ॥ ਸਿਸੁ ਹੋ ਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਸਾ ਸਤਿ ਗੁ ਰੂ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾ ਵਣੀ ॥ ਜਿਉ ਅੰਕੁ ਹੋਆ ਅਹਰਣੀ ਜਿਉ ਸੇਰੁ ਦੇਖਿ ਮਿਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਹੋਰ ਥੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਸਰੀ ਸਿਹੁ ਮੁਖਿ ਆਪਣੈ ਨਿਦਾਰੀ ਐ ਸਰੁ ਰਾਜਾ ਸੋ ਸਿਟਿ ਕਾਲੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਖੁ ਖੀ ਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਓ ਉਗੁਰ ਰਿਕਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਆ ਮਾ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਧ ਗਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਆ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਈ ਆ ਇ ਕਿ ਸੇ ਵਕ ਗੁਰ ਪਾ ਸਿ ਇ ਕਿ ਗੁਰਿ ਕੁ ਰੈ ਨਾ ਈ ਆ ॥ ਜਿ ਨਾ ਗੁ ਰੂ ਪਿ ਆ ਰਾ ਮਾ ਨੋ ਤਿ ਤੁ ਜਿ ਨਾ ਗੁ ਰੂ ਦੇ ਵਾ ਈ ਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿ ਖਾ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਵੈ ਗੁ ਰੂ ਆ ਖੈ ਸਿ ਖੁ ਗੁ ਰੂ ਭਾ ਈ ਆ ॥ ਗੁ ਰ ਸਾ ਗ ਰੁ ਗੁ ਰੂ ਅ ਖਿ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਵਾ ਈ ਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਰਹੁ ਕਾਮਾ ਵਹੁ ਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਸੋ ਪੈਮਾ ਸੀ ਆ ਸੀ ਤੀ ਮੋ ਮੰ ਤੇ ਦੁਖੁ ਦਾ ਈ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਰ ਹੀ ਆ ਹਿ ਕਿਛੁ ਸਾ ਥਿ ਨ ਜਾ ਈ ॥ ਹਰਿ ਗੀ ਤੁ ਰੇ ਨਿਤ ਪਾ ਲੀ ਆ ਹਿ ਤੇ ਕਾ ਮਿ ਮਨ ਮਾ ਈ ॥ ਜਨ ਨਾ ਨਾ ਕ ਹਰਿ ਤਰਿ ਨਾ ਸਿ ਉ ਮੈ ਤੈ ਹੋ ਇ ਸਖ ਦਾ ਈ ॥ ਜਨ ਨਾ ਨਾ ਕ ਨਾ ਮੁ ਧਿ ਆ ਇ ਆ ਗੁ ਮੁ ਖਿ ਸੁ ਖੁ ਪਾ ਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿ ਖੁ ਕੁ ਰ ਮੈ ਨਾ ਉ ਪਾ ਈ ਐ ਪੁ ਰੈ ਢ ਮਿ ਪਾ ਇ ਆ ਜਾ ਈ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਨ ਦ ਰਿ ਕ ਰੇ ਜੇ ਆ ਪ ਨ ਹੀ ਤਾ ਰਾ ਹ ਮ ਤਿ ਮੋ ਮਿ ਮਿ ਲਾ ਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇ ਹ ਕਿ ਦ ਸ ਹਿ ਇ ਕਿ ਦ ਥੀ ਆ ਹਿ ਇ ਕ ਕਾ ਰੂ ਰੇ ਖਾ ਹੀ ॥ ਇ ਹ ਕਿ ਪਾ ਲੀ ਇ ਹ ਕਿ ਉ ਜ ਟੀ ਆ ਹਿ ਇ ਹ ਕਿ ਰੁ ਹੀ ਇ ਹ ਕਿ ਹ ਸ ਲਿ ਪਾ ਹਿ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਇ ਵ ਨ ਜਾ ਪ ਈ ਕੈ ਥੈ ਜਾ ਹਿ ਸ ਮਾ ਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿ ਨ ਕ ਦ ਪ ਖਾ ਪੈ ਧ ਸ ਮਾ ਇ ਆ ਸ ਭੁ ਪਾ ਇ ਤੁ ਹੈ ਨ ਜੋ ਮੈ ਨਾ ਮਿ ਹ ਰਿ ਰਾ ਤੇ ॥ ਤਿ ਨ ਕ ਦੇ ਘ ਰ ਮੰ ਦ ਰ ਸਿ ਮ ਹ ਲ ਸ ਰ ਈ ਸ ਰ ਪਾ ਇ ਹੈ ਤੁ ਹ ਹਿ ਸਿ ਨੀ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਸੇ ਵ ਕ ਸਿ ਖ ਆ ਤੁ ਆ ਗ ਤ ਜਾ ਇ ਵ ਰ ਸਾ ਤੇ ॥ ਤਿ ਨ ਕੇ ਤੁ ਰੇ ਜੀ ਨ ਖ ਰ ਗੀ ਤੁ ਸ ਸੁ ਪਾ ਇ ਹੈ ਤੁ ਹ ਹਿ ਸਿ ਨੀ ਗੁ ਰ ਮੁ

ਕ ਛਾ ਤੈ ਰੂ ਗੁ ਰ ਕਾ ਸ ਬ ਦੁ ਪ ਛਾ ਣੁ ॥ ਜ ਤਿ ਗੁ ਰ ਅ ਗੈ ਹ ਹਿ ਪ ਉ ਸ ਭੁ ਕਿ ਛੁ ਜਾ ਣੈ ਜਾ ਣੁ ॥ ਆ ਸਾ ਮਾ ਨ ਸਾ ਜ ਲ ਲ ਥਿ ਤੂ ਜੋ ਹੋ ਵ ਹ ਹਮਾ ਣੁ ॥ ਜ ਤਿ ਗੁ ਰ ਕੈ ਡ ਰੀ ਚ ਲ ਹਿ ਤਾ ਹ ਦਰ ਗ ਹ ਪਾ ਵ ਹਿ ਮਾ ਣੁ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਤੇ ਜੋ ਨ ਮਿ ਹ ਮਾ ਣੁ ॥ ਜ ਤਿ ਗੁ ਰ ਕੈ ਡ ਰੀ ਚ ਲ ਹਿ ਤਾ ਹ ਦਰ ਗ ਹ ਪਾ ਵ ਹਿ ਮਾ ਣੁ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਤੇ ਜੋ ਨ ਮਿ ਹ ਮਾ ਣੁ ॥ ਤ ਨੀ ਤ ਨਾ ਧੀ ਗੁ ਪੀ ਨ ਧੀ ਗੁ ਖਾ ਣੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁ ਣ ਦੇ ਨਿ ਨਾ ਆ ਵ ਈ ਗੁ ਣ ਹੀ ਮਾ ਹਿ ਸ ਮਾ ਈ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਹਰਿ ਗੁ ਣ ਵ ਹ ਹਿ ਗੁ ਣ ਮਾ ਹਿ ਸ ਮਾ ਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੇ ਚੜੀ ਦੇ ਹ ਸ ਮਾ ਵ ਹੀ ॥ ਹਰਿ ਪਾ ਰ ਤ ਸ ਲ ਥ ਹਰਿ ਤੂ ਜੋ ਹਉ ਤੁ ਧੁ ਵ ਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸੇ ਵੀ ਪਿ ਆ ਰ ਨੋ ਤੂ ਸੇ ਵ ਹਿ ਸੁ ਖ ਪਾ ਈ ਆ ॥ ਬ ਲੀ ਹਰਿ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਤੇ ਸੁ ਝੀ ਨੈ ਸੁ ਝੀ ਪਾ ਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਪੰ ਖੀ ਤੂ ਮੇ ਸ ਕ ਚ ਹੁ ਦਿ ਸ ਜੇ ਦ ਪ ਹੈ ਜ ਗ ਚਾ ਰਿ ॥ ਤੈ ਗੁ ਣ ਮਾ ਈ ਆ ਮੁ ਲੁ ਹੋ ਪੈ ਚ ਹਉ ਮੈ ਨਾ ਮੁ ਵ ਿ ਸਾ ਰਿ ॥ ਆ ਕੈ ਦ ਪਾ ਸੁ ਹੈ ਜੇ ਤੂ ਮਲੇ ਦੇ ਜੇ ਲਾ ਕੋ ਮਾ ਇ ਆ ਕੈ ਦ ਪਾ ਸੁ ॥ ਮੰ ਤ੍ਰੁ ਹਿ ਵਿ ਸ ਕਾ ਰੁ ਧੋ ਮੁ ਰਖ ਖੀ ਐ ਮੁ ਰ ਤੇ ਮੁ ਰ ਖੁ ਪਾ ਇ ਆ ॥ ਮੁ ਰ ਖ ਭ ਗ ਤੀ ਹਰਿ ਸੇ ਵ ਈ ਐ ਨਾ ਨ ਕ ਨਾ ਮਿ ਮਿ ਲਾ ਇ ਆ ॥ ਸ ਭ ਦਿ ਠੀ ਹਰਿ ਸ ਭ ਜਾ ਈ ਐ ਜੇ ਕੋ ਓ ਗੁ ਪਾ ਕੈ ਓ ਗੁ ਪਾ ਇ ਆ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਅ ਮੁ ਖ ਹ ਰਿ ਮੁ ਨ ਮੇ ਵ ਿ ਆ ਦੁ ਖ ਲ ਗਾ ਬ ਹੁ ਤ ਆ ਇ ਆ ॥ ਅੰ ਤ ਰਿ ਆ ਮੁ ਧੋ ਰੁ ਹੈ ਸਾ ਈ ਪੈ ਆ ਇ ਆ ॥ ਨਾ ਮੁ ਸੋ ਧੈ ਨਾ ਮੁ ਵ ਣ ਜੈ ਨਾ ਮੁ ਬੀ ਜੈ ਓ ਗੁ ਖ ਾ ਇ ਆ ॥ ਨਾ ਮੁ ਸੋ ਧੈ ਯਾ ਨੁ ਵ ਿ ਸਾ ਇ ਆ ॥

ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਗੀਤ ਸਾਖੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਆਗੈ ਭਰੂਆ ਢਹਿ ਆਖਿ ਬੇਬਾਣੈ ਪੈ ਮਨਮੁਖਾ ਕੈ ਸਜਾਇ ॥
ਨ ਜਾਣਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਰਤਿਆ ਸੀਤਲੁ ਹੋਏ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ਵਰਤਾਇ ॥
ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨ ਮੇਟੀਐ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵਹਿ ਮੁਹੌ ਕਾਲੇ ਦਰਗਹ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ਹ ਕਉ ਜੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਿਖਾ ਸਚੁ ਲਹਨਿ ਅਮਰ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥
ਨਾਉ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸਚੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਰਹਨਿ ਸਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥
ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਜਨ ਆਇਆ ਜਿ ਗਇਆ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਸਫਲੁ ਹੋਆ ਜਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਚਿ ਸਮ

ਦੇਸੁਪੁਨਹੋਵਈਜੇਅਨੇਕਕਰੇਸੀਗਾਰਾਪਰਕੀਸਾਰਕਰਜਾਣਈਦੂਜੇਭਾਈਪਿਆਰਾਸਾਕੁਸ੍ਰ
ਸੁਸਾਕੁਲਖਣੀਨਾਨਕਨਾਰੀਵਿਚਿਕੁਨਾਰੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਪਣੀਦਇਆਕਰਿ
ਹਰਿਵੇਖੀਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਹਰਿਉਚਰਾਹਰਿਸਾਹਲੇਨੰਤੀ॥ ਜੋਜਪਦੇਹਰਿਹਰਿ
ਦੇਖਾਨੰਤੀ॥ ਹਉਦਾਸੀਤਾਂਆਪਣੇਗੁਰਕਉਜੇਮੇਰਾਹਰਿਸਜਣੁਮੇਲਿਆਸਾਰਾਧਿਆਸਤਿਨਮਨ
ਸਲੋਕੁਮ॥੪ ॥ਹਰਿਦਾਸਨਾਸੋਉਪੀਤਮੋਹਰਿਦਾਸਨਕੋਮੀਤਾ ਹਰਿਦਾਸਨਕੋਦਰਸਿਦੇਖੇ
ਉਸੈਤੇਕੋਦੇਜੇਤਾਹਰਿਕੋਦਾਸੁਹਰਿਧਿਆਇਦੇਕਰਿਪੀਤਮਸੋਉਨੁਪਰਕਿਰਪਾਕਰਿਦੇ
ਸੁਨਨਪ੍ਰਭਸਭਜਗਮਾਹਿਵਰਸੈਮੇਹੁ ਜੋਹਰਿਦਾਸਨਕੀਉਸਤਿਤੇਸਾਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥
ਹਰਿਆਪਣੀਵਡਿਆਈਤਾਵਦੀਜਨਕਾਨੇਕਾਰਕਰਾਈ॥ਸੋਹਰਿਸੁਜਨਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ
ਹਰਿਹਰਿਜਨੁਨਾਇਕੁਸਮਾਨਿ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹਰਿਪੈਜਰਖਹੁਰਗੁਰਾਨ॥੧॥ਅ॥
੪ ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਤਿਨਸਾਜੈਤ੍ਰਿਭੁਵਨਰਹਣਨਸਾਈ॥ਸਭਤੇਗੁਰੁਮੀਸੋਤੁਪੁਰਖਾ
ਈਐਹਰਿਸਰਸਨਰਸਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸੋਵੇਹਾਦੇਨਸੁਪਰਭਾਤਿਹੋਵੈਗਾਵਣਾਸਭੀ
ਅਤੈਤ ਸਰਬਤਨਾਉਤੇਰਾਧਿਆਵਣਾ ਤੂਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁਤੇਰਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾ॥੨॥ਸਲੋਕੁ
ਮ॥੪ ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਭਈਮਤਿਮਧਮਾਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਈ॥ਅੰਦਰਿਕ
ਪਟੁਸਬਦੁਕਪਟੋਕਰਿਜਾਣੈਕਪਟੇਖਪਹਿਪਖਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਕਹਾਨਾਚਿਤਿਨਆਵੈਆਪਣੈ
ਸੁਆਇ ਫਿਰਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਂਨਾਨਕਸਬਦਿਸਮਾਈ॥੧॥ਮ॥੪ ॥
ਨਾਮੁਖਾਇਆਸੋਹਣਾਪੈਦਾਸੋਹਣਾਸੋਹਣੇਜਿਨਸਚੁਭਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥ ਨਾਮੁਜਿਨਾਵਿਸਰਿਆਦੁਖੁਤਿਨਾਅੰਦਰਿਭੁਖਨਲਹਿਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਲਏਪ
ਭੂਆਪਣਾਜਿਗੁਰਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸੋਤਤੁਗਤਪਰਵਾਣੁਜੋਪ੍ਰਭੈਕੁਲਾਇਆ
ਸੋਈਥਿਚਖਣੁਜੋਤਾਹਰਿਧਿਆਇਆਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਨਾਮੁਲੈਪਰਾਨੁਛੋੜਨਜਾਇਆ॥ਸਤਿਪੁ
ਰਖਾਕਾਰਜਸਵਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਤੇਕਿਲਾਇਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮ॥੪

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧੀਐ ਆਸਾਭੰਡੁ ਪੈਨ੍ਹੁ ਧੈਨੁ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ॥੨੮॥੧॥ ਸੁਧੁ

ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਰਨ ਸਹਿਤ ਜੋ ਜਪੈ ਨਿਰੰਤਰ ਫਲ ਬਿਚਾਰੈ ਬਿਨੁ ਸੋਈ ॥ ਸਕਲ ਕੁਲਹ ਸਹਿਤ ਸੋ ਦਾਦਰ ਹੈ ਪਾਰ ਪਰੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥੧॥ ਅਨਦਿਨੁ ਐਸਾ ਆਪੁ ਸਲਾਹੀਐ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਕੀਜੈ ਧਨ ਕੀ ਚੋਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਸਾਧੁ ਬੈਸਨਉ ਨਾਹੀ ਬਰਨ ਪੂਛ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਜਪਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਰਪਤਿ ਤਿਨ ਵੰਦਹਿ ਕਰਹਿ ਦੇਵ ਸਭ ਸੇਵਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕਲਪ ਤਰੁ ਕਾਟੈ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਹਰੈ ॥ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਿਰਿਆ ਨਹੀ ਕਰਮਾ ਜੇ ਸੋਚੀ ਸਭ ਠਾਈ ॥੩॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਜੋਗ ਸਤ ਸੰਜਮ ਸਭ ਫਲ ਦਾਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਬੀਰ ਉਜਾਗਰ ਜਗ ਮਹਿ ਜੈਸੇ ਸੂਰ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੈਸੀ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰਗਟੈ ਰੋਟੀ ਤੈਸੀ ਹਰਿ ਜਨ ਹੇਤ ਹਰੀ ॥ ਜੈਸੀ ਦੁਖੀਏ ਦਰਬੁ ਪਿਆਰਾ ਤੈਸੀ ਹਰਿ ਜਨ ਹੇਤ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਪਰਮ ਸੁੰਦਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਖੈ ਪੁਰਖ ਬਿਸੇਖੀ ਰਤਿ ਕਰੈ ॥ ਜੈਸੀ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਪਿਆਰਾ ਤੈਸੀ ਹਰਿ ਜਨ ਹੇਤ ਹਰੀ ॥੨॥ ਜੈਸੀ ਸੂਰੇ ਜੁਧ ਪਿਆਰਾ ਤੈਸੀ ਹਰਿ ਜਨ ਹੇਤ ਹਰੀ ॥ ਜੈਸੀ ਸਰਪ ਸਰਣਿ ਤੇ ਡਰਪੈ ਤੈਸੀ ਹਰਿ ਜਨ ਹੇਤ ਹਰੀ ॥੩॥ ਜੈਸੀ ਪੰਖੀ ਜਲ ਪਿਆਰਾ ਤੈਸੀ ਹਰਿ ਜਨ ਹੇਤ ਹਰੀ ॥ ਜੈਸੀ ਮਾਇਆ ਮਾਇ ਪਿਆਰੀ ਤੈਸੀ ਹਰਿ ਜਨ ਹੇਤ ਹਰੀ ॥੪॥ ਜੈਸੀ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਪਿਤ ਕਰਣੀ ਤੈਸੀ ਹਰਿ ਜਨ ਹੇਤ ਹਰੀ ॥ ਜੈਸੀ ਨਾਮੇ ਸੰਗਿ ਮੁਰਾਰੀ ਤੈਸੀ ਹਰਿ ਜਨ ਹੇਤ ਹਰੀ ॥੫॥੧॥ ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਹੇ ਰੀ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਹਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥੧॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ ॥ ਜਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਤਾਹਿ ਕੋ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੧॥ ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਬ ਮੈ ਰਾਮ ਸਕਲ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਸੁਫਲ ਕਰਿ ਲੇਖੀ ਗੋਵਿੰਦ ਚਰਣ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਿਟੀ ਕਾਮਨਾ ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਜਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਦੂਰਿ ਗਵਨਿਆ ਜਨ ਸੂਰਦਾਸ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੨॥੧॥ ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਬ ਹਮ ਨਾਮ ਨਾਮ ਹੈ ਤੁਮਾ ॥ ਤਬ ਹਮ ਕਹਾ ਕਰਤ ਹੈ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਡਉਰੂ ਕਰ ਜਾਨੈ ਬਾਜੀ ਸਭ ਜਗ ਭਾਨੈ ॥ ਆਪ ਅਡਿਗ ਡਉਰੂ ਕਰ ਅਉਰਨ ਕਉ ਕਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥ ਜਬ ਹਮ ਨਾਮ ਨਾਮ ਹੈ ਤੁਮਾ ॥ ਤਬ ਹਮ ਕਹਾ ਕਰਤ ਹੈ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਜਬ ਹਮ ਜਾਨੇ ਨਾਮ ਨ ਤੁਮਾ ॥ ਤਬ ਹਮ ਕਰਤ ਹੈ ਕਾਮਾ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਹਰੁ ਕਾਮ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਾਮਾ ॥੩॥੧॥ ਬੇਦਪੁ

ਰਾਨਸਤੈ ਮਤ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਬੀ ਕਰਮ ਕਰੀ ਮਾਸਾ ॥ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਸਭ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ਉਠਿ ਪੰਡਿਤ ਪੈ ਚਲਤ ਨਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰਿ ਪਰ ਧਨ ਲਾਦੇ ਲੈ ਚਲਿਓ ਬਟਪਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਲ ਮਹਿ ਮੇਲੀ ਛੂਟ ਗਇਓ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਲ ਕਰਿ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਮਹਿ ਅਭਾਗੇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਉ ਤਾਕੇ ॥ ਜਿਉ ਚਿਤ ਚੇਤਹਿ ਤਿਉ ਜੇ ਨਰ ਚੇਤਹਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਾਕੇ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਹਰੁ ਕਾਮ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਾਮਾ ॥ ਇਹ ਅਉਸਰ ਫਿਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਵਹਿ ਜਿਉ ਤਿਲ ਫੂਲ ਬਿਗਾਰਾ ॥੩॥੨॥ ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਹ ਮੁਖ ਬੇਦ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਉਚਰਿ ਆਹੁਤਿ ਕੀਨੀ ਤਿਹ ਮੁਖ ਖਾਤ ਪਿਰਾਹੀ ॥ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਤਿਹ ਜਾਨੀ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਵ ਪਖਾਰਿ ਪਰੀ ਪਦਮਾਵਤਿ ਸੋ ਜਲੁ ਲੀਓ ਸਿਰਿ ਲਾਈ ॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪਰਿਵਾਰਾ ਸੋ ਭਗਤਨ ਕੈ ਧਾਈ ॥੧॥ ਦੂਧ ਕਟੋਰਾ ਗਹਿ ਬ੍ਰਿਜ ਬਾਲਾ ਬਹੁ ਆਦਰ ਸਿਧ ਪਾਈ ॥ ਲੈ ਅਚਵਾਈ ਦੁਖ ਬਿਸਰਾਈ ਪੁਨਰਪਿ ਭੂਖ ਲਗਾਈ ॥੨॥ ਤਹ ਤੇ ਉਠੀ ਮਹਾ ਮਾਇਆ ਜਹ ਜਾਚੈ ਤਹ ਜਾਈ ॥ ਦੇਹਿ ਬਿਦੁਖ ਲਹਿ ਪਾਛੈ ਫੇਰੈ ਤਉ ਬਾਲਕ ਪਹਿ ਆਈ ॥੩॥ ਜਿਹ ਮੁਖ ਪਹਿਲੇ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ਤਿਹ ਮੁਖ ਦੇਖਉ ਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਕੀ ਰਚਨਾ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਸਿ ਉਦਮ ਜੈਸੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਗਰਭਾ ਵਾਸ ॥ ਉਦਕ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਬੁਦਬੁਦਾ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮ ਬਿਲਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਨਹ ਜਾਨੀਐ ਜਿਉ ਖਗ ਬਿਵਹਰ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਨੈ ਨਹੀ ਤਿਉ ਬਿਖਿਆ ਲਪਟਾਹਿ ॥੧॥ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਕ ਜਨੈ ਬਾਲ ਰਹੈ ਲਪਟਾਇ ॥ ਤਿਉ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜਨੈ ਕਰਮ ਸੰਗਿ ਕਛੂ ਨ ਚਲੈ ਬਿਕਾਇ ॥੨॥੧॥

ਕਉਰਾ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ਰਹਸਾ ਗਰੁੜ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥੬॥

ਸੋਰਠਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰਿ ਪਰ ਧਨੁ ਲਿਆਵੈ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਲੇਖੈ ਕਤ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੈ ਜੀਅ ਪਰੈ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਰਾ ਜਨਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ਕੋਈ ਪਾਨੀ ਓਨਾਵੈ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਮਨ ਮੇਰਾ ॥੩॥੭॥

ਸਿਰਹੁ ਮਨੁਖ ਪਵਨੈ ਬੁਝਿ ਖਲਾਸਾ ॥ ਕਿਛੁ ਜੋਰੁ ਨ ਤਾਹੂ ਤੇਰੀ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਰਿਹਿ ਖਲਾਈ ਮੋਰੈ ॥ ਜੈਤੁ ਮੈ ਮਰਗਹਿ ਪਕਰਿ ਹੈ ਚੋਰੈ ॥ ਮੁੰਦਰੀ ਏ ਦਰਵਾਜੇ ਬਾਜੀ ਅਲੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ॥੧॥ ਫੁੰਕਤ ਅਲੂਜਾ ਲੇਫੁ ਗਿਆ ॥ ਜਮ ਮੋਹਿ ਲੈ ਚਲੇ ਆਗੈ ਕਉ ਕਬੀਰ ਜਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਉ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੧॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ ॥ ਤਉ ਜਨ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥੧॥ ਨਾਦਿ ਸਮਾਇਲੇ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਦੀਨਦਇਆਲਾ ॥ ਭਏ ਨਿਰਾਸ ਨ ਭਵਜਲ ਤਾਲਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤਤ ਸਮਾਨੀ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਰਤਨ ਕਮਲ ਕੋਠਰੀ ॥ ਚਮਕਾਰ ਬੀਜੁ ਤਹ ਨਾਲੇ ॥ ਦੀਪਕ ਤਹ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥੩॥ ਜਹ ਅਨਹਤ ਸੁਰ ਉਜਾਰਾ ॥ ਤਹ ਦੀਪਕ ਜਲੈ ਛਿਪੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਪਰਮਾਦਿ ਜਾਨਿ ਅਨਦ ਮਨ ਮਾਨਿਆ ॥ ਜਹ ਜਾਨਿਆ ਤਹ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ॥ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਪੜਤਾ ਤੂ ਪੜਿ ਲੇਖਨਾ ਆਵਾ ਕਾ ਆਹਿ ਦੂਰਗਣੀ ਅਜੁ ਦੀਹੁ ਮੋ ਕਉ ਬੇਢੀ

ਤਨਨੀ ਗੋਤੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਗੁਰਪੈਰਾਂ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਇਆ ਸਭਨਾ ਦਾ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਖਸਮੁ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਹ ਸੋ ਦੂਖ ਨ ਸਕੈ ਸਹਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਰਾ ਵਡਾ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਠਾਹਿ ॥੪॥੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੂਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਸੋਹਣੇ ॥ ਗਾਜੇ ਓਇ ਨ ਜਾਹਿ ਜਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ॥ ਹਲੇ ਦੇਖਿ ਡਰਾਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਮ ਬਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਰਿ ਕੁਟੰਬ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਹਾਂ ਹਾਂ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਦੇਵਣਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਆਪਿ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਤਿਸ ਦਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਕਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਡੋਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰ ਪਦੁ ਬੋਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ ਅਵਰ ਨ ਮਾਗਉ ਦੁਖ ਸੁਖ ਠਾਮ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਸਾਧ ਸਰੇਵ ॥ ਅਵਰ ਨ ਜਾਚਉ ਮਾਨੁਖ ਦੇਵ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਉ ॥ ਅਵਰ ਨ ਜਾਚਉ ਜਨਮਉ ਭਵਉ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਧਿਆਨ ॥ ਅਵਰ ਨ ਜਾਚਉ ਪੂਜਉ ਆਨ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਦਰਸਨ ਪੇਖ ॥ ਅਵਰ ਨ ਜਾਚਉ ਸੇਵਉ ਭੇਖ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤ ॥ ਅਵਰ ਨ ਜਾਚਉ ਬਿਖਿਆ ਚੀਤ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਸੰਤ ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਦਾਨ ॥ ਅਵਰ ਨ ਜਾਚਉ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ॥ ਅਵਰ ਨ ਜਾਚਉ ਰਾਜ ਰੰਗੁ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਨਾਮ ਉਚਾਰ ॥ ਅਵਰ ਨ ਜਾਚਉ ਬਿਖਿਆ ਛਾਰ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਹਰਿ ਜਸ ਸੁਨੀ ॥ ਅਵਰ ਨ ਜਾਚਉ ਸੋਭ ਕਰਨੀ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਪਾਵੈ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ॥੨॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ॥ ਅਵਰ ਨ ਜਾਚਉ ਕਿਰਤਿ ਨਰ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ ਅਵਰ ਨ ਜਾਚਉ ਜਪਉ ਹਰਿ ਰਾਮ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਸੁਖ ॥ ਅਵਰ ਨ ਜਾਚਉ ਮਾਗਉ ਦੁਖ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਅਵਰ ਨ ਜਾਚਉ ਸੁਆਰਥ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਅਵਰ ਨ ਜਾਚਉ ਸੁਆਰਥ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥੩॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸੁਰ ਤਰੁ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਾਸਿ ਜਾਹੂ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧ ਕਰ ਤਲ ਤਾਹੂ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹਿ ਜਨ ਪਰਮ ਗਤੇ ਮਨ ਜਾਹੂ ॥ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗੀ ਛਾਡਿ ਛਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਹੂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਖਿ ਅਨੁਭਵੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਭ ਤੇ ਅਲਪ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਪੂਜੈ ਜੋ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪੂਜਾਨੀ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਨਿਦਾਨੀ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨ ਹੋਵਤ ਹਰਿਆ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਜ

ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਵਡ ਸਾਚਾ ॥੭॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਬਿਆਪਤ ਜਾਚਾ ॥੮॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਅਪਰਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥੯॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਵਨ ਲੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਜਪੈ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥੧੦

ਕਾਮ ਸੁਸਾਰੂ ॥ ਅਖੀ ਤ੍ਰਿਮੀਦਨਿ ਨਕੁ ਬਕੁ ਹਿਕ ਗਲ ਕੂਕੁ ਸੀ ਸਾਰੂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਖਣ ਜੋਡੀ ਆਖੀਐ ਕਰਣ ਜੋਡੀ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਣ ਜੋਡੀ ਲਿਖੀਐ ਪੜਣ ਜੋਡੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਿਫਤਿ ਜੋਡੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਕਥਣ ਜੋਡੀ ਕਥਨਾ ਸਾਰੁ ॥ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕਰੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਹੁ ਦਇਆਰੁ ॥੨॥੧॥੭॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਰਤੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਗਨਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥੮॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਉਹਉ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਹਉ ਕਹੈ ਨ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਸੋ ਹਉ ਕਹਣ ਜੋਗੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ ਅਸੰਖ ਜਨਮ ਭਰਮਦੋ ਫਿਰਦਾ ਫਿਰਿ ਘਰ ਮਹਿ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗੁਣ ਕਰਤ ਕਰਤ ਜੁਗ ਭਰਿਆ ਦੇਸਨ ਦੇਸ ਭਵੰਦਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸਚੁ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਰਵੰਦਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਹੋਈ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖ ਹੋਇ

ਕਾਮੁ ਸੁਸਾਰੁ ॥ ਅਖੀ ਤੁਮੀਦਹਿ ਨਾਕੁ ਪਕੁ ਹਿਕ ਗਲਹੁ ਕੁਝੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖਾਣੇ ਨੇਡੀ ਨਾਲਹੁ
ਕੜਹਿ ਬੁਤੁ ਤੇਰਿਨਿ ਲੇਖਾ ਅਗਹ ਰਪਾਛੈ ਕੁਝੁ ਸੁਝੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖਾਣੇ ਨੇਡੀ ਨਾਲਹੁ
ਤੁ ਆਸਾ ਨੇਹੁ ਡਾਖਿ ਆਗਹੀ ਅਸਿ ਸਿਸਤਿ ਸਭੁ ਇਕੁ ਦਰਸਾਵਣੀ ॥ ਅਸਾਸਤ
ਜਿਸਾ ਜਿਸੁ ਪੁਰਾਲਾ ਜੋਹਹੁ ਹੋਵੈ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਕੂ ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥੬॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਰਤੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਗਨਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥
ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ
ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ
ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ
ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ
ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ
ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ
ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥੭॥ ਟੀ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਅਖੁਟੁ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾ ਕੋ ਲਏ ਨ ਦੇਇ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੋਭਦਾ
ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਵੈ ॥ ਅਵਗੁਣ ਕਟੈ ਗੁਣ
ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਜਿ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਵਗੁਣ ਕਢਹਿ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਸਹੁ ਜਾਣਹਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਨ ਕਾਰ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸਚਿ ਮਿਲਹਿ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਾ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਕਮਾਹਿ ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਦੁਖ ਸਭ ਵਿਚਹੁ ਜਾਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲ ਪਾਵਣਾ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਹੋਰ ਥੈ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਵਿਆਪਿਆ ਦੁਖ ਸਬਾਇ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲ ਪਾਵਣਾ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਹੋਰ ਥੈ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਵਿਆਪਿਆ ਦੁਖ ਸਬਾਇ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥

ਸੁਖਾਏ ਗੁਰਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤ ਆਪੁ ਜਾਏ ਸਾਕੁ ਅਹਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਦਤੁ
ਨੈਨਾ ਨਾਹੀ ਜਾਣੀ ਅਨਭੁਖਿਆ ਪੋਹੁਖਿਆ ਵੇਹਾਣੀ ਸਭੁ ਗੁਰਤੇ ਦੇਤ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮੋਹੁ ਚੁ
ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕਿਸਨੇ ਕੰਮੀਐ ਦਾਤਾ ਏਕੋ ਜੇਤੇ ਦੇਹਿ ਤੇਤੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਤਾ ॥ ਪਰਿਪਾਕੈ
ਸਾਚੇ ਗੁਰੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਗਾਵਹਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਨਮਤਿ
ਧਾਤੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕਰਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦਾਝਹਿ
ਰੋਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ਨ ਕਾਰੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ
ਜਮ ਕੈ ਪਾਸਿ ਬਧੇ ਮਾਰੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਮਤਿ ਸਾਕਤ ਨਰ ਪਸੂ
ਕੇ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਬਿਨਸਤ ਕਰਤ ਨ
ਲਾਈ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਜਾਗਤ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾਮਿ
ਨ ਆਵਤ ਐਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਨਮਤਿ ਸਾਕਤ ਨਰ ਪਸੂ ਕੇ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਤਿਨ ਕੀ
ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਬਿਨਸਤ ਕਰਤ ਨ ਲਾਈ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ
ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਜਾਗਤ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਤ ਐਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ
ਭਾਈ ॥ ੩ ॥ ਅਨਮਤਿ ਸਾਕਤ ਨਰ ਪਸੂ ਕੇ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮੋਹ
ਮਗਨ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਬਿਨਸਤ ਕਰਤ ਨ ਲਾਈ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਜਾਗਤ ਭੂਖ ਨ
ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਤ ਐਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਭਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੈ ॥ ਤਾ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਸਨਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਦਿਨੁ
ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥
ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਤ ਉਤਰੈ ਦੂਖ ॥ ੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਥਾਹਿ ਨ
ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਸਹਹਿ ਸਜਾਇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੇ
ਠਾਉ ਨ ਕਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਮੋਹਹਿ ॥ ੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਿ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਬਣਤ
ਬਣਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਨਿਆਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ
ਪਿਆਰ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਪਵੈ ॥ ੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਥਾਹਿ ਨ
ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਸਹਹਿ ਸਜਾਇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੇ
ਠਾਉ ਨ ਕਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਮੋਹਹਿ ॥ ੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਿ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਬਣਤ
ਬਣਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਨਿਆਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ
ਪਿਆਰ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਪਵੈ ॥ ੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਸਤੁ ਤੋਲਿ ਅਜਾਣਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਸਾਥਿ ਸਭਿ ਕਾਲੁ
ਹਥਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲੈਵਸਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਸਤੁ ਤੋਲਿ ਅਜਾਣਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਸਾਥਿ ਸਭਿ ਕਾਲੁ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਉਪਾਇਆ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਓਹਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਵਰਤਦਾ ਦੂਜਾ ਕਹਿ ਬੋਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਸੈ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਮੰਗਤ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਤੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਵਿਚਿ ਵਰਤਹਿ ਤੂ ਘਟ ਘਟ ਕਾ ਗਿਆਨੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕੀ ਆਸ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਸਿ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਰਾਸੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਥੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਭ ਤੁਝ ਤੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੰਗੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥

ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰ ॥ ਤਾਸ ਰੇ ਪਾਕਉ ਓਲ੍ਹਗੋ ਬੈਦਾ
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੁ ਤਉ ਪਾਵਹਿ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਣ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਿ ਲੈ ਮੂੜ ਮਨਾ ਮੇਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਝੂਠੇ ਕਰਮ ਕਰੇਹ ॥ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਢੇਰੀ ਜਲ ਤਰਿ ਪਵੈ ਤਿਉ ਦੇਹ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ਜਿਉ ਤਿਉ ਜਗ ਕਾ ਵਿਉਹਾਰ ॥ ਜਿਉ ਬੂਡਾ ਗਲ ਪਾਥਰ ਕੈ ਤਿਉ ਲਾਲਚ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਬਹੁ ਰੈਣਿ ਕੇ ਤਿਉ ਮੇਲਾ ਸੰਸਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਰੇ ਮਨਾ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੋ ਹੀਐ ਸਦ ਵਾਸੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਨੀ ਸਾਚੁ ਰਿਦ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਰਾਸੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਲਾਦਿਆ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਸਾਚੁ ਕਿਰਣਿ ਸਾਚੁ ਤਿਸਾ ਕਾ ਰਾਸੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤਿਸਾ ਕਾ ਸੰਗਿ ਧਨੁ ਜਿਸ ਕਾ ਤਿਸੁ ਅਰਦਾਸਿ

ਦੀਜਾਹੂਜਾਸਰਬਥੋਕਦੀਜੈਜਾਹੀਮਾਰੀਛੋਡੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਨਾਮਾਨੁ
ਸਹਜੁਪਾਈਪੂਰੀ।ਨਾਮੁਲੈਤੁਛੋਡੈਦੇਆਪਨਾਸੇਤੁਗੜਾਢਾਹਿਪਸਭਧੂਰੀ।੨।ਸਰਬਸਮਨੇਰਬ੍ਰਹਮੰਜੇਕੋ
ਜਾਨੈਤਿਸੁਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸਹਜਿਅਰੂਪਰਹਜਾਮੀਜਿਅਰਪਾਰੁਨਪਾਵੈ।੩।ਸੀਤਲਸਾਂ
ਤਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਸੰਤਸੀਗਰਿਓਬਲਾਹਰਿਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁਭੀਜਾਨਾਨਕਕੀਨੇ
ਛੋਲਾ।੪।੨।ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਸਭੈਜਵਰਾਜੈਹੈਵਹਿਸਰਮੀਦਾਸੀਦਾਸਾਈਰੀਤਿ।੧।ਆਇਆਮੋਹਜਾਲੇਅਹੰਬੁਧੀ
ਤਨਕੀਨੰਦਾਸਾਕਤਕੀਪੂਜਾਐਸੀਦ੍ਰੈਬੀਧਿਪਰੀਤਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਚੰਦਨਲੇਪੋਹੋਤਦੇਹੁਮੈਸੁਖੁਗਰਥਛੁ
ਫਿਰੈਦੇਹੀਬਸਹਰਪਾਤਰੇਈਹੁਜਾਰੇਬੀਤਾ।੨।ਰਾਜਾਰਾਉਸਾਹੁਵਡਾਕਹਾਵੈਮਹਲਮਾਲਾਬਹੁਗਰਥ
ਸਮਸੈਗੀਤਿਨਾਮੰਮੈਮੁਤਸੀਗੰਨਾਹੈਰੂਡਾਆਵਤਬਿਖੇਠਗੋਗੀਪੀਤਾ।੩।ਐਤੁਮਸੈਤੁਕਲੇਸੰਜੋ
ਗਹਿਓਸੁਜੁਗਮਹਿਪਾਵੈਪੁਰਖੀਤੁ।ਜਾਤੁਅਗਾਰਥਸਜਨਮਪਦਾਰਥਬਾਦਰੈਜੀਤੁ।੪।ਜਸ
ਨਮਜਨਮਕੋਗੁਰਿਖਿਦੂਖਭੰਜਾਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੀਓਮੇਰੀਤਾ।ਨਾਨਕਸੰਗਿਪ੍ਰਭੂਅਬਿਨਾਸੀ
ਤੇਨਿਬਾਸੇਓਨਾਨਕਏਕਪਰੀਤਾ।੪।੩।ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਧਾਰੀਐਪਰਾਪਤਿਸਉਸੰਤ
ਆਗੈਗੁਰਗੋਵਿੰਦਜਸੁਗਾਈ।ਜਾਸਿਸਾਸਿਸਮਨਮੁਸਮਾਲੇਐਸੀਪ੍ਰਭੂਬਿਧਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਤੁਮ
ਮਹਰਤੁਦਇਆਮੋਰੈਸਾਈਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਕਉਗੁਣਦਾਸਾਹੁਰਾਧਾਈ।੧।
ਰਹਾਉ।ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮੋਹੁਆਨਛੂਟੈਬਿਨਸੈਜਾਇਬੁਰਮਾਈ।ਅਨਦਰੂਪੂਰਾਵਿਓਸਭੁਮਧੇ
ਜਤਕਤੁਪੇਖਉਜਾਈ।੨।ਤੁਮਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪਤਿਪਾਵਨਗੋਸਾਂਈ।ਕੋਟਿ
ਸੁਖਆਨਦਰਾਜਪਾਏਮੁਖਤੇਨਿਮਖਬੁਲਾਈ।੩।ਜਾਪਤਾਪਵਰਤੁਤਿਸਾਪੂਜਾਜੋਪ੍ਰਭੁਕੈਮਨਿ
ਈ।ਨਾਮੁਜਪਤਪ੍ਰਿਸਨਸਭੁਸ੍ਰੀਪੈਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ।੪।੧।ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫
ਸੀਸੈਕੀਨੇਦੁਸੀਅਪੁਨੇਜੋਗੁਦ੍ਰਵਤੁਦ੍ਰਵਨਚਤੁਰਨੈਸਾਰਾ।ਜਗਾਇਸਨਾਤਾਪਬਾਨਖੰਡੈਤੇਕਿ
ਆਇਹੁਜੰਤ੍ਰਿਵਿਡਾਰਾ।੧।ਪ੍ਰਭਕੀਓਰਗਹੀਤੁਉਛੂਟੈ।ਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ
ਖੇਖੈਆਪਿਤ੍ਰਬਹੂਟੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਹਸੁਣੀਐਨਹਦੇਖੀਐਨਹਮੋਹੈਦੁਖੁਤਨੀ।ਨਹਮੋਹੈਓਹੁਤਨੀ
ਸੀਤਗਊਗੀਪਾਇਕੁਲਾਦੈਮਿਲਗਏਲਾਲੋ।ਮੀਠੀ।੨।ਸਭਾਈਥਾਪਪੁਤ੍ਰਹਿਤਬ੍ਰਾਤਾਓਨਿਘਰੀ
ਮੇਲੈਓਦੂਆਰਿਕੈਸਹੀਵਾਧੈਕੈਸਹੀਪਹਿਸਗਲੇਲਾਲਿਲਾਲੁਆ।੩।ਹਉਬਲਿਹਉ

ਦੀਸਾਹਿਗੁਰਆਪਨੇਜੋਨਿਮੁਹੁਚਲਾਵੈਦਿਖਾਇਆ।ਗੁਰਸ੍ਰੀਰਾਇਜਲੇਸੰਸਾਰਕਰਤਬਿਆਪੈ
ਮਾਇਆ।੪।ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਸਗਲੇਬੰਧਨਕਾਟੇ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਧਨੁ
ਇਆਸਾਥੈਨਿਬਾਹੇਆਗੈਆਇਜਾਏ।੧।੧।ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਤੁਮਦਾਤੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੈ
ਪਾਲਹਿਤੁਮਾਰੇਸਿਮਰਣਿਸਭਿਦੂਖਹਰੈ।ਤੁਮਰੇਭਰੋਸੇਸਭਿਨਿਧਾਨਾਤੁਮਰੈਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਕਰੈ।੧।
ਜੀਵਣੁਤੁਮਰੈਨਾਮਿਮਰਣੁਤੁਮਰੈਭਾਣੈਤੁਮਰੈਭਾਣੈਸੁਖੁਲਹੈ।ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਸਭੁਕੋਈ
ਖਾਵੈਤੁਮਰੈਵਸਿਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਲਹੈ।੨।ਤੁਮਰੀਸੇਵਾਸੋਈਕਰੈਜਿਸੁਤੁਮਰੀਹੋਵੈਦਇਆ।ਤੁਮਰੈ
ਭਾਣੈਜੋਚਲੈਪ੍ਰਾਣੀਸੋਈਨਿਰਮਲੁਥਿਆ।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।ਤੁਮਰੈ
ਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੩।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੪।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੫।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੬।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੭।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੮।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੯।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੧੦।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੧੧।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੧੨।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੧੩।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੧੪।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੧੫।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੧੬।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੧੭।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੧੮।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੧੯।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੨੦।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੨੧।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੨੨।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੨੩।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੨੪।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੨੫।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੨੬।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੨੭।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੨੮।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੨੯।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੩੦।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੩੧।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੩੨।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੩੩।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੩੪।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੩੫।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੩੬।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੩੭।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੩੮।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੩੯।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੪੦।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੪੧।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੪੨।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੪੩।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੪੪।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੪੫।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੪੬।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੪੭।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੪੮।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੪੯।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੫੦।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੫੧।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੫੨।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੫੩।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੫੪।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੫੫।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੫੬।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੫੭।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੫੮।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੫੯।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੬੦।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੬੧।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੬੨।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੬੩।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੬੪।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੬੫।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੬੬।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੬੭।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੬੮।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੬੯।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੭੦।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੭੧।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੭੨।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੭੩।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੭੪।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੭੫।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੭੬।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੭੭।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੭੮।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੭੯।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੮੦।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੮੧।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੮੨।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੮੩।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੮੪।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੮੫।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੮੬।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੮੭।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੮੮।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੮੯।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੯੦।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੯੧।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੯੨।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੯੩।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੯੪।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।੯੫।ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚਲੈਸੋਈਕਾਲਿਵਿਆਪਿਆ।
ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਜੋਨਹੀਚ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੇਰੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹਿਓ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਤੁਮ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਮੋ ਕਉ ਨਾਹੀ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਕੇ ਤਾਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਲੇਵੈ ਤਾ ਮਹਿ ਰੋਸੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਆਪਨ ਦੀਆ ਸਭੁ ਕੋ ਭੁੰਚੈ ਐਸਾ ਕੋ ਵਡ ਹੋਜੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੀ ਇਹ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਲੇਵੈ ਤਾ ਮਹਿ ਰੋਸੁ ਨ ਕਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੁਖ ਵਿਹਾਝੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਣਾ ਭਾਈ ॥੩॥੧॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥ ੨੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਸੇ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਲਾ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਸੰਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਹ ਜਾਨਾ ਨਹ ਆਵਣੁ ਮੈਡਾ ਏਹੋ ਜੋ ਬੇਰਾਈ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਐਸੇ ਸੇਵ ਗੁਮਾਵਹਿ ਜੇਤੇ ਤੇ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹੀ ॥ ਰਹਸੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮਿਲਦੜੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਾਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਹਿਰਦੈ ਵੇਦੀ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੀ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਤਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦਰਬ

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥ ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥ ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥

ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ

ਵਾਲੇ ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬਿਨੁ ਥਿਰੁ ਕੋਇ ਨ ਜੀਵਸਿ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟਸਿ ਕਬਹੂ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਵੈ ਸੂਝੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਨ ਸੂਝੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹੋਤ ਖੁਆਰਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਉਰ ਮਝਾਰਾ ॥੩॥੧॥ ੩੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮਿਲਹੁ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਇਤ ਉਤ ਜਤ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸਭਿ ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਿ ਗਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨਿਵਾਰਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਹੀ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਵਸਹਿ ਹਰਿ ਰਿਦ ਮਹਿ ਗੁਰ ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੨॥੨॥ ੩੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਦੇਹੁ ਸਲਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਸੋਗ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਥਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਤਾਹੀ ॥੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸਿਰਿ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਜਿਸ ਕੀ ਲਿਖਤ ਮਥਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰਿਆ ਜਿਸ ਕੀ ਤਿਲ ਨਹੀ ਤਾਹੀ ॥੨॥੩॥ ੩੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮਿਤ੍ਰ ਬਖਸੀਸਾ ॥੨॥੪॥ ੩੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੫॥ ੩੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੬॥ ੩੭ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੭॥ ੩੮ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੮॥ ੩੯ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੯॥ ੪੦ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੧੦॥ ੪੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੧੧॥ ੪੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੧੨॥ ੪੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੧੩॥ ੪੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੧੪॥ ੪੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੧੫॥ ੪੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੧੬॥ ੪੭ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੧੭॥ ੪੮ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੧੮॥ ੪੯ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੧੯॥ ੫੦ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੨੦॥ ੫੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੨੧॥ ੫੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੨੨॥ ੫੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੨੩॥ ੫੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੨੪॥ ੫੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੨੫॥ ੫੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੨੬॥ ੫੭ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੨੭॥ ੫੮ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲ ਅਪਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਜਗਦੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬਖੀਸ ॥੨॥੨੮॥ ੫੯ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤ

ਮਨਮੁਖਹੁ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੪॥੧॥੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗਾਹੁ ਦਰਸਣੁ ਸੰਤ ਸਭਿ ਖੋਜਹੁ ਆਨੰਦੁ ਕਰਹੁ
ਤਜਿ ਮਾਣੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਕਾਹੂ ਕੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਖੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਨਾਰਾਇਣੁ
ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਏਕੁ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤੇਰੈ ਤੂ ਲੇਲੇ ਲੋਕ ॥ ਆਨ ਅਚਾਰ ਵਿਸਰੁ ਵਿਉਹਾਰੁ ਤੇ ਜਨ
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੈ ਸਜਣ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਮਹਾ ਸੰਤੋਖ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪੂਰਾ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਸੰਤੋਖ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪੂਰਾ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਕਲੋਲ ਬਸੁ ਸ੍ਰਿਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਰਬ ਦੋਖ ਮਹਿ ਕਾਟੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਣੁ ਤਾਸੁ ਕਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਟੈ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਬਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਅ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਆਹਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਰਾਜਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਥੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਥਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਜਣੁ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮੀਤੁ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਰਿ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੰਮ੍ਹਾਲਦਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਾਲਦਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਰਾਖਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਚਾ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸ

ਜੀਉ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸਭ ਕੋਈ ਚਲਣਾ ਹਰਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਪਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਪ੍ਰਾਣੀ ਇਉ ਪੋਚਾ ਪੋਚ ਸਰੀਰੁ ਸਰੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਨਲ ਅਗਮ ਅਨਿਲ ਅਨਾਥੇ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨਿ ਗਹੀਰਾ ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨੀ ਤਤ ਕਹਾ ਤੇ ਕੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ਜਾਤ ਕਹ ਬਿਨਸੈ ਕਹਾ ਰਹੈ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥ ਨਹ ਓਹੁ ਉਪਜੈ ਨਹ ਓਹੁ ਬਿਨਸੈ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਾਟੀ ਕੁਲਾਲ ਚਕ ਕਨਕ ਅਰੁ ਜੋਤਿ ਰਚਾਇ ਕਾ ਸਾਜੀ ॥ ਟੂਟਤ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਗੁਚਤ ਤਾ ਸਾਹਿਬ ਸੰਗਿ ਨ ਭਾਜੀ ॥ ੨ ॥ ਕਾਚੀ ਕਾਰ ਅਹਾਰ ਅਪਾਰੰ ਅਪਜਸ ਪਰਹਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭ ਜਗ ਬਾਧਿ ਕਾਲ ਕੀ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤ ਰਵਿਦਾਸ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਜਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਨਲ ਅਗਮ ਅਨਿਲ ਅਨਾਥੇ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨਿ ਗਹੀਰਾ ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨੀ ਤਤ ਕਹਾ ਤੇ ਕੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ਜਾਤ ਕਹ ਬਿਨਸੈ ਕਹਾ ਰਹੈ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥ ਨਹ ਓਹੁ ਉਪਜੈ ਨਹ ਓਹੁ ਬਿਨਸੈ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਾਟੀ ਕੁਲਾਲ ਚਕ ਕਨਕ ਅਰੁ ਜੋਤਿ ਰਚਾਇ ਕਾ ਸਾਜੀ ॥ ਟੂਟਤ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਗੁਚਤ ਤਾ ਸਾਹਿਬ ਸੰਗਿ ਨ ਭਾਜੀ ॥ ੨ ॥ ਕਾਚੀ ਕਾਰ ਅਹਾਰ ਅਪਾਰੰ ਅਪਜਸ ਪਰਹਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭ ਜਗ ਬਾਧਿ ਕਾਲ ਕੀ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤ ਰਵਿਦਾਸ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਜਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਨਲ ਅਗਮ ਅਨਿਲ ਅਨਾਥੇ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨਿ ਗਹੀਰਾ ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨੀ ਤਤ ਕਹਾ ਤੇ ਕੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ਜਾਤ ਕਹ ਬਿਨਸੈ ਕਹਾ ਰਹੈ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥ ਨਹ ਓਹੁ ਉਪਜੈ ਨਹ ਓਹੁ ਬਿਨਸੈ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਾਟੀ ਕੁਲਾਲ ਚਕ ਕਨਕ ਅਰੁ ਜੋਤਿ ਰਚਾਇ ਕਾ ਸਾਜੀ ॥ ਟੂਟਤ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਗੁਚਤ ਤਾ ਸਾਹਿਬ ਸੰਗਿ ਨ ਭਾਜੀ ॥ ੨ ॥ ਕਾਚੀ ਕਾਰ ਅਹਾਰ ਅਪਾਰੰ ਅਪਜਸ ਪਰਹਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭ ਜਗ ਬਾਧਿ ਕਾਲ ਕੀ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤ ਰਵਿਦਾਸ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਜਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਲੀਕਉ ਨੀਵ ਬਾਲਹਾ ਕੂਅਾ ਅਬ ਸੋਭੇ ਕਵਲਾ ਜੀਉ ਕੋਕਿਲ ਕਉ ਅਬ ਬਾਲਹਾ ਤੀਉ ਮੇਰੇ ਮੰਨ
ਸੀਰ ਮਾਈਆ ॥੨॥ ਚਰਦੀ ਕਉ ਜੋ ਸੋ ਸੁਰ ਬਾਲਹਾ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਹੀ ਸੁਲਾ ॥ ਜੋ ਉਤਰਨੀ ਕਉ
ਕੰਤ ਬਾਲਹਾ ਤੀਉ ਮੇਰੇ ਮੰਨ ਸੀਰ ਮਾਈਆ ॥੩॥ ਬਾਲੀ ਕਉ ਜੋ ਸੇ ਖੀ ਰ ਬਾਲਹਾ ਤਾਰੀ ਕੁ ਮੁਖ ਜੋ
ਸੇਜ ਬਾਲਹਾ ਮਛਲੀ ਕਉ ਜੋ ਸੇ ਨੀ ਰ ਬਾਲਹਾ ਤੀਉ ਮੇਰੇ ਮੰਨ ਸੀਰ ਮਾਈਆ ॥੪॥ ਸਾਧ ਕੀ ਦਾਸੀ
ਧਸ ਗਲ ਮੁਖ ਚਾਹਿ ਬੇ ਰਲੇ ਕਾ ਦੂਰੀ ਨ ਲਾ ਸਗਲ ਭੂ ਵਣ ਤੇ ਰੇ ਨਾ ਮੁਖ ਬਾਲਹਾ ਤੀਉ ਨਾ ਮੇ ਮਨ
ਕੁ ਲਾ ॥੫॥ ॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ਸਗਲ ਭੂ ਵਣ ਤੇ ਰੇ ਨਾ ਮੁਖ ਬਾਲਹਾ ਤੀਉ ਨਾ ਮੇ ਮਨ
ਰੇ ਹਰਿ ਨਾ ਮੁ ਤੇ ਰਾ ਨਾ ਰਾ ॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ਜਾ ਕੇ ਪੂ ਰਨ ਭਾ ਗ ਮਥਨਾ ॥ ਅਸਗਾ ਅਸੰ ਉ
ਸਗ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਗ ਰਨਾ ਸੋ ਪੀ ਮਹਿ ਸਾ ਗ ॥੧॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਨਾ ਰੋ ਤੀ ਜੋ ਨਾ ਨਾ ਨਾ

ਸੋਜੋਧਾ ਸੋਸੂਰਮਾ ਸੋਦਾਤਾ ਸੋਹਰਿਭਗਤੁਗੁਰੂਤੇਹਰਿਜਾਣੈ ॥੨॥ ਸੋਈ ਗੋਪਾਲਤੇ
ਰਾਮਾਰਤਨੁਜੋਜਨੁਮੁਖਹਰਿਗਾਵੈ ਕਿਰਤੁਪਵਿਤ੍ਰੁਕਰਣੀਜਸਵਾਵੈ ॥ ੩੩੨
ਘਰਿਘਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੇਇਸਭਕਾਕੋ ਵਿਰਲਾਕੋਈਰਾਖੈਗੁਰਕੋ ॥ ਹਰਿਕੀਕਥਾਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ
ਉਸੁਪੁਰਖਕੀਆਸਸਭਪੂਰਾਵੈ ॥ ਪੁਨਿਆਵੈਜਾਇਨਿਹਚਲੁਹੋਵੈ ॥ ਜਨੁਪੰਨਾਲੈਪੈਮੰਗਿਆ ॥
॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਰਤਨੁਹਰਿਬਾਸੈ ਆਗ੍ਰਹਿਹਾਥਧਰਿਓਮੇਰੈਮਾ
ਥਾ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਦੁਖਉਤਰੇਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਓਰਿਦਕਾਥਾ ॥ ਮੇਰੇਮਨਕੁਨੁਰਾਮਨ
ਸੁਹਾਈ ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨਸੇਭਰਮਪਾਈਬਿਸਰਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਤ੍ਰੁ
ਰਹੁੜਦੇਮਨਮੁਖਤੇਮੋਹਾਮਾਇਆਨੈਡੁਛਥਾ ॥ ਤਿਨਸਾਧੂਚਰਣਨਸੇਵੇਬਥੈਹੀਤਿਨਸਭੁਜਨਮੁ
ਕਾਥਾ ॥੨॥ ਜਿਨਮਸਾਧੂਚਰਣਸਾਧਾਮੇਵੈਤਿਨਸਫਲਿਓਜਨਮੁਸਤਸੰਗੇਕਥਥਾ ॥ ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿ
ਦਾਸਨਦਾਸਹਰਿਦਾਸੈਆਧਾਰਿਸਗੀਨਾਥਾ ॥੩॥ ਮਾਮਾਮੁਸੁਲੇਗੁਰੁਅਪਣੈਚਲਦੀਜਨਨਾਨਕਬਲਜਾਮਿਲੈਥਾ ॥੪॥੧॥ ਜੈਤ
ਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹੀਰਾਲਾਲੁਅਮੋਲੁਹਰਿਪਾਈਬਿਨਗਾਹਕਹਾਟਿਛਾਇਥਾ ॥ ਰਤਨਗਾਹਕਗੁਰਸਾ
ਥੁਦੇਖਿ ਦ੍ਰਿੜਤਬਰਤਨੁਥਿਕੁਨੋਲਾਇਥਾ ॥੧॥ ਮੇਰੈਮਨਿਗੁਪਤੀਗੁਰਿਬਾਖਥਾ ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਮਿ
ਲਾਇਓਗੁਰਿਸਾਧੂਗੁਰੂਮੀਆਭੇਮੇਹਰਿਰੂਪਦਰਥਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਕੋਠੀਆਗੀਆਨਮੀ
ਧੇਰਾਸ੍ਰਿ ਨਪਾਰਿਰਤਨਨਲਾਖਥਾ ॥ ਤੇਊਸ੍ਰਿ ਨ੍ਰਿਗੁਰਮਿਮੁਏਗਾਵਾਰੀਮਾਇਆਕੁਐਗਾਬਿਖੁਚਾਖਥਾ ॥
ਮਾਹਰਿਹਰਿਸਾਧਮੇਲਹੁਜਨਨੀਕੋਹਰਿਸਾਧੂਸਰਣਿਹੋਮਰਥਾ ॥ ਹਰਿਅੰਗੀਕਿਰਹੁਪ੍ਰਭੁਸੁਖ
ਮੀਹਮਪਰੇਭੁਾਗੋਤੁਮਪਾਖਥਾ ॥੩॥ ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਗੁਲਾਇਓਤਿਸਕੋਹਰਿਭਾਵੈਤਾਹਰਿਪਾਖਥਾ ॥
ਰਖਿਲਾਜਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਪਾਖਾਣੁਬੁਡਤਹਰਿਰਾਖਥਾ ॥੪॥੨॥ ਜੈਤ
ਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ ਜਿਸਤੇਸਭਕਿਛੁਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਪੂਰੈਤੇਹਰਿਨਾਮੁ
ਪਾਈਐ ਜਿਸੁਲਿਖਿਆਨਾਹੋਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰੁਹੈ ਕਿਛੁਸੂਝਸਹੀਨਾਹੋਵੈ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁ ਗਾਵਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਾਸੁ ਕਹਾਵਉ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਕਉ ਧਿਆਵਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਾਛਾ ਸਹਜ ਸਮਾਵਉ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਵਉ ॥ ਜਾ ਤੇ ਦਰਗਹ ਪਾਵਉ ਮਾਨੁ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਏਕ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਨੇਕਾ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਸਾਹ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਪੂਰਨ ਸਰਨ ਜਾ ਕਾ ਬਿਰਦੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਧਨੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੈ ਉਤਰੈ ਪਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਕੇ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਕਿਆ ਕਹਉ ਅਪਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਜਾ ਕਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਲਹੈ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਬ ਮੰਗਲ ਮਹਿ ਮੰਗਲੁ ॥ ਸਰਬ ਫਲ ਮਹਿ ਫਲੁ ॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟੁ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਉਤਰਹਿ ਕਲੁਖ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਤੁਮਾਰੇ ਪਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿ ॥ ਤਿਲ ਪਲ ਮਹਿ ਮਾਧਉ ਅਰਾਧਿ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤ ਕਾ ਪਿਆਰ ॥ ਆਪਨ ਲੀਆ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਝਾਈਐ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੀ ਨਿਧਾਨੁ ਤਰਣ ਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਈ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਹਰਿ ਆਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਕਾਟੀ ਕਰਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਕਾਟੀ ਕਰਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਤਰੇ ਤਿਨ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਉਧਾਰਣ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨ ਮਾਨੈ ਹਾਰਣ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਗ੍ਰੰਥੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਗ੍ਰੰਥੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਕਾਟੀ ਕਰਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਤਰੇ ਤਿਨ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਉਧਾਰਣ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨ ਮਾਨੈ ਹਾਰਣ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਆਸ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ਦੂਜੀ ਬਿਰਥੀ ਆਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਥਾਨ ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਨਪ ਭਏ ਨਿਮਾਨ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਊਚਾ ਦਾਮੁ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੭॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੯॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੦॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਆਸ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ਦੂਜੀ ਬਿਰਥੀ ਆਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਥਾਨ ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਨਪ ਭਏ ਨਿਮਾਨ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਊਚਾ ਦਾਮੁ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੭॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੯॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੦॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਆਸ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ਦੂਜੀ ਬਿਰਥੀ ਆਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਥਾਨ ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਨਪ ਭਏ ਨਿਮਾਨ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਊਚਾ ਦਾਮੁ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੭॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੯॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੦॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੧॥

ਇਹਿ ਮਾਰਗਿ ਬਿਨਸਾਹਿ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਲਹਦੋ ਗੋਵਿਦ ਧਾਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜੋ ਜਨ ਕਰਹਿ ਜੋਇ ਸੋਇ ਹੋਈ ॥ ਬੈਸਨਵ ਕਰਹਿ ਸੁ ਭਲੀ ਕਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕਰਹਿ ਸੋ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਦੇਖੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੁ ਕਰੈ ਅਨੰਦ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ੨ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਤਰੈ ਭਵ ਧਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੪ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੁਨੀਤ ॥ ੫ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਊਚਾ ਊਚ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਮੰਦ ਨ ਮੂਚ ॥ ੬ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ੭ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਭ ਤੇ ਊਪਰਿ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਹੀ ਡਰ ॥ ੮

ਪਾਇ ਮੁਕਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹ ਧਨ ਕੀ ਤੇ ਮੁਖ ਘਣਾ ਕੋਰੀ ਦੇਤੀ ਮੁਕਤਿ ॥ ਅਨਿਦ ਮੀਦੇ ਤੇ ਸਜਣ ਸਜਣ ਮੁਨਾ ਨਕ ਤੇ ਤੁ ਖੜੇ ਉਲਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਨਾਸਹਿ ਖਿਨੈ ਜੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੈ ॥ ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਪੁਨ ਫਲ ਮਿਲਹਿ ਜੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਗ ਕੀਏ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਣੈ ॥ ਅਨਿਕ ਤਪਾ ਤਪੁ ਤਪਤ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਗ ਜੋਗੀ ਕਰੈ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਮਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਬੇਦ ਪੜੈ ਸੁਣੈ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਭਗਤੀ ਕਰੈ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਮੁਨੀ ਮੋਨੀ ਰਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗ ਜੁਗ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਭਰਮਤੇ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਾਹਿ ਖਿਨੈ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹੈ ॥ ਅਨਿਕ ਰਿਧੀ ਸਿਧੀ ਨਵ ਨਿਧੀ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਹੈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲਣੀ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਪਰਾਛਤੇ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤ

ਰਹੜੀਅਨੁ ਸਿਉ ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜਾ ਦਬਾਲੇ ਹਤੀ ਤਿ ਨਾ ਸਿਸੁ ਨਦੋ ਹਰਿ ਬਧਾ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਰਧਾਨਿ
ਵਾਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਵੇਖੈ ਅੰਜੁ ਸੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਬਧਾ ॥ਚਰਨ ਪਖੀ ਹਰਿ ਪਾਹਿ ਚਾਲਾ
ਰੁਖ ਥਾ ਸੀ ਗੋ ਉਧਾਰੁ ਸਗਲਾ ਦੂਖ ਖੁਲਥਾ ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁ॥ ਕੁਰੀ ਉਦੇ ਤੁਰਕ ਗਲੈ ਹਰਿ
ਰਮਲੈ ਸੰਜੋਗ ਪਰਾਪਤੇ ਪਾਲ ਦਰਸ ਭਤੇ ਦੈ ਸਫਲ ਜਨਮ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮਹਾਪੁਰਖ ॥੧॥ਕੀ ਅਸਥਾਪਿ
ਸੁਖ ਸਿਰੀ ਹੂਬਾ ਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਵੈਲ ਕੀ ਪਰਵਾਰ ਸਿਰੁ ਸਭੈ ਦਰੈ ਸਾਧੀ ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਸਾਵੈਲਾ ਹਰਿ ਕੁਲੈ ਜੋ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਪਾਈ ਮੇ ॥ ਜੋ ਮੁਰਤੁ ਬੁਲਾ ਸੈ ਜੋਗੁ ਹੋਸਿ ਤੁ ਮੇਲੈ ਤੁਜਾਈ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਈ ਕੰਮ ਨਾਈ ਛਪੁਜਾਈ ॥ ਵਡੇ ਵਡਾਗੀ ਸਤ ਸੰਗੁ ਹੋਇ ਕਿ ਵਿਲਾਗਾਈ ॥
ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿਜਾਈ ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤੋ ਹੋਇ ਦਹ
ਸਰਬ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਗੋਵਾਨ ਜਪੀ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੧॥ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੁ ਸਲਾਹੈ ਤਰਨਾ ਪਾਸਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੈ ਦਿਆ ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ ਮੇਲੈ
ਲੈ ਹੁਦਾ ਇਆ ਲਾਲ ਛਡਿ ਪਏ ਦੁਆਰਿ ਆਇਆ ਰਖਿ ਲੈ ਵਡ ਹੀਆ ਇਆ ਲਾਲ ਬਖਸਿ ਲਏ ॥
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇ ਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ਆਪਿ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਬਿਨੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਈ ॥
ਛਡਿ ਗਏ ਹਰਿ ਲੇ ਹੁਦਾ ਇਆ ਲਾਲ ਜਾ ਰਾਗ ਰਸੈ ਸਾਰਿ ਆਇਆ ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜੀਤੁ ਉਧਰਣ ਹਰਿ ਆਇਆ
ਸਰਿ ਗੋਪਾਲ ਕੀ ਤਰਨਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੀਤ ਸੰਗੇ ਜਲ ਉਦਰ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਸੁਰ ਤਾ ॥੧॥ਚੀਰ ਨੁਚੀ ਦੁਨ ਸਾ
ਰਦ ਰੁਤਿ ਮੁਲਿ ਨਾਮਿ ਦਈਆ ॥ ਸੀਤ ਲੁਥੀ ਪੈ ਸਨਕ ਜਪੰ ਦੇ ਹਰਿ ਲਿਆ ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖ ਸਗਲ ਜਨ ਆਸ ਪੂਰੈ ਪਰਤਾਪ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਮਨਾ ਤੇ ਨਿਰ
ਆਵੈ ਮੁਖਿ ਸੋ ਚਿ ਆਨਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੰਗਿ ਉਸੋ ਪਾਈ ਐ ਵਡੈ ਪੁੰਨਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ
ਧਿਆਇ ਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਿਤ ਸੁਨਹੁ ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਉਚ ਹੋ ਦੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪਰਤਾਪ ਦਹਿ
ਆਲਪੁ ਰਖੁ ਗੁਰ ਦਾਨਾ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਤਨਾਇਆ ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ ਜਾ ਹੋ ਭਲੈ ਦਰੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ਦੋਖ
ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮੇਲਿ ਦੀਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿਆ ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਦਇਆਲ ਨਾ
ਆਪੋ ਆਇਆ ਤੋ ਦਿਆ ਆਗਾ ਏ ਨਾ ਸਹਜਿ ਇਕ ਧਿਆਇ ਆਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ਜਨ ਸੁਣੀ
ਨਾਇ ਆਨਦ ਰਲਾ ਏ ਸੋ ਖੁ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਕੁ ਏ ਬਖਸਿ ਲੇ ਗੁਰ ਸਬਾਇ ਆਇਆ ॥

ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਮੁਖੁ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇਵਾ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਹਰਿ
ਮਿਲਿਆ ਸਤਿ ਕਰਤਾ ਸੁ ਕੇਵਾ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਤਿਨ ਕੀ ਰਾਸੇ ॥
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੀਤਲ ਅਵਰਨ ਨਾਮੁ ਜਾਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਤੇ ॥ ਪਾਪ ਸੁਭਾਇ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਅਵਰ ਨਾਮ ਰਸ ਰਾਤੇ ॥
ਕੁਰਾ ਕੁਟੰਬੁ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੂਖ ਜਰ ਮਾਹਿ ਜਲਤੇ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਤਾਤੇ ॥ ੧ ॥
ਨਿਰਗੁਣੁ ਤੁਮ ਹੋ ਇਹ ਲੀਲਾ ਕੀਨ੍ਹ੍ਹੀ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣ ਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਤੁਮਰੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਗੁਣ ਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਾਰਿਓ ਰੇ ਮਨ ਧਾਰਿਓ ਨਾਮੁ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਨਿਓ ॥
ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਉਪਜਿਓ ਜਿਹ ਕਾਰਣਿ ਸੋ ਕਾਰਜੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਚਰਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਜਾਪਿਓ ॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਰੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਬਿਨਸਿਓ ਆਪੁ ਪਰਾਪਿਓ ॥ ੧ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥
ਅਨਦ ਸਰੂਪ ਮਗਨ ਭਏ ਮਨੂਆ ਜਾਚਿ ਨ ਕਾਹੂ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਊ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਓਊ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸੈ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰਾਸਿ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰਿਓ ਜਾ ਕੇ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰੋ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ਮੇਰੋ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਪਿਆਰੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੋ ਹੀਅਰੋ ਲੋਚੈ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣਿ ਮੋਹਿ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੋ ॥
ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਗੁਣ ਧਾਰੋ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਜੋਰੋ ॥
ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਪਾਵਉ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਹੋਰੋ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਗਲ ਗੁਣਾਕਰ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਗੁਣ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰੋ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਾਨੈ ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਤਿਸੁ ਨਾਰੀ ॥ ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਅਮਲੀ ਮਤਵਾਰੀ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾ

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਕਮਲੁ ਵਿਗਾਸਾ ॥

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇਲਾ ਕੁ ਵੇਲਾ ਨਾਮੀ ਆਖਾ ਅਮਲਾ ਕੀ ਗਲ ਥਕੀ ਅਗਹ ਦਪੜੈ ਸੋ ਤਾਨ ਵੇਲਾ ਕੋ
ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਆਪਣੈ ਹਿਤਿ ਕਰੇ ਬਾਕ ਸਦਮਸਿਦੁ ਹਿ ਬੁਰਾਈ ਵੇਲਾ ਕੁ ਵੇਲਾ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਚੋਰਿ ਹਿਰ
ਦਾਨੀ ਆਏ ਪੈਰੀ ਲੇ ਪੈਲਾਏ ਵੇਲਾ ਕੁ ਵੇਲਾ ਖੁਸ ਨਬੇ ਜੋ ਹਿ ਲੇਗਾ ਹੀ ਆਹਿ ਨਾ ਨਕ ਰਤਨ ਕਾ ਹੈ ਗੀ ਪਾਇ ਵੇਲ
ਲੋ ਪਾ ਜਾਹਿ ਤਿ ਜਾ ਕੇ ਗੁਨ ਨਾ ਨਕ ਗਾ ਵੈ ਮਾਸ ਪੁ ਗੀ ਹਿ ਰਿ ਅਖੁ ਮੋਲੋ ਜਾ ਨਿ ਉ ਪਾ ਈ ਰਿ ਰੀ ਹਰ
ਈ ਬੈ ਲ ਵੇ ਪੈ ਦਿਖਿ ਪੈ ਵੇਲਾ ਸਹ ਜੇ ਮਾ ਹਿ ਬੁਸ ਹ ਰੁ ਪਾ ਵ ਸੁ ਸਾ ਰ ਨ ਆ ਖੁ ਕੇ ਗੁ ਮੋ ਲਾ ਕ
ਇਆ ਕ ਪ ਨ ਟ ਨ ਟ ਨੋ ਸੀ ਹੈ ਰ ਸ ਤੁ ਨ ਸ ਮਾ ਲ ਸੀ ਬੇ ਲਾ ਆ ਵ ਨਿ ਅ ਤ ਰੇ ਜਾ ਨਿ ਸ ਤ ਨੈ ਹੈ ਹੋ ਰੁ ਗੀ
ਉ ਠ ਸੀ ਮ ਰ ਦ ਕ ਵੇ ਲਾ ਸ ਰੁ ਗੀ ਬਾ ਵੀ ਨ ਨ ਕ ਆ ਖੇ ਮੁ ਸੁ ਰ ਗੀ ਸੇ ਰੁ ਗੀ ਬੇ ਲਾ ॥੩॥੫॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾ ਰ੍ਹੀ ਆਏ ਚੁ ਕੀ ਮੇ ਖ ਸਮਾ ਹੁ ਚੁ ਕੀ ਮੇ ਸ ਰ ਵ ਰ ਤ ਨੀ ॥ ਸ ਰ ਭ ਸਾ ਨੀ ਸਾ
ਚਾ ਲੇ ਲੁ ਸ ਰ ਹਰਿ ਧ ਨੀ ॥ ਸਾ ਲਾ ਹਿ ਓ ਸ ਰ ਭ ਸ ਰ ਭੁ ਪਾ ਰਿ ਹਾ ਰਿ ਧ ਨੀ ॥ ਜਿ ਸੁ ਨ ਹਿ ਕੇ ਇ ਸ ਰੀ ਕੁ ਕੇ
ਸੁ ਲੇ ਪੈ ਰ ਬੁ ਗ ਨੀ ॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਧ ਪੁ ਰ ਪਾ ਨੀ ਧ ਰ ਤੀ ਆ ਕਾ ਸੁ ਪ ਰ ਮੈ ਦ ਰਿ ਹ ਰਿ ਬ ਨੀ ॥ ਵੈ ਚਿ ਵ ਰ ਤੇ
ਨਾ ਨ ਕ ਆ ਖਿ ਕੂ ਕ ਕੂ ਰਿ ਆ ਗ ਨੀ ॥੨॥ ੧ ॥ ਤਿ ਲੰ ਗ ਮ ਹ ਲਾ ੪ ॥ ਸ ਰ ਨਿ ਰ ਮ ਲ ਰ ਮ ਕ ਮ ਨੀ
ਚ ਢਾ ਵੈ ਦੂ ਰ ਮ ਤੀ ॥ ਮਾ ਜ ਥਾ ਜੋ ਦ੍ਰੁ ਸ ਟੀ ਕ ਰੈ ਸੂ ਤ ਚ ਲਾ ਵੈ ਜ ਗ ਨਿ ਤੀ ॥ ਮਾ ਮੋ ਸ ਬ ਨਾ ਜੀ ਮੈ
ਸਾ ਰ ਲ ਲੇ ਤੋ ਹਰਿ ਨਾ ਮਾ ॥ ਧਿ ਨ ਮਾ ਹਿ ਧਿ ਨ ਸੋ ਸ ਰ ਭੂ ਲੋ ਮੇ ਰੋ ਮ ਨੁ ਧੋ ਆ ਇ ਰਾ ਮਾ ॥ ਰਾ ਉ ॥ ਸਾ
ਲੋ ਚ ਲ ਚੁ ਨ ਮਾ ॥ ਵੈ ਜੋ ਅ ਮੈ ਕੈ ਵ ਲ ਲੁ ਗੁ ਮੋ ਰੋ ਮ ਨੁ ਧੋ ਆ ਇ ਰ ਮਾ ॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਸਾ ਲੋ ਚ ਲ ਚੁ ਨ ਮਾ ॥
ਸ ਤਿ ਚੁ ਰ

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਘਰੁ ਬਾਲੂ ਕਾ ਨਿਹਚਲੁ ਨਹ ਰਹਣਾ ॥ ਸੰਗਿ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਸਚੁ ਸਹਣਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਸਚੁ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰਾ ਸਚੁ ਤੋਟਾ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ॥ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਜਾਵੈ ਮਨੁ ਜਿਤੁ ਆਵੈ ਜਾਣਾ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਕਰਿ ਪਲਰਿ ਲੈ ਸਚੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਕਰਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨਿਬਹਾ ॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਮੀਤ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਮੀਤ ਹਰਿ ਕੇਰੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ਜੋ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ਬਾਲੜੈ ਗੁਲ ਹੋਵੈ ਕਰਿ ਮੰਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਭ ਦਿਨੁ ॥੧॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਹਰਿ ਆਸਾ ਥਿਰੁ ਨਾਹਿ ਸਭ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸਖਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਭਜੁ ਪਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਨਾ ॥੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਨਾ ॥੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਨਾ ॥੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਨਾ ॥੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਨਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਨਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਨਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਨਾ ॥

ਕਰਨ ਗਲਹ ਕਰਿ ਕਹਿਗਾ ਵਾਰੂ ਸਾਹਿਬ ਗਲੀ ਸਿਧਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਝ ਕਰੂ
ਊਚ ਗਹਨਾ ॥੧॥ ਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰਜੇ ਸੀ ਮੈ ਉਰ ਵੈ ਤੇ ਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿ ਬੁਝੈ ਤੁ ਝ ਬਿਨੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀਬਾਲੂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ॥ ਮੇਰੇ
ਰਖਾ ਉਨਾ ਹੀ ਜੇ ਸਪਹਿ ਰਉ ਮੇ ਨਰਾਦਖ ਸੁਖੁ ਬੁਝੀ ॥ ॥ ਦੁਤੇ ਯਰਤੀ ਵਿਚੇ ਪਾਸੀ
ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਾ ਨਿਯਰੀ ਜੇ ॥ ਬਬਰੀ ਸੀ ਘਾਇ ਕਤੇ ਬਾਈ ਰਾਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਨਿਮਿਤ ਮੁਰ ਉ ਦੂਰਿ ਰੀ
ਸੈ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਈ ਦੇਖ ਹੁ ਸਿਤ ਹੁ ਹਰਿ ਨੇ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਦੇ ਦ੍ਰਾਏ ॥ ਨਿਓ ਧਰ ਤੀ ਚਰ ਜਨ
ਤਲੇ ਤੇ ਉ ਪਰਿ ਆਵੈ ਤਿ ਉ ਕਾਰ ਕ ਸਾਧ ਜਨ ਜਗ ਜੀ ਆਲਿ ਸਭ ਪੈ ਰੀ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸੂਹੀ ਮ
ਹਲਾ ੪ ॥ ਤੈ ਗੁਰ ਤਸ ਬੂ ਦੇ ਛੁ ਆਪੇ ਜਾਨਹਿ ਕਿਆ ਤੁ ਧਹਿ ਆਖਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸਭ ਗਲ ਬਲ ਧਨੁ
ਸਭੁ ਤੈ ਕੇ ਛੁ ਜਨੁ ਕੈ ਰੂ ਪੁ ਕਹੈ ਤੇ ਹੈ ॥ ਬੁਲਾ ਵਹਿ ਸਭੁ ਤੈ ਕੇ ਛੁ ਜੁ ਕੈ ਰੂ ਪੁ ਵੈ ਤੈ ਵੈ ਬੁਲਾ ਵਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਮੋ ਮਾਇ ਆਸ ਕਰੀ ਤੁ ਹਿ
ਕੀ ਆਸ ਪੁਰਾਈ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਇਕ ਭਾ ਇ ਧਿਆਈ ॥ ਸਭ ਸਭ ਸਭ

ਹਮਬਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਦਾਰਮੋਹੀਦੀਨਭੁਖਾਰੀਤੂਮਸਦਾਸਦਾਊਪਕਾਰੇ॥ਜੋਕਿਛੁਕਹਨਹੀਸਿ
ਮੇਤੇਹੋਵੈ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੨॥ਸੁਖਿਆਸੇਵਕਭਾਵਹੁਕਿਆਕਹੀਐਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੁਆਮੀ
ਪਾਵਹੁ॥ਦਰਸਾਰੇਆਮਿਕਬਿਲਹਾਰੀਆਵਹੁਵਿਚਿਦੇਵਹੁ॥ਤੂਦਾਨਾਬੀਨਾਸਭਕਾਮਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸ
ਛੀਨੁਹੋਇਆਗਾਬੁਮੁਖਿਲਾਗੇ॥ਸੰਤਰੇਨਾਲੇਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀਧਾਰਤੇਹਾਥਦੇਇ
ਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥੧॥੬॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੇਵਾਲੇਗੀਮਾਗਨਥਹੁਤਾ॥ਮਹਲੁਨਪਾਵੈਕਹਤੇ
ਪਹੁਤਾ॥੧॥ਜੋਪ੍ਰਿਅਮਾਨੈਤਿਨਕੀਰੀਸਾ॥ਕੂੜੇਮੁਰਖਕੀਹਾਠੀਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰੋਧਿਦੇ
ਖਾਵੈਸਭੁਕਮਾਵੈ॥ਕਹਤੋਮਹਲੀਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥੨॥ਅਤੀਸੁਸਟਾਈਮਾਇਆਕਾਮਤਾ॥
ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿਕਹੈਮੁਖਿਰਾਤਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਥਿਨਹੁਸੁਨੀਜੈ॥ਕਹਣਾਕਛੂਨਕਹੰਣੁਕਹੀਜੈ॥
ਕਤੁਕੀਜੈ॥੪॥ਦਰਸਨਦੇਖੀਦਰਿਤੂਆਈ॥ਤੁਮਸੁਖਦਾਤੇਪੁਰਖਸੁਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਨਾ
॥੧॥੭॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ॥ਬੁਝੇਕਾਮਕਰਉਜਿਪਿਆਰੇ॥ਨਾਮਬੀਜੋਪੇਸੋਈਆ॥
॥ਅਉਸਰੁਅਪਨਾਬੁਝੈਨਾਹੀ॥ਆਇਓਜਾਤੋਹੈਕੀਲਪਹਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਭੁਲਾਹਰਿਕਉ
ਬੈਰਾਗਿਸਿਹੂਲੈਖੇਲਾ॥ਸਾਧਜਨਾਕਾਦਰਸਨੁਪੀਠਾ॥੨॥ਕਬਹੁਨਮਸ੍ਰੈਅਭਿ
ਆਨੁਗਵਾਰਾ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਲਪਟਿਓਜੀਜਾਰਾ॥੩॥ਬੰਧੇਨਾਦਕੁਰੰਙਸੁਆਨੁਤੀਨਾ॥
ਹਰਿਜਸੁਸੁਨਤਆਲਸੁਮਾਨੈਕੀਨਾ॥੪॥ਦੁਸਮਨਿਕਾਢਿਕੀਰੇਪੇਖਤਅੰਧੇ॥ਹੋਤੁਸ੍ਰੈਜਾਨਿਝੂਠੇਸਭਿ
ਧੰਧੇ॥੫॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਮੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਖਸਸਭਦੀਨੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੇਹਿਸਾਧਸਿ ਗੁਰੀਨੇ॥੪॥
ਭਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਮੋਹਿਤੇਈ॥ਮੋਰੇਕਰਮਸੰਜਮਿਬੁਝਾਏਹਰਿਸੁਨਾਮੁਲੈਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੨॥੮॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰਮਹਿਠਾਕੁਰੁਨਦਰਿਨਆਵੈ॥ਗਲਮਹਿਪਾਹਣੁਲੈਲਦਕਾਵੈ॥੧॥
ਭਰਮੇਭੂਲਾਸਾਕਤੁਫਿਰਤੁਹੈ॥ਨਹੀਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਨਪਖਿਪਮਰਤੁਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਸੁਪਾਹਣੁਓਹੁ
ਕੁਰਹਤਾ॥ਓਹੁਪਾਹਣੁਲੈਉਸਕਉਤੂਬਤਾ॥੨॥ਜੁਗਹਜਾਰਲੂਹਣਹਾਰਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਆਕਾਸਿਪੂਰਨੁ
ਰਹਿਰਾਮੀ॥੩॥ਗੁਰਮੰਤਾਲੈਨਾਨਕਬਖਸਿਲੀਆ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਭੰਜਨੁਦੀਆ॥੪॥੧॥੯॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਲਾਮਤੁਰਾਮੈਆਕਦਨਗਤੀਰੀਗਾਸਬੀਬਤਾਰਦੁਸ੍ਰਹਿ

ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਨ ਜਾਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਛਰਨੀ ਪਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਪੂਰਿ ਬਾਛਾ ਜਨ
ਮਨ ਮਹਿ ਕੇਲਾ ਵਿਖਲਾਨਾ ॥੨॥ ਅਨਤ ਸੂਖ ਪਾਛੇ ਜੀਉ ਅਰਪਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਮੋਰੇ ॥
ਹੁਣ ਟਾਨਾ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਰੇ ਤੁਹ ਸਾਨਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੨॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੇ ਬੈਰੀ ਕਰਨ ਗੁਰ ਜਸ ਸਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਛਰਨ ਮਲਰਿ ਦਮਾਨਿ ਨਿਵਾਸ ॥
॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਨਤ ਨਤ ਸੁਮਤਿ ਖਿਲਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਮਨਿ ਬਿਸਮ ਸੁਖ ਗਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਪੀ ਮਤ ਕਾਮੈ ਕੁਮਨਾ ਮੀ ॥ ਅਬ ਛਰਨ ਸਾਦ ਤਰੇ ਬਰ ਨਨ ਨਾ ਮੀ ॥ ਜੇ ਕੁਮੁ ਆਸ ਕਿਸਨ ਕੇ ਤੋ ਨਿਵਾਰੇ ॥
ਬਾਰੀ ॥ ਆਰ ਬਰਖ ਮਮ ਕੀ ਸਰਨਿ ਜਨ ਕਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਮਨ ਜਨ ਮਨ ਕੇ ਤੋ ਮੋ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨੭ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਸਨਿ ਕਥੀ ਗਿਦਾਸ ਕੇ ਪਰ ਹਰਿ ਆਨ ਹਰਿ
ਰਾਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੁਮ ਈਸੀ ਓਜਨ ਅਪਨਾ ਉਰ ਮੁਖ ਪਰਿ ਓਜਾਲੁ ਜਨ
ਸੁਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਤ ਦੇਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ਛਰਾਨਾ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹੀ ਦੂਰਿ ਕੀ ਈ ਦਰਿ ਖਾਲੁ ॥ ੨ ॥
ਸੋ ਜਨ ਰਾਮ ਬਿਧ ਪਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਦੂਜ ਨਹੀ ਜਾਪੈ ਮਨ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਲੀਨੇ ਨਾਮ ਸੁਖ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਛਰਨ ਗਹੇ ਨਾਨਕ ਸਰਨਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੨੮ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਹੀਨ ਮੁਝ ਈ
ਨੀਚੇ ਲਾਏ ਦੂਹੀ ਸਰਾਈ ਖੁਨਾਮੀ ਕੁਹਾਏ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਸੁਭ ਦੇਸੋ ਸੋਪਰ ਹਾਨਾ ॥ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ
ਆਪੇ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਧਰਮ ਮਥੁਨ ਕੁਲਾ ਕਰਾਏ ॥ ਦੀਨ ਕਦੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਨ ਜਾਏ ॥ ਸੁਭ ਕਥਿ
ਰਿਦੇ ਕੋ ਜੀ ॥ ਜੀਤੁ ਜੀਤੁ ਖਾਇ ਆਤੁ ਕੁਤੁ ਕੋ ਲੀ ॥ ੨ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਨਾ
ਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇਆ ਤੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੨੯ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਤਰ ਕਾਲ ਹਰਿ ਸਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥
ਤੁ ਉਤ ਕੀ ਓਟ ਜਵਾਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਮਨ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਆਬਿ ਨਾਸੀ ਰੇ ਦੈ ਨੁਗਾਉ ॥ ਜੀਵਣ ਜੀਹ ਲਭੁ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਜਾਪੈ ਜੋ ਜਪੈ ਤੁਹਾਰਾ
ਹੈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਛਰਤ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਦੈ ਹੈ ॥ ਜਰ ਗਜੀ ਵਨ ਪਖ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਭ ਪੂਰੇ ਜਨ ਭਏ ਦਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੩੦ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਨ ਭਏ ਦਇਆ
ਆਲਾ ॥ ਦੂਖ ਬਿਨਸੇ ਪੂਰਨ ਭਈ ਘਾਲਾ ॥ ਪੀਐ ਪੀਐ ਪੀਐ ਜੀ ਵਾਦਰ ਮੁਰ ਨੁਮਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਸਿਉ ਪੀਉ ਅ
ਈ ਬਾਲੁ ਹਾਰਾ ॥ ਤੁ ਸ੍ਰਬ ਨੁਖ ਕੂ ਰਦ ਨੁ ਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਯ ਸਿਗਤਿ ਸਿਉ ਪੀਉ ਪੀਉ ਅ

ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਨਹੁ ਨਾਹੀ ਦੂਰ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪੇਖਹੁ ਭਰਪੂਰ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭਰਮ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਮ ॥ ਗਰਬ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿਓ ਜੀਵਨ ਮੀਤ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭ ਪੀਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਰੀਰ ਨ ਭੀਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪਰਤਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਫਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਤ ਨਹੀ ਪੈਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਹਿ ਸਭ ਪਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਜਤਨ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤੁ ਘਰਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਕਥੁ ਕਥਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਨਹਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਹਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟਵੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਰਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰਮੁ ॥੧॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਹੈ ਜਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਜੀ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਪੋਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹ ਨਹੀ ਮੋਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਭਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭ ਚਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭੂਖ ॥੨॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਲੋਭ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭ ਖੋਭ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਜੋਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੋਗ ॥੩॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕ੍ਰੋਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਲੋਭ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੋਹ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਛੋਹੈ ਬਿਖਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਈਰਖਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਨਮੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੁਰਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਕਰਤ ॥੪॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗੇ ਚਿੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਪਰ ਤ੍ਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪੇਖੈ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਚੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਝੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨਮੁਖ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਰਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੫॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੈਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗੈ ਫੈਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਜਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੰਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਫੰਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭਰਮੁ ॥੬॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਖੈ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਪੁੰਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੁੰਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਪਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੰਚੈ ਸੰਤਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭਵਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਇ ॥੭॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਆਵਨ ਜਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਪੈ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੋਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤੋਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਤੋਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਿਤ ਅਮੋਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਘਾਟ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਖਾਲੀ ਮਾਟ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥੋਟ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਖੋਟ ॥੮॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਤਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਾਤਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੈਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਖੈਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭੇਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਪੇਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੇਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਲੇਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੂਖ ॥੯॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਨਮੈ ਭਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਪੈ ਆਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਜੋਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੋਗ ॥੧੦॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕ੍ਰੋਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਲੋਭ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੋਹ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਛੋਹੈ ਬਿਖਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਈਰਖਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਨਮੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੁਰਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਕਰਤ ॥੧੧॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗੇ ਚਿੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਪਰ ਤ੍ਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪੇਖੈ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਚੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਝੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨਮੁਖ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਰਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੧੨॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੈਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗੈ ਫੈਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਜਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੰਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਫੰਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭਰਮੁ ॥੧੩॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਖੈ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਪੁੰਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੁੰਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਪਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੰਚੈ ਸੰਤਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭਵਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਇ ॥੧੪॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਆਵਨ ਜਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਪੈ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੋਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤੋਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਤੋਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਿਤ ਅਮੋਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਘਾਟ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਖਾਲੀ ਮਾਟ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥੋਟ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਖੋਟ ॥੧੫॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਤਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਾਤਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੈਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਖੈਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭੇਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਪੇਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੇਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਲੇਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੂਖ ॥੧੬॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਸੁ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਹਰਿ ਕਾ ਅੰਗੁ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਹਰਿ ਕਾ ਸ

ਆਸੀਸ ਕੇਰਾ ਮੁਖ ਆਧਾਰਾ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਚਾ ਤਿਸ ਦਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਜੋਗੁ ॥ ਤੂ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਦਾ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਹੁਕਮੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਕਿਤੈ ਨ ਜਾਪਹਿ ਕੇਤੇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ਅਮੇਤੇ ॥ ੪ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਕੇਤੇ ਜੀਆ ॥ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਕੇਤੇ ਮੁਖਿ ਕਹੀਆ ॥ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਆਖਹਿ ਤੇਤਾ ਵਧਾਣਹਿ ॥ ੬ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰੇਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰੇਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰੇਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰੇਹਿ ॥ ੭ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰੇਹਿ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭

੧ ੐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਹੋਮਨ ਈਹਿ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤੋ ॥ ਵਿਚਿ ਆਲਾ ਸਾਈ ਕੁਰਗਾ ਜੇ ਤੂ ਤੁਸਹਿ ਤੁਧੁ ਵੰਞਾਂ ॥ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਚਲੈ ਜੇ ਸਉ ਘਾਲੀ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪਿ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਚਲੈ ਜੇ ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਪਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਤੂ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਵਣਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਵਣਾ ॥ ੪ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਵਣਾ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮

੧ ੐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਹੋਮਨ ਈਹਿ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤੋ ॥ ਵਿਚਿ ਆਲਾ ਸਾਈ ਕੁਰਗਾ ਜੇ ਤੂ ਤੁਸਹਿ ਤੁਧੁ ਵੰਞਾਂ ॥ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਚਲੈ ਜੇ ਸਉ ਘਾਲੀ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪਿ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਚਲੈ ਜੇ ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਪਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਤੂ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਵਣਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਵਣਾ ॥ ੪ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਵਣਾ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥

੧ ੐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੀਆ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਜਾਨਿ ਪਿਆਰੇ ਜੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕੀਏ ਕੇਤੇ ਮੈ ਅਵਗੁਣ ਕੀਤੇ ਕੇਤੇ ॥ ਕੀਤੇ ਕੇਤੇ ਬਹੁ ਬਹੁ ਵਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੀ ਅਨੇਤੇ ॥ ੧ ॥ ਸਰਗੁਨ ਨਰੀਆ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰੀਆ ਨਰੀ ਨਰੀਆ ਸੋਇ ॥ ਕਿਨਹੀ ਦਰਸਿ ਪਰੀਆ ਤੁਹ ਅਨੰਦ ਕਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੀ ਮਿਲਿਆ ਜਨਮ ਮਰੀਆ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨੪ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਕਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਜੋਗੁ ॥ ਤੂ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਦਾ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਹੁਕਮੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਕਿਤੈ ਨ ਜਾਪਹਿ ਕੇਤੇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ਅਮੇਤੇ ॥ ੪ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਕੇਤੇ ਜੀਆ ॥ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਕੇਤੇ ਮੁਖਿ ਕਹੀਆ ॥ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਆਖਹਿ ਤੇਤਾ ਵਧਾਣਹਿ ॥ ੬ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰੇਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰੇਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰੇਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰੇਹਿ ॥ ੭ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰੇਹਿ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਬੂਝਨਹਾਰੇ ਨੇਹੁ ਨ ਤੋਰਿਓ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਿਓ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਿਓ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਨਾਈ ॥ ਭਾਖਿਆ ਭਉ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ॥ ਤਾ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ੧੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਨਹ ਸਾਜਨ ਸਜਣ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਪਤਾਈ ॥ ਆਨਹ ਸਾਜਨ ਸਜਣ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਪਤਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਨਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਨਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਨਾਈ ॥ ਭਾਖਿਆ ਭਉ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ॥ ਤਾ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ੧੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਨਹ ਸਾਜਨ ਸਜਣ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਪਤਾਈ ॥ ਆਨਹ ਸਾਜਨ ਸਜਣ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਪਤਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਨਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਨਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਨਾਈ ॥ ਭਾਖਿਆ ਭਉ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ॥ ਤਾ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਲਿਖੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ॥ ਸਚੇ ਹੋਰਿ ਵਡਿਆਈਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੇ ਹੋਰਿ ਸੋਹਣੇ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਚੇ ਹੋਰਿ ਸਿਫਤੀ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਉ ॥ ਸਚੇ ਹੋਰਿ ਪੂਜਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਭਾਉ ॥ ਸਚੇ ਹੋਰਿ ਸੇਵਕ ਸਚੇ ਸਚਾ ਤਾਣੁ ॥ ਸਚੇ ਹੋਰਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਦੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੇ ਹੋਰਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤਦੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮ

ਜੋ ਮਰਿ ਬਾਲੁ ਕੁਥੀਈ॥ ੧॥ ਵਾਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੀ ਤੂ ਸਚਾ ਨਾਲਿ ਜਨਾ ਸਚਾ ਹੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਣੀ ਆਕੜੀ ਦੇਸਣੀ ਮਨਮੁਖ ਦਝਿਆ ਰੰਨਿ॥ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਲਾਨਾ ਲਹੰਨਿ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮ ਸਕਾਰਥਾ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਹਜੇ ਸੁਖ ਰਹੰਨਿ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲੰਨਿ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਸਲਾਹਿਓ ਅਵਗੁਣ ਕਰਹਿ ਫਿਰੰਨਿ॥ ੪॥ ਦੂਸਟਾ ਨਾਲਿ ਦੋਸਤੀ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਉਲਾਹਮਾ ਦੇਵਣਾ॥ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੁਸੁਧੈ ਹੈਨਿ॥ ੫॥ ਨਿੰਦਾ ਚਉਕੀ ਤਿਸੈ ਕੀ ਜਨੀ ਮਨਮੁਖੁ ਖੁਹਾਇਆ ਕਰੇਨਿ॥ ਆਪਿ ਬੁਝਹੁ ਵੇਖਹੁ ਸੋਚਹੁ ਕੋਈ ਕਿਸੈ ਦੇਇ ਨ ਲੇਨਿ॥ ਦੁਸਟਾ ਕੈ ਘਰਿ ਦੁਸਟੁ ਆਇਆ ਮਨਮੁਖ ਮਤੀ ਹੀਨ॥ ੬॥ ਏ ਮਨ ਐਸਾ ਸੰਗੁ ਕਰਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਕਹਿਆ ਕਰੇ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਹਰੇ॥ ੭॥ ਸਾਹਾ ਪੁਰਖਾ ਕਾ ਬੇਲਾ ਹੋਵੈ ਕਿਤੁ ਕਾਰਜਿ ਲਾਇਆ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟੀਐ ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਨ ਲੇਹਿ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਾਹਿਬਾ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸਿਰਜੀ ਦੇਹ॥ ੮॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਸੁਣੀਐ ਸਿਖੀ ਦੇਇ ਸੁ ਲੈਣਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰ ਭੇਟਿਐ ਪੂਰਾ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥ ੯॥ ਸੋ ਸਤਗੁਰੁ ਮੈ ਸੇਵਿਆ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥ ਸਭ ਓਹੀ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕੋ ਕਹਿਆ ਜਾਇ॥ ਦੇਸੀ ਭਾਖਾ ਬਿਬਰਜਿਤ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਰਹਤ ਤੁਹਾਰੀ ਦੇਹ॥ ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਆਖੀਐ ਦੇਖਹੁ ਬਿਆਪਕ ਏਹ॥ ੧੦॥ ਸੋ ਸਤਗੁਰੁ ਮੈ ਪੂਜੀਐ ਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਕਹਿ ਸਕੈ ਨਾ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇ॥ ਨਾ ਓਸੁ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਵਈ ਨਾ ਓਸੁ ਜਨਮੁ ਨ ਦੇਹ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿ ਜਪਦਾ ਸਭ ਕੁਲ ਲਏ ਛਡਾਇ॥ ੧੧॥ ਮਨਮੁਖ ਸਤਗੁਰ ਨਿੰਦਕੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਦੁਖ ਮਹਿ ਜਿ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰ॥ ੧॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਉਪਮਾ ਸਚੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਬਾਹਰਾ ਸਭੁ ਫੋਕਟੁ ਨੀਸਾਣੁ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੨॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਤੇ ਮਿਲੇ ਰਹਾਸਾ ਰਹਰਖਾਉ ਰਹਾਇ॥ ਮਿਲਿਆ ਕਾਇ ਨ ਫਿਰਿ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿ ਚਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ॥ ਤਿਥੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ਜਿਥੈ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੩॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੪॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੫॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੬॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੭॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੮॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੯॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੧੦॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੧੧॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੧੨॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੧੩॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੧੪॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੧੫॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੧੬॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੧੭॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੧੮॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੧੯॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੨੦॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੨੧॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੨੨॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੨੩॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੨੪॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੨੫॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੨੬॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੨੭॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੨੮॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੨੯॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੩੦॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੩੧॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੩੨॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਉ॥ ੩੩॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਸਚੁ

ਗੁਰਕੰਠਾਲਾਈਨੈਲਏਨਿ ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਪਰਭੇਪਾਸਿਆਪਾਈਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾ॥ਗੁਰਿਪੂ
ਲੈਦੇਖਿਆਪ੍ਰਭੂਆਗਮਅਗਾਹਾ॥ਸਭਨਾਕਾਪਰੂਏਹੈਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕਾਈ॥
ਗੁਰਪਾਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਸੋਈਦਾਨਸਚਾਜਾਚੈ॥੩॥ਸਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਵਰਤਦਾਹਰਿ
ਹਰਿਅਗਮਅਗਾਹਾ॥ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਮਿਲਿਸਚੇਸਚਾਸਮਾਹਾ॥੪॥੧॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ਚਉਪਦੇ॥ਏਕਾਸਰਣਾਜੋਪਰੁਤਾਕੀਜੀਵਣਮਰਣਨਿਬਾਹੀ॥ਸਾਚੇ
ਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰੀ॥੧॥ਦਰਸਨਜਾਚੈਦੇਖਣਚਾਈ॥ਕਿਰਪਾਕਰਹਿਤਾਸ
ਤਿਤੁਮੋਹਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਸੁਖਦੇਹਿਤਾਦੁਖਨਹੀਤੁਝੁਆਰਾਧੀ
ਤੁਝਵਿਟਹੁਜੀਉਘੁਮਾਈ॥੨॥ਜੇਕੁਖਦੇਹਿਤਾਸੁਖਨਹੀਤੁਝੁਵੀਰਾਜਾਦੁਖਵਿਚਿਸੁਖਮਨਾਈ॥੩॥ਅਨੁਤਨੁਧਨੁ
ਇਹੁਤੇਰਾਦਿਤਾਕਿਆਕੋਪੀਆਗਣੀਆਪਣੈਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਸਮਾਲਿ॥੪॥੨॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਰਹਾਂਤੇਰੇ
ਚਰਣਪਖਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਮੇਰਾਠਾਕੁਰਤੂਮੇਰਾਗਹਣਾ॥ਤੂਮੇਰਾਮਾਣਤੂਮੇਰਾਮਤਾ॥੧॥ਤੂ
ਮੇਰਾਰਾਜਾਤੂਮੇਰਾਸਾਹੁ॥ਤੂਮੇਰਾਵੇਸਾਹੁਤੂਮੇਰਾਵਥੁ॥੨॥ਤੂਮੇਰਾਸਾਜਨਤੂਮੇਰਾਮੀਤ॥ਤੂਮੇਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਪਰਮਨੀਤ॥੩॥ਤੂਮੇਰਾਬੰਧਪਤਿਤੂਮੇਰਾਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਪਾਸਿਬੇਨਤਿ॥੪॥੩॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਰਹਾਂਤੇਰੇਚਰਣਪਖਾਲਾ॥ਤੂਮੇਰਾਠਾਕੁਰਤੂਮੇਰਾਗਹਣਾ॥ਤੂਮੇਰਾ
ਮਾਣਤੂਮੇਰਾਮਤਾ॥੧॥ਤੂਮੇਰਾਰਾਜਾਤੂਮੇਰਾਸਾਹੁ॥ਤੂਮੇਰਾਵੇਸਾਹੁਤੂਮੇਰਾਵਥੁ॥੨॥ਤੂਮੇਰਾ
ਸਾਜਨਤੂਮੇਰਾਮੀਤ॥ਤੂਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਰਮਨੀਤ॥੩॥ਤੂਮੇਰਾਬੰਧਪਤਿਤੂਮੇਰਾਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕਕੀ
ਪ੍ਰਭਪਾਸਿਬੇਨਤਿ॥੪॥੩॥

ਆਸਾ ਘਰੁ ੧੦ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਚਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਆ ਸਭੁ ਆਪਣਾ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਜਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖੈ ਚਲਤ ਕਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁ ਖਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਵਰਤੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ਜੇ ਕਥੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਾਈ

ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਫੀ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੇ ਤੂ ਲੋੜਹਿ ਜੇ ਚੁਕੀ ਸਾਈ ਕੀ ਤੁਧੁ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਜਨਾ ਕੀ ਟੇਕ ਜੀਉ ॥੨॥੧॥੩॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ

ਹੋਇ ਅਨੰਦ ਜੀਉ ॥ ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਲਥੇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਵੁਠੇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਰੋਗ ਗਵਾਤੇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਸੋਗ ਮਿਟਾਤੇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਕਰਣ ਕਰਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੫॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੬॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੭॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੮॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੯॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੧੦॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੧੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੧੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੧੩॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੧੪॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੧੫॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੧੬॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੧੭॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੧੮॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੧੯॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੨੦॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੨੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੨੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੨੩॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੨੪॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੨੫॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੨੬॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੨੭॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਦਰ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ॥੨੮॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਤ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਸਾਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲਿ ਹਮ

ਪੂਰਾ ਪਾਤਾਲਾ ਨਾਮਾ ਆਵੈ ਨਜਾਈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਜੇ ਮੇਆ ਵਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਸਜਿ ਨਿਕੀ ਆਸ ਤੇਰੇ ਪਾਇ ਆਇਆ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ਹਉ ਦੂਰਹੁ ਆਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹਾਰੀ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਪਾਰਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰਾ ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰਾ ਅਤਿ ਵਡ ਅਪਾਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਨਾਮ ਅਮੋਲੇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੫॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੬॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੭॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੮॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੯॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੧੦॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੧੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੧੨॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੧੩॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੧੪॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੧੫॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੧੬॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੧੭॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੧੮॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੧੯॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੨੦॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੨੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੨੨॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੨੩॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੨੪॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੨੫॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਾ ਹੋਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥੨੬॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੋ ਸਚਾ ਹੋਆ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਵੇਛੋੜਿਆ ਚਿਰ ਜਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰੰਗ ਰਵਾਤੇ ॥ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ਸਦ ਨਵ ਨੀਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ॥ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ਆਪਣੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਘਣਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਵਣੀ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਸਦਾ ਰਸਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭ

ਪਰਭੂ ਮੇਰਾ ਆਇਆ ਸਾਜਨੁ ਲੈ ਬਾਵਰੇ ਬੀਉ ਰੇ ਹਿਨੈ ਨੀਪ ਪਰੂਧੀਆ ਆਇਆ ਸਜਿਨੁ ਪਰੂਧੀਆ ਆਇਆ
ਆਨਦੁ ਨਿਸੁਖ ਪਾਇਆ ਵਰੁ ਕਾਮਣਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਓ ਮੋਹਣੀ ਉ ਨਿਮਾਣਾ ਮਣਿ ਕਰਮਾ ਮਣਿ ਕਰਮਾ
ਗਲਾ ਆਸੂ ਮੇਰਾ ਮੋਹਣੀ ਉ ਹੁਯਨੁ ਕਾਰਾ ਸੁਹਾਵਾ ਨਿਸੁ ਪਾਸਿ ਨਿਪਲਯਾ ਹਾਰੁ ਸਹਾਵਾ ਸਣਿ ਕਰਮਾ
ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਾਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਖੁ ਸਾਗਰ ਰਾਖੁ ਸਾਗਰ ਰਾਖੁ

ਓਅਕਾਰਿ ਵੇਦ ਸਰਤੀ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਨੀਸਰੁ ਪਾਇ ਆਜਿ ਨੀ ਗੁਰਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ਜੋ ਤੇ ਸੁਭੁ ਵੈਸੇ
ਬੀ ਐ ਨਾਥੇ ਪੈ ਕੈਤੁ ਮਿਲੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਆਨਭੁ ਤੁਭਿ ਪ੍ਰੀਸਾਰਾ।
ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪੀਰ ਤੂ ਸਭਨੈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਵਿਕਾਰ ਤੇ ਤੂ ਮੋਲੈ ਸੇ ਹੀ ਗੁਰਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ।
ਰਾਮਾ ਸਾਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸੁਹਾਵੀ ਵੇ ਸੁਹਾ ਸਭੁ ਸਿਮਾਰੁ ਜੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਮੋਲਹਿ ਸੇ ਸੀਹਾਸਣਿ
ਰਾਮਾ ਸਾਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸੁਹਾਵੀ ਵੇ ਸੁਹਾ ਸਭੁ ਸਿਮਾਰੁ ਜੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਮੋਲਹਿ ਸੇ ਸੀਹਾਸਣਿ
ਹਿ ਬੁਹਾ ਸਭੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਸੀ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਦੂਜਾ ਹੋਰੁ ਨਾਸਿ
ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਸਭੁ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਛਲੈ ਛਲਿ ਜਾਸੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ਹੋਆ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ
ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਸੂਝਨੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਮੁਹਿ ਮਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੁਹਾਵੀ ਗੁਰਵਿਚੁ
ਹੈ ਕੁਲ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਲਹੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਅਨੁਮਾ
ਦੂਜੈ ਭਰਮਾਈ ਮਨਮੁਖ ਠਉਰ ਨ ਪਾਨੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ਸੋਗੀ ਮੁਏ ਸਭ
ਹਲੇ ਚਲਾਈ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੁਹੇ ਵੇ ਸਿਫਤਿ ਆਖਿ ਕੁਲ ਖਲਣੀ ਜੇ ਪੜਹੁ ਤਿਨ ਪਰਮਲ
ਧਰਤੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਓਸੁ ਸੁਮੀਲੁ ਨ ਮੁਸਈ ਮੁਸਣਹਾਰੁ ਸੁਹਾ ਵੇ ਸੁਸੁ ਸਭੁ ਉਤਾਰਿ ਧਰੇ ਗਲਿ ਪਾਇ ਵੇਖਿ
ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਭਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ਸੁਹਾ ਵੇ ਸੁਸੁ ਸਭੁ ਉਤਾਰਿ ਧਰੇ ਗਲਿ ਪਾਇ ਵੇਖਿ
ਮਾਸੀ ਗਾਰੁ ॥ ਪੇਈ ਮੈ ਸਾਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਪੂਜ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਾਰੁ ॥ ਚਹੁਲਾ ਪੀਹੁ
ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਜਿਸੁ ਵੇ ਸੁਹਾ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਪੂਜ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਾਰੁ ॥ ਚਹੁਲਾ ਪੀਹੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਸੁ ਵੇ ਸੁਹਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਜਾਚੈ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਤੂ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਵਿਕਾਰ ਤੇ ਤੂ ਮੋਲੈ ਸੇ ਹੀ ਗੁਰਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ।
ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪੀਰ ਤੂ ਸਭਨੈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਰਿਕਾਰ ਤੇ ਤੂ ਮੋਲੈ ਸੇ ਹੀ ਗੁਰਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ।
ਰਾਮਾ ਸਾਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸੁਹਾਵੀ ਵੇ ਸੁਹਾ ਸਭੁ ਸਿਮਾਰੁ ਜੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਮੋਲਹਿ ਸੇ ਸੀਹਾਸਣਿ
ਰਾਮਾ ਸਾਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸੁਹਾਵੀ ਵੇ ਸੁਹਾ ਸਭੁ ਸਿਮਾਰੁ ਜੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਮੋਲਹਿ ਸੇ ਸੀਹਾਸਣਿ
ਹਿ ਬੁਹਾ ਸਭੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਸੀ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਦੂਜਾ ਹੋਰੁ ਨਾਸਿ
ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਸਭੁ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਛਲੈ ਛਲਿ ਜਾਸੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ਹੋਆ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ
ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਸੂਝਨੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਮੁਹਿ ਮਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੁਹਾਵੀ ਗੁਰਵਿਚੁ
ਹੈ ਕੁਲ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਲਹੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਅਨੁਮਾ
ਦੂਜੈ ਭਰਮਾਈ ਮਨਮੁਖ ਠਉਰ ਨ ਪਾਨੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ਸੋਗੀ ਮੁਏ ਸਭ
ਹਲੇ ਚਲਾਈ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੁਹੇ ਵੇ ਸਿਫਤਿ ਆਖਿ ਕੁਲ ਖਲਣੀ ਜੇ ਪੜਹੁ ਤਿਨ ਪਰਮਲ
ਧਰਤੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਓਸੁ ਸੁਮੀਲੁ ਨ ਮੁਸਈ ਮੁਸਣਹਾਰੁ ਸੁਹਾ ਵੇ ਸੁਸੁ ਸਭੁ ਉਤਾਰਿ ਧਰੇ ਗਲਿ ਪਾਇ ਵੇਖਿ
ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਭਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ਸੁਹਾ ਵੇ ਸੁਸੁ ਸਭੁ ਉਤਾਰਿ ਧਰੇ ਗਲਿ ਪਾਇ ਵੇਖਿ
ਮਾਸੀ ਗਾਰੁ ॥ ਪੇਈ ਮੈ ਸਾਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਪੂਜ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਾਰੁ ॥ ਚਹੁਲਾ ਪੀਹੁ
ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਜਿਸੁ ਵੇ ਸੁਹਾ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਪੂਜ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਾਰੁ ॥ ਚਹੁਲਾ ਪੀਹੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਸੁ ਵੇ ਸੁਹਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਜਾਚੈ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਤੂ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥

ਮਖਨ ਛੋਡਾ ਜੀਹਰਿ ਪੀਤਮ ਪਾਨਮ ਅਖਰੋ ਗੁਰਿ ਸਾਰੇ ਗੁਰ ਰਹਿਆ ਨੀ ਸਾਰਮ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰੋ।

ਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੀਆਨੁ ਰਖਗਤਿ ਖਸਮਾਲਖ ਮੁਖੀ ਚਿੰਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਨਾ ॥ ਖ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਸੁਹਣੀਏ ਸੁਹਣਾ ਵੇਸੁ ਛਡਿ ਤੁਧੁ ਪਿਰਹਕੀਐ ਪਿਆਰਾ ਸਾਹੁ ਵੇਖਿ ਪਿਰੁ ਨੈਣਾ ਹਿਵੈ ਮਾਣਿ ॥
ਮੁਖਿ ਦਾਖੀ ਮੁਖਿ ਗੰਢਣਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਮਿਲੀਐ ਓਮੈ ਸੁਹਾਗ ਵੇਖਾਲੀਐ ਜਾਣੀਐ ॥
ਨਾਨਕ ਸੁਹਣੀ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਿ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਕੜੈ ਚਲੈ ਤਾ ਜੀਵੈ ਪਿਰੁ ਕਰੇਸੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥
ਗਾਰਾ ਨਾਲਹ ਕਰਮੀ ਮਹਲੁ ਪਾਈ ਆਪਿ ਪੁਰਖਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਥ ਕਰਹੁ ਤੁਲਾ ਲੁਕਹੁ ਮੀਰਾ ਆਵਣ ਜਾਣ ਦੋਵੈ ਸਰੇਹਾ ॥ ਮੈ ਸੁਹਾਵੀ ਜੋੜੀ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਜੋਤਾ ਨਾਨਕ ਸਾਹਨਾਲਿ ਵੇਖਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ ਹੋਈ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜੋ ਹਮ ਕਉ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਸੁਧਿ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਕਾਟਉ ਹਉ ਸਿਰੁ ਵਾਰਾ ॥
ਹਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਸਦ ਹੀ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਸਭ ਭਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਵੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਜ ਵਿਸਾਰਾ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਕਾਜ ਵਿਸ

ਪਾਈਅਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਰੁ ਜੁਆਨੀ ਰੂਪੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਰਜਾ ਹੈ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਪਾਤਾਸਾ ॥ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਭੀਤ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾ ਤਿਉ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਭੂਖਾ ਕਿਛੁ ਖਾਵੈ ਤਿਉ ਮਾਇਆ ਕਾ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਸੋਇ ਵਸਤੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ਤਿਉ ਭਾਲਤ ਮਨੁ ਭਾਲੈ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਖਰੇ ਪਸਾਰਨ ਲਾਗੇ ॥ ਜਨ ਕੇ ਰੂਪ ਸਭੈ ਸਰਬਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇ ਕਰਉ ਬਿਕਲ ਭਏ ਬਨਜਾਰੇ ॥ ਝੂਠ ਬਿਕਾਵਨ ਆਏ ਪਸਾਰੇ ॥੧॥ ਝੂਠ ਬਿਕਾਇ ਗਏ ਤੇ ਬਿਨਸੇ ॥ ਜਿਨ ਸਚੁ ਲਾਦਿਆ ਤੇ ਪੂਰੇ ਦਿਸੇ ॥੨॥ ਸਚੁ ਲਾਦਿਆ ਤਿਨ ਸਚੁ ਪਲੇ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਹਾਥ ਤਿਨੀ ਸਿਰੁ ਖਾਇਆ ॥੩॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਰਖਾਇਆ ॥ ਸਾਹ ਕੀ ਕਾਣਿ ਤਿਨੈ ਨਹੀ ਖਾਇਆ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੋ ਤੁਮ ਗਿਰਵਰ ਤਉ ਹਮ ਮੋਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਚੰਦ ਤ ਹਮ ਭਏ ਹੈ ਚਕੋਰਾ ॥੧॥ ਮਾਧਵ ਜਾਨਤ ਹਹੁ ਜੈਸੀ ਤੈਸਾ ॥ ਅਬ ਕਹਾ ਕਹਉ ਕਹਿਆ ਨਹੀ ਜਾਤ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਚੰਦਨ ਤ ਹਮ ਭਏ ਹੈ ਪਾਨੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਅੰਗ ਅੰਗ ਬਾਸ ਸਮਾਨੀ ॥੨॥ ਜੋ ਤੁਮ ਦੀਵਰਾ ਤਉ ਹਮ ਬਾਤੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਉਜੀਆਰੋ ਸਭ ਰਾਤੀ ॥੩॥ ਨਾਮਦੇਵ ਕਹੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸਾਰੰਗਪਾਨੀ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਖੂਬ ਵਤਨ ਗਹ ਪਾਈ ॥ ਊਹਾਂ ਖੈਰ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹਾ ਪੋਚ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ਨ ਦੂਖਾ ॥ ਓਤੁ ਮੋਤੁ ਨਹੀ ਨਾਹੀ ਭੂਖਾ ॥੧॥ ਨਗਰ ਏਕ ਨਉ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਖਟ ਦਾਵੇ ਬੈਸਿ ਨਿਵਾਜਾ ॥੨॥ ਜੇ ਓਹ ਸੈਰ ਕਰਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਖਲਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥ ਜੋ ਹਮ ਸਹਰੀ ਸੋ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਲ ਕੀ ਭੀਤ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਭਾ ॥ ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥ ਹਾਡ ਚਾਮ ਨਾਡੀ ਕਾ ਪਿੰਜਰ ਪੰਖੀ ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਇਆ ਤਨ ਕਾ ਕਵਨ ਭਰੋਸਾ ॥ ਜਲ ਪਰਿਓ ਕਾਚ ਕੁੰਭ ਜਿਉ ਕੂਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕਿਵਾੜ ਦੁਇ ਪਰਗਟ ਕੀਏ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੀਤਰਿ ਦੁਇ ਰਖਿ ਦੀਏ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੧॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਹ ਨਿਰਧ ਵੈ ਜਾਗਹਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਚੋਟ ਅਵਰ ਉਠਿ ਲਾਗਹਿ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਟਨੀ ਕੁਟਿ ਮਰੁ ਝੂਠੀ ॥ ਬਾਦਿ ਸਿੰਗਾਰ ਫੂਠ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨੇ ਰੈਨ ਕਉ ਰੋਵਹੁ ਸਜਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਲੀਆ ਸੋ ਜਾਗਤ ਰਜਨੀ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਤਾਰਹੁ ਗੁਰ ਪਾਰ ॥੩॥੧॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਲਤ ਰਾਮ ਜਲ ਪਾਇਆ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸਭ ਸੀਤਲ ਛਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੀ ਬਿਰਹੀ ਜਲ ਕੀ ਮੀਨਾ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜਨਮੁ ਜਲ ਮਹਿ ਬਸੀਨਾ ॥੧॥ ਜਲ ਕੀ ਚੋਰ ਜਲ ਕੀ ਬਟਵਾ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਦੇਖਿ ਡਰੈ ਜਲ ਕਟਵਾ ॥੨॥ ਜਲ ਕੀ ਭੀਤ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਭਾ ॥ ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥ ਹਾਡ ਚਾਮ ਨਾਡੀ ਕਾ ਪਿੰਜਰ ਪੰਖੀ ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਲਤ ਰਾਮ ਜਲ ਪਾਇਆ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸਭ ਸੀਤਲ ਛਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੀ ਬਿਰਹੀ ਜਲ ਕੀ ਮੀਨਾ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜਨਮੁ ਜਲ ਮਹਿ ਬਸੀਨਾ ॥੧॥ ਜਲ ਕੀ ਚੋਰ ਜਲ ਕੀ ਬਟਵਾ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਦੇਖਿ ਡਰੈ ਜਲ ਕਟਵਾ ॥੨॥ ਜਲ ਕੀ ਭੀਤ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਭਾ ॥ ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥ ਹਾਡ ਚਾਮ ਨਾਡੀ ਕਾ ਪਿੰਜਰ ਪੰਖੀ ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸਗਲ ਵਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ੧੨੫ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੧੨੬ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ੧੨੭ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ੧੨੮ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੧੨੯ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ੧੩੦ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ੧੩੧ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ੧੩੨ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੧੩੩ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੧੩੪ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ੧੩੫ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ੧੩੬ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨੯ ॥ ੧੩੭ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ੧੩੮ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੩੧ ॥ ੧੩੯ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੩੨ ॥ ੧੪੦ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੩੩ ॥ ੧੪੧ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੩੪ ॥ ੧੪੨ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੩੫ ॥ ੧੪੩ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੩੬ ॥ ੧੪੪ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੩੭ ॥ ੧੪੫ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੩੮ ॥ ੧੪੬ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੩੯ ॥ ੧੪੭ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੪੦ ॥ ੧੪੮ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮੋਹਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ੪੧ ॥ ੧੪੯ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣਿਆ ਪੂਰੈ ਵੇਸਿ ਸਦਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਥਾਨਿ ਬਹਾਲਿਆ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਭੋਜਨੁ ਭਾਇਆ ਪੂਰੈ ਭਾਣੈ ਆਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਵਰਤਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪੂਰੀ ਉਪਜੈ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੀ ਸਭਾ ਸਲਾਹਣਾ ਪੂਰਾ ਪਰਖੁ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਵਰਤਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਪੂਰੈ ਲਾਇ ਪਰਚਾ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾਉ ॥ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਵਰਤਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਲਾਇ ਪਰਚਾ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਵਰਤਿਆ ॥ ੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਪੂਰੈ ਲਾਇ ਪਰਚਾ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾਉ ॥ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਵਰਤਿਆ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਲਾਇ ਪਰਚਾ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਵਰਤਿਆ ॥ ੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਪੂਰੈ ਲਾਇ ਪਰਚਾ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾਉ ॥ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਵਰਤਿਆ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਲਾਇ ਪਰਚਾ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਵਰਤਿਆ ॥ ੮ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਪੂਰੈ ਲਾਇ ਪਰਚਾ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾਉ ॥ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਵਰਤਿਆ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਲਾਇ ਪਰਚਾ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਵਰਤਿਆ ॥ ੧੦ ॥

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਉ ਮਮਤਾ ਪ੍ਰਭ ਅਰਪਨਾ ਜਾਨੀ ਸੇਵ ਤੁਮਾਰ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਵਿਸਰਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੋ ਦਿਨ ਜਾਨੁ ਅਸਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮੋ ਸੋ ਦਿਨ ਕਾਜ ਪਰਵਾਨ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਾ ਸੋ ਦਿਨ ਸਹਜ ਸੁਜਾਨ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸੁਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਵਾਨ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਮਨਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੂਰਨ ਦਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸੁਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਵਾਨ ॥ ੪ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਮਨਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੂਰਨ ਦਾਇ ॥ ੫ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸੁਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਵਾਨ ॥ ੬ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਮਨਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੂਰਨ ਦਾਇ ॥ ੭ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸੁਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਵਾਨ ॥ ੮ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਮਨਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੂਰਨ ਦਾਇ ॥ ੯ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸੁਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਵਾਨ ॥ ੧੦ ॥

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਉ ਮਮਤਾ ਪ੍ਰਭ ਅਰਪਨਾ ਜਾਨੀ ਸੇਵ ਤੁਮਾਰ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਵਿਸਰਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੋ ਦਿਨ ਜਾਨੁ ਅਸਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮੋ ਸੋ ਦਿਨ ਕਾਜ ਪਰਵਾਨ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਾ ਸੋ ਦਿਨ ਸਹਜ ਸੁਜਾਨ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸੁਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਵਾਨ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਮਨਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੂਰਨ ਦਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸੁਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਵਾਨ ॥ ੪ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਮਨਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੂਰਨ ਦਾਇ ॥ ੫ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸੁਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਵਾਨ ॥ ੬ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਮਨਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੂਰਨ ਦਾਇ ॥ ੭ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸੁਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਵਾਨ ॥ ੮ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਮਨਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੂਰਨ ਦਾਇ ॥ ੯ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਸੁਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਰਿ ਸੋ ਦਿਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਵਾਨ ॥ ੧੦ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਸੁ ਜਾਨੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਮੁ ਆਪਿ ਬਖਾਨੈ ॥ ਆਪਹਿ ਗਾਵੈ ਆਪਹਿ ਸੁਨੈ ॥ ਆਪਨ ਬਣਤ ਆਪਿ ਸਭ ਬਨੈ ॥ ੨ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਜਮ ਕਾਲ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਉਧਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਮਾਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤਤੁ ਦੀਆ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਸਭ ਕਾਹੂ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ॥ ਕੋਈ ਭੂਲਾ ਦਹਦਿਸ ਫਿਰੈ ॥ ਕੋਈ ਸਮਝੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਜੋ ਕਰੈ ਜਾਣੈ ਸੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਹਿ ਦਾਨਾ ਆਪਹਿ ਬੀਨਾ ॥ ਆਪਹਿ ਰੈਣਿ ਆਪਹਿ ਦਿਨਾ ॥ ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਪੇਖਿ ਅਤੂਲਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪਹਿ ਜਲ ਆਪਹਿ ਮਾਛੁਲੀ ॥ ਆਪਹਿ ਜਾਲੁ ਆਪਹਿ ਅਹਿ ਜਾਲੀ ॥ ਆਪਹਿ ਸਾਗਰ ਆਪਹਿ ਬੋਹਿਥ ॥ ਆਪਹਿ ਪੰਖੀ ਆਪਹਿ ਤਿਥ ॥ ੩ ॥ ਆਪਹਿ ਧਰਤੀ ਆਪਹਿ ਮੇਹ ॥ ਆਪਹਿ ਕਾਮਣਿ ਆਪਹਿ ਨੇਹ ॥ ਆਪਹਿ ਸੁਖ ਆਪਹਿ ਦੁਖ ਭੋਗ ॥ ਆਪਹਿ ਸੰਜੋਗ ਆਪਹਿ ਬਿਜੋਗ ॥ ੪ ॥ ਆਪਹਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਆਪਹਿ ਬੇਦ ॥ ਆਪਹਿ ਜਾਣੈ ਅਪਨਾ ਭੇਦ ॥ ਆਪਹਿ ਕਥਿ ਆਪਹਿ ਸੁਨਿ ਬੀਚਾਰ ॥ ਆਪਹਿ ਗਾਵੈ ਦੇ ਆਪਿ ਪਿਆਰ ॥ ੫ ॥ ਆਪਹਿ ਸਾਜਨ ਆਪਹਿ ਮੀਤ ॥ ਆਪਹਿ ਗਾਵੈ ਆਪਹਿ ਗੀਤ ॥ ਆਪਹਿ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਧਨ ਜੋਬਨ ॥ ਆਪਹਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੈ ਦਰਸਨ ॥ ੬ ॥ ਆਪਹਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੁਲ ਨਾਰੀ ॥ ਆਪਹਿ ਬਰ ਆਪਹਿ ਸੋਹਾਰੀ ॥ ਆਪਹਿ ਪੁਰਖ ਜੁਵਤਿ ਫੁਨਿ ਆਪਿ ॥ ਆਪਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ਥਾਪਿ ॥ ੭ ॥ ਆਪਹਿ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪਹਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥ ਆਪਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਹਿ ਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰੇਵੈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਆਰਾਸਿਵੋਗਣਆਤਿਰੂਪਰਜਮਾਤੇਇਨਸੈਕੀਸੁਖੁਨਪਾਇਆਧੀਨਿਕੀਹਰਿਸਾਧਜਨ
ਸਖੀਏਨਾਨਕਸਿਨੀਲਾਸੁਪਿਆਇਆ॥੨॥ਜਾਨਾਇਬਸਮਹਾਵਰਤੁਗਾਫਲੀਸਖੀਏਸੋਤਰਿਸੁਪਿਆ
ਮਾਈਮੋਹਾਤਰਹਾਦੂਖਨਕੂਖਰੋਰੁਗਾਖਿਖਾਖੋਹਰਨਨਕਮਾਲਿਵਲਾਈਮੋਹਰਜਨਮਨਭਲਾਭਆ
ਵਣਨਾਨਾਰਿਹਰਲਲਸਰਵਲੀਪਾਈਮੋਹਾਪਿਖਿਵਿਛੁੜਿਆਮੋਹਰਜਨਮਨਭਲਾਭਆ
ਦੁਮੰਗਲਗੁਣਗਾਏਸਖੀਸੋਗੀਰਾਤੀਮਨਤਨਸੀਤਲੁਪਿਰੁਮਾਣਿਆ
ਚਰਨਜਾਨਿਉਮਾਲਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਛੁਜਨਾਏ॥੪॥੨॥॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਏਕਰੂਪਸਗਲੇ
ਪਾਸਾਰਾ॥ਆਪੇਬਨਜੁਆਪਿਬਿਧਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ਐਸੋਗੋਬਿਦੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁ॥ਜਤੁਜਤੁਜਾਤਾ
ਤਤੁਤਤੁਤੂਹੈ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਨਿਰਗੁਣੁਆਪਿਸਰਗੁਣੁਆਪੇਹੀਆਪਿਅਤੀਤਾ॥ਆਪੇਜਲੁਆਪਹੀਮੀਨੁਕੁਆ
ਆਪਹੀਪੁਰਜੀਆਪਹੀਦੇਖਾ॥੨॥ਆਪਹੀਜੋਗੀਆਪਹੀਭੋਗਾ॥ਆਪਹੀਰੋਗੁਆਪਹੀਜੋਗਾ॥ਆਪਹੀਛੁਟਕਾ
ਨਾਨਕਦੇਪ੍ਰਭਸਦਹੀਮੁਕਤਾ॥੩॥੧॥੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ॥ਆਪਹੀਥਾਪਿਸਯਲਨਾਆਪਿਪ੍ਰਭੂਦੇਦੁਨਲੇਨਾ॥੧॥ਆਪਨਬਚਨੁਆਪਹੀਕਿਰਤਨਾ
ਆਪਨਾਬਿਬੁਉਆਪਹੀਜਨਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਹੀਸਸਿਆਪਹੀਭਾਨਾ॥ਆਪਹੀਛਲੁਨਸਾਈਛਲਨਾ॥੨॥ਆਪਹੀਪਿਰਾਉਪਤਰਾਅਪਿਪਰਗਟਨਾਆਪਹੀਪਿਤਾਮਿਤਾ
ਆਪਿਆਲਿਪਨਾ॥੩॥ਆਪਹੀਅਛਿਗੁਨਆਪਹੀਗੁਨਾਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੂਕੇਸਾਭਤੁਰੁ
ਕੁਨੀਪਾਇਆ॥੧॥ਸਭਿਮਹਿਮਨਾਰਾਮਨਾਮੁਚਾਰੋ॥ਬਾਸਿਰਹੋਹਿਰਦੈਗੁਰਚਰਨਪਿਆ
ਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿਨਹੀਮਨੁਲੀਨਾ॥ਬਿਨਸਜਾਇਆਹਉਮੈਖੀਨਾ॥੨॥ਦੂਖ
ਭਰਮਨਹੀਤਨਿਬਾਧਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਜਿਕੇਵਲਅਗਾਧਾ॥੩॥ਅਗਮਰੂਪਸਾਗਰਬਹੁਗੁਨਾ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਸੁਖਦਿਨਾ॥੪॥੨॥੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ॥ਐਸੋਹਰਿਰਸੁਅਤਿਮੀਠਾ॥ਜਿਸੁਚਾਖਾਸੋਈਪਤੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਪੀਆਤਿਸੁਆਘਾਨਾ
ਤਿਸੁਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਜਿਸੁਪੀਆਤਿਸੁਤਿਸਨਾਬੁਝਾਨਾ॥੨॥ਜਿਸੁਪੀਆਤਿਸੁਅਨਦੁਘ

ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਉਤੁ ਮਰਣਾ ਸੋ ਉਤੁ ਜੀਵਣਾ ਜੀਵਣ ਗਲ ਨਿਰਾਸੀ ॥ ਜੋ ਜੰਮੇ ਸੋ ਚਲਸੀ ਭਾਈ ਇਕ ਆਵਹਿ ਇਕ ਜਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਬਿਨਸਸੀ ਪਰਾ ਆਪਰਾ ਰਹਣੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲ ਸਮੋਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਤਰੁ ਬਸੇਰਾ ਲੈਂਦੇ ਪੁਨਹਚਰ ਚਲਹਿ ਉਡਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਗੋ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹੁ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਮੇਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਸਭ ਕਾਜ ਘਨੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਛੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੂਖ ਰੋਗ ਭਉ ਸਭ ਹੀ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਗਣੀਐ ਸੋ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤੁਮ ਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀਐ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹੁ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਮੇਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਸਭ ਕਾਜ ਘਨੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਛੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੂਖ ਰੋਗ ਭਉ ਸਭ ਹੀ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਗਣੀਐ ਸੋ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤੁਮ ਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀਐ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹੁ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਮੇਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਸਭ ਕਾਜ ਘਨੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਛੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੂਖ ਰੋਗ ਭਉ ਸਭ ਹੀ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਗਣੀਐ ਸੋ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤੁਮ ਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀਐ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੀਜੈ ਜੀਅ ਏਹੁ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਕਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਮਹਿ ਪਾਈ ਤੈਸੀ ਗਾਈ ਜੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਜੈਸੀ ਲਿਖੀ ਲਿਖਾਈ ਪਾਈ ਤੈਸੋ ਫਲੁ ਖਾਏ ॥ ੧ ॥ ਜੈਸੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤੈਸੋ ਪਾਵੈ ਤਾ ਕੋ ਮਿਟੈ ਨ ਟਾਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਾ ਕੇ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹੁ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਮੇਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਸਭ ਕਾਜ ਘਨੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਛੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੂਖ ਰੋਗ ਭਉ ਸਭ ਹੀ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਗਣੀਐ ਸੋ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤੁਮ ਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀਐ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹੁ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਮੇਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਸਭ ਕਾਜ ਘਨੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਛੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੂਖ ਰੋਗ ਭਉ ਸਭ ਹੀ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਗਣੀਐ ਸੋ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤੁਮ ਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀਐ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

ਆਸਾ ॥ ਕਰਣੈ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਸੁਖ ਹੋਵਹਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਦ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥੨੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਰਵਿ ਰਹੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨੇੜੈ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰੇ ਜਤ ਕਤ ਤਿਸੁ ਗਤਿ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਘਟ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਥਾਨ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਾ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ॥੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਕਾਟੇ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੨॥੨੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਦ ਸੂਖ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਹਿਬ ਅਪਨੇ ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਜੀਹ ਲਗੈ ਹਰਿ ਰਸ ਕੈ ਸੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹਿ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚੀ ਸੋ ਫਿਰਿ ਨੀਚ ਨ ਕਹਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੀ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਮਨਿ ਭਾਹਿ ॥੨॥੨੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜੈ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਭਾਗਹਿ ਭੰਗ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮ ਜੀਠਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਕਾਰਜ ਠਾਕ ॥੩॥੨੩

ਗੜੀਜੈ ਮਨਹ ਵਾਸਿਕੀਨਾ ॥ ਤਨੁਧਨੁ ਸਗਲ ਬਸਤ ਘਾਪਹਾ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥੨॥ ਪਹਿਲਾ
ਲਾਵਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਹੁ ਮੁਕਤੁ ਬਧਾਨਹੁ ਛੁਟੀਆ ਜਿਸ ਕਾ ਜਗਤੁ ਸਬਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਟੀਅਨਿ
ਕਾਪੁਰਖੀ ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਗਰਭੇ ਜਨਿ ਪਤਹਿ ਜਨ ਪਰਤਹਿ ਜਨ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਪਿਛਲ ਮੁਹੇ
ਅਮਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਭ ਕੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਪਰਉ ਪਰਨਿ ਪਰਮੇਸਰੈ
ਤਤੁ ਤੇ ਨਾਹੀ ਵਖੁ ਪੇਖਾ ॥੨॥ ਧੰਨੁ ਸੁਥਾਨ ਬਸਹਿ ਤੂ ਧੰਨੁ ਜਨ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ
ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੩॥ ਮਨਤੇ ਬਿਨਸੈ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਸਾਧ ਚਰਣ ਮਨ ਲਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾਕੈ
ਛਤਾਸ੍ਰਾ ॥੪॥੨੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਲਏ ਜੀਅ ਜੰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਜਿਸ
ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਦਏ ਦਾਤਿ ਸਮਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਕਿਤੁ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਦੇਵੈ ਆਪਣੀ ॥ ਸੋ ਕਿਤੁ
ਤਰਣਾ ਕਰੇ ਘਾਲ ਜੋ ਤੇਰੈ ਘਾਲੇ ਪਾਵੈ ॥ ਤੇਰੀ ਤੇਤਾ ਕੀਰਤੁ ਕਰੇ ਜੋ ਤੂ ਲੇਵਹਿ ਗਾਹੇ ॥੨॥ ਅੰਤੁ ਜਨੇ
ਤਨਿ ਸੇਤੁ ਜਨ ਜਾਣਹਿ ਤੇਰੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਰਹੇ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਲਏ ॥੩॥
ਤੂ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੀ ਇਹ ਕਰਤਾ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਤੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ॥੪॥੩੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਹਲਾ ਅਹਲਾ ਦਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਆਪਣੈ ਘਰੀ ॥ ਜਾਗਣਿ
ਸੁਤੇ ਸੁਪਨ ਭਲਾ ਜੀਅ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹਰਾ ਆਪਿ ਸਭਸ ਦਾ ਸੋਈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ ਕਾਰਣ
ਠਾਕੁਰ ਆਪਿ ਨਾਹ ॥੨॥ ਓਹੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਤਿ ਨਦਰਿ ਹਰਿ ਫਿਰਦੇ ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦਿਤੋਸੁ
ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੀ ਈਸਰ ॥੩॥ ਸੋਈ ਸੇਵਹੁ ਸਰਬ ਥਾਈ ਜੋ ਬਿਨਸੈ ਨਾਹੀ ਕਤਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ
ਸੁਰਤਿ ਕਰਮਾ ॥੪॥੩੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਸੁਖਿ ਬਸਾਏ ਆਪਣੀ ਵਥੁ ਪਛਾਣਿ ॥
ਰਤਨਾ ਕਰਜੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਵਡ ਦਾਣਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਹ ਖਰਚਹੁ ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਜਗਤ ਮਹਿ
ਖਟਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ॥ ਖਰਚਿ ਦਿਤਿ ਖੁਟਸੀ ਨਾਹ ਭਰਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਸੁਣਹਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਘਾਲ ਸਫਲ ਹੈ ਜੋ ਆਵਹਿ ਹਰਿ ਕੈ ਥਾਇ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪਣਾ
ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜੀਵਣ ਕਾ ਇਹੁ ਲਾਹਾ ਲੀਐ ॥੪॥੩੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥
ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ
ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ
ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ
ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ
ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥
ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ
ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ
ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ
ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਵਸਹਿ ਸੁਖਿ ਤੇ ਸਾਹ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥

ਪਹਰਾਵੈ ਦੇਵੈ ਸੁਖ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਸੋ ਐਸਾ ਕਿਤੁ ਅਵਗੁਣਿ ਵਿਸਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਟਹਲ ਪਵਹਿ ਜਗ ਉਪਰਿ ਸੋ ਕਾਹੇ ਕਉ ਜੀਅ ਮਾਰਿਆ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈਐ ਸੋ ਕਾਹੇ ਕਉ ਚਿਤਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ਕਰਤਾਰਿਆ ॥੨॥੧॥੧੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਸਿ ਬਾਹਰ ਜੋ ਚਿੰਤਹਿ ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਵਣਾ ॥ ਜੋ ਚਿਤਵਹਿ ਸੋ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਚਿਤਵੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਾ ॥੧॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਰਸੀ ਕਾਜੁ ਤੁਮਾਰਾ ਕਿਆ ਕਰਣਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹਸੀ ਨਾਨਕ ਕਾ ਜੀਉ ਇਵ ਕਹਣਾ ॥੨॥੨॥੧੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦਾ ਅਭਿਰਾਮੁ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ਪੂਰਨ ਦਾਤਾ ॥੨॥੩॥੧੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦਾ ਅਭਿਰਾਮੁ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ਪੂਰਨ ਦਾਤਾ ॥੨॥੩॥੧੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦਾ ਅਭਿਰਾਮੁ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ਪੂਰਨ ਦਾਤਾ ॥੨॥੩॥੧੯॥

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਤਾਹੀ ॥੨॥੧੪॥੧੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਦੀਵ ਸਹਾਈ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਵਤ ਸਾਥਿ ਸੰਗਾਤੀ ਸਭ ਥਾਨ ਹੋਤ ਪੂਰੇ ॥੧॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜਾ ਜੀਅ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਦੀਅ ॥੨॥੧੫॥੧੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥੧੬॥੧੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੂਜਾ ਜਾਣਹੁ ਕੋਇ ॥ ਸੋ ਸੋ ਦੁਖ ਦਾਰੁ ਤੁਮ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਧਿਆਵਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਵਹੁ ॥੨॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਹੂ ਮਿਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥੩॥੧੭॥੧੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖੀ ਹੋਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸੁਖੀ ਹੋਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖੀ ਹੋਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਾਇ ॥ ਸੁਖੀ ਹੋਤੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਾਇ ॥੧॥ ਸੁਖੀ ਹੋਤੇ ਹਰਿ ਚਰਣ ਅਰਾਧਿ ॥ ਸੁਖੀ ਹੋਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨ ਸਮਾਧਿ ॥੨॥ ਸੁਖੀ ਹੋਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਹੋਤੇ ਹਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੩॥੧੮॥੨੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਨਤ ਬੂਝਤ ਕਰਤ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ਜਾਨਤ ਬੂਝਤ ਤਾਤਿ ਨ ਖਾਈ ॥੧॥ ਜਾਨਤ ਬੂਝਤ ਕੂਪ ਪਰਿਓ ॥ ਜਾਨਤ ਬੂਝਤ ਜਹਰੁ ਖਾਇਓ ॥੨॥ ਜਾਨਤ ਬੂਝਤ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨਤ ਬੂਝਤ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੩॥੧੯॥੨੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ॥੨॥੨੦॥੨੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ॥੨॥੨੦॥੨੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ॥੨॥੨੦॥੨੨॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਏਕਵਾਲ ਗੁਰ ਉਚਾ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮਾਰਗੁ ਦੀਪਕ ਗੁਰ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਏਕੋ ਕਰਣਾ ਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਪਵੈ ਸਰਣਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਆਪਿ ਖੁਦਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਵੇਦ ਨ ਜਾਣਹਿ ਕਥੀ ਨ ਜਾਪੈ ਕਥਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਤਿਹੁ ਜੁਗ ਊਤਮ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਭ ਜਗਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਤੁਲ ਨਹੀ ਕਾਈ ਜੇ ਕੋ ਤਿਸੁ ਤੋਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਣੀ ਨ ਜਾਵੈ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਮਿਤ ਅਪਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਜੋ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸਾਗਰ ਨਿਰਮਲ ਸਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰਿਆ ਅਪਾਰ ॥ ਗੁਰ ਤੀਰਥ ਦਰਸਨ ਸਦਾ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਕਿਸੈ ਵੀਚਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਆਪਿ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕਾ ਪਰਗਟੀ ਆਈ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਰਿਦੈ ਜਪਿ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਕਾਟਹਿ ਜਮ ਫੰਦ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਮਹਾ ਪਰਗਾਸ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਕਾਟੈ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਆਤਮ ਉਜੀਆਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਨਹੀ ਕਾਲ ਸੋਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਰਖੈ ਸਭ ਅੰਗ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਸੰਗ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਸਦਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਪੂਜਾ ਪੂਜ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਊਚਾ ਊਚ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਸਗਲ ਤੰਤ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਸਦ ਭਰਪੂਰ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚਾ ਸੁਖ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ॥ ੪ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਤਿਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਭਾਗੁ ਮਥਾਨਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪੀਆ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਉਤਰੀ ਮਨ ਤਨ ਤਿਖਾ

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੯

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਪਾ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ਅਲਖ ਲਖਾਇਆ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਮਾਧੋ ਤਬ ਤੇ ਦੁਖ ਭਰਮ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਗਿ ਬਿਲੋਕਿਓ ਸੁਖ ਮਨਿ ਉਪਜੇ ਅਨਦ ਰੂਪ ਸਭ ਠਾਂਈ ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਣੋ ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਤਾਰੇ ਤਰਣਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਨ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥੨॥੧॥੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਭਉ ਨਾਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਜਾਸਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਸੋ ਜਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੂ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੨॥੨॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲ ਮਿਟੀ ਦੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੂ ਤੇ ਜਨ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟੀ ਅੰਦੇਸਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਨ ਹੀ ਏਹ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾਈ ॥੨॥੩॥੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲ ਮਿਟੀ ਦੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੂ ਤੇ ਜਨ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟੀ ਅੰਦੇਸਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਨ ਹੀ ਏਹ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾਈ ॥੨॥੩॥੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲ ਮਿਟੀ ਦੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੂ ਤੇ ਜਨ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟੀ ਅੰਦੇਸਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਨ ਹੀ ਏਹ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾਈ ॥੨॥੩॥੧੨॥

ਤਉ ਆਨਦਮਯੁ ਸਭੁ ਪਾਸੈ ਊਚਾ ਊਮਲ ਮਨਿ ਪਰੀਤਮ ਲਾਗੇ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹਾਗੇ ॥ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਗੇ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਗੁਣੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਣੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਗੇ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲੁ ਆਪਿ ਅਪਰਸੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਲਖੁ ਅਲਾਗੇ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਬਹੂ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਗੇ ॥ ਆਪਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੋਲ ਤੋਲਾਗੇ ॥ ਆਪਿ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨ ਜਨਮਾ ਆਗੇ ॥ ਆਪਿ ਅਜਰੁ ਅਜਰੁ ਅਜਰਾਵਰੁ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨ ਜਰਾ ਖਾਗੇ ॥ ਆਪਿ ਅਮਰੁ ਅਮਰੁ ਅਮਰਾਵਰੁ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨ ਮਰਣਾ ਭਾਗੇ ॥ ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਤੀਤੁ ਅਤੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨ ਲੇਪ ਲਪਾਗੇ ॥ ਆਪਿ ਅਨਦੁ ਅਨਦੁ ਅਨਦਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਨਦ ਸੁਖ ਮਾਗੇ ॥ ਆਪਿ ਅਨਾਥੁ ਅਨਾਥੁ ਅਨਾਥਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਨਾਥ ਸਰਣ

ਸਾਮੀ ਨਿਰੰਜਨੋ ਸਬਦਿ ਨਿਰਜਾਮੀ ਦੀਪਕ ਨਾਨਕ ਕਾ ਉਰੁ ਜੋਨਾ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਅਤੀ
ਏਤੇ ਤੁਹ ਨਾਮ ਅਨੰਤ ਅਪਾਰ ਹਰਿ ਕਿਆ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੋ ਰਾਮਾ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੋ
ਪਾਰੁ ਸਾਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੋਈ ਹਉ ਮੈਮਾ ਅਵਰੁ ਲੋਕੁ ਤੁਮਾਰੋ ਰਾਮਾ
ਦਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਰਸ ਨਾਨਕ ਰੀਝੈ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿ ਆਪਾ ਜਾਣਿ ਨਾਮਾ ਮੀਤੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ
ਨਾਨਕ ਉਰਧਾਰਿ ਆਪਾ ॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੈਮਾ ਮਨਿ ਭਾਉ ਅਪਾਰਿ ਇਕੰਕਾਰ ਨਾਮੀ ਗਾਮਾ
ਸੀਤਲ ਮਤੀ ਹੀਰੈ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਰਾਮਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਬੀਚੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਲਾਲੁ ਸਵਾਰੇ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਲਗਾਵੈ
ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਪਰਖਿ ਨਿਧਾਰੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ
ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੈ
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ
ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੈ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨਾ ਕਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਤਮ ਧਰਮੁ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਤਾ ਸਚਿ ਸਮੋਈ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬਾਲਾ ਮਨੁ ਬਾਲਕੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵੈ ਆਕਹਿ ਨ
ਦੂਬਿਲਾ ਫੁਲੁ ਰਤਾ ਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰੂ ਜੁਣਿ ਮੈਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਸਬਦਿ ਨਸੁਰੈ ॥
ਗੁਣ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਲੇਵੈ ਲਾਗਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਹੋਇ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਸਭ ਦਿਸੈ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਫੁਲੁ ਰਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਤਿਤੁ ਰਸਿ ਮਨੁ ਲੋਭਾਇ ॥
ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਨਾਮੁ ਰਵਾਲ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਚਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥
ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਤਜਹਿ ਪੜਣਾ ਅਉਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤਦਹ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਫੁਲੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥
ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਫੁਲੁ ਰਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਤਿਤੁ ਰਸਿ ਮਨੁ ਲੋਭਾਇ ॥
ਮਰਣੁ ਦੁਖਾ ਕਟੀਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
ਸਤਿ ਸਰੀ ਬਹਿ ਬੁਝਿ ਉਰ ਧਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜ ਸੋਹਣੀ ਜਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੀ
ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਜਹਿ ਪੜਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਕੁ ਆਖੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸ ਹੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸ ਹੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਸਭਨਾ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਇਹ ਰੀਤਿ ॥
ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਜੋ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ

ਸਿਮਰਨੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੇ ਕਪਟ ਹਿਤ ਪਿਆਰੇ ਮੋਹ ਅੰਧ ਦਰਿ ਸਿਮਰਨਾ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰਮ ਕਰੀ ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਸਭ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਸਭ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਭੈ ਭਰਮ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਭੈ ਭਰਮ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਪੂਰਨ ਹੋਤੀ ਸਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਸਭ ਚਲੀ ਜਗਤ ਵਿਚ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਕਰਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਸੁਣਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਨਦਰੀ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਪੂਰਨ ਹੋਤੀ ਸਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਸਭ ਚਲੀ ਜਗਤ ਵਿਚ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਕਰਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਸੁਣਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਨਦਰੀ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਤੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਸ ਵਡੀ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਕਿਤੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਦੁਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰਜੁ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣੈ ਘਰਿ ਵਥੁ ॥ ੧ ॥

ਸਦਾ ਹੀ ਵਾਲੁ ਜੋ ਹਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਤੇਰਾ ਜਨ ਹੈ ਤੂ ਤਾਕਾ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਤਾਕੈ ਨਿਤ ਵਰਤਹਿ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਾਰਿ ਤਾਕੈ ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਤਾਕੈ ਨਿਤ ਵਰਤਹਿ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਾਰਿ ॥ ਜਿਸੁ

ਧੋਵਾਂ ॥ ਮਾਪਿ ਪੁਤ੍ਰ ਜਨ ਸੇਈ ਕਮਾਹਿ ਉਤ ਜਨ ਸੇਲੁ ਕਰਿ ਜਗ ਤਰਿਆਹਿ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਕੇ ਸੰਗ ਸਮਾਹਿ ॥ ਇਨ ਛਡਿ ਉਪਰਿ ਜਨ ਸਚ ਸਾਹਿ ॥ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋਤਿ ਜਨ ਹੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਥਨ ਕਰਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹੁ ਦਾਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਗਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਾ ਮਿਟੈ ਸਭ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਭੋਗਹੁ ਭੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹੁ ਸੰਗੀ ॥ ਤਾ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਚਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹੁ ਰੇਨ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੂਰਨ ਐਨ ॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਤਾਰੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਸਿਮਰਤ ਕਟੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ॥ ਆਪ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨੀ ਪ੍ਰਭ ਪਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਧਨਵੰਤ ॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਹਰਿ ਨਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੀਐ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਫਿਰਿ ਪਰਹਰੀਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪਰਹ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਏਕੰਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਜਾਵਹਿ ਬਿਨਸੰਦ ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਵਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥੧॥੧੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੀਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਸੁਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਤ ਸਭ ਦੁਖ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੀਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੧੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੧੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੧੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੧੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੧੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੧੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੧੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੧੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੨੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੨੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੨੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੨੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੨੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੨੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੨੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੨੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੨੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੨੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੩੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥੩੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਪੰਥੁ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀ

ਤਰਣਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥੩॥ ਰਾਮ ਖੇਲੀ ਏਹ ਆਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ਪਉਚੁ
ਦੂਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਖਿਆ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਹਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮੰਗੁ ਨੀਆਕ ਰਤਨਾ ॥੪॥
ਵੈਯ ॥੧੪॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਕਰੇਈ ਲਬ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਗੁਰ
ਦੇਵ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਜਨ ਅਪਨੇ ਸਦ ਸੇਵ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ
ਭਵ ਦੁਸਤਰ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲ ਦੁਸਮਨ ਭਏ ਮੀਤ
ਹੀਆ ਘਰਿ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਸਰਸ ਸਮਾਹੀ ॥ ਅਖਰ ਨੇਵ ਦਾਸ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭ ਤੁਮ ਵਾਸੇ ॥ ਧਰਤਿ
ਧਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਤੁ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਆਪ ਉਖਧ ਪ੍ਰਭ ਵੈਦੁ ਸਿਆਰੇ ॥ ਤੇਰੀ ਓਟ ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ ਸਮਰਥ
ਤੂ ਸੋਹਗ ਸੋਭਾ ਮੀਤ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੀ ਆਹੇ ॥ ਅਨਥ ਥਾਹ ਤੂ ਪੂਰਨ ਲਹਾਹੇ ॥ ਤੂ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰ
ਥ ਦਇਆ ਧਾਰ ਸਰਸ ਸਨੇਹਾ ਨਾਨਕ ਕਬਹਿ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਏਕੋ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥ ੧੩ ॥ ੧੫ ॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ
ਨੇਰਿ ਮਲੋ ਇਹੁ ਆਰਾ ਚੀਤ ॥ ਅਨਤ ਕਬੀ ਸਭੁ ਮੈਦੇ ਬਲਾਈ ॥ ਦੂਖ ਅੰਧੇਰ ਸਗਲ ਲਾਨਾਹੀ ॥
੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਤ ਵਡੀ ਮੇਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਵਡੁ ਕੁਲੀ ਪਾਈ ਮੇਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ
ਜਨ ਕਰੇ ਹੀ ਰਤਨੁ ਗੋਪਾਲਾ ਤਿ ਸਕੁ ਉਪੋ ਹੀ ਨਸਕੈ ਜਮ ਕਾਲੁ ॥ ਜਗ ਮਾਹੀ ਆਇ ਆਜੋ ਪਰਵਾ
ਲੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਪਨਾ ਸਮ ਪਛਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ
ਹਉਮੈ ਦਾਦਾ ਜੁਗਾਰੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਪੂਰਨ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਗਲ ਤੰਤ੍ਰ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਤੁਝ ਹਾਰਾ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪੀਆ ਸਾਰਾ ॥੪॥ ੧੪ ॥ ੧੬ ॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇ ਹਰਿ ਰਸ ਲਾਵਹਿ ਪਾਸਿ ॥ ਅਮਰ ਤਨੁ ਅਮੁ ਨਾਮੀ ਫਿਰਿ ਮਰਹਿ ਨਾਹਿ ਗੁਰ ਕਰਮ ਮਤੁ ਪੀਚਾ ॥ ਅਬਾਬੀ ਚਰਾਗੁ ਪੰਚ ਦੂਤ
ਮੰਝ ॥੧॥ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਪੂਰਨ ਨਾਥਾ ॥ ਜੈਤ ਅਖਨ ਕਉ ਦੀਜਾ ਹਿਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿ
ਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਦਖ ਰਾਨ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕਰਹਿ ਨ ਧਿਆਨ ॥ ਜੋ ਗੀ ਜਤੀ ਬੈਸ ਨੇ ਰਾਮਦਾ
ਸਾ ਮਿ ਤ੍ਰ ਸਾਜਨ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾ ਆਬਿ ਨਾਸਾ ॥੨॥ ਕਰ ਰਲ ਪਲਾਹ ਕਹਿ ਸਿਵ ਦੇਵਾ ॥ ਤ੍ਰਿਲਨ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਮ੍ਰਹਿਅ
ਲਖਾ ਅਭੇਵਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦੇਇ ॥ ਜਗ ਮਾਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇ ਈ ਕੇਇ ॥੩॥ ਸੋ ਹਿ ਨਿਰ

ਗੁਣ ਗੁਣੀ ਵੇਹੁ ਨਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਥਾਨੈ ਥਾਨ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥ ਮਨ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਨਾਮੁ ਧੇਤੇਰੀ ਮੇਦ੍ਰਾ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥੪॥ ੧੫ ॥ ੧੭ ॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਆਧਾਰ ਤਿਖਿ ਦਾਸ ਉ
ਨ ਤ ਕਾ ਨਿੰਦ ਕਬ ਨ ਸੁਣੇ ਦਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਕ ਉਰਾ ਖ ਉ ਆਪ ਨੇ ਨੀ ਅਨਾਲਾ ॥ ਸੰਤ ਉ ਧਾਰ ਉ ਤ ਖ
ਨ ਤ ਕਾ ਲੇ ॥੧॥ ਜੋ ਜੀ ਸੰਤ ਜਿ ਰੁ ਵੈ ਰਾ ॥ ਸੰਤ ਗੋ ਬਿੰ ਦ ਕੇ ਏ ਕੇ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਊ ਪ ਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਆਥੇ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਸੰ ਗਿ ਬ ਥੈ ਦਿ ਨੁ ਰਾ ਤਿ ॥ ਸਾ ਧ ਸੰ ਗਿ ਸਾ ਸਿ ਤ ਪਿ ਪ੍ਰਾ ਤਿ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਦਾ ਸ
ਜਾ ਨ ਤੇ ਦਾ ਸ ਕਾ ॥ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰ ਦਾ ਕਰ ਹ ਨ ਕੇ ਈ ॥ ਜੋ ਨਿੰ ਦੇ ਤਿ ਸ ਕਾ ਪ ਹ ਨ ਤੋ ਈ ॥ ਨਿ ਸ ਮ
ਸੰ ਜ ਨ ਕਾ ਰੁ ॥ ਅ ਖ ਮਾ ਰ ਉ ਸ ਗ ਲ ਸੰ ਸਾ ਰੁ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅ ਪ ਨੇ ਕਾ ਰਾ ਇ ਆ ਥਿ ਸਾ ਸੁ ਨੀ ਉ ਪੀ
ਤੁ ਸ ਕੁ ਤਿ ਸ ਕੀ ਰਾ ਸਿ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਤ ਕੁ ਉ ਉ ਪ ਨੀ ਪ ਰ ਤੀ ਤਿ ॥ ਆ ਨ ਮੁ ਖ ਹਾ ਰ ਗ ਭੁ ਮੁ ਖ ਹ ਜ ਨੀ ਤਿ ॥
੪ ॥ ੧੬ ॥ ੧੮ ॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾ ਮੁ ਨਿ ਧੇ ਨ ਨੁ ਨੀ ਰ ਨਾ ਰਾ ਇ ਣੁ ॥ ਰ ਸ ਨ ਰਾ ਸਿ ਮ ਰ ਤ ਪਾ ਪ
ਖਿ ਲਾ ਇ ਣੁ ॥ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਨਾ ਰਾ ਇ ਣ ਸ ਰ ਮ ਨਾ ਹਿ ਦਿ ਸਾ ॥ ਨਾ ਰਾ ਇ ਣ ਘ ਰਿ ਘ ਰਿ ਪ ਰ ਗ ਟਾ ॥
ਨਾ ਰਾ ਇ ਣ ਕ ਹ ਤੇ ਕ ਰ ਕਿ ਨ ਜਾ ਹਿ ॥ ਨਾ ਰਾ ਇ ਣ ਮੇ ਵਿ ਸ ਗ ਲ ਫ ਲ ਪ ਧਾ ਹਿ ॥ ੧ ॥ ਨਾ ਰਾ ਇ ਣ ਮ ਨ
ਅ ਸ ਹੈ ਅ ਧਾ ਰਾ ॥ ਨਾ ਨਾ ਰਾ ਇ ਣ ਜੋ ਵਿ ਬ ਖਿ ਸੈ ਸਾ ਰਾ ॥ ਨਾ ਰਾ ਇ ਣ ਦ ਹ ਦ ਹ ਜ ਮ ਭੁ ਗ ਤੇ ਪਾ ਲਾ ਇ ਣਾ ॥ ਨਾ ਰਾ
ਇ ਣ ਦੇ ਤ ਭ ਨੇ ਭੁ ਲਾ ਇ ਣ ॥ ॥ ਨਾ ਰਾ ਇ ਣ ਸ ਦ ਸ ਦ ਦ ਖ ਖਾ ॥ ਸਿ ਦਾ ਨਾ ਰਾ ਇ ਣ ਕੀ ਨੇ ਸੁ ਖ ਅ ਨੰ ਦ ॥
ਨਾ ਰਾ ਇ ਣ ਪ੍ਰ ਗ ਟ ਰ ਹੀ ਨੇ ਪ ਰ ਤ ਖ ਪਾ ਰਾ ਇ ਣ ਸ ਤ ਕੇ ਮ ਥਾ ਈ ਜਾ ਪ ॥ ॥ ਨਾ ਰਾ ਇ ਣ ਸਾ ਧ ਸ
ਗਿ ਨਾ ਰਾ ਇ ਣ ਬਾ ਰੰ ਬਾ ਰ ਨਾ ਰਾ ਇ ਣ ਗਾ ਇ ਲਾ ॥ ਬ ਸ ਤ ਅ ਰੋ ਹ ਰ ਗੁ ਰ ਮੁ ਮਿ ਲਿ ਲੀ ॥ ਨਾ ਰਾ ਇ
ਣ ਓ ਟ ਨਾ ਨ ਕ ਦਾ ਸ ਗ ਰੀ ॥ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ੧੯ ॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕ ਉ ਗ ਰ ਪੈ ਰ ਖ ਲ ਰ ਖ ਹਾ ਰੁ ॥ ਸ ਭ
ਕ ਆ ਉ ਗ ਰ ਕੇ ਨਿ ਲੈ ਕਾ ਰੁ ॥ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਸਾ ਧ ਸੰ ਗਿ ਜ ਪੈ ਨਿ ਰੰ ਜ ਨ ਦੇ ਕ ਕੇ ਮੁ ਹਿ ਲਾ ਗੋ ਵਿ ਦ ਰੁ ॥ ॥ ਰ ਸ ਅ ਵ ਦ ਵ ਰ ਦ ਸ ਸ ਕ ਸੀ
ਨਾ ਰੁ ॥ ਦੂ ਤ ਦੁ ਸ ਟ ਤਿ ਸੁ ਪੋ ਹ ਤ ਨਾ ਹਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਗ ਰ ਬ ਰ ਤੇ ਸੋ ਨਾ ਇ ॥ ਗ ਰੀ ਬ ਦਾ ਸ ਕੀ ਪ੍ਰ ਭੁ ਸ ਰ
ਲਾ ਇ ॥ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸ ਰ ਨਿ ਪ ਇ ਆ ਹ ਰਿ ਰਾ ਇ ॥ ਸੋ ਦਾ ਸ ਰ ਖਿ ਆ ਆ ਪ ਹੈ ਕੀ ਠ ਲਾ ਇ ॥ ਜੋ ਜੋ
ਬ ਚ ਤੁ ਕ ਰੈ ਅ ਹੰ ਕਾ ॥ ਓ ਹੁ ਖਿ ਨ ਮਾ ਹਿ ਭ ਲ ਸੁ ਖ ਖੂ ਕਾ ॥ ॥ ੩ ॥ ਪੈ ਰੀ ਸਾ ਰਾ ਹੋ ਵ ਰ ਤੁ ਕਾ ਰੁ ॥ ਸ ਦ
ਸ ਦਾ ਸੀ ਬ ਲਿ ਹਾ ਰ ॥ ਆ ਪ ਦੇ ਦਾ ਸ ਰ ਖੈ ਕ ਰ ਮਾ ਧਾ ਰੀ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਰੇ ਪ੍ਰ ਭ ਪ੍ਰ ਤ ਪਾ ਲ ਅ ਧਾ ਰੀ ॥ ੪ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਕਬੀਰਜੀ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰਜੀਉ ਕੀ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਕਬੀਰਜੀ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰਜੀਉ ਕੀ

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਕਬੀਰ ਜੀ ਪੜਤਾਲ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਪਾਛੈ ਪੜਤਾਲ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਮਾਰਹੁ ਡੰਡੋ ਸਾਕਤੁ ਕੁਪਿਓ ਫਿਰੁ ਪਿੜ ਪਰਾਇਐ ॥ ਹਮ ਉਦਿਮ ਸਦਾ ਕਰਹ ਜਪਹ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਇਐ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਮਤਿ ਸਤ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਕੇ ਮਾਰੇ ਉ ਜਬ ਹੂਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਅਬਚਲ
ਪਾਏ ਸਾਰੇ ਕੇ ਅੰਚਲਿ ਲਾਏ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ਗੋਂਡ ॥ ਕਬੀਰ ਜੇ ਤੁਮ ਜਾਰੇ ਤੇ ਨਾਹੀ ਅਉ
ਵਤ ਪਹੀ ਆਵੈ ਜੋਨਾ ॥ ਹਮ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਨਦੀ ਸਿਤੋ ਬਿਨੁ ਸੁਹਾਗ ਨਿਲਜੀ ਦੇਖੁ ॥ ੧ ॥ ਧ
ਨੁ ਸੁਹਾਗ ਨਿ ਅਬਾਪ ਵੀਤਾ ਤਉ ਪੇਤ ਪਿਸਰਨ੍ਹੈ ਮੇਲੀ ਚੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਹਾਗਨਿ ਕਿਰਪਨ ਕੀ
ਪੂੜੀ ॥ ਸੋ ਵਕਤ ਨ ਜਿਗਤ ਸੋ ਉਸੁੜੀ ॥ ਸਾਧੂ ਕੇ ਠਾਢੀ ਦਰਸਨ ਕਾਜੀ ॥ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਮੋਕਉ ਨਿ
ਸਤਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਹਾਗਨਿ ਕੈ ਹੈ ਅਉਰੈ ਪੀਰ ॥ ਧਾਗੇ ਦੂਰਹ ਨਕ ਛਨ ਹਰੀ ॥ ਜਾ ਉਲਗੁਪਾ
ਨ ਉਲਗਾ ਸੀਗੇ ॥ ਨਾਨਹੀ ਤਰਲੀ ਭੋਗੈ ਉਠਿ ਰੋਗੇ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਹਾਗਨਿ ਕਿਤ ਨੇਂਡੀ ਆਵਤ
ਅ ਠਪੁਹਰ ਤੀ ਰਹਤ ਰਸੁ ਦੀਆ ॥ ਬਹੁ ਮਾਲਿ ਬਿਸਨੁ ਮੋ ਸਰਬਥੇ ॥ ਬਤੁ ਕੁਪਾਰਿ ਰਾਜੇ ਹੈ
ਦੇ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਹਾਗਨਿ ਉਰ ਵਿਚਿ ਪਾਰਿ ॥ ਚਰਨਾਰਦ ਕੈ ਸੀਗਿ ਬਿਧੁਣਿ ॥ ਚਰਨਾਰਦ ਕੇ
ਸੀਰ ਦੇ ਫੂਟੇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਛੂਟੇ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥ ਗੋਂਡ ॥ ਜੇ ਮੋ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਸਲਹ
ਰਨ ਠਾਹਰੇ ॥ ਨਾ ਮੁਖਿ ਨਾਕੈ ਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੇ ॥ ਕੁ ਬਿਧਿ ਜਲਨਾ ਜਲਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਅ ਸੇ ਅ
ਬਗਤ ਜਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾਰਉ ਤਿਸੈ ਜੁ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਰਮ ਅਨਰ ਹੋ ਮਹਿ ਖੇਤੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋ ਸੇ ਹਲ ਹਰ ਬਿਨਾ ਜੀਨ ਹੀ ਬੋਏ ॥ ਐ ਬੁਤ ਬਿਨਾ ਕੇ ਸੇ ਮ ਦੀ ਪਰੋਈ ॥ ਮੁੜੀ ਬਿਨੁ ਕੁ ਅ
ਗੀ ਠਿ ਚੜਾਈ ॥ ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਜੈ ਸੇ ਅ ਬਗਤੁ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਸੇ ਅ ਭਾਤੀ ਪੁਤ ਬਿਨੁ ਬਾਲੂ ਤੇ
ਈ ॥ ਬੇ ਬਾ ਬਿਨਾ ਕੇ ਸੇ ਕ ਪਰੇ ਧੋਈ ॥ ਘੋ ਰ ਬਿ ਕਾ ਕੇ ਸੇ ਅ ਸ ਵਾਰ ॥ ਜਾ ਧੁ ਬਿ ਨਾ ਹੀ ਦਰ ਦੁ
ਰ ਦੁ ਨਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਸੇ ਬਾ ਜੇ ਬਿ ਨ ਹੀ ਲੀ ਜੇ ਫੇ ਰੀ ॥ ਬ ਸ ਮੁ ਦਾ ਗਨਿ ਤ ਜਿ ਉ ਹੇ ਰੀ ॥ ਕਹੈ
ਕਬੀਰ ਏ ਕੈ ਕਾ ਰਿ ਕ ਰ ਨਾ ॥ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਹੋ ਇ ਬੂ ਹ ਬਿ ਨ ਹੀ ਮ ਰ ਨਾ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ਗੋਂਡ ॥ ਕੂ ਟ
ਨੁ ਸੋਇ ਜੁ ਮਨ ਕ ਉ ਕੂ ਟੈ ॥ ਅ ਨ ਕੂ ਟੇ ਤ ਉ ਜ ਅ ਰੋ ਛੂ ਟੈ ॥ ਕੂ ਟਿ ਕੂ ਟਿ ਮ ਨੁ ਕ ਸ ਵ ਟੀ ਲਾ ਏ ॥ ਸੋ ਕੂ
ਟ ਨ ਮੁ ਕ ਤੈ ਬ ਪੁ ਪਾ ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਕੂ ਟ ਨ ਕੈ ਸੇ ਕ ਹੁ ਜੌ ਸਾ ਰ ॥ ਸ ਗ ਲ ਬੇ ਲ ਨ ਕੈ ਮਾ ਬੀ ਚਾ ਰ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਚ ਨ ਜੋ ਇ ਜੁ ਮ ਨ ਸਿ ਉ ਨਾ ਚੈ ॥ ਝੂ ਠ ਨ ਪ ਤੀ ਐ ਪ ਰ ਨੋ ਸਾ ਚੈ ॥ ਇ ਸ ਮ ਨ ਆ ਗੇ

ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਹਿ ਸੇਈ ਜਨ ਤੇਰੀ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੀ ਕਰਤੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮੀਤੁ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਜਨੋ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀ ਕੁਟੰਬ

ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਹੁਤਿਮੋਲਗੁਮੇਰੇਪੀਤਮਪਾਰੁਹਰਿਰਾਇਆਹਮਚੇਰੀਹੋਇਲੈ

ਸੀਗਾਰੁਤਿਮੋਲਿਬੁਧਿਪਾਈਐ।੧।ਰਾਮਅਸਨਗੁਰਮਤਿਰਾਮਬੁਲਾਈਐਜੋਜੋਸੁਣੈਕਹੈਸੁਮੁਕਤਾਸੁ

ਅਜਰੁਜੋਹਾਇਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਜੇਵਡੁਭਾਗਹੋਵਧਿਮੁਖਿਮਸਤਕਿਹਰਿਰਾਮਜਨਭੇਟਾਸੁ

ਨੀਚੇਕੁਲਾਹੀਨਸੁਖਾਈ।ਜਿਉਤਿਸੁਉਚਕੁਲਨਿਰਮਲਾਈ।੨।ਹਰਿਕੇਸੇਰਾਮਜਨ

ਕੁਲਾਪਵਿਤ੍ਰਕਰੈਨਦਕਹਿਜਨਜਨਹੀਭਾਖੈਹਰਿਕੇਸਧਾਸਧਾਇਆਸੇਹਰਿਕੇਚੇਰ

ਲੇਮੁਖਮੁਖਰਜਰਕੈਨਜਰਖਾਈ।੩।ਦਇਆਦਇਆਕਰਿਰਾਖਹੁਹਰਿਜੀਉਹਮਦੀਨਤੇਰੀਸਰ

ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਪੁਰਮੇਰੇਜਨਨਾਨਕਬਖਸਸਮਿਲਾਈ।੪।੩।ਰਾਮਕਲੀਮ

ਹਲਾ।੪।ਹਰਿਕੇਸੇਸਧਾਸਾਧਜਨਨੀਕੇਤਨੂਪੂਹਰਿਰਾਬਢਵਾਣੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਯਸੇਈ

ਭਗਤਭਾਏਹਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵੈ।੧।ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਮਕਿਰਪੈ

ਉਮਾਮੋਹਰਿਰਸਮੋਮੀਠਾਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਮੁਪਿਧਾਵੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਕੇਸੇਗੁਰਮਾਨ

ਉਮਾਮੋਕਿਉਮਪਦਵੀਪਾਵੈ।ਹਮਹੋਵਡਚੇਰੀਦਾਸਦਾਸਨਕੀਮੇਰਾਕਰਮਸੀਫਰਾਵੈ।

ਜੇਵਡਜਨਸੇਵਿਹਾਜੇਵਡਭਾਗੀਤਿਦਾਮਨਿਪਾਈਤਿਲਗਾਵੈ।ਥਿਨਪੀਤੀਫਰਹਿਚੂ

ਯਾਤਾਕੂੜੇਭਰਮੁਚੂਕੈਫੁਲਪਾਵੈ।੩।ਮੋਕਉਹਰਿਕੀਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਨੁਹਰਿਸੇਤਪਰਗੀ

ਲੇਪਾਵੈ।ਹਉਕਰਦਉਕਾਰਿਬਾਢਿਸਿਰੁਰਾਖਉਜੋਜਨਨਾਨਕਸੇਤਜਸੁਕਮਾਵੈ।੪।੪।ਰਾਮ

ਕਲੀਮਹਲਾ।੪।ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਰਿਵਡਭਾਗੀਮੇਰੇਜਨਾਮਿਲਜਾਈਮੋਹਰਿਜਨ

ਨਾਮੁਮੀਤਕਢੀਸਰਨੀਕੇਵਡਭਾਗੀਤਿਜਨਾਪਾਈਮੋ।੧।ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜਨਕਾਰੇਲਾ

ਹਰਿਮੋਹਉਪਾਣੀਪਖਾਪਾਸਉਸਤਜਨਾਵਾਮਾਲਿਪੁਰਿਮੁਖਿਲਾਈਮੋ।੧।

ਰਹਾਉ।ਹਰਿਜਨਦੁਇਵਡਵੇਦੁਵਡੇਜੋਸਤਿਗੁਰਮੋਲਿਮਿਲਾਈਮੋ।ਸਤਿਗੁਰਜਨੇਦੁਅਵ

ਰਨਕੇਈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਧਿਆਈਮੋ।ਸਤਿਗੁਰਸਰਖਿਪਰੇਤਿਨਪਾਇਆਮੇਰੇ

ਕੁਲਾਜਜਰਖਾਈਮੋ।੨।ਬਹਗਲਾਕਾਗਨੀਵਡੀਸਿਗਾਤਿਜਾਇਕਰੇਗਾਬਿਖੁਮੁਖਿਖਾਈਮੋ

ਹੰਸਾਕਰੇਕੇਲਾਮਾਨਸਰਿਮੋਤੀਚੁਗਿਚੁਗਿਖਾਈਮੋ।੩।ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿ

ਸਭਾਵੈ।ਜਿਉਜਲਮੀਨਾਰਹੈਜਲਨਾਲੇਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ।ਜਿਉਚਕਵੀ

ਰਹੈਸੂਰਸੰਗਿਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਵੈ।ਜਿਉਕਾਮੀਪੁਰਖੈਕਾਮੁਪਿਆਰਾ

ਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈ।ਜਿਉਸਾਕਤਪੁਤ੍ਰੈਮਾਇਆਪਿਆਰੀਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿ

ਨਾਮੁਸਮਾਵੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਿਉਸਾਕਤਪੁਤ੍ਰੈਮਾਇਆਪਿਆਰੀਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਵੈ।

ਜਿਉਸਾਕਤਪੁਤ੍ਰੈਮਾਇਆਪਿਆਰੀਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਵੈ।ਜਿਉਸਾਕਤਪੁਤ੍ਰੈਮਾਇਆ

ਪਿਆਰੀਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਵੈ।ਜਿਉਸਾਕਤਪੁਤ੍ਰੈਮਾਇਆਪਿਆਰੀਤਿਉਹਰਿਜਨ

ਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਵੈ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਏਹ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਧੰਨਾ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਕਤਹਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ਪਾਤੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਬਾਤੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਏਹ ਨ ਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧ ਜਿਗਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ਸੁਖੀ ਸਦ ਸੋਵੈ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ਪਾਤੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਬਾਤੀ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ਪਾਤੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਬਾਤੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਏਹ ਨ ਮਾਇਆ ॥੪॥੨॥੧੨॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਏਹ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਧੰਨਾ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਕਤਹਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ਪਾਤੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਬਾਤੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਏਹ ਨ ਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੩॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਏਹ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਧੰਨਾ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਕਤਹਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ਪਾਤੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਬਾਤੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਏਹ ਨ ਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੪॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਏਹ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਧੰਨਾ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਕਤਹਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ਪਾਤੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਬਾਤੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਏਹ ਨ ਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੫॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਏਹ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਧੰਨਾ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਕਤਹਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ਪਾਤੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਬਾਤੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਏਹ ਨ ਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੬॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਏਹ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਧੰਨਾ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਕਤਹਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ਪਾਤੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਬਾਤੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਏਹ ਨ ਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੭॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਏਹ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਧੰਨਾ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਕਤਹਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ਪਾਤੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਬਾਤੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਏਹ ਨ ਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੮॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਏਹ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਧੰਨਾ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਕਤਹਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ਪਾਤੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਬਾਤੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਏਹ ਨ ਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੯॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਏਹ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਧੰਨਾ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਕਤਹਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ਪਾਤੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਬਾਤੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਏਹ ਨ ਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੨੦॥

ਸਰੀਆ ਜਾਗੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੇਕੁ ਸੰਮ੍ਰਿਥੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਨਾ ਮਾਇ ਨ ਕਿਛੁ ਕੰਮਿ ਮੇਰਾ ॥੪॥੨॥੫॥
ਮੇਰਾ ਹੋਵਨੁ ਹੋਵਨੁ ਹੋਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਜੋਗ ਕਰੇਸੇ ਈਸਰ ਜੇਤੇ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਭੋਗੀ ॥ ਜੇਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇ ਸਿਰਿ ਰਾਜੇ ਸਭ ਉਪਰਿ ਤਲੈ ਹੋਵਨੁ ਹੋਤੇ ॥੧॥
ਜੇਤੇ ਮਰਣ ਮਰੇ ਸੰਸਾਰੇ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫੇਰਿ ਫਿਰੰਤੇ ॥ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕਰੇ ਪਾਪਾਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾਵਹਿ ਰੋਤੇ ॥੨॥
ਜੇਤੇ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਲੇਖੈ ਪਾਵਹਿ ਜੋਤੇ ॥ ਜੇਤੀ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖੈ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੋਤੇ ॥੩॥
ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਸਭ ਆਵਹਿ ਹੁਕਮਿ ਖਲੋਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੇਕੁ ਸੰਮ੍ਰਿਥੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਨਾ ਮਾਇ ਨ ਕਿਛੁ ਕੰਮਿ ਮੇਰਾ ॥੪॥੩॥੬॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਬਿਰਥੁ ਗੁਰੂ ਦਾਸ ਲੋਕਾਣਾ ਕਰਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਆਇਆ ਆਖਿ ਵਿਸੇਖ ॥ ਜਾਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤੂੰ ਵਡਾ ਤਾਕੇ ਕੁਲ ਸਭ ਲੇਖ ॥੧॥
ਜਾਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤੂੰ ਵਡਾ ਤਾਕੇ ਕੁਲ ਸਭ ਲੇਖ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਪਾਵਨ ਤੀਰਥ ਜਿਥੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਿ ਜਾਵਾ ਜਿਥੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਥੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਟਹੁ ਜੀਉ ਕੁਰਬ

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਮਰੈ ਕਉਨੁ ਹਰੈ ਕੋ ਜਾਰੈ ॥ ਹਮ ਕਉ ਸਾਹੁ ਨ ਗਾਹੈ ਕੋਊ ਹਮ ਕਉ ਲਾਗੈ ਕਾਲੁ ਨ ਪਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਲੁ ਪੋਖਰ ਬੂਡੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਸਸਤ੍ਰ ਕਾ ਕੋਈ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਿਖੁ ਕਾਲੀ ਮੇਰੀ ਜਉ ਰਾਮੁ ਨ ਬੋਲੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਅਗਨਿ ਕੇ ਚਟਕੇ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਭਾਰੀ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਟਵਾਰੁ ਕਰਿ ਮੁਗਦਰ ਜਉ ਰਾਖੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥੨॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਟਿ ਕੀ ਸੈਨਾ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਟਿ ਹਥਿਆਰਾ

ਰਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਰੇ ਸਾਹ ਸਾਹੇ ॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਵਹਿ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਸੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਥਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਉਰਵਾਰੁ ਜਲ ਪਾਰੁ ॥ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਭਗ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਜੰਜਾਲ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕੋਇ ਨ ਪੁਜੈ ਦਾਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਰਖਵਾਰ ॥ ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਕਾਚੀ ਮਾਰ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਨਿਧਾਨ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦਰਬ ਨ ਹੋਵਹਿ ਆਨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪਰਾਨ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਮੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਪੁਨੀਤ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਗੁਰ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਡਰ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਹਸਤ ਦੇ ਮਾਥ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਸਮਾਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਪੋਹੈ ਪੀਰ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਬਜਹਿ ਜੈਕਾਰ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਖਮਇਆ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠ

ਸਾਖੀ ਵਲਾਗੀ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤੈਸੇ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹ ਅੰਧੇਰਾ ਕਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੪॥
ਦਾਮਨਿ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲਹਿ ਨਰਵਰ ਜਿਉ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੫॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥
ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਭਏ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਤਉ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥੬॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰਾ ॥੭॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਗਤੁ ਮੋਹੀਆ ਮੋਹਣੀ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਮੂੰਡੀ ਪਾਇ ॥ ਮੂੰਡੀ ਪਾਇ ਸਭ ਵਸਿ ਕੀਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਆਇ ॥
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਰਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ॥੧॥
ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਜਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ ਸਭ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਹੀ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ਅਪਣੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨ ਜਣੀ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਜਾਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ਭਾਈ ॥੨॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦ ਸਤਿ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ਜੀਉ ਜੀਉ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ਭਾਈ ॥੩॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦ ਸਤਿ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ਜੀਉ ਜੀਉ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ਭਾਈ ॥੪॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦ ਸਤਿ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ਜੀਉ ਜੀਉ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ਭਾਈ ॥੫॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦ ਸਤਿ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ਜੀਉ ਜੀਉ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ਭਾਈ ॥੬॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦ ਸਤਿ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ਜੀਉ ਜੀਉ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ਭਾਈ ॥੭॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦ ਸਤਿ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ਜੀਉ ਜੀਉ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬੂਝਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ਭਾਈ ॥੮॥

ਸੀ॥੨੦॥ਬਾਣੀਬਿਰਲਾਜਿਸੇਵਕਸੇਹਾਹੋਗੁਰਦੇਹੋਰੇਪਿਆਰੀ॥੨੧॥ਜੋਜੋਗੀਤੁਧੁਭਾਣੇਸੋਈਸੋਈਕਰਤਾਹੈ
ਉ॥ਤੇਰਾਨਾਮਸਾਰੀ॥੨੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਗੁਰੁਦੇਪਛਾਤਾਜਿਸੋਨਹੀਵਿਸਾਰੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰੂਸੇ
ਦਹਿਸਾਦਾਏਆਲਾਗੇਰੂਸਿਮੁਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੪॥ਜੋਚਲਹੁਮੀਦਰਿਸਾਮੁਤਿਚਲੁਜੇਵਾਰੀਜੋਜਾਇ
ਮਿਲੀਐਨਾਮਮੁਰਾਰੀ॥੨੫॥ਆਨਦਿਨੁਜਾਗੁਤਰਹੈਨੁਰਾਤੀਆਪਨੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥
੨੬॥ਤਨਮਨਿਨਾਹੀਵਾਸਿਪੂਆਈਆਪੁਗਵਾਇਦਰਸੁਪਰਗਾਸੀ॥੨੭॥ਸਾਈਇਆਸੋਹਾਗਿਨ
ਸਿਆਈਜਿਸੁਚਰਣੀਲਾਗੇਸੋਈਜਾਗੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਦੀਵਾਰੀ॥੨੮॥ਆਪਿਮਿਲਾਗੇਸੇਈਜਾਗੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਦੀਵਾਰੀ॥
ਨਾਨਕਸੇਈਸੋਹਣੇਜਿਨਾਮੁਰਤੇਚਰਹਿਚਰਣਗਤਨੀਦੇਵੀਵਾਰੀ॥੩॥੪॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩॥
ਨਾਮੁਖਜਾਨਾਗੁਰਤੇਪਾਇਆਤਿਪੂਰੈਭਾਗਿਮਹਾਬਲੀ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਖੁਵਿਗਾਸੁਪਾਈ॥ਏਕੁਨ
ਮੁਦਾਸਿਆਪਦਾਂਤਿਪੂਰੇਰੰਦਿਦਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਆਪੇਹੀਸਭਜਨੋਰੰਗੁ
ਬਣਾਈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੩॥ਆਪੇਜੋਨਾਮੁਸਤਿਉਪਾ
ਏਸੋਜਿਸਿਸਤਿਦੀਪੈਲਾਈ॥੪॥ਤਤਿਸਹਿਸਭੇਵਰਤੁਤਾਸੁਖਪਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੫॥
ਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਉਪਾਏਆਲਖੁਨਲਖਾਵਣਾਈ॥੬॥ਆਪੇਆਪਿਜੀਵਾਲੇਆਪੇਤਿਸਨੋਰੰਗੁ
ਨਤਮਾਈ॥੭॥ਵਿਰਲਾਕੋਤੇਇਕਿਮੰਗਤੇਫਿਰਿਆਪੇਭੁਗਤਿਕਰਾਈ॥੮॥ਸੋਵਡਭਾਗੀਸੋਨੀਕਾ
ਤਾਸਾਚੇਰਤੇਸਮਾਈ॥੯॥ਆਪਿਸਰੂਪਿਅਨਾਪਾਆਪੇਕੀਆਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧੦॥ਆਪੇਦੁਖ
ਸੁਖੁਪਾਏਅੰਤਰਿਆਪੇਭੁਗਤਾਕੁਲਾਈ॥੧੧॥ਵਡਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਨਰਿਮੀਆਂਧਾਫਿਰੈਲੋਕ
ਈ॥੧੨॥ਸਭੇਨਰਿਮੀਆਂਤਿਨਾਸਾਹੁਆਇਆਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੧੩॥ਇਕਨਾਨਾਵੁਆ
ਪਿਕੁਲਾਏਇਕਨਾਗੁਰਮੁਖਿਦੇਏਬੁਝਾਈ॥੧੪॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਸਤਿਗੁਰਿਜਦੀਵਡੀਵਡਿਆ
ਈ॥੧੫॥ਤੁਝੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਰਾਜਾਕਰਿਤੁਪਾਵੈਜੁਬਲਵਤਬਲਾਈ॥੧੬॥ਨਾਨਕਆਖੁਬੇਨਤੀ
ਹੋਸਦਾਜਾਚਾਰੈਲੇਹੁਮਮਾਂਈ॥੧੭॥ਤੂਸਭਨੋਪਾਲੀਸਦਾਹਜੂਰੀਆਵਹੁਜਾਵਹੁਨਾਈ॥੧੮॥ਸਭੁਆਪਿਸਦਾਹੈ
ਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥੨੦॥ਨਾਨਕਕਸੁਛੋਹੈਖਹਿਆਵੈਸਮਾਵੈਗੁਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਸਬਥਾਈ॥
੨੧॥੪॥੧੪॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾਪ ਆਸਟਪਦੀਆ

ਕਿਨਹੀ ਕੀਨੀ ਆਪਣ ਵੈਰਾਈ ਪਰਾਸਾ ਕਿਨਹੀ ਕੀਨੀ ਆ
ਪੂਜਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ਕਿਨਹੀ ਨਿਵਲੁ ਅੰਗੁ ਮਾਸਾ ਮੋਹਿ ਹੀਨ ਨਹਾ ਕਿਹੀਆ ਰਾਚੇ॥੧॥ਤੇਰਾ ਕੁਰੇਸਾ
ਪ੍ਰਿਆਰੇ ਆਨ ਜਨਾ ਦੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਨਹੀ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿਨਹੀ ਮੋਹਿਆ
ਉਪੁਤੁ ਸਦਾਇਆ ਕੋਈ ਕਹਤਉ ਅਨੈ ਨੇਖੁ ਛੁਟੀ ਮੋਹਿ ਹੀਨ ਨਹਾ ਕਿਹੀਆ ਰਾਚੇ॥੨॥ਕਿਨਹੀ
ਹੀਆ ਹੁਤੀਰਥਿ ਵਾਸੀ ਕੋਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਮ ਕਰਾਸੀ ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਮੋ
ਸੋਹਿ ਨਹਾ ਕਿਹੀਆ ਰਾਚੇ॥੩॥ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ
ਹਬ ਹੁਕਾਈ ਕੋਈ ਕਹੈ ਮੈਮੇ ਧਨਹਿ ਪਸਾਰਾ ਮੋਹਿ ਹੀਨ ਨਹਾ ਕਿਹੀਆ ਰਾਚੇ॥੪॥ਕਿਨਹੀ
ਨਿਰਤ ਕਰਾਈ॥ਕਿਨਹੂ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਾਲਾ ਪਾਈ॥ਕਿਨਹੀ ਕੀਨੇ ਬੇਖ ਬਹੁ ਚੇਰ ਕਰਾਏ॥
ਨਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ॥੫॥ਕਿਨਹੀ ਕੀਨੇ ਸਿਧ ਬਹੁ ਚੇਰ ਕਰਾਏ॥
ਕਿਨਹੀ ਤੈਕਮੰਤ੍ਰ ਬਹੁ ਪੜੇ ਮੋਹਿ ਹੀਨ ਨਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ॥ਕੋਈ ਕਹੁ ਰਹਾਏ ਪੰਡਿਤ ਕੋਈ
ਟੁਕ ਭਸਾ ਤਿਰੁਸੀਉ ਮੈਂ ਕੋਈ ਕਹੈ ਅਚਾਰ ਸਚੁ ਕਰਣੀ॥ਮੋਹਿ ਹੀਨ ਨਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ॥੬॥
ਜਗਲੇ ਕਰਮ ਮਹਤ ਮਜੁਗਾ ਸੋਚੇ॥ਅਬਿ ਨੁਨਾ ਦੇਇ ਹੁਮਨੁ ਪਚੇ॥ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਸਾਚੁ ਸਾਚੀ ਕਾਰ॥
ਖੁਸੀ ਕਿਸਨਾ ਮਹਾਲੀ ਤੁਲਾਇਆ॥੭॥੧॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਇਸਤਾਨੀ ਤੇ ਸੋਨੇ ਤੁਪਰਿਆ
ਮਾਣੀਕ ਲਾਲੇ ਦੇ ਹੁਰਾ ਕੁਰਿਆ॥ਉਕੁਤਿ ਜੋਤਿ ਲੈ ਸੁਰਤਿ ਪਰੀਖਿਆ॥ਸਾਚ ਰਤਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਮੋਲਾ॥
॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਾਰਿ ਲੈਹੁ ਸਗਲੇ ਛੁਟੀ ਬੀਚਾਰ ਅਮਲ॥॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਖਸਿਆ
ਤਾਰੀ॥ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਜਾਨੈ ਅਭੁ ਮੀਤ॥ਸੋਤਾ ਕਰਤ ਉਦਿਆ
ਲੇਹੁ ਰੀਤ॥੨॥ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਪਰਮ ਅਮੋਲਾ॥ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਨਿਰਮਲ ਚੋਲਾ॥ਜਿਨਿ ਦੀਆ
ਤੁਧੁ ਬਖਸਲਾ॥ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਤੂ ਹੋਹਿ ਚਾਕਰੀ॥ਛੁਟੀ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਕੀ ਸਾਕਰੀ॥
ਤਰਿਆ ਨਠਹਰਾ ਵਾਨਕ ਉਕੀਏ॥ਬਸੁਧਾ ਦੀਓ ਬਰਤਨਿ ਬਖਲਾ॥ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਰਿਦੈ ਰਖੁ ਚਰਨ॥
॥ਪਖੁ ਪਖੁ ਨਵਉ ਨੇਤ ਸੁਖ ਨਾਮ ਉਕਰਨਾ ਹਾਸਨ ਕਾਰਨ ਬਾਸਨ ਰਸਨਾ ਚਰਨ ਕਲਨ ਕਉ ਸਿਰੁ॥
ਨੇਮੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੁਲਾ ਕਰਿ ਪੂਜਹੁ ਪੂਰਾ॥॥ਆਪਾ ਪਰਿ ਪਰਿ ਪਰਿ ਪਰਿ ਪਰਿ ਪਰਿ ਆਪਾ ਸਗਲ ਜਨੀ ਪਰਿ ਪਰਿ ਪਰਿ ਪਰਿ ਪਰਿ ਪਰਿ

ਸਾਰਧਰਮਕਰਬੇਨਾਥਾਂਕਿਆਰਤਲਪਾਈਪਵਾਈ॥੧॥ਬੇਸੁਮਾਰਤੇਅੰਤੁਸੁਮਾਮੀਨਾਨਕਬਖਸਿ
ਬਖਸਿਲਈ॥੧॥ਅਬਾਲਮੁਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੁਓਕਲਿਅੰਧਹਾਰਦੀਧਾਈ॥੨॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਤੂ
ਅਕਾਲਦਾਤਾਦੇਖਤਾਪਿਆਈ॥੩॥ਏਕੋਕਰਤਾਰੋਜਨਨਿਰਭਉਸਭਜਨਸਬਦਿਰਹਿਆਸ
ਮਾਈ॥੪॥ਗੁਰਗਤਦਾਨੁਗੁਰਾਕਉਦੀਨਾਹਰਿਨਾਨਕਜਨਦੇਮਾਈ॥੫॥੧॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ
ਹਲਾਪ ਅਸਟਪਦੀ ਓਅਕਾਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਅਨਦੁਭਇਆਮੇਰੀਮਾਏਸਤਿਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ॥
ਸਭੁਦੁਖੁਗਇਆਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਵਾਜੰਤੇਨਿਤਨਵੇਨਿਧਿ
ਨਾਮੁਹਰਿਕਾਪਲੈਪਾਇਆ॥ਸਾਸਗਿਰਾਸਿਨਾਮੁਸਮਾਲੀਆਪਣਾਕਾਜੁਰਾਸਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲੀ
ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਸਭੁਆਪਣਾਕਰਿਲੀਨੋਸੁਆਮੀਸਭੁਜਗਤਿਮਹਿਵਰਤਾਇਆ॥
ਜਿਸਨੋਕਰਮਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਤਿਨਿਸੇਵਾਕਾਰਕਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਭੁਕਿਛੁ
ਪਾਇਆਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥੧॥ਅਨਦੁਭਇਆਮੇਰੀਮਾਏਸਤਿਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕਾਰਜੁਸਹਜੇਹੋਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਗਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਦਾ
ਧਨੁਪਲੈਪਾਇਆਜਿਸੁਕਦੇਨਜਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਸੁਕਦੇਦੁਖੁਨਹੋਵੈ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਦਾਜੀਵਣਾਜਿਸੁਕਦੇਮਰਣੁਨਹੋਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਿਭਰਮਚੁਕਾਏ
ਸਭਿਸੁਣੇਏਕਾਸਾਖੀ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇਆਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥੨॥
ਅਨਦੁਭਇਆਮੇਰੀਮਾਏਸਤਿਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋਮੀਤੁਹੋਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋਸਜਣੁਹੋਆਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਕੋਵੈਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋ
ਸਾਜਨੁਹੋਆਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਕੋਵੈਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋਸਾਜਨੁਹੋਆਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਕੋਵੈਰੀ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋਸਾਜਨੁਹੋਆਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਕੋਵੈਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋ
ਸਾਜਨੁਹੋਆਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਕੋਵੈਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋਸਾਜਨੁਹੋਆਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਕੋਵੈਰੀ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋਸਾਜਨੁਹੋਆਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਕੋਵੈਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋ
ਸਾਜਨੁਹੋਆਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਕੋਵੈਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋਸਾਜਨੁਹੋਆਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਕੋਵੈਰੀ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋਸਾਜਨੁਹੋਆਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਕੋਵੈਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋ
ਸਾਜਨੁਹੋਆਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਕੋਵੈਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋਸਾਜਨੁਹੋਆਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਕੋਵੈਰੀ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋਸਾਜਨੁਹੋਆਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਕੋਵੈਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋ

ਪਾਇਆ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿ ਆਇਆ ਸਗਲ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੋਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਤਖਤਿ ਸੋ ਬੈਸੈ
ਦੀਆ ਦੇਣਹਾਰਿ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਮੰਗਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੁਨੀਐ ਮੰਗਲਾ ਜੋ ਨੀਲ ਰੂਪ ਪ੍ਰਭ ਜੋ ਅਨ
ਨਹ ਦਖੀਐ ਸੋ ਨੀਲ ਰੂਪ ਅਨਹਦ ਜੋ ਸਬਦ ਅਗਾਹੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸਚਿ ਵਾਜਹਿ ਜੋ ਨੀਲ ਰੂਪ
ਆਦਿ ਮੰਗਲ ਮਧਿ ਮੰਗਲ ਅੰਤਿ ਮੰਗਲ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਮੰਗਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੁਨੀਐ ਮੰਗਲਾ ॥੧॥ ਰਾਗੁ ਮਲਹਾਰ ਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਇ ਮਨ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦੇਈ ਸਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਹਿ ਉਧਰਿਆ
ਰੀ ॥ ਉਧਰਿਆ ਤਿਹਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖੁਸਰੁ ਪੁਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਜੋ ਦੂਰਿ ਕਰਤ ਥਾ ਪਾਰਤ ਦੂਸਟ
ਹਰਖ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਜਸ ਗਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਲ ਮਾਥੈ ਗੁਰੁ ਹੋਵੈ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਮਿ
ਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਇਨ ਸੁਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਆਸ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ॥
ਖਟ ਦਰਸਨ ਜਾਚਹਿ ਨਿਤ ਸੁਰਗ ਨਾਮ ਰਹਨਿ ਪਾਨ ਜਿਨ ਕੈ ਰਸਨ ਭੋਗ ਏਕ ਰਸ ਏਕ ਰਸ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ॥
ਅਨੇਕ ਬੀਠਲ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਆਇ ਕਲਾ ਵੇਖ ਹਰਿ ਕਲਾ ਨਾਮ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਕਲਾ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕੀ ॥
ਮੁਹ ਚਾਹ ਨਾਹ ਵੇਖਿ ਨਾਨਕ ਰਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਭਰਨ ਕਰਨ ਸਮਰਥ ਸਰਣਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ॥ ਗੁਰ ਬੋਲੇ ਅੰਤ ਸੁਖ ਨਾਮੀ ਤੇ
ਕੋਇ ਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਦਇਆਲ ਸੁਨਿ ਤੁਰਤ ਦੁਖ ਭਾਨਣੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੇ ਤੇਰੇ ਸੂਤਿ ਸਾਹਿਬਾ
ਦੂਖ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸਰਾ ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕ ਦਾਤਾ ਕਰੁ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਾ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਸੁਜਨ
ਲੂਝੋ ਈਨਿ ਸਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਆ ਨਈ ॥ ਬਿਨਵੈ ਤਿਨ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸੋਇ ਇਕੁ ਅਰਾਧਨੀ ॥ ੨ ॥
ਸੋਹਿਲੜਾ ਗੁਰ ਅਨਤ ਬਡਾ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਸੋਇ ਜੋ ਦੇਵਣਹਾਰ ਦੇਵਾਇਆ
ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾਸ ਅਕੁਲ ਬੁਧੀ ਆਸਰਬਾਇਛਾ ਪੂਰੀ ਆਸ ਜਲ ਨੇਬ ਪ੍ਰਾਈ ਸਾਂਝ ਆਈ ਮਿਲੇ ਹੋਰੀ
ਵਿਛੁੜੀ ਨਿਆਈ ਆਣਿ ਦਰਬਾਰਿ ਸਚ ਸਾਜ ਸਾਚੇ ਮਹਤਾ ਮਾਗਲ ਗੁਰੂ ਗਾਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ
ਕੁਲਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗੁ ਮਲਹਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੂਪ ਸ੍ਰੂਲੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਨਿਤ ਉਠਿ
ਗਾਈਐ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਸੁਣੀਐ ਦੁਖ ਭਰਮ ਭਉ ਜਾਇ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ
ਲੀਜੈ ਅਮਿਉ ਪੀਜੈ ਹੋਇ ਦਿਨ ਸੁਭ ਆਰਧੀਐ ਜੋ ਗਾਵਨਾ ਅਨਦ ਕਿਰਿਆ ਆਲਸੀ ਚਰਣ ਕਮਲ
ਅਸਥਾਪੀਐ ਭਉ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਦੂਖ ਸਗਲੇ ਪਰਹਰੈ ॥ ਬੇਨਤੀ ਤਿਨ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਸਾਗਰੁ

ਬੀਚਾਰੇ॥ ਦਰਸਨਰੇਖ ਖਰਤਜੋਗੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸੰਤੀ ਪਿੰਥ ਅਬਾਧਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਤਾ ਕੋ ਸਿਖ ਸਭਿ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਲਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਲਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਹੈ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਾਲਖ ਲਹੈ ਨ ਕਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਰਵਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਰਵਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਲਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਲਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਹੈ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਾਲਖ ਲਹੈ ਨ ਕਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਰਵਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਰਵਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ੪॥ ੧॥

ਜਾਪਨਿ ਦੇਵਾ ਦੈਤਾ ਜੋਗੀ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਸੁਰਸਤਿ ਵਾਣਿ ਪਰਹਲਾਦ ਨਾਰਦ ਕਾਰਣਾ॥ ੨॥ ਗਰਭਾਸ ਉਰਧ ਧਿਆਨ ਕਰਤਾ ਜੋਨਿ ਫਿਰਤ ਅਨੇਕ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਪਾਏ ਮੋਖ ਮੋਖ ਅਨੇਕ॥ ੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਅਵਿਗਤੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਅਲਖ ਅਪਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ੧॥ ਮਃ ੫॥ ਅਵਿਗਤੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਅਲਖ ਅਪਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖਰੁ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਰਵਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਲਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਲਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਹੈ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਾਲਖ ਲਹੈ ਨ ਕਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਰਵਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਰਵਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ੪॥ ੧॥

ਆਰਹਿ ਆਹਿ ਹੋਵਨ੍ਹਵਾਰ ਗੀਲੀ ਤਾ ਮੈ ਕਰਿ ਵੇਸਨਾ ਮਾਰਿ ਗਈ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਾਵੀ ਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿਓ ॥੪॥
ਖਾਇ ਅਨੁਮਾਪੇ ਦੇਖੁ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਦੇਵਲਿ ਪੀਵਾ ਦੂਧਿ ਆਕੜਿ ਦੂਲਾ ਆਕੜਿ ਚੂਰਿ
ਕੂਟਿਕਰਿ ਖੀਚਰੁ ਰਾਂਧਿਆ ਲੋਹਾਰ ਹੰਢੈ ਰਤਨੀ ਪਾਏ ਸੁਹੀ ਧਾਗਾ ਸੀ ਹੈ ਓਥੈ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਸਿਫਤੀ ਸੀ
ਪੈਨਾਨਕ ਕਲੀ ਵਤਨੀ ਹੈ ਜੇ ਓਥੈ ਕਰਤੇ ਕਾ ਕਲਪ ਪਾਏ ਸੁ ਹੀ ਧਾਗਾ ਗੈ ਹੈ ॥ ਮਾਹੁ ਪਖਿ ਕਿਹੁ ਹੈ ॥ ਸਹੁ ਪੁਰਾ ਨ ਜਾਣੈ ਹੋਰ ਕਾ ਹੀ ਸੀ ਤਾ ਕਰੇ ਨਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਬਿਨ ਜੋਬਨ ਸਭਰਾ ਤਜਿ
ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭ ਨੀਕਾ ਆਖਣ ਆਪਣਾ ਕੋ ਬੁਰਾ ਨ ਆਖੈ ਕਰਤੇ ਕਾ ਬੁਰਾ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਣੀ ਸਭ ਕਰਤ ਤਜਿ
ਕੂੜ ਰਖਾਈ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬੇਟੇ ਦੇਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਤੁ ਸਾਦਕ ਲੋਹੇ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਜਿ ਸੋਵੈ ਹੋਇ ॥
ਹਲਾਲ ਮਲੇ ਹੋ ਕਿਆ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਦੇ ਫਿਟੈ ਦਾਤਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਮ ਸਿਫਤਾ ਬੰਦਾ ਬੰਦ ਥੈ
ਕਾਮ ਸਫਲ ਗਰ ਬਚਨੀ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਿਉ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਥਰਿ
ਮਿਲੈ ਜੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਚਲੈ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਜੋ ਸਚੈ ਸਚਿ ਰਖਸੁ ਪਲੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਨਿ ਨ ਜੁਲਤਾ
ਫਿਰੈ ਜੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਚਲੈ ॥ ਰਤਨ ਕਣੀ ਚਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਗੁ ਰਖੈ ਸਭ ਦੂ ਭਲੈ ॥ ਆਪਣਾ ਮੀਤ ਸਭ ਕੋ ਕਰੈ
ਦੂਖ ਆਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਿ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ
ਰਸਾ ਹੋਇ ਆਸਾ ਕਰੇ ਓਹ ਆਸਾ ਪੂਰਾ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਾ ਜੋ ਬੁਝੈ ਤਉ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥
ਰਸਾ ਹੋਇ ਆਕਰੇ ਜਾ ਕਰਤੇ ਮਹਿ ਬੈਸਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਜਹੁ ਨ ਜਾਪਈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸਚੁ
ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਰਾ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਰਖੈ ਹਥ ਦੇ ਆਪਿ ਉਥਾਪਨ ਥਾਪਿ ਆਪਿ ਸਭ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥
ਤਰਨਾ ਮੀ ਅਗਮੁ ਅਸਰਾ ਵੁ ਕੁਲ ਤਾ ਦਾ ਵਿਰਾ ਆਸਰਥ ਤਿ ਨਾ ਕਬੁ ਥਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਸਰ ਵਰ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰ ਮੋਤੀ ਜੋ ਹਾਸਾ ਖਾ ਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਿਆ ਗਾਹਕ ਹੰਸ ਬਿਨਾ ਕੋ ਹੋਰ ਨ ਪਾਵੈ ਜਾਬ ਜਲ ਜਲ ਜਾਗਨ ਰਹੈ ਸਰ ਵਰ ਹਰਿ ਜੇ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ਸਿ ਆਲਾ ਓ ਨਾ ਰਿ ਜਕੁ ਨ ਪਾਇ ਓ ਓ ਬੇ ਓ ਨਾ
ਹੋਰ ਖਾਲਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾ ਤਿ ਗੁਰੁ ਆਇ ਜਿ ਨਾ ਧੁਰੇ ਪੈ ਮਾ ਖਾ ਬ ਵਾ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭੁ
ਬਿਮੇਰ ਉ ਜਲ ਜੇ ਦੇ ਖਿ ਤਿ ਰੇ ਹੀ ਨਾਨਕ ਜੋ ਈ ਜੇ ਵੀ ਐ ਸਦਾ ਸ ਜੋ ਦੇ ਹੀ ਨਾ ਨਕ ਜੋ ਈ ਜੇ ਵੀ ਐ
ਨਿਰੁ ਸੇ ਵੀ ਐ ਦੂ ਖੁ ਜਾ ਇ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਦੈ ਦੂ ਨਿ ਗੁ ਰ ਵ ਹਿ ਮ ਨਿ ਸੁ ਖੁ ਵੇ ਸੇ ਆ ਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ
ਪੇ ਆ ਪਿ ਵ ਰ ਤ ਦਾ ਆ ਪਿ ਤਾ ਲੀ ਲਾ ਈ ਅ ਨੁ ਮਾ ਆ ਪੇ ਹੀ ਉ ਪ ਦੇ ਸ ਦਾ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਪ ਤੀ ਆ ਈ ਆ

ਜੋ ਸਾਜਿ ਸਿਰਜੇ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਹਣਾ ਜਾਈ ॥
ਸੋ ਮੈਡਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ॥
ਗੁਰ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਸਭ ਤਿਖ ਗਵਾਈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਸਭ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਤਿਸ ਦੀ ਆਈ ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਆ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸਭ ਫਲ ਤਿਸ ਕੈ ਹਥਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਨਾਲਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਨਾਲਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਨਾਲਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਜੋ ਸਾਜਿ ਸਿਰਜੇ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਹਣਾ ਜਾਈ ॥
ਸੋ ਮੈਡਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ॥
ਗੁਰ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਸਭ ਤਿਖ ਗਵਾਈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਸਭ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਤਿਸ ਦੀ ਆਈ ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਆ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸਭ ਫਲ ਤਿਸ ਕੈ ਹਥਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਨਾਲਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਕਾਸਨਬੀਧਾਵੇਖਦਿਆਹੀਕੁਜਿਨਜਾਨਿਗੰਦੇਨਪਾਝਿਨਿਖੈਧਾਜਿਜਰਉਪੈਨਾਨੈਖਾਵੇਦੇਤਿਚਰੁਰਖ
ਕਿਰੀਦਾਜਿਤਰਿਨਾਕਿਹੁਨਹੋਵੈਹੀਤਿਤੁਵੇਲਨਿਗੰਧਾਸੀਅਗੰਧਾਸਰਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਅ
ਗਿਆਨੀਅੰਧਾਕੂਪਾਰੀਹੁਨਚਲਝੀਰਿਕੜਿਪਥਰਬੇਧਾਸੀਅੰਧਾਧਜਾਣਨੀਫੜਪਾਇਨ
ਧੰਧਾਝੂਠੇਮੋਹਿਬਪਰਾਇਆਹੁਹਉਕਰਤਾਬੰਧੀਪੁਰਾਣੀਸੁਆਕਰੇਸੰਜਣੀਪੁਰਿਪੂਰਨਹੁਮ
ਕਰੇਝਿਜਨਨਾਨਕਸੇਜਨਖੁਬਰੇਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਰੇ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜੋਰਤੇਦੀਦਾਰਜੇਹੀਸ
ਚੁਹਾਕੂਜਿਨੀਜਾਤਾਘਸਮੁ ਕ੍ਰਿਉਲਬੁੰਤਿਨਾਘਾਕੂ॥ ਨਮੋਲਾਵੈਕਚੁਹੈ ਸਿਗੋਪਾਕੂ॥ ਨਿਜੇਸਭਾ
ਮਹਬੁਖੁਬੋਰੁਮਤਾਕੂ॥ ਜਜਿਸਹਿਦਿਖਾਲੇਸਹਜਸਤਿਸੁਨਮਲੇਧਾਕੂ॥ ਮਨਤਨੁਹੋਇਨਿਹਨਾਲੁ
ਬਿੰਦਰਕਨਦਾਰਿਝੂਕੂ॥ ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਕੈਨਬਾ॥ ਤਿਜਾਗੁ॥ ਤਿਐਐਸੇਜਿਸਤੁਬਧਾਕੂਮਸ
ਤਾਕ੍ਰਿਜਿਸੇਕੁਰਾਗੁ॥॥ ਸਲੋਕੁਮ॥੫॥ ਹਰਰਸਾਖੀਕੂਸਚੁਵੈਲੁਸੁਲੂ॥ ਜੀਤਉਕਰੇਉਯਾਕਲਾਸੁ
ਦਰਥਥਨਤੁਮਸੁਲਪੁਛੀਸੀਪਿਰਤੈਤੁਮਨਸਯਾਰਲੂ॥ ਸੁਰਨਨਸੀਨੇਰੁਰਤਾਇਓਨਾਸਿ॥ ਸਿਖਾ
ਮੋਕਾਰਲਾਉਨੀਲਾਹੀਝੂਨੀਨਾਹੀਨਾਹੀਕਿਸੋਵਿਹੂਨੀ॥ ਪਿਰਛੋਲਬੀਲਾਛੁਡੰਗਾਦਾਇਓਦਿ
ਮਤਿਕਰਮਾਵੈਪੂਨੀ॥ ਨਾਹਉਕੁਲੀਨਾਹਉਚੁਨੀਨਾ॥ ਮੈਨਾਹੀਦੋਸਾਜਿਤੁਹਉਲਾਈਤਿਤੁਹਉਲਗੀ
ਤੂਸੁਣਿਸਜੁਸੈਦਸਾ॥ ਸਾਈਸੁਹਾਗਾਜਿਸਾਈਤਾਗਾਜਿਸੇਪਿਰਕਰਿਪਾਧਾਰੀ॥ ਪਿਰਿਅਖੁ
ਗਲਾਨਿਸਭੁਗਵਾਏਰਾਲਿਜੇਤੀਲਾਇਸਵਾਰੀ॥ ਕਰਮਮਹੀਲਧਨਕਰੇਬਿਨੈਤੀਕ੍ਰਿਦਿਨਾਨਕ
ਆਵੈਵਾਰੀ॥ ਸਭੁਸੁਹਾਗਾਜਿਮਾਨਹਿਹਰਲੀ॥ ਆਇਕਦੇਵਹੁਸਤਿਪੁਰਾਰੀ॥॥ ਸਲੋਕੁ॥੫॥ ਕੂ
ਮੇਮਨਚੁਰੋਲਤਾਹਰਿਮਨਸਾਪੁਰਲਾਕਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਇਓਇਬੁਸਤਿਦਖਾਇਮਾਰਗਾ
ਗਾਹਰਿਕਾਮਆਰਾਧਿਐਮਨਸਭਕਿਛੁਵਿਖਜਾਨੀਵੈਕਾਰਾ॥ ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨ
ਰੈਗੁਜਲਗਾਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਓਨੀਛੁਡਿਆਆਇਆਸਾਫੁਆਵੂਟਾਦੀਨਿਸੀਆਰਾਮੁਅਪਾਰਾਮ
ਠੇਪਹਰਾਇਕਵੇਲਿਐ॥ ਮੈਨੇਨਿਹਚਕੁਮੁਅਪਾਰੁ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਹਰਿਕੁਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨੁਧਿ
ਆਰੁ॥॥ ਪਾਪਉੜੀ॥ ॥ ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਜਨੇਸਦਾਸੁਖੁ॥ ਜਿਸਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿ
ਤਿਸੁਨਾਹੀਦੁਖੁ॥ ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਕਿਛੁਨਸਾਰਤਰਾ॥ ਜਿਸਦਾਕਰਤਾਮਿਤੁਸਮਰੁਕਾ
ਸਦਾਰਿਆ॥ ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੋਪਰਾ॥ ਨਾਨਕੁਜਨੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਬਲਜਾਈਤਿਸੁ

ਨੁਜਾਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਸੋਦੂਖਪਰਹਰਿਆਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਕੁਲਉਧਾਰਿਆ॥
ਸਲੋਕੁਮ॥੫॥ ਅੰਦਰਹੁਅੰਨਾਬਾਹਰਹੁਅੰਨਾਕੂੜੀਕੂੜਾਜਾਣੈ॥ ਦੇਹੀਧੋਵੈਚੰਗੀਰਾਂਹੈ
ਹਿਆਨੋਬਹੁਧਾਵੈ॥ ਅੰਦਰਿਮੈਲਨਉਤਰੈਹਉਮੈਕਿਉਰਹੈ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚੁਤਾਂ
ਮਿਲੈਸਚੁਪਾਵੈ॥ ਸਚੁਵਿਹਾਝੈਸਚੁਲਾਭੁਸਚੁਨਾਮਿਸਚੁਪਲੈਪਾਵੈ॥ ਸਚੁਵਣੰਜਾਰਾਸਚੁਵਾਪਾਰੁ॥
ਤਿਥੈਲਾਭੁਜਿਥੈਸਚੁਸਾਰੁ॥ ਸਚੁਵਿਹਾਝਹਿਸਚੁਲਾਦਹਿ॥ ਸਚੁਵਖਰੁਲੈਉਤਾਰਿਨਿਬਾਹਹਿ॥
ਸਚੁਤਾਰੂਸਚੁਤਪਹਿਆਵੈ॥ ਅੰਤਰਿਵਹੁਤੁਰੋਹਾ॥ ਹੈਆਪਿਆਦੂਰਮਤਿਕੂਬੁਝੀਕੂੜੁਅਨਲਾ
ਗਾਸਤਿਗੁਰਸਰਾਫੁਜਾਣੈ॥ ਤਿਸੁਸਿਰਿਸਚੁਨਾਮੁਨਿਸਤਰੈਸੋਈਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਰਾਫੁਨਦਰੀ
ਵੈਚੈਤਿਨਾਲਾਭੁਹੋਇਦੁਗੁਣਾਚਉਗੁਣਾਸਤਿਗੁਰਸਰਾਫੁਸਦਾਵਣਜਾਰਾ॥ ਤਿਸੁਸਿਰਿਸਚੁਨਾਮੁਨਿਸਤਰੈ
ਸੋਈਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੈ॥ ਸਚੁਵਾਪਾਰੀਸਚੁਵਣੰਜਾਰਾ॥ ਸਚੁਤਾਰੂਸਚੁਤਪਹਿਆਵੈ॥ ਸਚੁਵਿਹਾਝਹਿ
ਸਚੁਲਾਦਹਿ॥ ਸਚੁਵਖਰੁਲੈਉਤਾਰਿਨਿਬਾਹਹਿ॥ ਸਚੁਤਾਰੂਸਚੁਤਪਹਿਆਵੈ॥ ਅੰਤਰਿਵਹੁਤੁਰੋਹਾ॥
ਹੈਆਪਿਆਦੂਰਮਤਿਕੂਬੁਝੀਕੂੜੁਅਨਲਾ॥ ਗਾਸਤਿਗੁਰਸਰਾਫੁਜਾਣੈ॥ ਤਿਸੁਸਿਰਿਸਚੁਨਾਮੁਨਿਸਤਰੈ
ਸੋਈਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਰਾਫੁਨਦਰੀ॥ ਵੈਚੈਤਿਨਾਲਾਭੁਹੋਇਦੁਗੁਣਾਚਉਗੁਣਾ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸਰਾਫੁਸਦਾਵਣਜਾਰਾ॥ ਤਿਸੁਸਿਰਿਸਚੁਨਾਮੁਨਿਸਤਰੈਸੋਈਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੈ॥ ਸਚੁਵਾਪਾਰੀਸਚੁ
ਵਣੰਜਾਰਾ॥ ਸਚੁਤਾਰੂਸਚੁਤਪਹਿਆਵੈ॥ ਸਚੁਵਿਹਾਝਹਿਸਚੁਲਾਦਹਿ॥ ਸਚੁਵਖਰੁਲੈਉਤਾਰਿਨਿਬਾਹਹਿ
ਸਚੁਤਾਰੂਸਚੁਤਪਹਿਆਵੈ॥ ਅੰਤਰਿਵਹੁਤੁਰੋਹਾ॥ ਹੈਆਪਿਆਦੂਰਮਤਿਕੂਬੁਝੀਕੂੜੁਅਨਲਾ॥ ਗਾਸਤਿ
ਗੁਰਸਰਾਫੁਜਾਣੈ॥ ਤਿਸੁਸਿਰਿਸਚੁਨਾਮੁਨਿਸਤਰੈਸੋਈਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਰਾਫੁਨਦਰੀ
ਵੈਚੈਤਿਨਾਲਾਭੁਹੋਇਦੁਗੁਣਾਚਉਗੁਣਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਰਾਫੁਸਦਾਵਣਜਾਰਾ॥ ਤਿਸੁਸਿਰਿਸਚੁਨਾਮੁ
ਨਿਸਤਰੈਸੋਈਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੈ॥ ਸਚੁਵਾਪਾਰੀਸਚੁਵਣੰਜਾਰਾ॥ ਸਚੁਤਾਰੂਸਚੁਤਪਹਿਆਵੈ॥ ਸਚੁਵਿਹਾ
ਝਹਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਨਾਨਕ ਉਕਤਿ ਕਰਾਵਦਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਭੁਲਾ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਕਰਤ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰ ਘਰੁ ੧॥

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ॥ ਕੋਈ ਸੇਵੈ ਗੁਸਈਆ ਕੋਈ ਅਲਾਹਿ॥ ੧॥

ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ਸੋਈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪ ਨ ਦੇਖੈ ਕੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਨਾਨਕ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਆਵਹਿ ਰਾਸਿ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਾਹੁ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ਗਵਾਸਿ॥ ੨॥

ਕੇਤੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਭੀਖ ਰਾਸਿ॥

ਕੇਤੇ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਕੇਤੇ ਖਾਵਹਿ ਖਾਸਾ ਕਰਹਿ ਹਵਾਸ॥ ੩॥

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਵੇਦ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਕਤੇਬ ਕੇਤੇ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣ ਪਾਠ ਪਾਸਿ॥

ਕੇਤੇ ਨਾਮ ਧਰਾਵਹਿ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕੇਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਸੰਨਿਆਸ॥ ੪॥

ਕੇਤੇ ਜੋਗੀ ਕਹਹਿ ਜੁਗਤੀ ਕੇਤੇ ਭੋਗੀ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ਰਾਸਿ॥

ਕੇਤੇ ਤਪੇ ਕਹਾਵਹਿ ਕਸਿ ਤਨ ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਤਪ ਤਾਸ॥ ੫॥

ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਬੈਰਾਗ ਅਭਿਆਸ॥

ਕੇਤੇ ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ਕਾਮਿ ਨ ਡੋਲਹਿ ਕੇਤੇ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ਤੋਲਾਸ॥ ੬॥

ਕੇਤੇ ਸੂਰ ਕਹਾਵਹਿ ਜੁਝਹਿ ਕੇਤੇ ਭਗੜ ਭਗੜਾਸ॥

ਕੇਤੇ ਦਾਤੇ ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦਿਵਾਸ॥ ੭॥

ਕੇਤੇ ਵਣਜ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰਾ ਕੇਤੇ ਠਗ ਠਗਹਿ ਗਲ ਪਾਸ॥

ਕੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਕੇਤੇ ਜੀਅ ਕੀਤੇ ਆਵਹਿ ਰਾਸ॥ ੮॥

ਕੇਤੇ ਕਹੀਅਹਿ ਕਥੀਅਹਿ ਨਾਵਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਕਰਹਿ ਵਿਣਾਸ॥

ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ਆਪੇ ਰਖੈ ਆਪ ਆਪਿ॥ ੯॥ ੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰ ਘਰੁ ੨॥

ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣੀ ਕਾਮੁ ਵਸਿ ਕਰਣ ਕੀ ਦੇਇ॥

ਕਾਮੁ ਕਾਮਣੀ ਵਸਿ ਕਰੈ ਕਾਮੁ ਕਰੇ ਵਸਿ ਜੇਇ॥ ੧॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਚੰਚਲਿ ਜਾਣੈ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਜੋਬਨਿ ਮਤੈ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਬਾਲੀ ਨਿਆਣੈ॥ ੨॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਪੰਡਿ ਪੁਰਾਣੈ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਜੋਗੀ ਗਿਆਣੈ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸੂਰੈ ਖੇਤੈ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਹ ਪਰਾਣੈ॥ ੩॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰਾਜੈ ਪਾਸੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸੂਨੈ ਵਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੪॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੫॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੬॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੭॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੮॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੯॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੧੦॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੧੧॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੧੨॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੧੩॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੧੪॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੧੫॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੧੬॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੧੭॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੧੮॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੧੯॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੨੦॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੨੧॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੨੨॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੨੩॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੨੪॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੨੫॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੨੬॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੨੭॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੨੮॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੨੯॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੩੦॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੩੧॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੩੨॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੩੩॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੩੪॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੩੫॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੩੬॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੩੭॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੩੮॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੩੯॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੪੦॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੪੧॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੪੨॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੪੩॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੪੪॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੪੫॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੪੬॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੪੭॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੪੮॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੪੯॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੫੦॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੫੧॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੫੨॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੫੩॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੫੪॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੫੫॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੫੬॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੫੭॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੫੮॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੫੯॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੬੦॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੬੧॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੬੨॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੬੩॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੬੪॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੬੫॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੬੬॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੬੭॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੬੮॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੬੯॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੭੦॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੭੧॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੭੨॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥ ੭੩॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਾਕਤ ਪਾਸੇ॥

ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ

ਨਟਨਾਰਾਇਣ ਮਹਲਾ ੫ ਦੂਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਓਲਹਦੋ ਮੋਰ ਹਰਿ ਨਹੀ ਆਇਓ ਮਨਮੋਹਨ ਤੁਹਾਰੇ ਕਿਆਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਬ ਮੈ ਜਾਨੀ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨੋ ਸਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸੁਨਿ ਨਾਮ ਤੁਹਾਰੋ ਜੀਓ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਹਰਿ ਸੁਖੀ ਰਾਖਹੁ ਤੁਮ ਹੀ ਸਾਜਨ ਮੀਓ ॥੧॥ ਜਬ ਤੇ ਜਾਨਿਓ ਪਈਐ ਭਵਜਲ ਤਬ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬੀਓ ॥ ਜਾਧਉ ਸੀਤਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪੀਓ ॥੨॥੧॥ ਨਟਨਾਰਾਇਣ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਕਉ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਮਨੁ ਮਾਧੌ ਤਾਕੀ ਕੈਸੀ ਕਾਣਿ ਕਰੀਜੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਪਾਖੰਡ ਭਜਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਮੋਹਿ ਤੇਰੋ ਭਰਵਾਸੋ ਦੀਜੈ ॥੧॥ ਤੇਰੋ ਉਥਾਨੁ ਰਹਣੁ ਹੈ ਤੇਰੋ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੋ ਸੋ ਸਹਾਈ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਬਲੇ ਬਲੁ ਮਤੀਹਰ ਮੇਰੋ ਸੋਭਾ ਰਾਖਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਜਾਨਿ ਰਹੇ ਹੈ ਜੀਅ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰਦੇਵ ॥੨॥੨॥ ਨਟਨਾਰਾਇਣ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਮਹਿ ਜਪਿ ਰਹਿਓ ਮਾਧੌ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਕਾਲੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਪਤਿਤ ਪਰਾਨੀ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਭਰਮੁ ਕਰੀਜੈ ॥੧॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਡਰੁ ਕਰੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਬੰਧਨ ਕਾਟਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਫਾਸ ਪਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਦੁਖੁ ਕਰੀਜੈ ॥੨॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੋਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੁਚ ਹੋਵਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਭਰਮੁ ਕਰੀਜੈ ॥੩॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਲੋਭੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਕਟ ਮਿਟਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਕ ਕਰੀਜੈ ॥੪॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੫॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੬॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੭॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੯॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੧੦॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੧੧॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੧੨॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੧੩॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੧੪॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੧੫॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੧੬॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੧੭॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੧੮॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੧੯॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੨੦॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੨੧॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੨੨॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੨੩॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੨੪॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੨੫॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੨੬॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੨੭॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੨੮॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੨੯॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੩੦॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੩੧॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੩੨॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੩੩॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੩੪॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੩੫॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੩੬॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੩੭॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੩੮॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੩੯॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੪੦॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੪੧॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੪੨॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੪੩॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੪੪॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੪੫॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੪੬॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੪੭॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੪੮॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੪੯॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੫੦॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੫੧॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੫੨॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੫੩॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੫੪॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੫੫॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੫੬॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੫੭॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੫੮॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੫੯॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੬੦॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੬੧॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੬੨॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੬੩॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੬੪॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੬੫॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੬੬॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੬੭॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੬੮॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗਰਬੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥੬੯॥ ਜਾਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰਹਿ ਤਾਕੋ ਕੈਸੋ ਗ

ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਹਉ ਕਿਆ ਕਥੀ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤੀ ਰਾਖਹੁ ਬਿਰਦ ਸਚੇਰੇ ॥੨॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਪਰਤਾਪੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬਾਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਭਾਰ ਉਠਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਪਰਤਾਪੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਬ

ਧਰੀ ਦੂਸਟ ਆਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਨੇਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੋਰ ਉਧਰਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਜਨ ਹਰੇ ॥ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰਿ ਗੁਰੂ ਮੇਲਿ ਸਜਣ ਹਰੇ ॥੧॥ ਸਾਕਤ ਤਤ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੈਸੇ ਭਖੀਐ ਬਿਸੁ ਤਿਵ ਤਿਆਗੀ ਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਹਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਸੇਤੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਹੀ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਬਿਨੁ ਮਛੁਲੀ ਮਰੈ ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਫੋਕਟ ਧਰਮੁ ਨ ਕਾਈ ॥ ਸਾਕਤ ਬਚਨ ਕਰਣ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾ ਫੋਕਟ ਧਰਮੁ ਨ ਕਾਈ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾ ਜੀਵਨੁ ਜੀਵਨੁ ਨਾਹੀ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਬਿਨੁ ਛਾਇਆ

ਹਰਿਆ ਭਾਈ ਰਤਨਾ ਜਿਨਿ ਆਹਾਰਿਆ ਆਖਿ ਓਹਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇ ਓਹਿ ਕਾਮਾਰਤੁ ਪਾਵਨੁ
ਮੁਨਹਾਰਿ ਮੀਰ ਵਡਾਰਿਆ ਆਨਦੀਆ ਇਹ ਤੇਰਾ ਭਗਤ ਜੋ ਦੀਆ ਆਖੀਅਨਿ ਓਨਾ ਲੋਇ ਨਜਰਿ ਗਲਾਇ
ਓ ਆਖਣੈ ਦੇਹੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਤਰਨ ਸਮੋਲਾਇ ਹਰਿ ਅਮਰ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ਗਲਾਇ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਜਣ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥੪॥੩॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪਰੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਜਪਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇ
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਿਰਮਲ ਜਾਣੀਐ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਆਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਪੁਰਖ ਭਲੇ ਜਗ ਮਾਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ
ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ਆਪਣਾ ਕੁਲੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ਆਪਣਾ ਕੁਲੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੪॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪਰੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਜਪਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇ
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਿਰਮਲ ਜਾਣੀਐ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਆਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਪੁਰਖ ਭਲੇ ਜਗ ਮਾਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ
ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ਆਪਣਾ ਕੁਲੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ਆਪਣਾ ਕੁਲੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੪॥

ਰਾਗੁ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਆਦੇਸੁ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਪ ਕਲਪ ਭਗਤ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਰਣਿ ਆਏ ਕਰਿ ਦਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮੇਲਹੁ ਮੋਹ ਭਰਮ ਵਿਕਾਰ ਖੋਏ
ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਹਉ ਪਾਪ ਕਰਤ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਆਇਆ ॥੨॥
ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ

ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ॥ ਸੀਤਲ ਸੀਗੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ਸੀਤਲ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸੀਤਲ ਸੀਗੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ਸੀਤਲ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਿ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥ ਸੀਤਲ ਸੀਗੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ਸੀਤਲ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਿ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੀਤਲ ਸੀਗੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਮੇਰੇ ਜੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਈ ਮੇਰੇ ਜੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਮੇਰੇ ਜੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਸਮਰਥ ਵਡੀ ਸਮਰਥਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਅਰਾਧੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਮੇਰੀ ਜੀਵਣ ਰੂਪ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਮੇਰੇ ਜੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਸਮਰਥ ਵਡੀ ਸਮਰਥਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਅਰਾਧੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਮੇਰੀ ਜੀਵਣ ਰੂਪ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਮੇਰੇ ਜੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੁਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਸਗਲ ਮਿਟਹਿ ਅਪਮਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਨਿਜ ਥਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਜਮ ਨਹੀ ਕਰਤ ਖਿਆਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਸਗਲ ਮਿਟਹਿ ਅਪਮਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਨਿਜ ਥਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਜਮ ਨਹੀ ਕਰਤ ਖਿਆਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੁਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਸਗਲ ਮਿਟਹਿ ਅਪਮਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਨਿਜ ਥਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਜਮ ਨਹੀ ਕਰਤ ਖਿਆਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੁਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਸਗਲ ਮਿਟਹਿ ਅਪਮਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਨਿਜ ਥਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਜਮ ਨਹੀ ਕਰਤ ਖਿਆਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਅਕਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤਿਹਾਰੀ ਆਇਓ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥

ਸਬਦੁ ॥ ਪਿਛੁ ਪੁਰਾੜੀ ਸਦੜਾ ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਲੇਹਿ ॥ ਖੇਮੇ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਾਇ ਚੇ ਫਿਰਾਇ ਚੇ ਦੇਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਬਾ ਮੇਰਾ ਮਹੀਅਲੁ ਬੂੜੀ ਆ ਥਪੀਐ ਜਿਨੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਤਿ ਨਤ ਉਸਟੀ ਮਲੇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੇਰਾ ਮਹੀਅਲੁ ਬੂੜੀ ਆ ਰਾਨਾ ਰਾਉ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਦ ਦਰਦ ਵਿਚਿ ਦੁਖ ਘਣੇ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਦਿਤੇ ਸੋ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਦੁਖ ਰੋਇ ॥੨॥ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਵਣੀ ਜੇ ਸੁਖੁ ਵੇਖੈ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਦਿਤੇ ਸੋ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਦੁਖ ਰੋਇ ॥੩॥ ਸੁਖੁ ਵੇਖੈ ਤੇਰੈ ਦੁਖ ਅਗਲੇ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਦਿਤੇ ਸੋ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਦੁਖ ਰੋਇ ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਦਿਤੇ ਸੋ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਦੁਖ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਿਰਤਿ ਵੇਖਿ ਸਵਾਰੇ ਲੋਇ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਮੰਗਣ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਦੇਖਣਿ ਜੋਰੁ ਅਦੇਖਣੈ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਜਲਣਿ ਜੋਰੁ ਜਲਾਇ ॥ ਜੋਰੁ ਜੀਵਣਿ ਜੋਰੁ ਮਰਣਿ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਦੇਣਿ ਜੋਰੁ ਖਾਇ ॥ ਜੋਰੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਸਭੁ ਜੋਰੁ ਤਿਸੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸਬਦੁ ॥ ਜਾਣਾ ਮੈ ਜਾਣਾ ਵਡਾ ਵੇਖਾ ਵੇਖਣਹਾਰ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਹਰਿ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨ ਭਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨਾਂ ਮਿਲਿ ਜਾਪਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨਾਂ ਮਿਲਿ ਜਾਪਿਆ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨਾਂ ਮਿਲਿ ਜਾਪਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ

ਸਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪਲੈ ਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨ ਜਾਇ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨ ਜਾਇ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ

ਜਾਈ॥੨॥ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭੈ ਏਕੋ ਏਕੀ ਦਰਸਨ ਪਾਈ॥ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ॥੩॥੧॥੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕੁ ਸਾਜਨੁ ਸਭ ਸਾਜਨਾ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਮਾਹਿ ਬਸਾਈ॥ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਪਰਖੈ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਈ॥੧॥ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਮੈ ਲਧਾ ਭਾਈ॥ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਮਾਹਿ ਬਸਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇ ਸਾਜਨੁ ਆਪੇ ਮੀਤੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਆਈ॥ਨਾਨਕ ਸਜਣੁ ਸਭ ਕੋ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥੨॥੨॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ॥ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਾਹੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿ ਲਾਇਆ॥੧॥ਸੋ ਸਜਣੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਆਪਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨਿ ਸਗਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰੀਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥੨॥੩॥੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ॥ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਾਹੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿ ਲਾਇਆ॥੧॥ਸੋ ਸਜਣੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਆਪਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨਿ ਸਗਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰੀਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥੨॥੩॥੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ॥ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਾਹੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿ ਲਾਇਆ॥੧॥ਸੋ ਸਜਣੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਆਪਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨਿ ਸਗਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰੀਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥੨॥੩॥੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ॥ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਾਹੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿ ਲਾਇਆ॥੧॥ਸੋ ਸਜਣੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਆਪਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨਿ ਸਗਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰੀਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥੨॥੩॥੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ॥ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਾਹੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿ ਲਾਇਆ॥੧॥ਸੋ ਸਜਣੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਆਪਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨਿ ਸਗਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰੀਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥੨॥੩॥੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ॥ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਾਹੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿ ਲਾਇਆ॥੧॥ਸੋ ਸਜਣੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਆਪਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨਿ ਸਗਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰੀਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥੨॥੩॥੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ॥ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਾਹੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿ ਲਾਇਆ॥੧॥ਸੋ ਸਜਣੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਆਪਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨਿ ਸਗਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰੀਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥੨॥੩॥੫॥

ਬੁਰਾ ਆਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਬਿਰੁਦੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਭਗਤਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੁ ਇਕ ਵਖਿਆਣੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ਤਿ ਫੁਨਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਹੋਇ ॥ ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥ ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥ ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥ ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਮੀਤ ॥ ਆਖਹਿ ਸੂਰ ਮੰਡਲ ਕੇ ਨੀਤ ॥ ਆਖਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨ ਮੋਹ ॥ ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਜੋਹ ॥ ਜੇਵਡ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਇ ॥ ਜੇ ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਜੇ ਸੁਣਨਾ ਸਭ ਕੰਨ ਵਿਚਿ ਰਹੈ ॥ ਜੇ ਲਿਖਣਾ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਬੁਝਣਾ ਤਾ ਅੰਤ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਆਪਣੈ ਆਪਿ ਸਚਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਜਪੁ ਏਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣ ਵੀਆਹੁ ॥ ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥ ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥ ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਊਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਾਨਕਾ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗੀ ਵਿਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਅੰਦਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਤਿਸ ਕੈ ਜੰਤ ਮੰਦਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਤਖਤਿ ਨ ਛਤ੍ਰਿ ਨਾਨਕਾ ਜੋਰੁ ਨ ਜਗ ਕੈ ਵਾਦਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲੀ ਜੋਰੁ ਨ ਸੂਰ ਕਹਾਇ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਚੰਦ ਚੜਾਵਣੀ ਜੋਰੁ ਨ ਸੂਰਜ ਪਾਇ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਤੀ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਅਗੈ ਜਾਪਈ ਜੋਰੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਪਰਵਾਣੀ ਪਵੈ ਜੋਰੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਥਾਇ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸਚੀ ਕਾਰ ਵਿਚਿ ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਨ ਕਾਇ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤੀ ਜੋਰੁ ਨ ਸਚੀ ਬਾਣਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਲਬਿ ਵਿਕਾਰਣੈ ਜੋਰੁ ਨ ਸਚੈ ਨਾਇ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸਚੈ ਸੀਲ ਵਿਚਿ ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਨ ਕਾਇ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸਚੈ ਸੰਜਮੀ ਜੋਰੁ ਨ ਸਚੈ ਭਾਇ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸਚੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਨ ਕਾਇ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਵਿਚਿ ਜੋਰੁ ਨ ਸਚੈ ਨਾਇ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸਚੈ ਧਰਮ ਵਿਚਿ ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਨ ਕਾਇ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸਚੈ ਪੁਰਬ ਵਿਚਿ ਜੋਰੁ ਨ ਸਚੈ ਥਾਇ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸਚੈ ਕਰਮ ਵਿਚਿ ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਨ ਕਾਇ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸਚੈ ਪੁਰਖ ਵਿਚਿ ਜੋਰੁ ਨ ਸਚੀ ਜਾਇ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਐ ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਨ ਕ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਰਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਆਰਤੀ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਆਰਤੀ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਉਤਰੈ ਸਭ ਕੀ ਲਗੈ ਪਰਾਨ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਾਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਪਾਈਐ ਸਭ ਫਲ ਹੋਵੈ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਆਰਤੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਆਰਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਰਣੀ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਤੇਰੀ ਵੰਞਗੀ ਜਾ ਮੁਹਿ ਦੇਹਿ ਨ ਖ

ਰਾਗ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਸਚੇ ਦੁਆਰਾ ॥੮॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਖੁ ਬੋਹਿਥਾ ਲਾਦਿਆ ਆਸਾ ਮੰਝਿ ਨਿਰਾਸੁ ॥ ਕੀਪੀ ਦਿਨੁ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਉਰ ਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਹੰਸੀ ਹਥਿ ਨ ਲੇਵਣੀ ਨਾ ਜਲੁ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਅਸਰਾਲਾ ॥੧॥ ਥਾਘਾ ਜਾਣੈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਖਰੇ ਸਮਾਣੈ ॥ ਸਾਡੈ ਗੁਰੂ ਹੈ ਬੇੜੀ ਥਾਘਾ ਅਬਾਦਿ ਲੀਆ ਪਾਰੁ ਲਘਾਣਾ ॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਾਵਣਹਾਰੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਜਾਣਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੁ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਤਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸਚੁ ਪਿਤ੍ਰਾ ਸਚੁ ਮਾਤ੍ਰਾ ਸਚੁ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਹਾਈ ਸਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਾਰ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਾਸਿ ॥੪॥੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਥੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਾਣੇ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਗਾਹਕ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਲੇਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਤੋਲਾ ਸਚੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਵਣਜਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਚਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੇਵਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਚਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੇਵਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥੩॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਚਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੇਵਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥੪॥੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਥੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਾਣੇ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਗਾਹਕ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਲੇਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਤੋਲਾ ਸਚੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਵਣਜਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਚਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੇਵਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਚਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੇਵਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥੩॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਚਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੇਵਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥੪॥੩॥

ਭਾਕਉ ਤੁਝਹਿ ਸਮਝਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਹਿ ਇਹੀ ਭਰੋਸੋ ਜੋ ਗੁਰ ਮੀਤ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋ ਕਹਾ ਫਿਰਉ ਮਾਈ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਉਠਿ ਧਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਰਤਾ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਰੁ ਲੋਭ ਲੁਭਿਤ ਮਨ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੋਈ ॥੨॥ ਮਾਰਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਈ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ॥੨॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਵਸਹਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚੀ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕੈ ਗੁਨ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਨਾਈ ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੇਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋਵਹੁ ਨੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਗੁਣ ਪੂਰੇ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਰਖਵਾਲੇ ॥੧॥ ਤੁਮ ਹੀ ਨਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਨਿਧਾਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਭੰਡਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਭ ਦੇਵਨਹਾਰੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਸਾਰੇ ॥੨॥ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਭ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ॥੩॥ ਤੁਮ ਹੀ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣ ਜੋਗੇ ਤੁਮ ਹੀ ਕਰਤੇ ਕਾਜਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਭ ਥਾਨ ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਜਾ ॥੪॥੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੇਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋਵਹੁ ਨੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਗੁਣ ਪੂਰੇ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਰਖਵਾਲੇ ॥੧॥ ਤੁਮ ਹੀ ਨਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਨਿਧਾਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਭੰਡਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਭ ਦੇਵਨਹਾਰੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਸਾਰੇ ॥੨॥ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਭ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ॥੩॥ ਤੁਮ ਹੀ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣ ਜੋਗੇ ਤੁਮ ਹੀ ਕਰਤੇ ਕਾਜਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਭ ਥਾਨ ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਜਾ ॥੪॥੨॥

ਘਰੁ ੧ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨੇਤ੍ਰਾ ਅਨਦਿਨੁ ਚਿਤੀਐ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਲੇ ਖੋਜਿ ਮਹਲੋ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਨੇ ਇਕ ਮਾਨੇ ॥੧॥ ਜੋ ਜਨ ਦਰਸਨ ਭੇਟੇ ਹਰਿ ਕੇ ਤਿਨ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਸਗਲ ਘਟਾ ਮਹਿ ਸੋਈ ॥ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਕਿਤੁ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ਤਾ ਕੇ ਨਿਖਤੇ ਕਾਮ ॥ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਤੁਮ ਦਾਮ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਅਪਨੇ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਕਹਾ ਨਹੀ ਪੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੀਏ ਜੋ ਪੂਰਨ ਕਰਤੂਰੇ ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੇਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋਵਹੁ ਨੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਗੁਣ ਪੂਰੇ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਰਖਵਾਲੇ ॥੧॥ ਤੁਮ ਹੀ ਨਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਨਿਧਾਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਭੰਡਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਭ ਦੇਵਨਹਾਰੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਸਾਰੇ ॥੨॥ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਭ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ॥੩॥ ਤੁਮ ਹੀ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣ ਜੋਗੇ ਤੁਮ ਹੀ ਕਰਤੇ ਕਾਜਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸਭ ਥਾਨ ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਜਾ ॥੪॥੨॥

ਆਨਾਕਾਰੁ ਗੀਮੁ ਬਾਲਾ ਨਾਉ ਪੀਰੁ ਤਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਹਿ ਬੇਦੁ ਸਮਾਲਹਿ ਬਿਖੁ ਬੁਕਣੁ ਲੇਖਾਰੀ ॥ ਮਾਰਗੁ ਛੋਡਿ ਚਲਹਿ ਬੇਮਾਰਗਿ ਪਰਹਰਿ ਲੋਕ ਹਸਾਰੀ ॥ ਏਤੁ ਸੰਜੋਗਿ ਜਾਮੀ ਜਗੁ ਕੇਰਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਚੇਤੀਐ ਪੂਰੀ ਰਹਸੀ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥੧॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਖਟ ਖਟ ਉਰਾਸੀ ਹਭ ਤੇ ਵੁਠੇ ਤੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ॥ ਗੀਜੀ ॥੧॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਜਨੇਤਾ ਜਗਦੀਸੁ ॥ ਆਪੇ ਜਨਮੈ ਆਪੇ ਮਰਣਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦੀਸੁ ॥ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਵਿਚਿ ਅਫਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪੇ ਸਭੁ ਵਿਥਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਜਾਪੈ ਜਾਪੈ ਜਾਤਿ ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਤਾਸੁ ॥ ਜਿਨਿ ਆਪਿ ਅਪਾਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਚ ਆਸ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਸੁ ਤਖਤੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਸੁ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸੀ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸੀ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨੈਣੀ ਨੀਸਾਣੁ ਪਾਇਆ ਗਗਨਿ ਦਸਵੈ ਧੁਰਿ ਫਰਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਤੇਰਾ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਸਚੇ ਕੰਮ ਸੂਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤੋਲੁ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ॥ ਤੂ ਅਜਰੁ ਅਜੋਨਿ ਸੰਭਉ ਸਾਚਾ ਤੂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਤੂ ਅਕਥੁ ਅਗਾਹੁ ਅਗੰਮੁ ਅਪਾਰੀ ਤੂ ਅਲਖੁ ਅਭੇਉ ਅਜਾਮਲੁ ॥ ਤੂ ਅਮਰੁ ਅਜੀਤੁ ਅਜਰੁ ਅਜੋਨੀ ਤੂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਬਿਗਾਮਲੁ ॥ ੪ ॥ ਤੂ ਅਗਣਤੁ ਅਤੋਲੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀ ਤੂ ਅਸੰਖ ਅਜੋਨਿ ਸੰਭਾਉ ॥ ਤੂ ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਤਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਤੂ ਅਨਾਮੀ ਅਨਾਮ ਸਮਾਉ ॥ ੫ ॥ ਤੂ ਅਨਹਦ ਅਨਾਹਦ ਅਨਾਥੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤ ਅਨਾਹਤੁ ॥ ਤੂ ਅਨਾਥੁ ਅਨਾਥ ਨਾਥਾ ਤੂ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਨਾਥੁ ॥ ੬ ॥ ਤੂ ਅਨਾਮੀ ਅਨਾਮ ਸਮਾਉ

ਮਹਲਾ ੫ ਜੋਗੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਕੁਲੋ ਪਾਲ੍ਹਾਗੁਰੋ

ਹੈ ਗੁਰੁਦੁਆਸਭੁਦਾਬਧਾਸੈ ਦਾਗੁਰੁਸਾਸ ਨੀਸਿਖਦਰਮਾਗੁਰੁਪਵੈਤ੍ਰਆਸਬਧਾ
ਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਮਰਤਸਭਿਦੁਖਜਾਹਿਖਿਨਾਸਹਿ॥ ਗੁਰੁਸਿਮਰਤਜੋਚਾਹੀਸੋਫਲੁਪਾਵਹਿ॥ ਗੁਰਸਿਮਰਤ
ਮਨਨਿਰਮਲਹੋਈ॥ ਗੁਰੁਦਇਆਲੁਦੁਖਲਾਥੈਸੋਈ॥ ਗੁਰੁਦਇਆਲੁਸੇਵਕੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥ ਗੁਰੁਦਇਆਲੁ
ਹਮਸਦਿਆਏ॥ ਗੁਰੁਦਇਆਲੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਏ॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਹਤਸਭਿਤਰੇ॥ ਗੁਰੁਦਇਆਲੁ
ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਨੀਐ॥ ਜਨਗੁਰੁਭੇਟਿਹਰਿਜਸੁਮੁਖਿਭਨੀਐ॥ ਗੁਰੁਦਇਆਲੁਸਭਿਕਲੇਸਮਿਟਾਏ॥ ਜਨਗੁਰੁ
ਹਰਿਦਰਗਹਦੇਵੈਮਾਨੰ॥ ਪ੍ਰਭਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਦਇਆਲੰ॥ ਗੁਰੁਕਿਰਪਾਲੁਸਭਿਬੰਧਹਰਾਏ॥ ਗੁਰੁ
ਦਾਸਹਿਅਪਨਾਕਰਿਲੀਨਾ॥ ਗੁਰੁਦਇਆਲੁਸਭੁਭਰਮੁਗਵੀਨਾ॥ ਗੁਰੁਦਇਆਲੁਸਭਿਦੂਖਨਿਵਾਰੈ॥ ਗੁਰੁ
ਗਾਸਹਜਿਧਿਆਨਲਿਵਲਾਈ॥ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਹੀਕਾਲੁਸਤਾਈ॥ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋਮਿਤ੍ਰੁਹਮਾਰਾ॥ ਗੁਰਿ
ਸਭੁਸੋਦੁਖੁਦੀਆਗੁਰਿਪੈਰਮੁਮੀਤ॥ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਹੀਕਾਲੁਸਤਾਈ॥ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਕੋਮਿਤ੍ਰੁਹਮਾਰਾ॥ ਗੁਰਿ
ਪਿਸੁਨੀਤੇਆਪਿਵਖਾਣੀ॥ ਜੋਨਿਨਿਨਿਜਪਤਿਤੇਸਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਏਕੈ॥ ਜਪਿਜੀਵਾਸਭਿ
ਹੋਏ॥ ੮॥ ਸਤਿਗੁਰਗਲੀਮਹਿਆਜਾਤਿਗੁਰੁਜਾਣੈ॥ ਜੋਇਛੈਕਰੈਸੁਆਪੁਗਵਾਣੈ॥ ਸਾਧੂਧੂਰਿਜਾ

ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਨਿਦੇਖਿਦੇਖਿਜਨੁਜੀਵੈ॥ ਗੁਰੁਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਵੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਤਾਕੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲਿਖਿਪਾਈ॥ ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲਿਖਿਪਾਈ॥ ਤਾਕੈਸਭੁਕੋਈ
ਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਆ॥ ਤਾਕਾਜਨਮੁਨਮਰਣੁਨਹੀਆ॥ ਤਾਕਾਜਨਮੁਨਮਰਣੁਨਹੀਆ॥ ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲਿਆ
ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ ਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਿਸੁਪੂਰਨਲਾਗੁ॥ ਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਿਸੁਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥
ਤਿਨਿਗੁਰੁਪਾਇਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ ਤਿਨਿਗੁਰੁਪਾਇਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ ਜਿਸੁਗੁਰੁ
ਮਿਲਿਆਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲਿਆ॥ ਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਿਸੁਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ ਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲਿਆ
ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲਿਆ॥ ਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਿਸੁਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ ਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲਿਆ
ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲਿਆ॥ ਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਿਸੁਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ ਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲਿਆ

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੀਗੁਰਪਾਈਅਨਿਜਸਜਨਨਦਰਿਰਖਦੇਇ॥੧॥ਮ੪॥ ਗੁਣਮਾਵਹੁਗੁਣਸਮਾਲਹਿਜਿਆ
ਪਿਕਹੈਤੇਕਰਤਾਰਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਆਖੈਐਸੁਖਪਾਈਐਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਸਰਾਉ॥ਖਰੇਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਈਅਨਿਚੋਟਿਆਕਾਹੀਥਾਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਦਰਜਾਣੀਐਮਨਿਮੰਦਰਮਹਿਪਾਇ
ਦਾਸਨਦਾਸਾਹੋਇਆਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਸ
ਹਉਹਉਕਰੀਤੁਹੀਤੁਹੀਹੋਵਹਿਹਉਨਾਹਿ॥ਬਹਮੁਮਹੇਸੁਆਦੀਸੁਜਾਣਹਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁਤਾ
ਮਨਮੁਖਬਿਨੁਗੁਰਦੁਤਰੁਤਰੇਹਉਜਲੁਬਿਖੁਸਮੁਜਿਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਸਦਾਸਾਚੈਸਬਦਿਵਾਪਾਰੁ
ਜਾਤੀਮਾਹੀਕਲਸਗੁਰਿਦੀਨੀਸਾਚਿਸਮਾਇਆਪੋਨੈਆਪਿਮਿਲਵਿਛੋੜਾਨਾਹਿ॥ਸੇਜਨਕਦੇਵੀਸਰੈਜੋ
ਨਾਨਕਦੂਤਰੁਤਰੇਦੂਤਰੁਤਰੇਹਉਜਲੁਬਿਖੁਸਮੁਜਿਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਸਦਾਸਾਚੈਸਬਦਿਵਾਪਾਰੁ॥੩॥ਮ੪॥
ਸਾਸਾਸਾ

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਭ ਦੂਖ ਗਵਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਸੁਣਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥੧॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਭ ਦੂਖ ਗਵਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਸੁਣਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥੧॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਭ ਦੂਖ ਗਵਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਸੁਣਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥੧॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਭ ਦੂਖ ਗਵਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਸੁਣਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥੧॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਭ ਦੂਖ ਗਵਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਸੁਣਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ

ਕੇਦਾਰਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਿਅ ਆਰਾਧਉ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਆਰ
ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹਰਿ ਕੀ ਆਸੈ ਤੁਮ ਸੀਗੀ ਜਾਤਾ ॥ ਸੰਤ ਰਸਨ ਸੰਗੀ ਜਾਨਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਆਪਿ ॥
ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਪਾਖਿ ਆਪਣੈ ਜੋ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥
ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਿਆਨ ਸਹਜ ਸੁਖ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂ ਪੂਰਨ
ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੇ ਗਾਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਓਇ ਆਨ ਨ ਜਾਨਹਿ ਕਬ ਹੀ ॥ ਮੀਨ ਬਿਛੁੜਤ ਜਲ ਤੇ
ਸਹਜ ਸਿਉ ਤਜਿ ਜੀਵਨ ਮਰਣ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਓਰੁ ਨ ਦੇਖੀਐ ਦੂਖ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇ ਬੀਚ ਪਿਆਸੀ ॥
ਆਨ ਛਾਡਿ ਬੈਰਾਗਿ ਬਿਰਾਵੈ ਤਬ ਵੀਸਰੁ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸੁਰਜਨ ਕੈ ਵਸਿ ਪੁਰਖ ਅਨੰਤ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਸਭਤੈ ਆਨਦੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਭਿਖੁ
ਪਾਵੈ ਦਰਸੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ॥ ਸਾਸਾ ਬਿ ਨਾਸੈ ਉਦੈ ਹੋਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਜਨ ਮਨੁ ਬਿ
ਨੁ ਰਿਦੈ ਨਾਮ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੋਰੁ ਨ ਕਾਹੂ ਕਾਮ ਸੋਭਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਬੇਧਿਆ ॥ ਹਰਿ
ਰਸਿ ਖੇਰਾ ਗਿਆ ਮਿਲਿਆ ਵਾ ਲਾਗੀ ਕਤੁ ਹਰਨ ਜਾਏ ॥ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਿਆ
ਲਾਭ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਹਲ ਜੋਗੁ ਸੁਖੀ ਕੀ ਸਮਾਵੈ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਚਰਨ
ਹਸਿ ਗੀਤ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕੀ ਗੁਣ ਆਵਈ
ਨਦੀ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ਪਾਵਨ ਬਿਰ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥ ਬਹੁ ਗਤਿ ਵਡ ਵਡ ਸੁਖ ਨਿਧਿ
ਚਲੋ ਗਹਿ ਪਾਇ ॥ ਪੂਰਿ ਸਮਾਇਆ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ
ਅਰਧ ਦੁਖ ਹਾਰੇ ਕਰਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਆਪਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਹਾਰ ॥੪॥੧॥

ਸੀਗੀ ਚਲਸੀ ॥੨॥੧॥੪॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਪਰਾਨ ਪਤੰਗ ਜਿਉ ਦੀਪਕ ਮੋਹ ਜਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਬਿਨਸਿ ਜਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਨਿਤ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਹ ਤੇ ਰਹਤ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ਗੁਰੁ ਧਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਸਭ ਬਿਖੁ ਛਾਈ ॥ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਜੈਸੇ ਬਸਤੁ ਪਰਾਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਚਲਤੇ ਜਾਨੁ ਸਬਾਈ ॥ ਸੁਖ ਮਹਿ ਦੁਖ ਦੁਖ ਮਹਿ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮ ਲਏ ਲਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹ ਕਾਜ ॥ ਮੇਟਿ ਜਾਹ ਤੁਮ ਅਪੁਨੋ ਰਾਜ ॥ ਤਜਹੁ ਮਾਨ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਲੇਹੁ ਓਟ ਭਜੁ ਸਾਰਙ ਪਾਨਾ ॥ ਜੋ ਕਰਣਾ ਸੋ ਤਤ ਅਬ ਭਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਦਇਆ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹ ਕਾਜ ॥ ਮੇਟਿ ਜਾਹ ਤੁਮ ਅਪੁਨੋ ਰਾਜ ॥ ਤਜਹੁ ਮਾਨ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਲੇਹੁ ਓਟ ਭਜੁ ਸਾਰਙ ਪਾਨਾ ॥ ਜੋ ਕਰਣਾ ਸੋ ਤਤ ਅਬ ਭਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਦਇਆ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹ ਕਾਜ ॥ ਮੇਟਿ ਜਾਹ ਤੁਮ ਅਪੁਨੋ ਰਾਜ ॥ ਤਜਹੁ ਮਾਨ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਲੇਹੁ ਓਟ ਭਜੁ ਸਾਰਙ ਪਾਨਾ ॥ ਜੋ ਕਰਣਾ ਸੋ ਤਤ ਅਬ ਭਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਦਇਆ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹ ਕਾਜ ॥ ਮੇਟਿ ਜਾਹ ਤੁਮ ਅਪੁਨੋ ਰਾਜ ॥ ਤਜਹੁ ਮਾਨ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਲੇਹੁ ਓਟ ਭਜੁ ਸਾਰਙ ਪਾਨਾ ॥ ਜੋ ਕਰਣਾ ਸੋ ਤਤ ਅਬ ਭਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਦਇਆ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਗੁਰਦੇਵ ਸਹਾਇ

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਅਹੈ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੁਣੇ ਓਹੁ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਸਭ ਆਣੈ ॥੨॥੧॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੁਝ ਸ੍ਰੇਬਾ ਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਅਹੈ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੁਣੇ ਓਹੁ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਸਭ ਆਣੈ ॥੨॥੧॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਘਟ ਘਟ ਮਹਲਾ ਪੰਚ ਵਸਾਏ ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਮਿਲਿ ਠਾਉ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਹਿ ਪੰਚ ਉਬਾਰਹਿ ਪੰਚ ਲੈ ਜਾਹਿ ਪੰਚ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਕਿਸੁ ਜਾਤਿ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਪਤਿ ਆਖਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਹੀਜੈ ॥ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਕਿਤੇ ਤੂ ਏਵਡ ਭਾਰਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਆਨਹਿ ਸਭੁ ਅਨਹਦ ਵਾਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਕਿਸੁ ਜਾਤਿ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਪਤਿ ਆਖਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਹੀਜੈ ॥ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਕਿਤੇ ਤੂ ਏਵਡ ਭਾਰਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਆਨਹਿ ਸਭੁ ਅਨਹਦ ਵਾਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਕਿਸੁ ਜਾਤਿ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਪਤਿ ਆਖਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਹੀਜੈ ॥ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਕਿਤੇ ਤੂ ਏਵਡ ਭਾਰਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਆਨਹਿ ਸਭੁ ਅਨਹਦ ਵਾਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਕਿਸੁ ਜਾਤਿ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਪਤਿ ਆਖਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਹੀਜੈ ॥ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਕਿਤੇ ਤੂ ਏਵਡ ਭਾਰਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਆਨਹਿ ਸਭੁ ਅਨਹਦ ਵਾਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥

ਮਨ ਕਾਰੀ ਬਿਖਮ ਬਹੁ ਦੇਖਿ ਡਰਾਨੇ ਕਾਇਰ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭਸ ਕਉ ਰਾਖੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕਹਾ ਬਸਾਰੀ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਜਨੀ ਆਪਿ ਤੇ ਬਿਸਰਿਓ ਤਾ ਕਉ ਤਤਕਾਲ ਦੁਖ ਲਾਗੇ ॥ ਜਿਨ ਕਰਤੇ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਈ ਤਿਨ ਕੇ ਅਨਦ ਸਭਾਗੇ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਇਤ ਉਤ ਤੇਰੋ ਸਹਾਈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਰਚਨ ਵਡ ਕਰਤੇ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੩॥੧॥੮॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਕੋਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰਿ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਗਰਬ ਤੇ ਚਲਹਿ ਬਹੁਤ ਵਿਕਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਕਿਸ ਕਾ ॥੨॥ ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੀ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥ ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਚੁ ਸੋ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੪॥੧॥੯॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋਗੀ ਗਿਰੀ ਪੁਰੀ ਪੰਥੀ ਤਪਾ ਬਨਵਾਸੀ ॥ ਏਹੁ ਆਪਣੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸੀ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਜੋ ਜਾਣੀ ਸੋ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੁ ਕੇਹਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਾਗੈ ਸੋ ਸਚੁ ਸੁਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਪਾਏ ਪਰਮ ਗਤਿ ਸੋਈ ॥ ਜੋ ਜਾਗੈ ਸੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜਾਗੈ ਸੋ ਦੁਰਗਤਿ ਜਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜਾਗੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ॥ ਜੋ ਜਾਗੈ ਸੋ ਮਲੁ ਨ ਖੋਈ ॥ ਜੋ ਜਾਗੈ ਸੋ ਅਹਰਣਿ ਲਾਗੈ ॥ ਜੋ ਜਾਗੈ ਸੋ ਜਮ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥ ਜੋ ਜਾਗੈ ਸੋ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਜਾਗੈ ਸੋ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜਾਗੈ ਸੋ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜੋ ਜਾਗੈ ਸੋ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਜੋ ਜਾਗੈ ਸੋ ਏਕੋ ਰਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਗੈ ਸੋ ਨਿਰਭਉ ਕਹੈ ॥੨॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾ ਜਾਗਣ ਕਰਣੀ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਘਰੁ ਅਪਣਾ ਇਹ ਮਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੇਧੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਧੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨

ਦੂਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਦਾਤਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਾਕੈ ਹਾਥਾ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਰਹੈ ਭਉ ਕਾਟੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਨ ਜਨਮਿ ਤ੍ਰਿਪਾਟੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਨਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਗਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਭਵ ਫੰਧੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ਰੋਗ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਪਰਗਾਸੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਾ ਨੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਚ ਦਰਬਾਰੁ ਸਾਜੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਗਲ ਪਰਵਾਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਮਨ ਮੁਖੀ ਦੁਬਿਧਾ ਸਾਦੀ ਹੋਰੈ ਗਲੀ ਹੋਰੀ ਸਗਲੀ ॥ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਾਚੀ ਮੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ਮਿਲਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਤ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਮਨ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਖਾਲੀ ਜਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਰਹਰੈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ ਕਾਰਿ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਜੋਨਿ ਗਰਭਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਜੀਵਣ ਛਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਦੂਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਦਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਜਿਨ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਤੇ ਵਡਭਾਗੀ ਲੋਗੋ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੈ ਜਾਗੋ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗੋ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਹੇਲੜੇ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਜਿਉ ਖੀਰ ਸੁ ਗਾਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਜਿਉ ਪੂਤ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਸੰਪਤ ਜਿਉ ਹੂਤ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਜਿਉ ਕਾਮ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਦਾਤੇ ਜਿਉ ਦਾਮ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਮਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੧ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਸਰਵਰ ਜਿਉ ਹੰਸ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਮਿਰਗੈ ਜਿਉ ਬੰਸ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਜਿਉ ਨੀਰ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਸੂਰੇ ਜਿਉ ਤੀਰ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਧਰਣੀ ਜਿਉ ਮੇਹ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਦੇਹ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਹੇਲੜੇ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਜਿਉ ਖੀਰ ਸੁ ਗਾਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਜਿਉ ਪੂਤ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਸੰਪਤ ਜਿਉ ਹੂਤ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਜਿਉ ਕਾਮ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਦਾਤੇ ਜਿਉ ਦਾਮ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਮਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੧ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਸਰਵਰ ਜਿਉ ਹੰਸ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਮਿਰਗੈ ਜਿਉ ਬੰਸ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਜਿਉ ਨੀਰ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਸੂਰੇ ਜਿਉ ਤੀਰ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਧਰਣੀ ਜਿਉ ਮੇਹ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਦੇਹ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਗਲ ਸੀਧੀ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ਦਾਸਰੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਮ ਦਾਤੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰਨ ਨ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਨ ਨਾਲ ਸਗਲ ਉਪਾਵਨ ਨੈਵਰ ਸੁਧਦਾਤਾ ॥ ਮੋਸਾਧ ਛੁਟੇ ਤੈ ਵਰਤੀ ਅਨਸੇਵਕ ਨਾਮ ਬਿਧਿ ਆਰ ਸਮਾਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਕ ਕੁਟੰਬ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਪਾਪ ਤਿਆਗੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤੇ ਭੂਖ ਗਵਾਨੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਾ ਤੇ ਆਵਣ ਜਾਨੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਤਾ ਤੇ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਨੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਗਲ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਭਏ ਤਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਥਾਨ ਹਾਨੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਨਾਸੁ ਤਾ ਤੇ ਸਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਸੋਗ ਮਿਟੇ ਤਾ ਤੇ ਸਗਲ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਤਾਪ ਮਿਟੇ ਤਾ ਤੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ਨਾਸੇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਭਰਮ ਮਿਟੇ ਤਾ ਤੇ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕੇ ਫਾਸੇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਮਿਟੇ ਤਾ ਤੇ ਸਗਲ ਮੀਤ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਕੁਲ ਉਧਰੀ ਤਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਜਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰ ਹਥੁ ਧਰਿਆ ਤਾ ਕਾ ਬੇੜਾ ਜਾਪੈ ਪਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕਾ ਬੇੜਾ ਜਾਪੈ ਪਾਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਾ ਬੇੜਾ ਜਾਪੈ ਪਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਨੂਰਿ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਨੂਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਜੀਉ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਰੰਗੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਰੰਗੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜੀਉ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਜਸੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਜਸੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ੮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ੯ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ੧੦ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਪਾਪ ਤਿਆਗੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤੇ ਭੂਖ ਗਵਾਨੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਾ ਤੇ ਆਵਣ ਜਾਨੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਤਾ ਤੇ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਨੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਗਲ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਭਏ ਤਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਥਾਨ ਹਾਨੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਨਾਸੁ ਤਾ ਤੇ ਸਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਸੋਗ ਮਿਟੇ ਤਾ ਤੇ ਸਗਲ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਤਾਪ ਮਿਟੇ ਤਾ ਤੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ਨਾਸੇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਭਰਮ ਮਿਟੇ ਤਾ ਤੇ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕੇ ਫਾਸੇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਮਿਟੇ ਤਾ ਤੇ ਸਗਲ ਮੀਤ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਕੁਲ ਉਧਰੀ ਤਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਜਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰ ਹਥੁ ਧਰਿਆ ਤਾ ਕਾ ਬੇੜਾ ਜਾਪੈ ਪਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕਾ ਬੇੜਾ ਜਾਪੈ ਪਾਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਾ ਬੇੜਾ ਜਾਪੈ ਪਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਨੂਰਿ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਨੂਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਜੀਉ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਰੰਗੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਰੰਗੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜੀਉ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਜਸੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਜਸੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ੮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ੯ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭੁ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ੧੦ ॥

ਬਾਲਿਹਾਰਾ॥ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਭਿਖੁ ਨੀਰਕਰੀ॥ਅਨਕੇ ਪਿਕਾਰੀ ਮੀਟਹਿ ਪਤਿਤ ਮੰਮਿ ਮਰਤ ਜਲਮੁ ਜਲ
ਮੁਕੀ ਮੇਲੁ ਹਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈ ਰੀਤਮਹਿ ਸਾਰਾਲਿ ਨਿਯਾਰਾ ਨਾਰੀ ਸੇ ਵਾਪਾਈ ਮੇਮਾ
ਨਾ ਸਗਲਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰਾ॥ਜੀ ਆਪਾਨਰਤਰਾ ਨਰਮਾਧਾਰਾ॥ਪਹਿਆਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਜਾ
ਲਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਜਪਿਜਪੀਜੀਵਹਿਗੁਰਤਾ ਗੁਨਤਾ॥ਸਾਧਸੇਵਾਰਿਬਰੀਜਾਈ॥ਮਨਤਨੁਮਨਾ
ਤਰਿਏਕਾਧਿਆਈ॥੩॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਦਾਈਆਈ॥ਤਿਨਿਮਲਾਇਹੁਬੇਨੂ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਜੈਲਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਨਿਤਗਾਵੈ॥ਜਨਆਇਆਸਗਲਾਰਥਸਿਧਾ॥੪॥੧॥੫॥
ਮਹਲਾ॥ਸਭਿਗੁਰਆਪੁਨੇਸੁਨੀਅਲਦਾਸਿ॥ਕਰਨ ਜਿਆਇਆਸਗਲਾਰਥਸਿਧਾ॥ਮਨਤਨ
ਅੰਤਰਿਪਭੂਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੂਰੁਸਗਲਭੂਕਾਈ॥੧॥ਤੇਦਰਸਸਮਰਥਗੁਰਦੇਵ
ਸਭਸੁਖਪਾਈਤਿਸਕੀਜੇਵ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਾਰਜੁਆਸਾਕਰੁਸਭੁਹੋਈ॥ਤੈਸਾਸਮਰਥਮਰਮੇ
ਟੇਕੂਓਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਅਨੂਪਾ॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਗੁਰਿਤਾਰਿਉ॥ਜਾਪੇਅੰਤਰਿ
ਬਸੈਹਰਿਨਾਮੁਜੋਜੋਪੇਖੈਸੁਬ੍ਰਖਮਾਗੈਆਨਾਬੀਜਿਨਿਪਰਗਾਸਾ॥੩॥ਤਿਸੁਜ
ਨਕੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਵਾਸੁ॥੪॥ਤੈਸੁਗੁਰਕਉਜਾਈ
ਬਲਿਹਾਰਾ॥ਸਾਸਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਚਰਨਧੋਈਪੀਵਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਤਾਪਿਨਜਾਪਿਸਦਾਜੀਵਾ॥੫॥
੪੩॥੬੩॥

ਗਾਗਲਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਚਉਤਾਲਾਘਰੁ ੨

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਪਰਗਟੈਪਾਲਪ੍ਰਭੂਕ੍ਰਿਪਾਲਦਰਸਨਗ੍ਰਹਨਗੀਆਨਿਧਰੇ
ਗਬਧਰੁਰੇਗਸਰਬਕੋਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਰਾਗੀਆਨਅਨਿਕਧੀਆਨਆਨਿਕਜਾਪਜ
ਪਤਾਪਾਆਨਿਕਗੁਨਿਪੁਨਿਤਲਾਪੈਆਨਿਕਪਾਰਮੁਨੀ॥੧॥ਆਨਿਕਨਾਦਆਨਿਕਥਾਸਤਿ
ਸਬਧਨਿਸਬਆਨਿਕਦੇਖਅਨਿਕਰੋਗਸਿਦਜਿਨਸੁਨੀਆਨਾਨਕਛੋਵਅਪਾਰਟ
ਵਡਰਹਬਵਡਪੂਜਾਗਵਨਵਡਨਜਾਵਕਰਨਸਗਲਛਲਬੁਨੀ॥੨॥੧॥੫॥੮॥੬੭॥

ਭੈਰਉਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਆਤਮਮਹਿਰਾਮੁਰਮਹਿਆਤਮੁਸੀਤਲਸੀਗੁਰਬੀ
ਜਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਨੀਦੂਖਕਟੇਹਉਮਾਰਾ॥੧॥ਨਾਨਕ ਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਭਾਗੀ
ਸਹਜੇਰਾਗਰਤੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਾਚਾਨਾਉ॥ਸਾਚੇਸਾਚਾਰਵੈਸੁਭਾਉ॥ਸਾਚੀਕਾਰ
ਸਚੇਦੇਦਾਨਾ॥ਸਾਚੇਰਾਤਾਸਾਚੇਮਾਨਾ॥ਸਾਚੇਸਾਚਾਵਖਸਿਲੈਸੋ॥ਸਾਚੇਦਰਿਸਾਚਾਕੋ
ਹੋ॥੧॥ਸਾਚੇਸਾਚਾਸਿਫਤਿਸਨਾਉ॥ਸਾਚੇਸਾਚਾਠਾਕੁਰਗਾਉ॥ਸਾਚੇਸਾਚਾਨਿਹਚਉਕਰੈ
ਸਾਚੇਸਾਚਾਜੇਵਣਜੁ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਲਾਭੁ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਾਪੂਰਾ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕਾਰਜਪੂਰਾ
ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਾਪੂਰਾ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕਾਰਜਪੂਰਾ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਾਪੂਰਾ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕਾਰਜਪੂਰਾ

ਰਦੇਸਾਤਾਏਕਾਬੇਦਨਆਖੇਥਥਾਮੈਸਬਦਿਏਕੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਘਰਥੇਪਰਥਥਾਹੇ
ਥਹੁਨਿਮੁਲਾਕਥਨੋਹੋਈ॥ਜੇਕਥਊਨਦਿਖਾਵੈਕੋਈ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਚੁਸੋਈ॥੨॥ਆਪੁਛਪ
ਲੀਏ ਸੰਤਰਚੇਗੀਰੋਗੀਹਰਤਿ ਸਜੋਗੀ॥ਆਤਮਪੂਤਮਾਇਆਦੇਹਸਜੋਗੀਰੋਗੀਕਦਿਬਸੈ
ਜੋਗੀ॥੩॥ਰੋਗੀਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਸਰਦੂਰੋਗੀਸਗਲਸੰਸਾਰਰਿਪਦੂਖੀਕਰੁਏਜੰਮਕਤੇ
ਗੁਰਨਾਥਬਦੀਚਾਰਾ॥੪॥ਰੋਗੀਸਾਤਸਮੁੰਦਸਨਦੀਆਖੀਤੁਪਤਾਲਸਿਰੇਰਿਗਤੇ॥ਰੋਗੀ
ਕੇਲੇਮਿਸਾਤਸੁਹੇਲੇਸਰਥੀਥਾਈਨਦਰਿਕਤੇ॥੫॥ਰੋਗੀਖਟਦਰਸਸਨਕੇਖਧਾਰੀਨਾਨਾ
ਠਾਂਮਨੇਕਾ॥ਬੈਦਰਤੇਬਿਖਕਰਹਿਬਖਾਣਹਿਖਪੁਰੇਨਹਬ੍ਰਮੁਏਕਾ॥੬॥ਮੈਕਰਮਸੁਖਾਈਸੁਰੋਗੀ
ਕੁਰੋਗੀਕੈਦਖੁਲਿਸੁਖੁਕਾਹੀ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲਹਿਹਉਮਾਰਗੁਮੰਤੈਪਾਵਹਿਨਾਹੀ॥੭॥
ਤੀਨਿਬਿਸੂਰਮੇਰੋਗੁਨਛੂਟਸਿਪਾਵੈਆਬਾਦੂਬਿਬਾਦੂਭਇਆਦੂਬਿਧਾਰੋਗੁਸੁਆਧਿਛਵੇ
ਰਾਮਨਾਮੁਮਹਤਤੁਜੁਭਇਆ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਤਸਬਾਦਿਸਲਾਹੇਮਨੁਸਾਚਾਤਿਸੁਰੋਗੁ
ਗਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਆਪਿਰਖੁਨਿਰਮਲੁਜਿਨਕਉਕਰਮੀਨਿਸਾਕੁਪਾਇਆ॥੯॥੧॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤੈਕਰਤੈਇਕੁਜਲੁਉਪਾਇਆਜਮਣਮਹਾਬੀਜ
ਬਹੁਮੁਲਾਇਆਮਨਮੁਖਿਬੂਲੇਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਾਇਆ॥ਕਰਣਕਰਤਾਕਰਦਾਆਇਆ॥
੧॥ਗੁਰਸਬਦਮੇਰੈਅੰਤਰਿਧਿਆਨਾ॥ਹਉਕਬਹੂਨਛੋਡਉਹਰਿਕਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰ
ਪ੍ਰਿਥਮੇਦੂਪਦੁਪਰਮਾਇਆ॥ਲੇਪਾਣੀਪਾਥੇਕੋਆਇਆ॥ਨਾਮੁਬਿਨਾਨਹਪਤੁਉਅਚਾਰਾ॥
ਮੇਰੀਪਾਣੀਆਲਿਖੀਵੇਚੁਗੋਬੰਦਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ਪ੍ਰਥਮੇਪਾਹਿਲਾਦਸਿਉਕਾਮਿਆਆਇਆ॥ਧਰਵਿਰ
ਤਨਪ੍ਰਹਲਾਦੁਜੀਸਮਝਾਇਆ॥ਨਿਰਭਉਦਾਤਾਹਰਿਜੀਮੇਰਾਲਾ॥ਜੇਹਰਿਛੋਡੁਤੁਉਲਲਾਹੋ
ਗਾਲ੍ਹੀ॥੩॥ਪ੍ਰਥਿਲਾਦਸਭਤੇਵਡਾਦ੍ਰਿੜੁਗਾਤਾ॥ਹਮਰਾਕਹੀਆਨਸੁਲੇਆਪਣੇਕਾਰਜਸਭਪੂਰੇ
ਸਭਕਰਗੀਮਹਿਹਰਿਗਤਿਦੂਰਾਈ॥ਦੂਸਦਸਭਕਾਰਾਹਿਛੁਕਾਈ॥੪॥ਸੋਸੈਭੂਮਰਕੈਕੀਈਖ
ਕਾਰਮਸਭੁਦੇਹੁਰੇਅਖਮਾਰਾ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਪਤਿਰਾਖੈਸੋਈ॥ਕੀਤੇਕੁਕਹਿਐਕਿਆਹੋਈ॥
੫॥ਕਿਰਤੁਸੰਜੋਗੀਦੇਤੁਰਾਜੁਆਇਆਹਰਿਨਾਮੁਬੂਝੈਪ੍ਰਭੁਕੁਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਥਮੇਪ੍ਰਹਿਲਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਖੂਬ ਵਤਨ ਗਹ ਪਾਈ ॥ ਊਚ ਊਚ ਮਹਲ ਜਹ ਮਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਸਤਗੁਰ ਮੈ ਬੈਠੀ ਜਾਈ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਿਵਾਰ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤਹ ਉਠੈ ਭਾ ਕੈ ॥ ਤਹ ਬਾਸੁਰ ਨਹੀ ਰੈਨਿ ਨ ਛਾਹਾ ॥ ਨਹ ਚੰਦ ਨ ਸੂਰ ਨ ਪਵਨ ਨ ਪਾਨੀ ॥੨॥ ਤਹ ਬਸਤੀ ਨਹ ਸਰਬ ਉਜਿਆਰਾ ॥ ਅਹਨਿਸਿ ਬਾਨ ਪ੍ਰਹਰੈ ਖੰਡਿਆਰਾ ॥ ਤਹ ਅਨਹਤ ਸਬਦ ਉਠੈ ਝਨਕਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥੩॥ ਤਹ ਬਸਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚਾ ॥ ਤਹ ਬਸਤੀ ਨਹ ਸਾਚ ਨ ਮਿਥਿਆ ॥ ਤਹ ਬਸਤੀ ਨਹ ਪਾਪ ਨ ਪੁੰਨਾ ॥ ਤਹ ਬਸਤੀ ਨਹ ਸੁਨਿ ਨ ਗੁਨਾ ॥੪॥ ਤਹ ਬਸਤੀ ਨਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਨਾ ॥ ਤਹ ਬਸਤੀ ਨਹ ਜਾਚ ਨ ਧਰਨਾ ॥ ਤਹ ਬਸਤੀ ਨਹ ਦੇਹ ਨ ਨੇਹਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਪਰਮ ਸੁਖ ਐਹਾ ॥੫॥੧॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਕੀ ਗਤਿ ਲੇਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨੇਮਿ ਤਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਸੋ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਕਾਹੇ ਨ ਪਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਤਰੈ ਸਭ ਪਾਤਕ ਦੁਖ ਨ ਰਹੈ ਤਨ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਜਗਨ ਜਾ ਕੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਸਿਮਰਤ ਹੀ ਅਘ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਤਰੈ ਸਭ ਪਾਤਕ ਦੁਖ ਨ ਰਹੈ ਤਨ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਜਗਨ ਜਾ ਕੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਸਿਮਰਤ ਹੀ ਅਘ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾ ਕੈ ਮਜਨ ਆਵਹਿ ਕੋਟਿ ਜਪਹਿ ਜਪ ਜਾਪ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤੂਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਮੁਨਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੪॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੫॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੬॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੭॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੮॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੯॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੧੦॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੧੧॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੧੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੧੩॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੧੪॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੧੫॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੧੬॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੧੭॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੧੮॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੧੯॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੨੦॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੨੧॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੨੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੨੩॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੨੪॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੨੫॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੨੬॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੨੭॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੨੮॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੨੯॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੩੦॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੩੧॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੩੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੩੩॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੩੪॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੩੫॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੩੬॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੩੭॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੩੮॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੩੯॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੪੦॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੪੧॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੪੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੪੩॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੪੪॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੪੫॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੪੬॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੪੭॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੪੮॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੪੯॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੫੦॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੫੧॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੫੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੫੩॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੫੪॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੫੫॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੫੬॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੫੭॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੫੮॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੫੯॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੬੦॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੬੧॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੬੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੬੩॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੬੪॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੬੫॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੬੬॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੬੭॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੬੮॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੬੯॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੭੦॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੭੧॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੭੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜਾਰ ॥੭੩॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਆਸਨ ਚਾਹਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪੂਜਹਿ ਪ

ਮਨਮਾਹਿ ਮਾਨਾ ॥੪॥ ਅਖੀ ਫੂਟਦਾ ਤਿਲੁ ਨੀ ਬਾਲੀ ਮੁਖਿ ਆਖੈ ਬਹੁ ਨਾਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਜੋਇ ਮਾਨਾ ॥੫॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਣਵੇਖੈ ਚਲਤ ਕਰਮ ਕਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਨਿ ਸਮੁ ਕਰੀ ਜਿਉ ਗੁਰ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੬॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ਬਸਿਤੁ ॥ ਕੁਰੰਭੀ ਆਈ ਲੇਸਣ ਸਬਸਿ ਮੰਤੁ ਮਾਹਿ ॥ ਰੋਹੀ ਤਾਤੇ ਰਹਣਹਿ ਸੇ ਤੇਰੇ ਰਾਹਿ ॥੧॥ ਕਿਸੁ ਪੂਜਹਿ ਤਰੁ ਦੇਉਲਿ ਗਉ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਦਾਸਾ ਕਿਦਾਸਾ ਕਹੀ ਗਾਹਿ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਗਾਵਹਿ ਤੇ ਮੀਤ ਜੈ ਕਹਿ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਬਹੁ ਰੂਪ ਪਾਹਿ ॥ ਸਭੂ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਦੇਉ ਯੂਪ ਪਾਹਿ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ॥੩॥ ਤੇਰੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਵਸਤੁ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਨਾ ॥ ਤੇਰਾ ਸਰੂਪ ਅਪਾਰੁ ਕਹਣੁ ਜਾਇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥੪॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਤਿ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਤੂ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਜਾਤਿ ਅਜੋਨਿ

ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਤਿਕਲਉ ਉਧਰੈ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਰਹਿਓ ਛੋਡਿ ਉਪਾਦੇ ਹੋਸਾ ॥ ਸਾਜਨ ਮੁਖਿ ਦੈ ਤਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਆਇਓ ਸੋ ਪਹਿਲਾ ਗਲ ਤੁਹੇ ॥ ਤੈਸੇ ਸੇਤੁ ਜਨਾ ਮਨਮਾਰ ਵਤੁਹੇ ॥੨॥ ਮੇ ਮੁਰਖ ਮੁ
ਧਉਪਰਿ ਕਿਹੁ ਦਾਇ ॥ ਤੁ ਉਸ ਰਲਾ ਗਤਿ ਰਹਉ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੀਸਾ ਰਹੈ ਨਿਹਫਲ
ਕਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੇਖਾ ਪੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ॥੪॥੮॥

ਮਹਲਾ ੧ ਬਸਿਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਿਮਨਾ ਵਹੁ ਜਾ ਕੁਤੁ ਲਖੀਮਾ ਲਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮੁਜਪਿ ਥੇ ਵਾਧ ਪਹੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥
ਕਾ ਤੇ ਕਰ ਸੰਚਹੁ ਨਾਮੁ ਗਾਢਾ ॥ ਹੀ ਛਡਿ ਦੀ ਲਗਹੁ ਗੁਰ ਵਾਢਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰ
ਰਹਿਹਾ ਮਾਲਾ ਦੈ ਪੋਰੇ ਵਹੁ ਤਿ ਸੁਰੀ ਤਰਿ ਮਨੁ ਜੋ ਵਹੁ ਮਾਮੈ ਸੁਰੀ ਚਹੁ ਰਹੁ ਰਹੁ ਕੁਆ ॥
ਮਾਲੀ ਰੋਹੇ ਵਹੁ ॥੨॥ ਕਾ ਮਕੈ ਹੁਦਾ ਇਕਰ ਹੁ ਬਜੇ ਲੇ ਗੋ ਤੁ ਹੁ ਹਰੀ ਕੁਆ ॥ ਨੈ ਉ ਗੋ ਤੁ ਹੁ ਤਿ ਉ ਤੁ
ਮ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਕਿਰ ਤੁ ਨ ਮੇ ਨਿ ਆ ਜਾ ਈ ॥੩॥ ਬਹੁ ਲੇ ਤੇ ਫੁ ਨਿ ਹੈ ਸੁਲਾ ਹੈ ਜੇ ਨ ਤੂ ਕੁ ਰ ਹੈ ਦ ਇ ਆ
ਨਾ ਪ੍ਰ ਨ ਦ੍ਰ ਤਿ ਨ ਕ ਲ੍ਹ ਦਾ ਸ ਨਿ ਦਾ ਸ ਦ ਇ ਆ ਕ ਰ ਹੁ ਦ ਇ ਆ ਲ ॥੪॥੧॥ ਦੀ ਬਸਿਤੁ ਮ
ਹਲਾ ੧ ਹਿੰਡੋਲ ॥ ਜਾ ਗੁ ਰ ਸ੍ਰੀ ਵ ਬ ਸ ਗ੍ਰ ਕਿ ਛੁ ਸਾ ਸ੍ਰੀ ਪੇ ਵ ਕ੍ਰ ਪੈ ਪ ਕ ਵ ਦੇ ॥ ਆ ਪੇ ਕ ਕ੍ਰ ਜੀ ਦੇ ਸੁ ਨ ਦੇ
ਊ ਜਾ ਣਾ ਨਾ ਹੀ ਰ ਖੇ ॥੧॥ ਮੇ ਰੇ ਸਾ ਹਿ ਬਾ ਹੁ ਆ ਪੇ ਭ ਰ ਮ੍ਰ ਕ੍ਰ ਲ੍ਹ ਜੀ ॥ ਅ ਖ ਰ ਲ ਖਿ ਖੇ ਸੇ ਈ ਗਾ ਵ
ਅ ਖ ਰ ਨ ਜਾ ਣਾ ਬਾ ਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ ਛੈ ਮ ਸੀ ਦ ਖ ਰ ਹੈ ਹੈ ਬ ਸੀ ਤ ਭ ਜ ਨ ਹੁ ਨ ਗੀ ॥ ਜੇ ਘ ਰ
ਰ ਖ ਹਿ ਬ੍ਰ ਹ ਮ ਨ ਰ ਖ ਹਿ ਹੋ ਵ ਹੀ ਕੈ ਤੁ ਪ੍ਰ ਆ ਣੀ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂ ਪਾ ਤ੍ਰੈ ਆ ਪੀ ਤ੍ਰੈ ਤੂ ਬੀ ਨ ਦੂ ਇ ਅ ਖ
ਰ ਦ ਇ ਨ ਵ ॥ ਪ੍ਰ ਣ ਦ੍ਰ ਤਿ ਨ ਨ ਕ੍ਰ ਦੇ ਲ੍ਹ ਖਾ ਏ ਜੇ ਕ੍ਰ ਰਿ ਸ ਹਿ ਸ ਮਾ ਵ ॥੩॥੨॥੧॥ ਬਸਿਤੁ ਹਿ
ਹੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾ ਜਾ ਬਾ ਲ ਕੁ ਨ ਗ ਰੀ ਕ੍ਰ ਦੁ ਸ ਟ ਨ ਲ੍ਹਿ ਪ ਆ ਲੋ ॥ ਦੁ ਇ ਆ ਈ ਦੁ ਇ ਬਾ
ਪ ਤ੍ਰੀ ਆ ਹਿ ਪੀ ਤ੍ਰੈ ਤੁ ਕ੍ਰ ਰ ਹੁ ਬੀ ਚਾ ਰੋ ॥੧॥ ਸ ਜੁ ਆ ਸੀ ਪੈ ਤ੍ਰੈ ਤੁ ਮ ਦੇ ਹੁ ਮ ਤੀ ॥ ਨ ਕ੍ਰ ਬੁ ਧਿ ਪ ਹਾ
ਉ ਪ ਰ ਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀ ਰ ਤਿ ਅ ਗ ਨਿ ਬ ਸ ਨਾ ਸ ਧ ਤੈ ਮ ਉ ਲੀ ਸਾ ਗ ਰੁ ਪੈ ਤ੍ਰੈ ਪਾ ਇ ਆ ਸ੍ਰੀ ਦ
ਸੂ ਰ ਜੁ ਦੂ ਇ ਘ ਰ ਹੀ ਤੀ ਤ ਰਿ ਮੇ ਸਾ ਗੀ ਆ ਨ ਨ ਪਾ ਇ ਆ ॥੨॥ ਰ ਸ ਭ ਰ ਦੈ ਤ ਜਾ ਣੀ ਮੇ ਇ ਕ ਸ ਈ
ਕ੍ਰ ਗੁ ਰ ਕ੍ਰ ਪਾ ਇ ਆ ॥ ਤ੍ਰ ਕ੍ਰ ਲ ਛ ਜ ਜਾ ਣੀ ਆ ਖਿ ਆ ਮ ਪ ਨ ਸੀ ਗੇ ਹੋ ਏ ॥ ਕ੍ਰ ਹੁ ਨਾ ਨ ਕ ਪ ਰ ਹੀ
ਸੇ ਤੀ ਵ ਸ ਨਾ ਪ ਰ ਦੂ ਰ ਨ ਨ ਕ੍ਰ ਦ ਸ ਨ ਦ ਸ ਨ ਪ੍ਰ ਖ ਨੁ ਦੋ ਬ ਖ ਸ ਨੁ ਮ ਸ ॥੩॥੪॥

ਜੈਵੇ ਜੋਹਰਿ ਕਾਲੋ ਰੂ। ਜਾਗੁ ਸਹਜ ਜਾਕਦੇ ਨੋਵੈ ਹੋਸੈ ਗਾ। ਅਕਲਮ ਏਕਾ ਰੀਮਕਮਾਨੀ। ਅਰਿ ਮਰਿਜੀਮ
ਪਿਰੀ। ਅਰਿ ਜਾਨੀ। ੧। ਜੋ ਜਨ ਜਾਨੀ ਦੇਵਨੇਕ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ। ਜਾਗੁ ਤਿਸ ਮਾਲਹਿ ਸਾਹਿ ਸਮਾਹੀ। ੧।
ਰਹਾਉ। ਹਰਿ ਕਿਲਸੇ ਵਹੀ ਤੇ ਹਰਿ ਤੇ ਦੂਰਿ। ਜਿ ਸੈਤੁਰਤੁ ਵਹਿਸਾਰੈ ਪਾਵਹਿ ਧੂਰਿ। ਹਰਿ ਅਪੇ ਜਾਨਹਿ ਸੋਈ
ਲਾਏ। ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪੈ ਤੇ ਲੁ ਨ ਮਾਏ। ੨। ਦਰਸਿ ਕਿਰੇ ਕੁ ਕੈ ਆਤੁ ਮਾਨਾ। ਸਾਰੀ ਦਰਗਹ ਪ
ਦੈ ਮਾਨੁ। ਹਰਿ ਜੀਉ ਦੇਖੈ ਸਦ ਹਜੂਰਿ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿ ਆਤੁ ਪੂਰਿ। ੩। ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀਕ
ਦੇ ਰੁ ਪਾਲਾ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦ ਸਮਾਲਾ। ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਾਤਿ ਸਿਉ ਪਰਿਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਲਮਿ
ਦੂਰਿ ਸਾਈ ਪਾਇ। ੪। ੩। ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਮਨਤੇ ਹੋਇ। ਏਤੇ ਵੇਖੈ ਅਉਰ
ਕੋ ਦੂਜਾ ਲੋਕੀ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖਾਇਆ ਜਾਤਿ ਗੁਮਾਨੇ ਏਕੁ ਨ ਪਛਾਇਆ। ੧। ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਓਹੁ ਐਸਾ ਸਦਾ ਸੇਤੁ ਜਾਇ ਹੁਮਨੁ ਮੋਲਿ ਆਗਾ ਇਹੁ ਗੁਣੁ ਗੋਇ ਦੀਦਾ। ੧। ਰਹਾਉ। ਗੁਰ ਪੁਛੁ ਹੁਰੁ
ਕਰਹੀ ਚਾਰੁ। ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਜਾਤੁ ਲੇ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ। ਆਪਿ ਛੋਡੈ ਤੇ ਹਿਦਾ ਸਤੁ ਹੋਇ। ਤਉ ਜਨ ਜਾਨੀ ਦੂਜਾ
ਨ ਮੈ ਮਨਿ ਆਇਆ। ੨। ਬ੍ਰਹਮ ਗਰਿ ਕਿਰੇ ਸਦ ਵੇਖੈ ਹਜੂਰਿ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰਹਿ ਆਭਰਪੂਰਿ। ਓਸੁ
ਕੁ ਸਾਹਿ ਕਰੇ ਈਜਾਲੈ ਕੋਇ। ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮੁ ਦੇਉ। ੩। ਆਪਿ ਪੇਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਲਾਏ।
ਜਨ ਜਾਨੀ ਦੂਨਸਿਉ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ। ਅਨਿਤੁ ਨ ਹਰਿ ਆਸਾ ਜੋ ਸੁਭਾਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੋ ਲੈ ਵ
ਲਾਇ। ੪। ੪। ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਆਇਆ ਗੁਰ ਕਿਰ ਪਾਤੇ ਸ
ਜਨਾ ਸੁਭਾਇ। ਗੁਰ ਤਿਕੈ ਹੇ ਤਿ ਸਾਚੇ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ। ੧। ਗੁਰ ਸੋਹਿ
ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਆਰਿ। ਗੁਰ ਕੈ ਹੇ ਤਿ ਸਾਚੇ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ। ੧। ਰਹਾਉ। ਗੁਰ ਤਿ ਕਰੇ ਸੋਜ
ਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਹੋਇ। ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਖੋਇ। ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ।
ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ। ੨। ਸਾਚੇ ਨਿਰਤੇ ਤਿ ਕਸਦਾ ਬਸੈ ਤਾ। ਅਨੁਤੁ ਨੁ ਹਰਿ ਆਰ ਵਿ ਗੁਣ
ਗੋ ਵੈ ਦਾ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਕਾ ਸੀ ਸਾਰੁ। ਅਗਹ ਨਿ ਵਿਸਨ ਲੇ ਵਾਰੇ ਦੂਰਿ। ੩। ਸੋ ਈ ਕੁ ਜੋ ਹਰਿ ਜੀ
ਉਬਾ ਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਗੀ ਰਬੁ ਨੇ ਤੁ ਲਾ ਦੈ। ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵ
ਸੈ ਮਾ ਨਿ ਆਇ। ੪। ੫। ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਿ ਆਪ ਮਹਬਦਿ ਜਲਾ ਪੈ। ਅਨੁਤੁ ਨੁ ਹਰਿ
ਸਤਿ ਗੁ ਰ ਰਖਾਏ। ਸਫਲਿ ਓ ਬਿ ਰਖੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰੈ। ਸਾਰੀ ਖਾਣੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੈ। ੧। ਏਹ

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਚਾ ਸਾਹੁ ਗੁਰੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਭੁਖ ਗਵਾਏ। ਕਰਿ ਕੈ ਪਾਹਰਿ ਤੁ
ਰਿਤੇ ਵੈ ਰਾਂ ਅਨਦਿ ਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ। ੧। ਅਤਰੁ ਭੁ ਲੈ ਤੇ ਮਨ ਤੇ ਤੁ ਹਰੀ। ਮਾ ਬਿ ਨੁ ਗੁਰ ਮੁ ਕੁ ਤਿ ਨ ਹੀ ਤੇ
ਲੋ ਈ ਗੁਰ ਮੁ ਖਿ ਪਾਈ ਐ ਨਾ ਮੁ ਹਰੀ। ੧। ਰਹਾਉ। ਬਿ ਨੁ ਕੁ ਗੁ ਗਤਿ ਨ ਮੀ ਸਤਿ ਗੁ ਰੁ ਪਾਈ ਐ ਬਿ ਨੁ
ਗਾ ਨ ਰੀ ਭੁ ਗਤਿ ਹੋ ਤ ਹੀ। ਬਿ ਨੁ ਭ੍ਰਾ ਗਾ ਸਤਿ ਜਿ ਗਰ ਨ ਮੀ ਪਾਈ ਐ ਮੂ ਹ ਮਿ ਲੈ ਹਰਿ ਨਾ ਮੁ ਹ ਤੀ। ੨। ਪ
ਦਿ ਘਟਿ ਗੁ ਪ ਤੁ ਓ ਪਾਏ ਵੈ ਖੈ ਪਰ ਗਟ ਗੁ ਰੁ ਮੁ ਖਿ ਸੋ ਤ ਨਾ ਹਰਿ ਕੁ ਲ ਹੀ ਸੁ ਹਰਿ ਰੀ ਨੋ
ਰ ਜਨਲੁ ਅੰ ਮਿ ਤ ਨਾ ਮੁ ਮਨਾ। ੩। ਸੰ ਜੈ ਨ ਕ ਉ ਤ ਖਾ ਤੁ ਮਿ ਲੈ ਵ ਤਿ ਆ ਨੀ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਸੇ ਪ ਰ ਧਾ ਨ ਕੀ
ਏ ਘ ਬ ਸੁ ਰੁ ਤੇ ਨਿ ਖੁ ਏ ਸੇ ਪਾ ਰ ਸੁ ਨ ਨ ਕ ਹ ਰਿ ਗੁ ਰ ਸੰ ਗੀ ਬੀ ਏ। ੪। ੧। ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੇ ੧ ੴ ਸਤਿ ਗੁ ਰ ਪ੍ਰ ਸਾ ਦਿ। ॥ ਮਹਲਾ
ਤੀ ਮਾ ਹਿ ਸਦ ਬ ਸੰ ਤੁ ਜੋ ਤੁ ਹਰਿ ਆ ਸ ਵੁ ਨੀ ਅ ਜੰ ਤੁ ਆ ਕੀ ਆ ਉ ਆ ਖਾ ਦਿ ਕ ਮ ਜੰ ਤੁ ਤੇ ਰ ਮੈ ਜੇ
ਨ ਪ ਆ ਇ ਆ ਆ ਨਿ ਅੰ ਤੁ। ੧। ਤੈ ਸਾ ਹਿ ਬ ਕੀ ਕ ਰ ਹੈ ਬ ਕੀ ਕ ਰ ਹੈ ਸੇ ਦੁ। ਪ ਰ ਮ ਸੁ ਖ ਪ ਵ ਹਿ ਆ
ਤ ਮ ਦੇ ਵ। ੧। ਰਹਾਉ। ਕ ਰ ਮੁ ਹੋ ਵੈ ਤ ਸੇ ਵ ਾ ਕ ਰੇ। ਗੁ ਰ ਪ੍ਰ ਸਾ ਦੀ ਨਾ ਮੁ ਮ ਰੇ। ਅ ਨ ਦਿ ਨੁ ਜਾ ਗੈ ਹ
ਨਾ ਮੁ ਉ ਚ ਰੇ। ੨। ਏ ਨਾ ਬਿ ਧੀ ਪਾ ਨੀ ਦੁ ਤ ਗੁ ਰੂ ਰੇ। ੨। ਏ ਬ ਖੁ ਮੈ ਅੰ ਮੁ ਕ ਰ ਤਾ ਹਰਿ ਉ ਪਾ ਏ। ਸੰ ਸਾ ਰੀ
ਰ ਖ ਕ ਉ ਦੁ ਇ ਫ ਲੁ ਲਾ ਏ। ਆ ਪ ਿ ਕ ਰ ਤਾ ਕ ਰੇ ਕ ਰਾ ਏ। ਜੋ ਤੈ ਭੁ ਭਾ ਵੈ ਤੈ ਸੇ ਖ ਵ ਾ ਏ। ੩। ਨਾ ਨ ਕ
ਸੰ ਸ ਸ ਨੋ ਨ ਦ ਰੀ ਕ ਰੇ ਆ। ਅੰ ਮਿ ਤ ਨਾ ਮੁ ਆ ਪੇ ਦੇ ਆ। ਬਿ ਖੁ ਆ ਕੀ ਥਾ ਸ ਨਾ ਹਿ ਰ ਹੇ ਆ। ੪। ੧। ॥ ਬ
ਸੰ ਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾ ਤੇ ਸਾ ਹਿ ਹਰਿ ਨਾ ਮੁ ਨਿ ਹਾ ਲਾ ਦਾ ਇ
ਪ ਲਾ ਛ ਾ ਨ ਆ ਧਿ ਕ ਰੇ ਆ। ੪। ੧। ॥ ਬ ਸੰ ਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾ ਤੇ ਸਾ ਹਿ ਹਰਿ ਨਾ ਮੁ ਨਿ ਹਾ ਲਾ ਦਾ ਇ
ਆ ਕ ਰ ਹੁ ਪ ਤ ਦੀ ਨ ਦਾ ਇ ਆ ਲਾ। ੧। ਤੈ ਸੁ ਬਿ ਨੁ ਅ ਵ ਰੁ ਨ ਮੀ ਮੇ ਰੇ ਆ। ਜੋ ਉ ਰੁ ਵੈ ਤੈ ਉ ਰੁ ਵੈ ਸੋ ਆ
। ਗੁ ਰ ਰੋ ਪਾ ਲ ਮੇ ਰੇ ਮਾ ਨੁ ਆ ਰ ਹਿ ਨ ਸ ਕ ਉ ਦ ਰ ਸ ਨ ਦੇ ਖੈ। ਬਿ ਨੁ ਸ ਹ ਜ ਜੋ ਮੈ ਲੋ ਉ ਗੁ ਰ ਮੇ ਲਿ ਮਿ ਲ
ਖੈ। ੧। ਰਹਾਉ। ਇ ਹੁ ਮ ਨੁ ਲੋ ਭੀ ਲੋ ਭੁ ਲੁ ਗੁ ਬਾ ਰਾ ਮਾ ਬਿ ਸਾ ਰਿ ਬ ਹੁ ਹਰਿ ਪ ਛ ਾ ਨਾ ਨਾ ਵੈ ਛੁ ਡ ਰ ਹੁ ਮੀ ਮ
ਖੈ। ੧। ਰਹਾਉ। ਇ ਹੁ ਹ ਮ ਨੁ ਲੋ ਭੀ ਲੋ ਭੁ ਲੁ ਗੁ ਰਾ ਮਾ ਬਿ ਸਾ ਰਿ ਬ ਹੁ ਹਰਿ ਪ ਛ ਾ ਨਾ ਨਾ ਵੈ ਛੁ ਡ ਰ ਹੁ ਮੀ ਮ
ਖੈ। ੧। ਰਹਾਉ। ਈ ਹੁ ਮ ਨੁ ਲੋ ਭੀ ਲੋ ਭੁ ਲੁ ਗੁ ਰਾ ਮਾ ਬਿ ਸਾ ਰਿ ਬ ਹੁ ਹਰਿ ਪ ਛ ਾ ਨਾ ਨਾ ਵੈ ਛੁ ਡ ਰ ਹੁ ਮੀ ਮ
ਈ ਗੁ ਰ ਮੁ ਸੇ ਵ ਾ ਰੇ। ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਦੀ ਓ ਮ ਸ ਤ ਾ ਰਿ ਵ ਦ ਾ ਰੇ। ੨। ਪ ਾ ਧੁ ਲ ਪ ਾ ਨੀ ਦੀ ਓ ਮ ਸ ਤ ਾ ਰਿ ਵ ਦ ਾ ਰੇ। ੨। ਪ
ਹੁ ਮੈ ਰੇ ਗੁ ਰ ਕ ਿ ਨ ਤ ਨਿ ਪੀ ਰਾ। ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਰਾ ਮ ਨਾ ਮ ਦਾ ਰੂ ਗੁ ਨ ਗਾ ਈ ਆ। ਕ ਰਿ ਕ ਿ ਰ ਪਾ ਗੁ ਰ
ਰੋ ਗੁ ਗ ਵ ਾ ਈ ਆ। ੩। ਜ ਾ ਨੀ ਨ ਦੀ ਆ ਆ ਗ ਨੀ ਤ ਨਿ ਚ ਾ ਰੇ। ਸ ਾ ਈ ਸ ਨ ਜ ਲ ਤ ਜ ਲੇ ਅ ਪ ਾ ਰੇ। ਗੁ ਰਿ
ਰਾ ਖੇ ਵ ਤ ਗੁ ਰ ਬੀ ਤ ਾ ਰੇ। ਜ ਨ ਨ ਾ ਨ ਕ ਕ ਉ ਨ ਿ ਹ ਰਿ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤ ਧ ਾ ਰੇ। ੪। ੨। ॥ ਬ ਸੰ ਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਕਰੀ ਬਾਣੀ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ॥ ਆਤਾ ਈਗੁ ਸਭਾ ਲਿਖਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਹੀ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਹੈ ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਤੁ ਪਾਪ ਕਟੇ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ॥ ਜਿਤੁ ਪਾਪ ਕਟੇ

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਾਣੀ ਆਪੇ ਸੈਗਾਰਿ ਮੀਤ ਮੇਲਿਹੁ ॥ ਆਪੇ ਜੀਤੁ ਹਾਰ ਕਾ ਜਾਣੈ ॥ ਤਤੁ ਹਾਰ ਫੂਲੇ ਬਨ ਹਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਕੀਤੋ ਆਪਿ ਆਪੇ ਗਾਹਕੁ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਹਟੁ ਪਸਾਰੈ ਬੈਠਾ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੈ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਆਪਿ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਓ ਜੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਮੁ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਕਰਤਾਰੀ ॥ ਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਾਰਿ ਘਾਰਿ ਸਹਜ ਰਾਪਾ ਵਰਤੈ ਤੇਰਾ ਘਰ ਮੁਕਤੇ ਸਿਵ ਦਾਰੀ ॥ ਘਰ ਵਾਟੇ ਦੇਗਾ ਤੇਰਾ ਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਜਾਬੂ ਰੂਪੇ ਹੈ ਹਿਰਿ ਮੈ ਤੀਕਾ ਦਰਦ ਕਰੇਖ ਆਰੀ ॥ ਬਲ ਮੈ ਖੇਰਾ ਈਹਾ ਨਾਮ ਅਉਗਣ ਪੈਲਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਰਪ ਹੈ ਰੇਤ ਮੁਰਗਾ ਸਪ ਘਰ ਕਰੇ ਵੰਦਰ ਦਾਰੀ ॥ ਸੈਗਾ ਕਾਰੈ ਮੈ ਦਾਸੇ ਸੰਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਦਿ ਪੁਰਖ ਕਉ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਟੇਕ ਹਲ ਦੇਵ ਤਿ ਆਂਕਰ ਲਾਗਾ ਮੋਸੀ ਕੀਰਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਕੁਲ ਬਾਂਗਾ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬਾਸੁ ਸਹਜਿ ਰੂਪ ਬਰਨ ਬਿਨੁ ਤੇਰੀ ॥ ਜੇ ਤੂ ਮੀਰਾ ਤਾ ਮੈ ਚਾਕਰੁ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਵਾ ॥ ਚਾਰੇ ਕੂਟ ਸਲਾਮ ਕਰਹਿ ਗੇ ਆਗੈ ਪੈਧਾ ਜਾਵਾ ॥ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਸਰੀਰ ਜਨ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ਸਾਜੀ ॥ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਦੇਹਿ ਵਡਾਈ ਤੇਰੀ ਕੀਮ ਨ ਕਾਜੀ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭ ਜਾਚੀ ਤੂ ਨਿਜ ਨਾਮ ਦਾਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਓ ਜੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮ ਇਆ ਨਾਮੁ ਰੀ ਇਹੁ ਬਾਲਕ ਕਹਿ ਸਮਝਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਕੁਆਲੁ ਕਰਿਆ ਕਾਲੁ ਪਾਵਜ ਤਤ ਕਰਿ ਬਾਰੀ ਬਾਰ ਕਰਮ ਮਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਾਲ ਕੁਆਇ ਕਰਤੁ ਘਰਿ ਆਨਾ ॥ ਜਾਤਿ ਗੁਰੂ ਗੁਮੈ ਲੈ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ਐਤੁ ਨਰਮ ਅਨਮੁ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹ ਸਰੀਰ ਜਨ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੈ ਕਿਆ ਕਥਿ ਕਹੀਐ ਕਹਣਾ ਹ

ਦਾਸਾਂ ਦੇਆਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਅਰ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕਾ ਕਹਣਾ ਦੇਵੈ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘ ਪੁਰਾ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਸੈਤੂ ਮਹਲਾ ੫ ਆਸਾ ਘਰੁ ੧੨
ਜਨਾ ਕਾ ਬੂ ਮੇਰੇ ਨਿਆਸੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਨਿਤ ਚਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤੇ ਬੰਦ ਛੁਟਾਏ ਸੋ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥
ਸੋ ਸੇਵਕ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਭਾਈ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਮਾਰ ॥
ਸਾਚੁ ਖਾਣਾ ਸਾਚੁ ਪੈਨ੍ਹਣਾ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਆਹਾਰ ॥ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਲੀ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗਲ ਹਾਰ ॥੨॥ ਸਾਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗ ਸਾਥੀ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰ ॥
ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਵਜੰਤ ਨਿਰਾਲਮ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਭੰਡਾਰ ॥੩॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਨ ਸਾਚੇ ਲਾਗੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਨ ਸਾਚੇ ਲਾਗੇ

ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ੧

ਕਬੀਰ ਜੀਵਨ ਕਉ ਮਰਨੁ ਭਲਾ ਮੁਏ ਹਰਿ ਜਾਤ ਦਿਖਾਇ ॥
ਤਬ ਹਰਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲੈਗੋ ਮੈ ਪਾਵਉ ਤਿਹ ਠਾਇ ॥੧॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਗਇਆ ਨ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ॥
ਅਜਰ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਜਉ ਮਰਿ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥੩॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੪॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੫॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੬॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੭॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੮॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੯॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧੦॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧੧॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧੨॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧੩॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧੪॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧੫॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧੬॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧੭॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧੮॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧੯॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੦॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੧॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੨॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੩॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੪॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੫॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੬॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੭॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੮॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੯॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੩੦॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੩੧॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੩੨॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੩੩॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੩੪॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੩੫॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੩੬॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੩੭॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੩੮॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੩੯॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੪੦॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੪੧॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੪੨॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੪੩॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੪੪॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੪੫॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੪੬॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੪੭॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੪੮॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੪੯॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੫੦॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੫੧॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੫੨॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੫੩॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੫੪॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੫੫॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੫੬॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੫੭॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੫੮॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੫੯॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੬੦॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੬੧॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੬੨॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੬੩॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੬੪॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੬੫॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੬੬॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੬੭॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੬੮॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੬੯॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੭੦॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੭੧॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੭੨॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੭੩॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੭੪॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੭੫॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੭੬॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੭੭॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੭੮॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੭੯॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੮੦॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੮੧॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੮੨॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੮੩॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੮੪॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੮੫॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੮੬॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੮੭॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੮੮॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੮੯॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੯੦॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੯੧॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੯੨॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੯੩॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੯੪॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੯੫॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੯੬॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੯੭॥

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁ

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰ॥ ਚਿਤਿ ਕਰਉ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਮੁਰਾਰ॥ ਮਨ ਪਵਨ ਦੀਪਕ ਧਰਣਿ ਗਗਨਾ ਬਾਸੁ ਪੰਚ ਮਿਲਾਇ॥ ਇਹ ਦੇਹ ਦੇਵੀ ਸਕਤਿ ਸੰਜਮਿ ਜੋਤਿ ਰਾਖੈ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਕਵਨ ਗੁਣ ਤੇਰੀ ਪੂਜ ਕੀਜੈ ਕਵਨ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥ ਕਵਨ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਕਹੀਐ ਕਵਨ ਤੇਰੀ ਛਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰੀ ਤੂ ਅਲਖ ਅਪਾਰ॥ ਤੂ ਅਗਾਹ ਅਥਾਹ ਪੂਰਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ॥ ਤੂ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਵੀ ਤੂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਨਾਉ॥ ਤੂ ਅਗੰਜੁ ਨਿਰੰਜੁ ਸਚਾ ਤੂ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰ॥ ਤੂ ਅਭੇਦੁ ਅਛੇਦੁ ਸਚਾ ਤੂ ਅਨਾਮ ਅਕਾਮ॥ ੨॥ ਤੂ ਅਨਾਥੁ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧੀ ਤੂ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨਿ॥ ਤੂ ਅਨੰਤ ਅਤੋਲ ਸਾਚਾ ਤੂ ਅਮੋਲ ਅਮਾਨ॥ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਪਰਮ ਪੂਰਾ ਤੂ ਅਨੰਤ ਅਪਾਰ॥ ਤੂ ਅਭਿਮਾਨ ਭੰਜਨੁ ਸਚਾ ਤੂ ਅਨਾਥ ਅਧਾਰ॥ ੩॥ ਤੂ ਅਨਾਮੀ ਸਚਾ ਸੋਈ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਠਾਉ

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਹਿਰਦੈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਆਏ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਮਨਿ ਬਸੇ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ॥ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥ ੨੫ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਮਨੁ ਰਾਮ ਰਸਹਿ ਅਘਾਨੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਖਾਨੋ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਮਾਨੋ ॥ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾਨੋ ॥ ੩ ॥ ੧੮ ॥ ੨੬ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰਬ ਥੋਕ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰ ਰਾਮ ਰਾਜਨ ਕੇ ਮੇਰੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਏ ॥ ੧ ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੇ ਮੇਰੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਏ ॥ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾਏ ॥ ੩ ॥ ੧੯ ॥ ੨੭ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਭਗਤਿ ਬਸਾਨੀ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾਈ ॥ ੩ ॥ ੨੦ ॥ ੨੮

ਕੀਓ ਮਾਰਗਸਾਜਨਕਰਨਹਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਤਨਹਰੇ ਜੈਸੇ ਦੀਸਹਿ ਮੋਤੀ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤਿਨ ਕੀ ਲਾਲੀ ॥
ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਮਨ ਕਾਮਨੀ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤਿਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਦਇਆ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਸੋਹਾਵਤ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਚੀ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਦਇਆ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਸਾਗਰ ਰਤਨ ਅਮੋਲਾ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਚੀ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਦਇਆ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਸਾਗਰ ਰਤਨ ਅਮੋਲਾ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਾ ਜੈਸੇ ਕਮਲ ਨਿਵਾਸੀ ਪਾਣੀ ॥੪॥੧॥੨੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥
ਤੇ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪਲ ਏਕੁ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਮੁਰਾਰੇ ਸਗਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਲੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਗੋਪਾਲ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥੨੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਤੇ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪਲ ਏਕੁ ॥੧॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਮੁਰਾਰੇ ਸਗਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਲੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਗੋਪਾਲ ॥੩॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥੨੪॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਤੇ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪਲ ਏਕੁ ॥੧॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਮੁਰਾਰੇ ਸਗਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਲੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਗੋਪਾਲ ॥੩॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥੨੪॥

ਸੰਤਨ ਸਰਨਾ ਹਰਿ ਪਰਿਓ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਨੇ ਸਾਧੂ ਸਮਰਥ ਹੈ ਗਾਈ ॥
ਪੂਰਨ ਕਰਤੀ ਏਹੁ ਬਿਰਦੁ ਆਪਨਿ ਲੀਏ ਉਧਾਰ ਬਿਰਦ ਬਾਨ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਗਤੀ ਆਈ ਓਹਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ॥੧॥ ਜਨ ਕੇ ਉ
ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ਸਗਲ ਸੰਗਾਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤ ਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਉ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ॥੨॥
ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ ਸਗਲੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ
ਕੁਟੰਬ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਤ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰਿ ॥ ਸਰਬ ਰੰਗ ਨਿਵਾਰਿ ਸਗਲੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਤਾਰਿ ॥੧॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਜਾ ਕਉ ਤਾ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥
ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਹਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਨੀ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ॥੨॥
ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ ਸਗਲੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ
ਕੁਟੰਬ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਤ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰਿ ॥ ਸਰਬ ਰੰਗ ਨਿਵਾਰਿ ਸਗਲੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਤਾਰਿ ॥੧॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਜਾ ਕਉ ਤਾ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥
ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਹਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਨੀ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ॥੨॥
ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ ਸਗਲੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ
ਕੁਟੰਬ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਤ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰਿ ॥ ਸਰਬ ਰੰਗ ਨਿਵਾਰਿ ਸਗਲੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਤਾਰਿ ॥੧॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਜਾ ਕਉ ਤਾ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥
ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਹਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਨੀ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ॥੨॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਦੀਓ ਅਰਾਮੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਿਨਹੂ ਨ ਕੀਨੋ ਠਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰਗ ਮਛ ਪਇਆਲ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਨਿ ਕਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਥਨੀ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨੮ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਤਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਉ ਦੁਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾ ਭਇਆ ਸੰਘਾਰ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਬੈਸਣ ਪਾਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਨਿ ਕਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਥਨੀ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੨੯ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਤਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਉ ਦੁਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾ ਭਇਆ ਸੰਘਾਰ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਬੈਸਣ ਪਾਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਨਿ ਕਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਥਨੀ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੩੦ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਤਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਉ ਦੁਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾ ਭਇਆ ਸੰਘਾਰ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਬੈਸਣ ਪਾਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਨਿ ਕਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਥਨੀ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੩੧ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਤਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਉ ਦੁਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾ ਭਇਆ ਸੰਘਾਰ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਬੈਸਣ ਪਾਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਨਿ ਕਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਥਨੀ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੩੨ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਤਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਉ ਦੁਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾ ਭਇਆ ਸੰਘਾਰ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਬੈਸਣ ਪਾਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਨਿ ਕਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਥਨੀ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੧੩੩ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਤਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਉ ਦੁਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾ ਭਇਆ ਸੰਘਾਰ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਬੈਸਣ ਪਾਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਨਿ ਕਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਥਨੀ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੩੪ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਤਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਉ ਦੁਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾ ਭਇਆ ਸੰਘਾਰ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਬੈਸਣ ਪਾਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਨਿ ਕਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਥਨੀ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧੩੫ ॥

ਕਰਜਨਨਦੀਜੀਜੈਤੁਹਰਤਰਜੇਤੁਪਾਰੁਲਘਾਬੇਸੁਮਾਰਵਤੁਸਾਹਦਾਤਾਰਾਬੂਝੈਤੇਤੀਉਚੁਨਾ॥੨॥
ਦੂਰੀਪੰਤੇਇਓਸਗਲਅਗਾਧਾਪਾਵਕਅਸਟਸੀਗੇ॥ਨਾਨੀਗੁਰਹਰਿਹਰਿਰੰਗਿਖੇਵੈਤੁਤੇਕੈਇਨਥਿ
ਤੀਗੇ॥੩॥ਆਪਿਤਿਆਇਕਬਾਹਾਪਾਵਕਅਸਟਸੀਗੇ॥ਨਾਨੀਗੁਰਹਰਿਹਰਿਰੰਗਿਖੇਵੈਤੁਤੇਕੈਇਨਥਿ
ਪਾਵਕਰਿਆਪਥਮੇਜਿਜਕੁਸਮਾਨਾ॥ਖਾਜੋਰਛੁਕਰਰਾਸੁਆਪੈਕਰਨਾਸਲਤਿਕਾਨੁ
ਦੀਨਾ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਰਨਹਿਰਿਖਾਏਸਾਕੀਸਾਖੀਹੀਨੀ॥੪॥ਹਰਿਕੁਗਤਾਕਰਿਤ
ਖੇਸਾਨਨਦੀਨੀਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਸਿਕਰੀਅਵਗੀਆਜਨਕੀਤੇਤੇਦੀਨੀਈ॥੫॥ਹਰਿਕੁ
ਵਤਿਤੇਏਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਨਰੇਅਵਗਨਸਭਿਪਰਹਰਿਆਨਾਤੁਨਕਉਦੇਖਿਬੁਝੇ
ਕਿਆਤਿਨਕਉਮਾਗਨੁਰਹਿਆਨਾ॥੬॥ਸਾਜਨਨੀਕਰੁਮੇਘਨੁਸਾਖਿਬਨੁਸਾਹਿਬਨੁਦਾਤਿਉਚੁ
ਬੀਠਾਨਾ॥ਨਾਨੁਨਮੀਤੁਲੁਗੁਰਦਰਸੇਖੇਨਨਕਨਮੁਅਘਾਨਾ॥੭॥੧॥

ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੬

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਅਗਲਾਮੰਗਲਾਧਿਸੁਨਹੁਜਨਹਰਿਕੀਆਖਹਰਿਕੀਆਖਹ
ਜਸਗਾਉ॥ਪੂਰਾਹਾਉ॥ਜਸਦਾਜਸਗਾਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰਾਗੁਰਕਿਪਾਤੇਗੁਰਨਗਾਇਆਹਾ॥
ਮਨਬੰਛਿਤਫਲਪਾਏਪਰਗਾਸੁਗਰਿਆਨਮੈਨਆਗਿਆਨਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਕਾਢੀਅਪਰਅਪਾਰਾ॥ਅਨਹਦਰੰਗਸਾਚੇਗਨਨਾਹੀ॥ਜੋਗਹੁਮਿਲਨਾਹੀ
ਦੂਰਹੁਮਿਲਨਾਹੀ॥ਆਪਨੈਘਰਮਹਿਆਪੇਬੇਪਰਵਾਹੀ॥ਅਨਿਕਬਾਜੇਸਬੈਸਾਥੀਆ
ਨੂਪਰਾਨਾ॥ਅਨਿਕਪੁਰਖਮੈਸਾਅਵਤਾਰਾ॥ਅਨਿਕਛਿੰਦ੍ਰੂੰਬੁਹੈਦਰਬਾਰਾ॥੩॥ਅਨਿਕਪ
ਰਮਾਵਰੁਨੀਰਾ॥ਅਨਿਕਰਤਨਸਾਗਰਹਥਿਖੀਰਾ॥ਅਨਿਕਸੁਰਸਸੀਅਰਖਿਆ
ਤਿ॥ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇਵਾਬਹੁਭਾਂਤਿ॥੪॥ਅਨਿਕਬਿਸੁਧਾਅਨਿਕਆਖੇਨਾਅਨਿਕਪਾਰਜਾ
ਤਅਨਿਕਮੁਖੀਬੇਨਾ॥ਅਨਿਕਆਚਾਸਾਸਤਪੁਰਾਨਾ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤੇਦੇਖਬਖਿਆਨਾ॥ਅਨਿਕਮੋਹੀਜਪੀਐਤੋਪਲਾ
ਸੁਨਹਿਕਿਆਨਾ॥ਸਰਬਜੀਅਪੁਰਣਭਗਵਾਨਾ॥੫॥ਅਨਿਕਧਰਮਅਨਿਕਮੇਗਾਅਨਿ
ਕਬਿਚਰਨਅਨਿਕਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰੇਗਾ॥ਅਨਿਕਸੁਮੇਖਨਦਰਸਨਲੇਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੁਰਾਂਈਰਨਦੇ

ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਫਿਰਿ ਰੋਗ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ਆਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਖੁਣਸੀ ਵਸਤੁ ਤੇਰੀ ਖੁਣਸੀ ਹਉ ਕਿਆ ਆਖਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਤੇ ਤੂ ਨਦਰੀ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਤੂ ਆਪੇ ਲਹਹਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋਲਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋਲਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭਸ ਕਉ ਤੂ ਆਪੇ ਰਾਖਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸੁਰਤਿ ਚਉਦਾਰਿ ਲਹਿ ਕਰਣੀ ਕਥਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਵੇਖਹਿ ਉਤੁ ਤੁਧੁ ਜਗਤੁ ਕਰਣੀ ਕਥਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਵੇਖਹਿ ਉਤੁ ਤੁਧੁ ਜਗਤੁ ਕਰਣੀ ਕਥਹਿ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋਲਹਿ ॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰੁ ਪ੍ਰਿਅ ਆਨਦ ਮੂਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਸਿ ਗਾਈਐ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦਾ ਗੁਣ ਗੋਵਿਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੨॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੩॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੪॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੫॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੬॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੭॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੮॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੯॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੧੦॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧੧॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੧੨॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧੩॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੧੪॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧੫॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੧੬॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧੭॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੧੮॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧੯॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੨੦॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੨੧॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੨੨॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੨੩॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੨੪॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੨੫॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੨੬॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੨੭॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੨੮॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੨੯॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੩੦॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੩੧॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੩੨॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੩੩॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੩੪॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੩੫॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੩੬॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੩੭॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੩੮॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੩੯॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੪੦॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੪੧॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੪੨॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੪੩॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੪੪॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੪੫॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੪੬॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੪੭॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੪੮॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੪੯॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੫੦॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੫੧॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੫੨॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੫੩॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੫੪॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੫੫॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੫੬॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੫੭॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੫੮॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੫੯॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੬੦॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੬੧॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੬੨॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੬੩॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੬੪॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੬੫॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੬੬॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੬੭॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੬੮॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੬੯॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੭੦॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੭੧॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥੭੨॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਸਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥੭੩॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ

ਵਾਰ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਜੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਕਰਤੇ ਕਾ ਕਰਣਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪੁਛੈ ਕਿਸੈ ਕਿਸੈ ਦਾ ਦਿਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਵਰਤਿਆ ਸਭ ਥ

ਜੀਉ ਆਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਆਨੁ ਤਾਂ ਹੋਇ ਪਹਲੀ ਕੋ ਸੀ ਗਾਵੈ ਹੋ ॥
ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਗ ਤਾਂ ਸਭੁ ਜਲਿ ਜਲਿ ਹੋਵੈ ਸਭ ਛਾਰੁ ॥ ਗੁਰ [illegible] ਵੈਰ ਲਾਇ ਜੋਨਿ ਭਵਾਵੈ ਹੋ ॥
ਮੁਕਤਿ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਤਾ ਵੇਖਾ ਰਚਨਾ [illegible] ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥
ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਗਹਣੀ ਆਖਣਾ ਸਭ ਚਲਾਈ ਤੁਧੁ ॥ [illegible] ਤੂ ਸਭਨਾ ਦਾ ਇਕੁ ਤੂ ਸਭ ਤੁਧੈ ਉਪਾਇ ॥
ਨਦੀ ਜਾਤੈ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਵੇਖਾ ਆਪਣਾ ਆਇ ॥ ਸੋਹੈ ਓਹੁ ਦਰਿ ਸੋਹਣੇ [illegible] ਤੁਟੈ ਨੀਗਹ ਤਰਾਹਿ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਖਰਚੇ ਹੋਗੁ ਬਾਝਹਿ ਜੋ ਉਵਹਾ ਮੀ ਓਟ ॥ ਕਟੇ ਪਾਪ ਅਘ ਖੋਟ ਦੂਖ ਇਕ ਕਣੀ ॥੧੧॥
ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਧਰਤੀ ਸਭ ਕਾਮਣਿ ਜਲ ਜੰਞ ਲੈ ਆਵੈ ਤਾ ਵਰੁ ਪਾਏ ॥ ਆ
ਪਣੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨੈ ਬੁਝਾ ਇਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਆਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਇ ॥੧॥
ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਬੋਲਿ ਆਖਾ ਵਿਚਾਰੀਆ ॥ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰੰਗ ਸਰ ਭਰੇ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜਾਣੋਈ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ ਸੋ ਪਾਏ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭ ਦਿਨ ਚੜਦੀ ਵਾਰ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਬੋਲਿ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਤੇ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੇ ਸੋ ਤਰੈ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਰਖਣਹਾਰੁ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਵਡ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭ ਦਿਨ ਚੜਦੀ ਵਾਰ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਬਾਬੀਹੇ ਪੁਤ ਮੁਹ ਹਛੇ ਆਖਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਸੀ ਮਿਲਿਆ ॥
ਸਭ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਦਾ ਸਭੁ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਭ ਦਿਨ ਚੜਦੀ ਵਾਰ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਬੋਲਿ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਤੇ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੇ ਸੋ ਤਰੈ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਰਖਣਹਾਰੁ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਵਡ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭ ਦਿਨ ਚੜਦੀ ਵਾਰ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਬਾਬੀਹੇ ਪੁਤ ਮੁਹ ਹਛੇ ਆਖਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਸੀ ਮਿਲਿਆ ॥
ਸਭ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਦਾ ਸਭੁ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਭ ਦਿਨ ਚੜਦੀ ਵਾਰ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਬੋਲਿ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਤੇ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੇ ਸੋ ਤਰੈ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਰਖਣਹਾਰੁ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਵਡ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭ ਦਿਨ ਚੜਦੀ ਵਾਰ ॥੧॥

ਭਰਮੁ ਖੋਇ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਤੇਰਾ ਜਾਸੁ ਕੋਇ ਤੂ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੈਰ ਗ ॥੩॥ ਸਾਧਾ ਧੂਰੀ ਨੀਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈ ॥੪॥੧॥੧੧॥

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਅਪਾਰੇ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸਭ ਜਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਜਾਸੁ ਕਰਮ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸਭ ਦੁਖ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਭ ਭ

ਮੂਰਖ ਕਬਹੂ ਨ ਚੇਤਹੀ ਜਮ ਕੀ ਪੀਰ ਸਹੰਤ ॥੨॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਰੋਸੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਪਰਮ ਗਹੰਤ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨ ਪਰੁ ਜਾ ਕੋ ਬਿਰਦੁ ਭਗਵੰਤ ॥੩॥੧॥੧੭॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ਕਾਰਜ ਤਾ ਕੇ ਸਗਲ ਬਨਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੂਰਨ ਦਾਨ ॥੨॥੧॥੧੮॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਰਜ ਇਨ ਹੀ ਕੇ ਬਨਹਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪੁਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਡੋਲਹਿ ਕਬਹੂ ਨ ਭੋਰ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਹਾਈ ਸਾਰਦ ਕਿਸੋਰ ॥੧॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੋ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਸਗਲ ਸੋਹਾਗ ॥੨॥੨॥੧੯॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਰਜ ਇਨ ਹੀ ਕੇ ਬਨਹਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪੁਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਡੋਲਹਿ ਕਬਹੂ ਨ ਭੋਰ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਹਾਈ ਸਾਰਦ ਕਿਸੋਰ ॥੧॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੋ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਸਗਲ ਸੋਹਾਗ ॥੨॥੨॥੧੯॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਰਜ ਇਨ ਹੀ ਕੇ ਬਨਹਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪੁਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਡੋਲਹਿ ਕਬਹੂ ਨ ਭੋਰ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਹਾਈ ਸਾਰਦ ਕਿਸੋਰ ॥੧॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੋ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਸਗਲ ਸੋਹਾਗ ॥੨॥੨॥੧੯॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਭਜਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੀ ਆਸਿ ਕਰਉ ਮਿ
ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਪੂਜਉ ਚਰਣ ਹਰਿ ਧੋਵਉ ਜਨ ਸੁਖੀ ਤ ਮਲੁ ਮਨ ਦੇਖਸਰ ਗਲ
ਲਹਰ ਸਨਾਨ ਪਾਵਨ ਸੁਖ ਮਨੀ ਸੁਖ ਪੈਥਾ ਅੰਗਿ ਸਿਗਰ ਸਰਨਾ ॥੧॥ ਸਰ ਕਿਰ
ਹੀਰ ਰਤਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਦਭੁ ਪਾ ਵਖਿ ਕਿਤ ਨਹੀ ਕਰਤ ਸਨਾ ਕਰ ਗਹਿ ਲੇਹ ਨਾਨਕ ਜਨ ਅਪ
ਧਾ ਰਸਾ ਰਸ ਨੀ ਅਰ ਸਨਾ ॥੨॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਹ ਕਰੁਣਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾਤੇ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ
ਜਾਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਪਾਪ ਅਸੰਖ ਅਪਰਾਧ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਮਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਹਾਰਿਓ
ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਪਿਓ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਖੋਜੀ ਉਧਾਰ ਅਨਾਥਾ ਕੋਇ ਨ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੀਸੈ ॥ ਸਰਬ ਘਟਾ ਤੁਮ
ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਸੈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਧਰਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਏ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਮੁਖਿ ਜਪਹੀ ॥ ਅਨਿਕ
ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਕੀਏ ਤੁਝ ਕਉ ਤਿਲੁ ਨ ਪੂਜਹੀ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਤੁਧੁ ਆਖਿ ਸਮਝਾਈ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣ ਸੋਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ
ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਕੋਈ ॥੪॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕੀਨੀ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਤੁਧੁ
ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਹੀ ਤੁਧੁ ਜਾਣੇ ॥੫॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭਰਮੇ ਬਹੁ ਥਾਕੇ ਅਬ ਆਇਓ ਤੁਧੁ ਪਾਹੀ ॥ ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ
ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ਅਵਰ ਕਤਹਿ ਮਨੁ ਨਾਹੀ ॥੬॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਟਾਲਿਓ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੜਾਏ ॥ ਅਨਿਕ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰੀ ਨਹ ਛੂਟਸਿ ਹਰਿ ਭਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੭॥ ਅਨਿਕ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਸਾਧ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕਉ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੮॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸਾਧ
ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥੧॥
ਪੰਚ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਸਾਚੀ ॥ ਹੋ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਓ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਤੁਮ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੀ
ਹੋ ਗੁਰ ਦਿਤਾ ਮਾਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਣ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਮਾਟੀ ਕੀ ਓਟ ਪੁਤਲੀ ਜੋਰੀ ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਏ ॥
ਤੁਮ ਭਏ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਤੁਮ ਸੋਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਸੂਝਸਿ ਮੂਰਤਿ ਤੁਮ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਤੁਮ
ਆਪੇ ਕੀਨੀ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਤੁਮ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਹੀ ਤੁਮ ਜਾਣੇ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭਰਮੇ ਬਹੁ ਥਾਕੇ ਅਬ ਆਇਓ ਤੁਮ ਪਾਹੀ ॥
ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ਅਵਰ ਕਤਹਿ ਮਨੁ ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਟਾਲਿਓ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੜਾਏ ॥ ਅਨਿਕ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰੀ ਨਹ ਛੂਟਸਿ ਹਰਿ ਭਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥ ਅਨਿਕ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਸਾਧ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕਉ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੬॥੧੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸਾਧ
ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥੧॥
ਪੰਚ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਸਾਚੀ ॥ ਹੋ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਓ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਤੁਮ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੀ
ਹੋ ਗੁਰ ਦਿਤਾ ਮਾਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਣ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਮਾਟੀ ਕੀ ਓਟ ਪੁਤਲੀ ਜੋਰੀ ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਏ ॥
ਤੁਮ ਭਏ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਤੁਮ ਸੋਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਸੂਝਸਿ ਮੂਰਤਿ ਤੁਮ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਤੁਮ
ਆਪੇ ਕੀਨੀ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਤੁਮ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਹੀ ਤੁਮ ਜਾਣੇ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭਰਮੇ ਬਹੁ ਥਾਕੇ ਅਬ ਆਇਓ ਤੁਮ ਪਾਹੀ ॥
ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ਅਵਰ ਕਤਹਿ ਮਨੁ ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਟਾਲਿਓ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੜਾਏ ॥ ਅਨਿਕ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਾਗਤ ਰਹਨਾ ਜਾਗਤ ਰਹਨਾ ॥ ਜਾਗਤ ਰਹਨਾ ਤੇਰੇ ਜਨ ਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਗਤ ਚੋਰ ਨ ਲਾਵੈ ਸੰਧਾ ॥ ਜਾਗਤ ਪਾਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾਗਤ ਕਾਲੁ ਨ ਮਾਰੈ ਗੁਦਾ ॥ ਜਾਗਤ ਮਿਟੈ ਜਨਮ ਕਾ ਫਾਂਧਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾਗਤ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਕੈ ਰਹਨਾ ॥ ਜਾਗਤ ਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਕੇ ਕਹਨਾ ॥ ੩ ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਇ ਰਹੇ ਜਿਨ ਭਾਗੇ ॥ ਜਾਗਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਾ ਕਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਮਿ ਤਰੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਨਿਹਾਲ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਚਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਵਡਭਾਗੀਆ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਵਡਭਾਗੀਆ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਵਡਭਾਗੀਆ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਓਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹ ਸਕਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਦੂਖ ਨਿਖੀਵੈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਤਤੁ ਲਹਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਓਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹ ਸਕਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਦੂਖ ਨਿਖੀਵੈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਤਤੁ ਲਹਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੀਵਣੁ ਫੋਕ ॥੪॥੧॥੮॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਕਾਮ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੪॥੨॥੯॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕਾ ਵਾਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੪॥੩॥੧੦॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕਾ ਵਾਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੪॥੩॥੧੦॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕਾ ਵਾਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੪॥੩॥੧੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੀ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਗਵਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਤੇ

ਰਾਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਦੁਖ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥
ਅਉਰਨ ਓਪਾਸ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਕੂਪਾ ਫਲੀਐ ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਦੁਖ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਉ ਅਪਨਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੁ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਆਪਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ਸਚਿ ਲਾਵੈ ਆਪਿ ਕਾਢੈ ਤਿਸੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧॥
ਰਾਮ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਦੁਖ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥
ਕਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ॥੨॥੧॥੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਹਚਲ ਸਚੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਨਦੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਗਲ ਭਰਮ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤੂਹੈ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਸਚਾ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਰੋਗੁ ਨ ਸੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ॥੨॥੧॥੧੦॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਤਿਨ ਪਾਏ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਥੈ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ॥੧॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨॥੧॥੧੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮੋ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਮੀਤਾ ਜੀਅ ਕੋ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ॥
ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬਿਰਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੋ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸ ਬੈਸਹਿ ਤੂ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸੋ ਸੇਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥
ਜੋ ਜਪਿਓ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਚਾਲੈ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਥਾਤੀ ॥੧॥ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥
ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਗੀਜੈ ਜਿਉ ਬਿਖ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਣੁ ਬੂਡਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਹਿ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤਾ ਇਹ ਲਿਖੀ ਆਦਿ ਲਿਖਾਤੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਸੰਗੀ ਤਾਰੈ ਸਾਥੀ ॥੩॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰ ਅਪਾਰਾ ॥੪॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਜਿਤੁ ਤਿਖਾ ਨ ਲਾਥੀ ਕਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੫॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰਣਾ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਲੈਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ਕਾਈ ॥੬॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਆਗੈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਣਾ ਜਿਤੁ ਕੋਠੇ ਸਚੁ ਚਲਾ ॥੭॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਣਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਣਾ ਜਿਤੁ ਤਿਖਾ ਨ ਲਾਥੀ ਕਾਈ ॥੮॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥੯॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੧੦॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥੧੧॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥੧੨॥

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮੋ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਮੀਤਾ ਜੀਅ ਕੋ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ॥
ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬਿਰਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੋ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸ ਬੈਸਹਿ ਤੂ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸੋ ਸੇਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥
ਜੋ ਜਪਿਓ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਚਾਲੈ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਥਾਤੀ ॥੧॥ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥
ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਗੀਜੈ ਜਿਉ ਬਿਖ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਣੁ ਬੂਡਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਹਿ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤਾ ਇਹ ਲਿਖੀ ਆਦਿ ਲਿਖਾਤੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਸੰਗੀ ਤਾਰੈ ਸਾਥੀ ॥੩॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰ ਅਪਾਰਾ ॥੪॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਜਿਤੁ ਤਿਖਾ ਨ ਲਾਥੀ ਕਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੫॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰਣਾ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਲੈਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ਕਾਈ ॥੬॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਆਗੈ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਣਾ ਜਿਤੁ ਕੋਠੇ ਸਚੁ ਚਲਾ ॥੭॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਣਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਣਾ ਜਿਤੁ ਤਿਖਾ ਨ ਲਾਥੀ ਕਾਈ ॥੮॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥੯॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੧੦॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥੧੧॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥੧੨॥

ਹੋਏ ਜਰਕਿ ਰਹਾ ਦੀਜੈ ॥ ਆਲਸੁ ਕਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਤਰਸਹਿ ਐਸਾ ਮਨੁ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਜਤਨ
ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਐਹ ਅਭਿਲਾਖ ਮੋਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਨਹੀ ਜੀਵੈ ਪਿਆਰੇ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀਜੈ ॥੨॥੧॥ ਜਾਗਤਿ ਰਹਨਾ ਜਾਗਤੇ ਜਾਗੋ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ਤਜਾਗੋ ॥ ਸਗਲ ਬਿਰਖ ਪਰਿ ਫਲ ਲਾਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥੧੩॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੧੪॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥੧੫॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥੧੬॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੧੭॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥੧੮॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥੧੯॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੨੦॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥੨੧॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥੨੨॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੨੩॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥੨੪॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥੨੫॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੨੬॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥੨੭॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥੨੮॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੨੯॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥੩੦॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥੩੧॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੩੨॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥੩੩॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥੩੪॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੩੫॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥੩੬॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥੩੭॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੩੮॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥੩੯॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥੪੦॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੪੧॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥੪੨॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥੪੩॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੪੪॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥੪੫॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥੪੬॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੪੭॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥੪੮॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥੪੯॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੫੦॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੀ ॥੫੧॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਾਗੁ ਪਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਤਰੈ ਭਵ ਤਾਰੇ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਾਰੇ ॥੧॥
ਤੂ ਜਾਣੋਂ ਸਭ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬਾਤ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਾਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਕਿਸੈ ਕੀ ਤਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭਗਤਾ ਦੇਵਹਿ ਚਾਉ ॥
ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਕਰੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੨॥੧॥

ਰਾਗੁ ਪਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੋਗਤਪਾ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਤੂ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥
ਤੂ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰ

ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਸਨਾ ਗੁਰ ਗੁਰ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ਗੁਰ ਗੁਰ ਗਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਆਪਿ ਕਰਹੁ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਫਲ ਜਨਮ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਦਰਗਹ ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੰਗਿ ਅਮੋਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਉ ਬਿਖੜਾ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਜਨ ਪਾਵੈ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਜਨ ਕਰੈ ਜਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮਨਿ ਭਾਵ

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁ ਰੋਮ ਰਮਾਈ ॥ ਲਹਿ ਦਰਦ ਮਨ ਕੀ ਸਭ ਜਾਈ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਅਗਮ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਰਿਦੈ ਮਹਾ ਉਜੀਆਰੁ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਿਰਥੀ ਨਾਹਿ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸਰੈ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕਉ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬ ਨ ਪਛੁਤਾਵਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਹੁ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਬਿਨਾ ਅਕਾਰ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਮਹਾ ਧੁਨਿ ਊਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕਾਲ ਪਹਿ ਓਟ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਹੁ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਬਿਨਾ ਅਕਾਰ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਨਾਇਕ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾ ਬਲ ਸੂਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਪ ਤਪੀਸਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਵਡ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਨਾਇਕ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨ ਧੁਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੂਟਹਿ ਬੰਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਮੁਖ ਊਜਲ ॥ ਸਿਮਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਸ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸ੍ਰੀ ਰਮਣਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੁਲ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਭੁ ਕੋਊ ਕਾਮੁ

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਸਾ ਥੰਮਿ ਰਹਾਈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਭਨਾ ਜੋਹਾ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਭਨਾ ਜੋਹਾ ॥੪॥ ਜਾਸੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਪਦ ਥਾਨਾ ॥ ਤਾਸੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗ

ਆਸਾ ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ ॥ ਓ

ਹੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸਾ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਤੂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਨ ਕਾਟੈ ਕੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇਰਾ ਦੁਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਸੁਖੁ ਨ ਵਸੈ ਤੇਰੈ ਧਾਮਿ ॥ ੧ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ੨ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ੩ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ੪ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ੫ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ੬ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ੭ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ੮ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ ॥ ਓ

ਹੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸਾ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਤੂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਨ ਕਾਟੈ ਕੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇਰਾ ਦੁਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਸੁਖੁ ਨ ਵਸੈ ਤੇਰੈ ਧਾਮਿ ॥ ੧ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ੨ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ੩ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ੪ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ੫ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ੬ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ੭ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦਿ ॥ ੮ ॥

ਸਾਰੰਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਡਖਣੇ ਕੀ ਧੁਨੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਬੇਲੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਭ ਫਲ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ਤਿਨ ਕੀ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਤੀ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਤੀ ਸਭ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਤਰੀ ॥ ਸਭ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ਸਭ ਮਨਿ ਧਿਆਈ

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਧਵ ਕਹਾ ਜਾਉ ਬਿਨੁ ਜਾਨੇ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਛੁਲੀ ਚਰੈ ਬਗੁਲੁ ਨਿਤ ਪਾਨੇ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤਪੁ ਬ੍ਰਤ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਜਬ ਨਹੀ ਚੀਨਸਿ ਆਤਮ ਲੇਖਾ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਬਾਸਨਾ ਨ ਤਜੀਅਲੇ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਰੇ ਪਇਅਲੇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੇ ਭਰਮ ਬਿਲਾਨਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਮਾਥੈ ਉਦਉ ਭਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਹੁ ਦਿਸ ਧਾਵਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ਬਯਲ ਬਾਧਿ ਘਰ ਆਵਹਿ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਚਲਤ ਆਲਸ ॥ ਇਹ ਤੇ ਜਪ ਤਪ ਸਭ ਹੋਹਿ ਨਿਰਾਲਸ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਪਰ ਘਰ ਜੋਹਸਿ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਤੂ ਕਾਜ ਨ ਪੂਰਸਿ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਸੰਚਹਿ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਨਿਦਾਨ ਪਛੋਚਹਿ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਅਨੀਤਿ ॥ ਜਾ ਕੇ ਭਲ ਨਾਹੀ ਪਰ ਕੀ ਬੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਪਰ ਧਨ ਲੁਭਾਸਿ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਿਉ ਪੜਹਿ ਨ ਫਾਸਿ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਹਿ ॥ ਬਿਸਰੀ ਨਿਧਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਪਰ ਘਰ ਜੋਹਸਿ ॥ ਨਿਧਿ ਅਪਨੀ ਕਾਚੀ ਲੂਟੀ ਜੋਹਸਿ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਲਸ ਅਨੀਤਿ ॥ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਜਿਉ ਸੰਚਹਿ ਭੀਤਿ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮ ਬਾਦ ॥ ਜਾਕੋ ਗਰਭ ਸੋ ਤਾਕੋ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਬਿਸੂਆਸ ॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਰਾਖਹਿ ਪਾਸ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਡਹਕਹਿ ਲੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੬

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਪਖਹਰੂ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਸਦਾ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਲਸ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਮ ਕੇ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਤੁ ਮਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥ ਪਲਕ ਪਲਕ ਤਨੁ ਜਰਿ ਜਰਿ ਜੀਤ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਦੀਰਘ ਸੋਚ ॥ ਜਾਜਰ ਦੇਹ ਰੋਗ ਕੀ ਪੋਚ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਬਿਲਾਸ ॥ ਸੂਕੈ ਸਰਿ ਬਿਨਸੈ ਪਰਗਾਸ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਜੁ ਨੀਤ ॥ ਜਲ ਬੁਦਬੁਦ ਜਿਉ ਬਿਨਸਤ ਬੀਤ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਜਪਸਿ ਅਨੇਕ ॥ ਸਾਚ ਸਰਿਸ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਟੇਕ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਬਿਚਾਰ ॥ ਸਾਚ ਰੂਪ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਆਕਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਵਹਿ ਅਪਨੈ ਸਾਰ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੯

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤ ਚਾਤੁਰਾਈ ॥ ਨਾ ਕਛੁ ਹੋਵੈ ਜੁ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਅ ਦੀਆ ਸੁ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਬਿਸੂਆਸ ॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਰਾਖਹਿ ਪਾਸ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧੦

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਪਰ ਘਰ ਜੋਹਸਿ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਲਸ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਮ ਕੇ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਤੁ ਮਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥ ਪਲਕ ਪਲਕ ਤਨੁ ਜਰਿ ਜਰਿ ਜੀਤ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮ ਬਾਦ ॥ ਜਾਕੋ ਗਰਭ ਸੋ ਤਾਕੋ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਬਿਸੂਆਸ ॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਰਾਖਹਿ ਪਾਸ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਡਹਕਹਿ ਲੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਪਖਹਰੂ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਸਦਾ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਲਸ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਮ ਕੇ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਤੁ ਮਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥ ਪਲਕ ਪਲਕ ਤਨੁ ਜਰਿ ਜਰਿ ਜੀਤ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮ ਬਾਦ ॥ ਜਾਕੋ ਗਰਭ ਸੋ ਤਾਕੋ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਬਿਸੂਆਸ ॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਰਾਖਹਿ ਪਾਸ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਡਹਕਹਿ ਲੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਪਖਹਰੂ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਸਦਾ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਲਸ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਮ ਕੇ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਤੁ ਮਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥ ਪਲਕ ਪਲਕ ਤਨੁ ਜਰਿ ਜਰਿ ਜੀਤ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮ ਬਾਦ ॥ ਜਾਕੋ ਗਰਭ ਸੋ ਤਾਕੋ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਬਿਸੂਆਸ ॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਰਾਖਹਿ ਪਾਸ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਡਹਕਹਿ ਲੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧੬

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਪਖਹਰੂ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਸਦਾ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਲਸ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਮ ਕੇ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਤੁ ਮਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥ ਪਲਕ ਪਲਕ ਤਨੁ ਜਰਿ ਜਰਿ ਜੀਤ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮ ਬਾਦ ॥ ਜਾਕੋ ਗਰਭ ਸੋ ਤਾਕੋ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਬਿਸੂਆਸ ॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਰਾਖਹਿ ਪਾਸ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਡਹਕਹਿ ਲੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਪਖਹਰੂ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਸਦਾ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਲਸ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਮ ਕੇ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਤੁ ਮਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥ ਪਲਕ ਪਲਕ ਤਨੁ ਜਰਿ ਜਰਿ ਜੀਤ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧੯

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮ ਬਾਦ ॥ ਜਾਕੋ ਗਰਭ ਸੋ ਤਾਕੋ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਬਿਸੂਆਸ ॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਰਾਖਹਿ ਪਾਸ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਡਹਕਹਿ ਲੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨੦

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਪਖਹਰੂ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਸਦਾ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਲਸ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਮ ਕੇ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਤੁ ਮਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥ ਪਲਕ ਪਲਕ ਤਨੁ ਜਰਿ ਜਰਿ ਜੀਤ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮ ਬਾਦ ॥ ਜਾਕੋ ਗਰਭ ਸੋ ਤਾਕੋ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਬਿਸੂਆਸ ॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਰਾਖਹਿ ਪਾਸ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਡਹਕਹਿ ਲੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਪਖਹਰੂ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਸਦਾ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਲਸ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਮ ਕੇ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਤੁ ਮਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥ ਪਲਕ ਪਲਕ ਤਨੁ ਜਰਿ ਜਰਿ ਜੀਤ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮ ਬਾਦ ॥ ਜਾਕੋ ਗਰਭ ਸੋ ਤਾਕੋ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਬਿਸੂਆਸ ॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਰਾਖਹਿ ਪਾਸ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਡਹਕਹਿ ਲੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੨੩ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਪਖਹਰੂ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਸਦਾ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਲਸ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਮ ਕੇ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਤੁ ਮਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥ ਪਲਕ ਪਲਕ ਤਨੁ ਜਰਿ ਜਰਿ ਜੀਤ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੨੪ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮ ਬਾਦ ॥ ਜਾਕੋ ਗਰਭ ਸੋ ਤਾਕੋ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਬਿਸੂਆਸ ॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਰਾਖਹਿ ਪਾਸ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਡਹਕਹਿ ਲੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨੬

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਪਖਹਰੂ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਸਦਾ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਲਸ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਮ ਕੇ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਤੁ ਮਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥ ਪਲਕ ਪਲਕ ਤਨੁ ਜਰਿ ਜਰਿ ਜੀਤ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੨੬ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮ ਬਾਦ ॥ ਜਾਕੋ ਗਰਭ ਸੋ ਤਾਕੋ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਬਿਸੂਆਸ ॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਰਾਖਹਿ ਪਾਸ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਡਹਕਹਿ ਲੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੨੭ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਪਖਹਰੂ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਸਦਾ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਲਸ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਮ ਕੇ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਤੁ ਮਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥ ਪਲਕ ਪਲਕ ਤਨੁ ਜਰਿ ਜਰਿ ਜੀਤ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਜਨ ਸੂਖੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰੂਖੇ ॥ ੨ ॥ ੨੮ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨੯

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮ ਬਾਦ ॥ ਜਾਕੋ ਗਰਭ ਸੋ ਤਾਕੋ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਕਰਹਿ ਬਿਸੂਆਸ ॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਰਾਖਹਿ ਪਾਸ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਅਛਪਦੀ ਘਰੁ ੧

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਤਾ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਣਜਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਿਆਈ

ਲੇਖਾਵੂਤੀ ॥ ਊਰਾਸ੍ਰਿਹਗਿਓ ਓਸਰਤੁਸੀਗੁਨਪੁਰਪਾਵੂਤੀ ॥ ਊਸਰਤੁਤਿਕ੍ਰਾਹਿਨਨਜਾਇ ਮੁਖਪ੍ਰਭੁਤੁਹੀ
ਆਸਮੋਹੀਏਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕਬਾਛਿਜਾਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਾਮਹਿਬੈਸਾਸਿਕੀਰਾਤੁਪੈਵਨਾਆ
ਰੂਪੀਸਭੁਸੀਗਾਰੁਏਹੁਨੀਉਸਭੁਫਿਟਾਆਸਾਪਿਆਸੀਏਜਾਮੁਕੈਤਿਪ੍ਰਿਛੁਨਾਹੀਐ ॥ ਹਰਿਜੰ
ਮਸਾਹਿਹੋਵੈਭਾਗੁਤਾਸਾਜਨੁਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਖੀਕਾਜਸਹਾਰੜੈਬੋਸਾਸਤੁਰਿਛੁਸਾਸੋਸਾ
ਸਾਕੀਏਸੀਗਾਰੁਕਿਅੰਜਨੁਪਾਜੈਆਜੇਘਰਿਆ ॥ ਵੈਰੋਚੁਰਸਭੁਛੁਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਜੰਪੈਤੁ
ਥਾਝੂਸੀਗਾਰੁਸਭੁਥਿਰਥਜਾਈਐ ॥੩॥ ਸਾਸਿਸੁਘਾਰਦਾਸਿਆਰੈਤੁਸਾਦ੍ਰਤੁਰਾਗਲੇ ॥ ਰਿਸੁਬਾਦਿ
ਆਰਬੁਸੀਗਾਰੁਸਾਈਸੋਹਾਗਲੇ ॥ ਹਉਸੁਤੀਹੋਈਆਂਤਿਮਨਿਆਜਪੁਰਾਈਆ ॥ ਹਰਿਜੰ
ਜਾਂਘਰਿਆਈਆਕੈਤੁਤਸਭੁਕਿਛੁਪਾਈਆ ॥੪॥ ਆਸਾਸਾਈਤੀਆਸਕਿਆਸਪੁਰਾਈਐ ॥
ਸਾਤੈਗੁਰਭੁਏਦਇਆਲਤਾਪੂਰਪਾਈਐ ॥ ਮੇਤੁਨਿਮਵਗਲਾਬਹੁਰੁਕਿਅ ਵਗਲਛਾਇਆ ॥
ਹਰਿਜਾਸਤੈਗੁਰਭੁਏਦਆਲਤਮਨੁਹਰਾਇਆ ॥੫॥ ਕਹੁਨਾਨਕਬੇਮੀਤੁਬੇਮੀਤਿਆਈ
ਆਵਤੁਰਾਇਤੁਸਿਸਾਰੁਸਾਤੈਗੁਰਤਰਾਇਆ ॥ ਮਿਟਿਆਆਵਾਰਾਉਨਜਾਪੁਰਪਾਇਆ
ਹਰਿਜੰਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਾਤੈਗੁਰੂਤੇਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖੰਗੇਹਾਬਿਪਦੁਮੁਆਰਾਨਿਸੁਖ
ਸਨਾਸਬੀਮੇਰੈਕੈਲਿਰਤੁਨਪੇਖਿਦੁਖੁਨਸਨਾ ॥ ਬਾਸਉਜਿਗੁਪਾਲਸੁਖਰਾਸਿਹਰਿ
ਹਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਨਾਮੁਜਾਸਿਸੁਸਦਾਕਰਿ ॥੬॥ ਘਰਤ੍ਰਿਆਰਤਿਨਜਾਸੇਈਤਾਲਾਗੀ
ਆਹਿ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਹਰਿਰਹਿਪਰਦਰਬੁਛਿਦ੍ਰਕਢਾਕੀਆਹਿ ॥ ਹਰਿਗੁਣਰਮਸੁਪਾਵੈਸਗਲ
ਕੁਲਤਾਰਈ ॥ ਹਰਿਜਾਸੁਨਤੇਭਉਪਾਵੈਪੁਨੀਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰਈ ॥੮॥ ਊਚਪਦਿਬੈਠੇਅਗਮੁਤ
ਬੈਘਰਸੋਹੜੀ ॥ ਹਰਿਸਭਕੈਵੀਜੁਏਹੁਮੁਖਕਉਜੋਹੜੀ ॥ ਜੋਤਿਰਹਿਉਬਿਦੇਸਿਪੀਉਕਪ
ਈਐ ॥ ਹਰਿਜੰਜੇਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁਤਾਹਰਿਸਿਮਾਈਐ ॥੯॥ ਨਿਤਭਗਤੇਥਾਦੁਨੀਤੁਜੋ
ਨਿਆਬਧੇਪੁਰੁਖਿਬਿਧਾਤੈ ॥ ਵੂਤੁਜੋਜਾਪਸਭਨਾਮਹਿਅਗਮਅਪਾਰਰਾਮਰਾਸਪੁਰਾ ॥ਹਰਿਜੰ
ਨਾਨਕਸਮਲਜਾਹਿਨਾਹਿਮੇਰਾਮਦਾਸਸਰ ॥੧੦॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕਹਿਤੁਸੁਨਤਸੁਸਾਜਨਸੁਨਾਹੀ
ਐਸਸਿਸੀਗਲਾਲੇਪਾਨੁਤਿਸੈਕਉਆਹੀਐ ॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਗੁਰਿਕਉਦਾਸਾਬਿਦਜਲਕਾਰਣਿਹੋਆ

ਰਿਲਾਵੈਉਹਾਰਿਜਨੁਮਾਰੇਨਾਮੁਰਤਨਕਬਜਾਲਿਹਾਰਣੇ ॥੧॥ ਜੀਅਜੰਤਕਿਨੂਅਨੁਪਮਰੀਤਨ
ਜਾਨੀਐ ॥ ਗੁਰਾਹਰਗੁਨੀਅਘਹਰਸੁਤੁਪਛਾਨੀਐ ॥ ਜਿਤੁਰਿਹਿਤੁਸਆਇਤੁਸੋਵਰੰਗਆਨਾਹ
ਰਿਹਾਂਚਿਲਲੇਰਹਿਆਂਤਿਤੁਪੇਖਾਸਜੁਧਨਾ ॥੨॥ ਸੁਖਨੈਵੂਰੀਹਰੀਗਹਿਓਰਿਰੁਸਾਇਤੁਸੋ
ਦਰਪਰਖਾਬਿਨੁਸਿਰੁਪੇਖਾਸਨਬੀਚਨਾ ॥ ਸੋਜਨਉਤੁਕਰਨਹਕਹਰਨਹਕਹਰਨਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਜੰ
ਜਨਬਨਾਇਸਬੀਪਿਛੁਪਾਈਐ ॥੩॥ ਸੁਨੰਦਨਦੇਖਿਸਾਧਸਿਨੈਲਾਲਿਆ ॥ ਬਲਜਨ
ਸੁਨੀਲਦੁਕਰਨਮੁਹਿਆਲਿਆ ॥ ਰਸਨਾਪੇਖਨਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਜੰਪੈਤੁਸਭੁਬਿ
ਸਰੇਗੋਬਿੰਦਸਾਝਿਦੇਖਿਲੁਲੁਕਿਫਟੀਐ ॥ ਹਰਿਜੰਜਾਚਬਿ
ਉਰਝਾਓਬਿਸਰਤੇਸਿਫਿਆ ॥ ਹੋਵੈਓਮਸਾਮੀਤੁਨਿਤੇਬੇਬਿਖਸਗਾਂਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੂ
ਬੁਸਿਟੂਟੇਲਏਸਾਂਹਿ ॥੧੧॥ ਧਾਵਤਪੂਰਿਤਸਾਅਕਪੇਅਪੂਰਬੁਕਮਾਵਲੇ ॥ ਪੰਚਸਤੁਵਸਿ
ਬਿਖਾਰਤੇਅਲਾਹਨਸਾਵਲੇ ॥ ਪੰਚਸਤੁਵਸਿਹਰਿਜੰਮਹਾਬਿਖਾਈ ॥ ਪਾਤੁਪੁਰਨਗੁ
ਰੂਪਾਈਐ ॥੧੬॥ ਸਾਸਤੈਗੁਰਗੁਰੀਨੀਦਾਸੁਮੁਲਿਨਨਿਖੁਟਈ ॥ ਖਾਦਾਵੂਭੈਚਹੁਜੁਸਭਿਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟ
ਈ ॥ ਅਮੋਘਿਮਤੁਨਾਮਨਿਧਾਨਾਇਤੁਸਿਹਰਿਨਾਨਕਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥੧੭॥ ਸਤੈ
ਬੈਕਾਣਿਤੁਬਾਨੁਸੁਜਾਵਦਾਸਗਲੇਹੋਏਜੁਖਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਦਾ ॥ ਜੀਅਕਰਨਿਮੇਹਰ
ਕੁਨਿਦਰਸਨਪੇਖਨਕੁ ॥ ਹਰਿਜੰਪਾਰਤਿਪਾਈਐ ॥੧੮॥ ਘਾਵਤਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਕ
ਤਨਹੀਸੋਇਐ ॥ ਸਾਜੇਰੋਗੀਖੁਬਾਸੁਅਬੁਤਾਸਗੁਖੇਈਐ ॥ ਹਰਿਜੰਹਿਦਉਗੈਪੇਖਿਕਤੇਸੁਖਮਾਨੈ
ਆਨਾਹਰਿਗੁਰੂਬੁਝਿਤਾਰੀਤਿਨਸਿਦਰਗਹਿਜਾਨਿਆ ॥੧੯॥ ਕੀਨੇਕੁਰਮੁਅਨੇਰਗਵਾਰਾਬਿ
ਕਾਸੁਪਨਾਅਤਾਦੂਰੀਪਤਤਪਾਸੁਸਠਕਛਾਰੁਤਨਾਫਿਰਤਉਗਰਬਜੁਬਾਰਿਮੋਰਲਨਨਾਨਾ ॥
ਹਰਿਜੰਹਰਿਜੰਦੂਰੀਪੇਖਿਕਠੇਸਜੁਮਾਨਈ ॥੨੦॥ ਸਿਮਰੀਐਜੇਅਉਪਤਿਮੇਕਉਨੁਨਾਈ ॥
ਬੇਦਬਖਾਨਿਕਉਪਾਵਨਾਲਉਬੁਝਾਖਈ ॥ ਬੇਦੇਬੇਆਵਈਤਿਰਗੁਵਰਤਾਸਿਜਗੁਪਈ ॥ ਹਰਿਜੰਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਤਨੁਛਾਰੁਬਿਖਾਸਭੁਜਾਵਈ ॥੨੧॥ ਅਉਖਧਿਧੁਨਾਮੁਅਪਾਰੁਅਮੋਲਹੁਪੀਜਈ ॥ ਸਿਮਰਿਮਰਿ
ਖਿਆਵਹਿਸੇਤਸਗਲਪ੍ਰਭੁਈਜਈ ॥ ਸਿਮਰਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇਤਿਸੈਸੇਹੀਪਾਵਨੇ ॥ ਹਰਿਜੰਹਰਿਬਿਨੁਦੂਖ
ਲਥੈਹਰਿਗੁਰਾਵਨੇ ॥੨੨॥ ਸੁਣਿਸਾਜਨਸੰਤਹਰਿਰੰਗੁਰਾਵਨੇ ॥੨॥ ਵੈਦਾਸੀਦਾਸਿਗੁਥਿਕਰੇਇਆਂ ॥ ਅਉਖਧਆਖੇ

ਪੈਜਨਾਸੈ ਗੀਤੁਜਨਾਈ॥੬੮॥ਕਬੀਰਖੇਦੁਹੁਆਰੋਗੀਮੁਆਪੂਆਸਭੁਮੀਸਾਰੁ॥ਏਕਕਬੀਰਾਨਾਮੁ
ਆਸਜੋਹਨਾਹੀਰੋਵਣਹਾਰੁ॥੬੯॥ਕਬੀਰਰਾਮਨਾਧਿਆਇਓ॥ਮੋਹੀਸਾਲਾਗੀਖੋਰਿ॥ਕਾਇਆਅਾਂਡੀਭਲ
ਠਲੀਪਲਾਓਹਡੈਬੋਜੈਗਿ॥੭੦॥ਕਬੀਰਮੋਮੈਤੀਹੋਇਪਰੀਆਸਨੇਕੁਨਾਸਬਦੇਤੇਕਿਆਰੁਬਖਾਨ
ਬਹਾਬਾਸਿਯਧੁਰਾਕੀਨ॥੭੧॥ਕਬੀਰਰਸਕੋਰਸਗਾਂਇਆਂਹੁਸੀ॥ਅਜੁਕਲਿਯੁਮਰਿਜੋਇ॥ਅਦ੍ਰਸਾਨੀਆ
ਰੇਮਾਨਸੂਭੁਲੋਕਬਹਿਹੈਰੋਇ॥੭੨॥ਕਬੀਰਗਾ ਗਹਿਜਨਸਕੁਰੀਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿਜੋਹੋਣੁ॥ਗੁਰੁਜੁਜਨਬੇਤ
ਨੀਅਪਨੇਆਧਾਮਾਝਲੀਜਹਿਗੋਲੁ॥੭੩॥ਕਬੀਰਕਰਣੀਕਰਤਹੈਕਥਨੀਆਂਦੀਸਲਾਹ॥ਗਗਨੇ
ਹਮਾਰੇਵਰੀਜਹਿਖੰਡੈਬੋਜਨਾਉ॥੭੪॥ਕਬੀਰਜਪਨੀਕਾਠਕੀਕਿਤੁਦੇਖਾਵਹਿਫੇਰ॥ਕਹਿਕਬੀਰ
ਦੇਹਾਮਨਰੇਹਰੀਜਪੀਐਜਹਾਂਹੋਇ॥੭੫॥ਕਬੀਰਾਬਿਰਹੁਭੁਯੰਗਮੁਮਨਬਸੋਮੰਤ੍ਰੁਲਾਗੈ
ਇਆਤਨਮਹਿਬਿਥੀਰਿਨਾਜੀਐਜੀਐਤੁਬਥੁਉਰਾਹੋਇ॥੭੬॥ਕਬੀਰਪਾਰਸਚੰਦਨੈਤਿਨਹੁਨਹੋਏਕਸੁਗੰਧ॥
ਤਿਹਮਿਲਿਓਉਤੁਮਲੁਏਉਹਰਾਠਲਿਓਯਥਾ॥੭੭॥ਕਬੀਰਜਮਕਾਤੇਗਾਬੁਰਾਓਹੁਜਗਮਾਹਿ॥ਕਾਜਾ
ਜਾਇਏਕੁਜੋਜਾਹੁਮੋਹਿਮਿਲਿਓਤਿਕਲੀਆਂਐਚਲਜਾਇ॥੭੮॥ਕਬੀਰਬੈਦੁਕਹੈਹਉਹੀਵੂਦਾ
ਦਾਰੂਮੈਦੁਵਾਸਿ॥ਇਹਤਉਬਸਤੁਗੁਪਾਲਕੀਜਬਜਾਂਵੈਜੀਉਬਾਸਿ॥੭੯॥ਕਬੀਰਨਉਬਜੂਤੀਆਪਣੀ
ਦੇਨਦਸਬੈਹੁਬਜਾਇ॥ਨਦੀਨਾਵ੍ਹਜੋਜੋਗਾਜੋਉਬਜੂਰਿਨਮਿਲੈਪਾਛੈਆਇ॥੮੦॥ਕਬੀਰਸਾਤਸ
ਮੂੰਦਹਿਅਸੁਕਰਉਕਲਮਕਰਉਬਹਰਿਰਾਮ॥ਬਸੁਧਾਤਲਾਗਉਦੂਜਉਕਰਉਹਰਿਜਨਸੁਖਿਬਨਨਜਾ
ਇ॥੮੧॥ਕਬੀਰਜਾਤੁਜੁਲਾਹਾਕਿਆਕਰੈਹਿਰਦੈਬਸਹਿਗੋਪਾਲ॥ਕਬੀਰਰਮਈਆਕੈਮਲਜੂ
ਕੈਸਰਬਖੈਜਾਲ॥੮੨॥ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਨਮੀਂਮੈਦਰਿਦੇਖਿਜਰਾਇ॥ਪਾਂਚੂਰਾਖੁਲਿਰਿਕੇਮਾਰਿਬੈਰੈਪੈਰਾਮ
ਲਿਖੁਲਾਇ॥੮੩॥ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਨਮੀਲਿਹਉਜਰਦੇਵੈਫੂਕਿ॥ਅੰਧਾਲੋਗੁਨਜਾਨਈਰਹਿਓਕਬੀ
ਰਾਕੂਕਿ॥੮੪॥ਕਬੀਰਸਤੀਪੁਕਾਰੈਚਿਹਚਢੀਸੁਨਹੁਪੂਤਬੀਰਮਸਾਨ॥ਲੋਗੁਸਬਾਇਆਜਿਰਹਿ
ਓਹਅਜਰੁਮਰੈਨਮਸਾਨ॥੮੫॥ਕਬੀਰਮਨੁਪੰਖੀਭਇਉਉਤੁਦੀਸੈਚੰਗਾਚੀਰ॥ਜੋਜੋਜੀਸਿਤ
ਸਿਮੈਲੇਸੋਤੇਫਲੁਖਾਇ॥੮੬॥ਕਬੀਰਜਾਕਉਖੋਜਤੇਪਾਇਓਸੋਈਠਉਰੁ॥ਸੋਈਫਿਰਕੈਤੂਹੁਆ
ਆਯਾਕਉਨਕਉਨਾਉ॥੮੭॥ਕਬੀਰਮਾਰੀਮਰਉਕੁਸੰਗੀਕੀਕੇਲੇਕਿਨਟਿਜੁਕੇਰਿ॥ਉਹਝੁਲੈਭੀ
ਉਹਚੀਗੀਐਸਾਕਤਸੰਗੁਨਹੋਇ॥੮੮॥ਕਬੀਰਕੁਆਰਪਰਾਈਆਸਿਰਿਨਵੈਚਲਿਓਕਾਜਿ॥ਜਿਉਜਿਉਪੈ
ਡਾਪਾਖਰੈਤਿਉਤਿਉਗਰਹਿਲਾਜ॥੮੯॥

ਮਨੇਕੁਰਹੀਨਕੁਰਮਆਗੈਅਉਘਟਘਾਨ॥੯੦॥ਕਬੀਰਬਸਕਲੀਦਾਖੀਲਾਕਰੀਕਾਲਾਂਦੀਕਰੇਪੁਕਾ
ਰ॥ਅਗੈਅਗੈਸਿਪਰਉਲੁਹਾਰਤੇਜਾਰੋਦੂਜੀਬਾਰ॥੯੧॥ਕਬੀਰਏਕਮਰੈਏਕੁਮਰੈਦੋਇਮਰੈਦੁਹੁ
ਕਾਰਿ॥ਤਾਰਾਮੰਡਲਚਢਹਸਹਸਮਧੂਏਕਾਰਿਪੁਰਖਦੁਇਕਾਰਿ॥੯੨॥ਕਬੀਰਦੇਖਿਦੇਖਿਜਗੁਢੂੰਢਿਆਫ
ਿਰਿਆਮਨੁਫੇਰਿ॥ਜਬਕਾਚਾਹਿਆਤੇਰਾਤਬਕਿਛੁਨਾਹਿਮੁਹੇਰਿ॥੯੩॥ਕਬੀਰਮੈਗਲਬਸਿਕੀਅੰਕੁਸ
ਦੀਓਬਜਾਇ॥ਕਸਕਾਟਿਦਈਕਰਮਸੋਂਹਰਿਭੇਟਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੯੪॥ਕਬੀਰਸੋਈਮੁਖੁਧੰਨੁਹੈਜਾਕੈ
ਮੁਖਿਕਹੀਐਹਰਿਨਾਉ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਕੀਬਸੈਤਾਕਉਮੁਖਿਕਤੁਹੀਐਜਾਉ॥੯੫॥ਕਬੀਰਸਾਧੂਕੀਦਾਤਿ
ਨਾਕੁਨੀਚੀਕਰਿਤਨੁਛੀਜੈ॥ਤੇਤਾਦੀਜੈਜੇਤਿਸੁਘਰਿਨਾਹੀਂਸੋਪਰਗਹਿਲੀਜੈ॥੯੬॥ਕਬੀਰਸਾਧੂਦਿਸਟਿਸਮਾਨੁਹੈ
ਕਾਗੀਕੋਬਡੀਹੋਇਏਤੇਨਸਮੰਤੂ॥੯੭॥ਕਬੀਰਮਨੁਮੂੰਡੁਮੂੰਡੁਅਜਹੂੰਨ॥ਏਕਹਿਛੁਟੀਆਮੂੰਡੁਅਜਹੂੰਨ॥
ਮਨਕੀਆਸੁਮੂੰਡੁਅਜਹੂੰਨ॥੯੮॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਕਹੁਤੋਭੀਐਜੋਤਨੁਹੋਇਨਿਹਕਾਮ॥ਤਨਮਨਤੋਅਰਪਿਸਭੁਕਛੁ
ਲਾਹਿਤੁਬੇਧਿਆਰਾਮਸੀਨਿਰਮਲਸਮਾਉ॥੯੯॥ਕਬੀਰਜੇਹਮਜੰਤੁਥਜਾਂਦੇਤੇਤੁਹੀਜਾਤੁਹੈਜਾਤਿ॥
ਜੋਤੁਬਿਗਸਾਫਾਕਿਆਕਰੈਰਹਸੋਥਬਜਾਣਜਾਤਿ॥੧੦੦॥ਕਬੀਰਮਾਣੂੰਤੁਉਤਿਹਤਗੁਰੂਰੁਜਾਂਤੁਰੈਤਜਾਂਤੁਰਮਨ
ਜਾਇ॥ਆਪੁਤੁਥੰਚਉਥੰਚਿਬੇਦਮਾਹਿਤੇਲੇਦੀਏਬਜਾਇ॥੧੦੧॥ਕਬੀਰਜੇਤੇਪਾਪਕੀਏਰਾਖੇਤੂਲੈਦੂਰਾਇ॥
ਪਰਗਟਭਏਨਿਦਾਨਸਭਜਬਪੂਛੈਧਰਮਰਾਇ॥੧੦੨॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਗਹਿਰਾਦੁਨੀਆਸਨੇਹੁਦੂਰਾਇ॥
ਬਚਨਬੂਟਕੈਬੰਧਾਨਾਹਿਨਾਹਿਆਵੈਜਾਇ॥੧੦੩॥ਕਬੀਰਹਰਿਸੋਹੀਰਾਬਣਜਿਆਂਗਾਹਕੁਸਬਦੁਅਪਾਰੁ॥
ਤਾਕੋਮੂਲਨਪਾਈਐਪਾਈਐਤੋਲਨਹਾਰੁ॥੧੦੪॥ਕਬੀਰਹਰਿਸੋਹੀਰਾਕੀਕਰੀਜਉਜਉਤੋਲਣਹਾਰੁ॥
ਤੂਤੂਕਰਤਤੂਹੀਭਇਮਨਹੀਂਰਹੀਵਿਕਾਰੁ॥੧੦੫॥ਕਬੀਰਹਰਿਸੋਹੀਰਾਕੀਕਰੀਬਾਹਰਾਬਾਹਰਾਕਾਹਿ॥
ਅੰਤਰਿਮਨਮੰਦਿਰਲਖਾਵਣਾਕਹਿਕਹਿਉਡਾਹਿ॥੧੦੬॥ਕਬੀਰਹਰਿਸੋਹੀਰਾਜਬਪਰਖਿਦੀਆਤਨਹਿਬਿਕਾਰੁ॥
ਜਬਹੀਗਾਹਕੁਸਬਦੁਦੀਆਉਠਿਆਮਨਿਭਾਰੁ॥੧੦੭॥ਕਬੀਰਹਰਿਸੋਹੀਰਾਜਬਪਰਖਿਦੀਆਤਨਹਿਬਿਕਾਰੁ॥
ਚਲਤੁਗੁਰਾਈਅਤਿਘਨਾਹਰਿਜਪਿਹਰਦੋਮਹਿ॥ਜੁਗਹੀਉਪਾਰਿਖੇਲਣਾਗੋਰੇਤੁਕਾਹਰਕਾਹਿ॥੧੦੮॥

ਭੁਇਆ ਮਾਸੀ ਰਾਤੜਾ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲੇ ਸਾਚਾ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ੧੪੮ ॥ ਉਲਥਾ ॥ ਕਬੀਰ ਕਹਤ ਹਉ ਚੇਤਉ ਰੇ ਨਰ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਗ ਸੰਗ ॥ ਕਹ ਛੂਟੈ ਕਹ ਉਲਝੀਐ ਤਉ ਦੀਪਕ ਕੈ ਪਤੰਗ ॥ ੧੪੯ ॥ ਕਬੀਰ ਪਾ ਦਾਨ ਕੀ ਬਿਦਿਆ ਨਹੀ ਬੇਚਤ ਲੀਨੋ ਨਾਮ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਮਾਇਆ ਹਾਥ ਚੜੈ ਤਉ ਤਉ ਊਚੇ ਦਾਮ ॥ ੧੫੦ ॥ ਕਬੀਰ ਕਲਿ ਖੋਟੀ ਜਗੁ ਅੰਧਲਾ ਦੀਸੈ ਚਾਰਿ ਬਿਚਾਰ ॥ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਸੁ ਮਾਰੀਐ ਝੂਠੇ ਜਗੁ ਪਤੀਆਰ ॥ ੧੫੧ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੫੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸਹੈ ਸਾਚੇ ਕਉ ਧਾਵੈ ਝੂਠੇ ਜਗ ਪਤੀਜਾਇ ॥ ਝੂਠਾ ਬਪੁੜਾ ਨਾ ਲਹੈ ਰਹਿਓ ਬਿਲਖਾਇ ॥ ੧੫੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਝੂਠੇ ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨੁ ॥ ਜੋ ਕਹੁ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਾ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੫੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੫੫ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੫੬ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੫੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੫੮ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੫੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੬੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੬੧ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੬੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੬੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੬੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੬੫ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੬੬ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੬੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੬੮ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੬੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੭੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੭੧ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੭੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੭੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੭੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੭੫ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੭੬ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੭੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੭੮ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੭੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੮੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੮੧ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੮੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੮੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੮੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੮੫ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੮੬ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੮੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੮੮ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੮੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੯੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੯੧ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੯੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੯੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੯੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੯੫ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੯੬ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੯੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੯੮ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੧੯੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੦੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੦੧ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੦੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੦੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੦੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੦੫ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੦੬ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੦੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੦੮ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੦੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੧੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੧੧ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੧੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੧੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੧੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੧੫ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੧੬ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੧੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੧੮ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੧੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੨੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੨੧ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੨੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੨੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੨੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੨੫ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੨੬ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੨੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੨੮ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੨੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੩੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੩੧ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੩੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੩੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੩੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੩੫ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੩੬ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੩੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੩੮ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤਾ ਕਉ ਤਤੀ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੩੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸਾ

ਨਹਦਾਲਾ॥੧੮੭॥ਕਬੀਰਖੂਬਖਾਨਾ ਖੀਚਰੀਜਾਮਾਹਿਆ॥ਮੂਲਜੁ ਨਾਹੋਰਾਰੋਟੀਕਬਨੇਗਲਾਕਟਦਾ
ਫੈਕਉ ਨਾ॥੧੮੮॥ਕਬੀਰਗੁਰਾਲਾਗਾਤਬਜਾਨੀਐਜਿਹੋਮੋਹਤਨੁਤਾਪਾਹਰਖਸੋਗਜਾਨੀਐਪੁਨੀ
ਤਬਹੀਆਪੋਆਪਾ॥੧੮੯॥ਕਬੀਰਰਾਮਰਤਨਮਨਮਾਹਿਲੇਜੁਹੋਰਾਮਾਹਿਏਕੁਬਿਚਾਰੁਜੋਈਰਾਮ
ਸਭੁਕੋਹੈਤਹੀਜੋਈਕਉਤੁਹਾਰਾ॥੧੯੦॥ਕਬੀਰਰਾਮੋਰਾਮਹੁਕਹਾਬੋਮਾਹਿਬੋਲਨਾਏਕਮਨੇ
ਕਹੀਮੀਲੇਗਾਇਆਏਕਸਮਾਨਾਏਕ॥੧੯੧॥ਕਬੀਰਰਾਮਾਰਸਮਾਧਰਸਮੇਵੀਆਹਿਹਰੀਕੀ
ਮੇਵਾਨਾਹੀਤੇਘਾਮਰਤਨਸਾਰਖੇਵੁਤਬਸਹਿਤੇਨਾਹੀ॥੧੯੨॥ਕਬੀਰਰਾਮੀਗਾਹਾਬਾ
ਦੁਰਾਬਹਰਾਹੁਆਕਾਨਾਪਾਵੁਤੇਪਿੰਗੁਲਾਹੁਆਮਾਮਿਆਸਾਤੇਗੁਰਬਾਨਾ॥੧੯੩॥ਕਬੀ
ਰਸਤਿਗੁਰਸੁਰਮੇਬਾਹਿਆਬਾਨੁਏਕੁਲਾਗਤਹੀਰਿਦੈਮਾਹਿਪਾਰਿਆਪਰਾਕਲੇਜੇਹੂਪੀ॥
ਕਬੀਰਨੈਰਮਾਸਥੂਦਆਸਦੀਪਗਿਈਬੁਮਾਂਬਿਕਾਰਾ॥ਥੋਨਿਗਤਿਓਇਆਨਦੀਹੋ
ਗਈਬੁਤਛਾਰਾ॥੧੯੫॥ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੁੰਦਆਕਾਸਤੀਨੀਕੁਮਿਲਾਇਆਮਲਾਇਆਨਿਰਮਿ
ਆਨੇਪਾਰਿਗਇਏਨਾਨਿਵਾਰਿਜਾਇ॥੧੯੬॥ਕਬੀਰਹਮਤਨਤੇਚਉਜਾਇਬਿਚਾਰੀਮੋਹਿਮਿਲਿਆ
ਖੁਦਾਇ॥ਜਸੋਈਮੁਝਸੋਈਉਲਰਹਾਹਿਆਤੁਮੈਕਿਨਦੂਰਮਾਈਜਾਹਿ॥੧੯੭॥ਕਬੀਰਹਮਨਹ
ਵੈਹੋਈਹੈਹੋਇਗੈਆਵੈਜਾਇਬਾਰਿਕਬੀ ਨਾਸਾਂਈਮੁਝਮਾਹਿਹੈਮੈਆਖਤਮੁਖਹੁਨਬੇਲੇਪੀਰ
॥੧੯੮॥ਕਬੀਰਜੀਅਜੁਮਾਰਹਿਜੋਰੁਰਤੁਕਹਤੇਹਹਿਕੁਲੁਹਲਾਲੁ॥ਦਫਤਰੁਦਈਜਬਕਾਢਿਹੈ
ਹੋਇਗਾਕਉਨਹਵਾਲੁ॥੧੯੯॥ਕਬੀਰਜੋਰਦੀਆਜੁਲਮੁਹੈਲੇਇਬਾਬਖੁਦਾਇਦਫਰ
ਕੁਲੇਖਾਨੀਕਸੇਮਾਰਮੁਹੈਮੁਹਿਖਾਇ॥੨੦੦॥ਕਬੀਰਲੇਖਾਦੇਨਾਸੁਹੇਲਾਜਉਦਿਲਸਾਚੁਹੋਇ
ਉਸੁਸਾਚੇਦੀਬਾਨੂਮਹਿਪਲਾਕਪਲੈਹੋਇ॥੨੦੧॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਅਰੁਅਕਾਸਮਹਿਦੁ
ਇਰੰਗਈਕਰਤਾਸਭਹੀਮਾਹਿ॥ਪਾਪਪੁਨਨਾਦੋਊਕਰਮਹਿਫਲੁਦੁਹੂਕੋ
ਨਾਹਿ॥੨੦੨॥ਕਬੀਰਮੇਰਾਮੁਝਮਹਿਮਹਿਮੁਝਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਮੁਹਿਆਪਨਪਹਿਚਾਨਿਆ
ਤਬਹੀਤੇਸਾਹਿਬੁਸੁਜਾਨਾ॥੨੦੩॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਰਹੀਮਾਏਕਕਹਨਮਾਹਿਦੁਇਭੇਦ॥ਪੰਡਿਤਜੋਨਾ
ਮਹਿਬਿਰਵੈਤਾਕੇਹਿਰਦੈਅਨੇਕ॥੨੦੪॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਰਹੀਮਾਏਕਹੈਦੂਜਾਕਹਤਕੁਰਾਨ॥ਕਹੈ
ਕਬੀਰਦੋਊਭੂਲਹੀਮਤਏਕੈਠਾਹਿਠਾਨ॥੨੦੫॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਜੀਅਹੁਕਹੂਜਾਇ॥ਜਹਾਜਾਇਤਹਾ
ਜੈਰਹਿਆਇ॥੨੦੬॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਵਸਤੁਹੈਜੋਜੋਜਾਨਹਿਲੇਇ॥ਜਿਨਹੀਜਾਨਾਠਗਿਰਹਿ
ਤਿਨਿਕਛੂਨਪਾਇ॥੨੦੭॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਰਮਿਰਹੁਤੁਮਹਿਜਗਤਕੇਉਪਕਾਰ॥ਜੀਅਪਿੰਡਪ੍ਰਾਨ
ਅਰਥਸਭਦੇਹਿਰਹੈਸਿਰਜਨਹਾਰ॥੨੦੮॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਰਮਿਰਹੁਤੁਮਹਿਜਗਤਕੇਉਪਕਾਰ॥
ਜਿਨਹਾਰਾਖੇਸਰਨਨਾਹਾਰ॥੨੦੯॥ਕਬੀਰਘਾਲੀਪੀੜੇਤਮਾਤੇਗੁਰਕਲੀਏਛੁਡਾਇ॥ਹਰਸੁਰਬ
ਲੀਭਾਵਤੋਇਆਜਾਇ॥੨੧੦॥ਕਬੀਰਟਾਲੇਟੋਲੈਦਿਨੁਗਇਆਜੋਮਾਗਹਿਸੋਈਦੇਇ
ਲਾਭਾਹੀਕਾਰਣਿਪੁਨਿਮੂਲੁਜਾਇ॥੨੧੧॥ਸਲੋਕ॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਰਾਮਕੋਮੁਤੀਆਮੇਰੋਨਾਉ॥
ਗਲਹਿਹਮਾਰੈਕਛੂਨਬਸੈਤਉਜਸੁਗਾਵਉਗਾਉ॥੨੧੨॥ਸਲੋਕ॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕਦਮਬਰਖਾ
ਜੁਗਹਿਜੁਗਾਹਿ॥ਤਿਯੋਂਪਾਪੀਦੋਖੀਭਗਤਸੁਰਾਹਿਸੁਰਾਹਿ॥੨੧੩॥ਸਲੋਕ॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਰਾਮਕੋ
ਮੁਤੀਆਮੇਰੋਨਾਉ॥ਗਲੇਹਮਾਰੈਕਛੂਨਬਸੈਤਉਜਸੁਗਾਵਉਗਾਉ॥੨੧੪॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਰਾਮਕੋ
ਮੁਤੀਆਮੇਰੋਨਾਉ॥ਗਲਹਿਹਮਾਰੈਕਛੂਨਬਸੈਤਉਜਸੁਗਾਵਉਗਾਉ॥੨੧੫॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਰਾਮਕੋ
ਮੁਤੀਆਮੇਰੋਨਾਉ॥ਗਲਹਿਹਮਾਰੈਕਛੂਨਬਸੈਤਉਜਸੁਗਾਵਉਗਾਉ॥੨੧੬॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਰਾਮਕੋ
ਮੁਤੀਆਮੇਰੋਨਾਉ॥ਗਲਹਿਹਮਾਰੈਕਛੂਨਬਸੈਤਉਜਸੁਗਾਵਉਗਾਉ॥੨੧੭॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਰਾਮਕੋ
ਮੁਤੀਆਮੇਰੋਨਾਉ॥ਗਲਹਿਹਮਾਰੈਕਛੂਨਬਸੈਤਉਜਸੁਗਾਵਉਗਾਉ॥੨੧੮॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਰਾਮਕੋ
ਮੁਤੀਆਮੇਰੋਨਾਉ॥ਗਲਹਿਹਮਾਰੈਕਛੂਨਬਸੈਤਉਜਸੁਗਾਵਉਗਾਉ॥੨੧੯॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਰਾਮਕੋ
ਮੁਤੀਆਮੇਰੋਨਾਉ॥ਗਲਹਿਹਮਾਰੈਕਛੂਨਬਸੈਤਉਜਸੁਗਾਵਉਗਾਉ॥੨੨੦॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਰਾਮਕੋ
ਮੁਤੀਆਮੇਰੋਨਾਉ॥ਗਲਹਿਹਮਾਰੈਕਛੂਨਬਸੈਤਉਜਸੁਗਾਵਉਗਾਉ॥੨੨੧॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਰਾਮਕੋ
ਮੁਤੀਆਮੇਰੋਨਾਉ॥ਗਲਹਿਹਮਾਰੈਕਛੂਨਬਸੈਤਉਜਸੁਗਾਵਉਗਾਉ॥੨੨੨॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਰਾਮਕੋ
ਮੁਤੀਆਮੇਰੋਨਾਉ॥ਗਲਹਿਹਮਾਰੈਕਛੂਨਬਸੈਤਉਜਸੁਗਾਵਉਗਾਉ॥੨੨੩॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਰਾਮਕੋ
ਮੁਤੀਆਮੇਰੋਨਾਉ॥ਗਲਹਿਹਮਾਰੈਕਛੂਨਬਸੈਤਉਜਸੁਗਾਵਉਗਾਉ॥੨੨੪॥ਕਬੀਰਹਮਰਤਨੁਮੁਖਬੋਲਗੀ
ਜਮਨੈਤਾਮਸੁਗਾਨੁਰਤਨੁਹੋਏਵਦੂਬਿਰਲਾਸੰਤੁ॥੨੨੫॥ਕਬੀਰਹਮਰਤਨੁਮੁਖਬੋਲਗੀ

ਹੋਸਾਏਖੇਖਾਇਆ॥ਮਲਕੁਜਿਕੈਨੀਸੁਨੀਦਾਮੁਹੁਦਿਖਾਲੇਆਇਆ॥ਜਿੰਦਨਿਆਣੀਕਦੀਐਹੁਤਾਕੁਤ
ਨੂਕਹਾਏਸਾਹੋਲਿਖੇਨਰਸਨੀਜਿੰਦੂਸਮਝਾਇਆ॥ਜਿੰਦੂਦੁਹੁਦੀਮਲਕੁਦੁਖੁਲੈਜਾਸੀਪਰਵਾਣਿਆ॥ਆ
ਪਣਾਹਥੀਜੋਲਿਖੈਕੋਗਾਲਿਲਗੈਤੀਯਾਇਆ॥ਵਖਕੁਜਿਕੈਪੁਰਸਲਾਤੁਕੈਨੀਨਾਸੁਨੀਆਇਆ॥ਫਰੀਦਾਕੈ
ਨੂੰਪਵੈਦੀਈਖਦਾਨਆਪੁਮੁਹਾਇਆ॥ਫਰੀਦਾਦਰਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਨਲਭਣਿਆਂਕੁਰਿਆ॥ਕਿਨੈ
ਓਨਾਈਪੋਟਲੀਕੋਵੈਦੈਦਾਖਾਤਿਆ॥ਗਾਇਕੁਨਾਬੁਪੈਕੁਨੀਤੁਹੋਵੀਦਾਖਾਆਗੁਮੁਹਾਇਆ॥ਜਾਂਈਮੇ
ਲੈਗਾਕੀਤਾਨਾਹੀਤੁਹੋਵੀਦਾਖਾਆਹਿ॥੩॥ਫਰੀਦਾਜਨੇਜਾਣਾਤਿਲਥੇਤੂਵੈਸੀਆਲਿਬੁਕਰੁਹੀਆਜਨ
ਜਾਸਹੁਨੈਫੁਟੂਥੇਂਮਾਲਹੁਹੀਆਖੁਜੇਜਾਣਾਲਾਖੂਫਿਜਲਾਪੀੜੀਆਈਕੀਹਿ॥ਤੇਜੇਦੂਬੁਮੈਨਾਂਹਿ
ਸਭੁਜਗੁਸਿਠਾਈਦਿਸੈ॥੪॥ਫਰੀਦਾਜੇਤੂਅਕਲਸਤੀਫੁਕਥੇਖੀਖੁਕਥੇਖੀਆਪਨਾਨੋਗੀਦਾਨਾ
ਹਿਆਜੋਰੀਦਾਫੁਰਿਦੇਖੁ॥੫॥ਫਰੀਦਾਜੋਤੈਮਾਰਨਿਮੁਮੂੰਹਿਆਂਨਾਮੁਮਾਰੇਪੁੰਮਿਆਂਆਪਨਦੇਪਾ
ਰਿਨਾਈਮੇਖੋਪੈਰਤਿਨਾਦੇਕੂੰਮਿਆ॥੬॥ਫਰੀਦਾਜਾਂਰੂਖੁਘਣਦੇਫੁੰਡੂਤਾਂਪੰਖੀਸਿਉਛਾਵਾ
ਈਕੀਨਿਜਾਂਫੁਲਿਆਤਾਂਲਥਿਆਂਅਗੈਫਲ॥੭॥ਦੇਖੁਫਰੀਦਾਜੋਬੁਥੀਆਦਾਤੀਹੋਈਵੁਰਾ॥ਅਗਹੁਦੇਫੁਲਾ
ਹਿਆਸਿਪੈਹੁਥਾਹਿਆਤੁਰਿ॥੮॥ਦੇਖੁਫਰੀਦਾਜਿਥੈਆਸਕਤਿਹੋਈਤਿਤਾ॥ਸਾਂਈਥਾਨਾਹੀਆਖੁਆਪਣੇ
ਦੇਣਹਾਰਹੀਮੇਰਿਸ੍ਰਾ॥੯॥ਫਰੀਦਾਅਖੀਦੇਖਿਪਤੀਜੀਆਸੁਛਿਜੁਚਿਰੀਜੇਰੋਵਣਾ॥ਸਾਈਪਕੀਟੀ
ਆਈਆਹੋਰਕਰੇਦੀਵੈਣ॥੧੧॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੀਜਿਨੀਨਰਾਵਿਆਧਉਲੀਗਲੇਹੋਇ॥ਕਰਿਮਾਲੀ
ਸਿਉਪਿਰਤੜੀਰੋਗੁਨਦੇਲਾਹੋਇ॥੧੨॥੫੩॥ ਫਰੀਦਾਕਾਲੀਮਾਹਿਬੁਸਦਾਜੇਜੇਰੋਚਹਿਤਿਵੈਰੋ
ਆਪਣਾਲਾਇਆਆਪਣਾਮੁਹਲਗਾਈਜੇਥੈਭਾਵੈਤੇਥੈਜਾਹਿ॥ਏਹੁਪਿਰਮੁਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜੇਵੁਣੈ
ਤੈਦੇਹਿ॥੧੩॥ਫਰੀਦਾਜਿਨਕੇਨਿਕੇਫਿਰਜਗੂਮੇਹਿਆਜਿਤੇਲੋਫਿਰੈਮੋਹਿ॥ਕਜਲਰੇਖਸਹਾਇਆ
ਪੰਖੀਸੁਇਬਹਿਠਾ॥੧੪॥ਫਰੀਦਾਰੂਤੁਨੇਆਇਆਜੰਞਰੋਹਿਆਸੜੀਦੇਇਆਜਿਨੇਸੋਵੁਨਿਦੀਹਾ
ਇਆਜਿਨਿਤੁਹੇਰਹਿਹਿਰੁ॥੧੫॥ਫਰੀਦਾਚਾਲਥੀਪਿਪਹੁਚੀਦਰੁਜਾਨੇਜਾਂਮੈਦੂਰਿ॥ਜਿਨੀਵਾਦਿਆਪੈਰ
ਤਿਨੀਸਿਰਿਦੁਖਾਂਕਾਪੂਰਿ॥੧੬॥ਫਰੀਦਾਲਾਬਥਰੂਕੋਹਿਆਲਬੁਤਰੂਪੁਰਿਆਲਬੁਤਰੂਪੁਰਾਨੋ॥ਕਿਤਰਾਂਮੁਹਿਆਉਪਰੀਹੋਹਿ॥੧੭॥

ਧਾਰਖਆਰੀਬੋਲਿਲੇ॥ਕੋਈਆਖਿਮੀਲੈਕੋਗਾਹਕੀ॥ਕੋਮਹਗੋਮੋਲਿ॥੨੨੫॥ਕਬੀਰਗਆਮ
ਮਜਾਰਿਓਕਹੀਪਾਲਿਓਕਹੁਕੂਰੇਬਾ॥ਬੀਏਦੀਮਾਹੋਮਰਿਰਹੁਈਕਬੈਬਾ॥੨੨੬॥
ਕਬੀਰਆਪੀਕੇਰੇਮਾਟੁਕੇਪਲੁਪਲੁਗਈਬਿਹਾਇ॥ਅਜੀਆਲੁਨਹੋਂਗੁਈਜਮਈਆਮਾ
ਮਾਆਇ॥੨੨੭॥ਕਬੀਰਤਰਫਰਫੁਪੀਗਆਮੋਹਲਫੁਪੀਬੈਰਾਗੁ॥ਛਾਹਿਆਰੂਪੀਜਾਯੁਜੋ
ਨਿਰੁਜਿਆਬਾਦੁਬਿਬਾਦੂ॥੨੨੮॥ਕਬੀਰਐਸਾਈਜੀਜਿਬੋਈਬਿਬਾਹਾਮਾਸਫੁਲੀਤਾ॥ਸੀਤਲਛਾ
ਹਿਆਗਹਿਫਲਪੰਖੀਕੇਲਕਰੰਤ॥੨੨੯॥ਕਬੀਰਦਰਸਨਰੂਪਕੁਰੂਪਰਾ॥ਸਬਦਸੁਰੂਪਾਵਿਚਾਰ
ਜੀਵੈਤਾਮੁਖੀਤਲਥੇਹਿਸਾਵਣਹਾਰ॥ਬਰਖਾਸੁਫਲਜੀਪਿਰਾਈਮੇਲਾਵਾ॥ਕਬੀਰਸਾਧੂਸੰਗੀਪਰਾਪਤੀ
ਲਿਖਿਆਹੋਇਲਿਲਾਟ॥੨੩੦॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਮੇਲਤੁਨਮਾਰਦਾਘਾਟ॥੨੩੧॥ਕਬੀ
ਰਏਕਮੂੰਹੀਆਧੀਰੀਆਧੀਪੈਂਤੈਆਧਾਰਗਤਨਸੇਤੀਗੋਸ॥ਤੇਜੋਕੀਨੇਸੋਲਵਾ॥੨੩੨॥
ਕਬੀਰਗੁੰਗਾਮਾਹਲੀਸੁਰਾਪੁਨੈਜੋਪਾਨੀਖਾਇ॥ਤੀਰਥਬਾਸਕਰੀਏਤੈਸਜੋਕਰੀਐਗਾਇ
ਜਾਂਹਿ॥੨੩੩॥ਨੀਚੇਲੋਈਕਰਿਰਹੁਉਲੇਸਾਜਨਘਟਮਾਹਿ॥ਸਬੁਰਸਖੇਲਉਪੀਆਸਪੁ
ਕੀਸੀਲਖਾਦੁਉਨਾਹਿ॥੨੩੪॥ਆਗਨਮਾਹਉਸਹਿਆਰੀਤੁਆਨਿਰਖਤਰਹੋਜੀਉਜੀਵੈ
ਲੋਇਨਕੋਉਕਰਉਸਭੁਘਟਦੇਖਉਪੀਉ॥੨੩੫॥ਸੁਨਸਖੀਪਿਆਮਹਿਜੀਉਬਸੈਜੀਆ
ਹਿਬਸੈਕੇਪੀਉ॥ਜੀਉਪੀਉਬੁਝੁਉਨਹੀਘਟਮਾਹੋਜੀਉਪੀਉ॥੨੩੬॥ਕਬੀਰਬਾਮਨ
ਗੁਰੂਹੈਜਗਤਕਾਗੁਰਨਾਹਕਾਗੁਰੁਨਾਹਿ॥ਅਰਾਝਿਓਰਾਝਿਕੈਖਾਇਓਮੁਖਾਚਾਰਉਬੇਦ
ਮਾਹਿ॥
੨੩੭॥ਹਰਿਹੈਖਾਂਡੁਰੇਤੁਮਹਿਬਿਖਰੀਹਾਥੀਤੁਨਜਾਇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਿਗੁੜੁਦੀਆ
ਮੁਖਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੨੩੮॥ਕਬੀਰਜਉਉਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੋ
ਮਰੀਜੀਸੁਨੁਸਾਹਿਰੋ॥ਤਉਹਉਇਹੈਖਾਇ॥੨੩੯॥ਕਬੀਰਜਉਉਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੋਮਰੀਪਾਵੈਸੇਰੀਖੇਲੁ॥
ਕਾਡੀਸਰਸਉਪੋਲਿਕੈਨਾਖਿਓਖਰੁਈਕਰੇਲੁ॥੨੪੦॥ਝੂਠਿਮੂਠਿਝੂਠੇਪਹਿ
ਝੂਠੇਤੇਝੂਠਾਮਿਲਿਆਆਤੁਗੀਨਾਤੁ॥ਕਬੀਰਨਾਮਾਸਤਿਪੁਰਾਪਾਇਓਓਥੈਕੁਲੁਗਵਾਇਆਗਾਵਾਰਿ॥
ਗੀਤਿਕਬੀਰਜੀਉ॥ਕਬੀਰਸੋਈਮੁਖੁਧੋਇਪਾਈਐਜਿਹਿਮੁਖਿਕਹੀਐਰਾਮੁਰਾਮੁ॥ਏਕੁਮਾਰੀਦੁਇਮਾਰਗਚਲੈਤੀਨਿਖੜੇਤਹਕੀਕਾਮੁ॥
ਜਿਨਕੇਨਾਹੀਨਾਵਣੋਤਿਨਕਾਉਚਾਨੀਚੁਨਾਮੁ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤਿਨਕੀਸਰਣੀਪਾਵਹਿਤਿਨਹੀਜੈਸਾਕੁ॥੨੪੧॥

ਸਿਣੀਪਈਅਤੋਲਵੀਕੋਇਨਹੋਸੀਮਿਤ੍ਰ॥੫੭॥ਫਰੀਦਾਰੂਪਮਾਸੁਨਲਾਇਮਰਗਸਤ੍ਰਾ
ਣਿਓਰਿਤੇਧਾਰੀ॥ਸਾਈਜਾਣਇਸਮਾਲਿਜਿਵੈਗੀਤੁਉਂਦੈਵਾਰਾ॥੫੮॥ਤਲਿਲਹਿਗਈਆਂਧੰਖੀ
ਆਜਿਤੇਰੀਵਸਾਏਰਲਾ॥ਫਰੀਦਾਸਾਰੰਗਰਤਿਆਡੁਤੇਰਾਚਲਾਂਚਲਦੇਵਲਾਇਕਸਾ॥੫੯॥ਫਰੀਦਾ
ਜੋਨੀਕੁਮੀਲਾਸਿਗੁਲਦੇਮਨੂੰਵਿਸਾਰਿ॥ਮਤੂਸਹੁਪੀਂਘੀਦੂਰਥਾਰਿ॥੬੦॥ਫਰੀ
ਦਾਸਾਹਿਥਵੀਟਰਿਚਫਕੀਦਿਲਣਦੀਆਹਿਬੁਰਾਂ॥ਦਰਦੇਜੋਲੇਤੀਮੇਰੁਧਾਈਜੀਗਾਂਹੀ॥
੬੧॥ਫਰੀਦਾਕਲੇਮੇਤੁਧਪਵੈਕਲਾਂਮੇਤੁਧੁ॥ਗੁਰਮੁਖੀਤੁਮੈਮੇਕੁਕੇਹਰਦੇਸੁਸਾਦੁ
੨॥ਤੁਧਰੀਤੋਇਨਪਲਵੈਜੇਜਾਇਟੁਥੀਦੇਹਿ॥ਫਰੀਦਾਜੇਤੂਤਾਹਿਕਿਰਥਦੀਝੁਰੇਦੀਝੁਰੇਹਿ॥੬੨॥
ਜਾਕੂਆਗੀਤਾਡਾਉਦੀਵਾਤੰਆਸੇ॥ਫਰੀਦਾਸੋਪਹਿਹੁਤਾਉਹਰਿਕੂਆਗੀਨਖੀਐ॥੬੩॥
ਕਲਰਕੇਗਿਛਪੜੀਆਇਉਬਸੇਹੰਸ॥ਫਿਰਿਚੂਘੇਤੂਨਿਪੀਹਹਿਉਡਣਹਾਰੇਤਿਸ॥੬੪॥ਤਿਤੁ
ਉਤੁਰਿਕੇਪੈਪਾਇਆਲੋਫਰੀਦਾਰਾਹਣਜਾਣਾ॥ਰਾਹਬਖਲੇਕਾਲਜਾਣਦਾਪੈਸੁਨਕੇਯਾਖਾਣਾ॥੬੫॥
ਫਰੀਦਾਇਟਾਜੇਰਾਣੇਰੁਝਿਸਟੂਲਕੀੜਾਲਾਨੂੰਓਮਾਜੇ॥ਤੁਧੁਆਜੁਗਦਾਪਰਾਂਇਕਰੂਪਾ
ਆਪਾਸਿ॥੬੬॥ਫਰੀਦਾਡੁਖੀਆਪੜੀਸਟੂਵੈਨਹੀਟੁਟੀਨਾਗਰਲਜਾ॥ਅਜਰਾਈਲਫਰੇਸਤਣੇ
ਘਰਿਨਾਹੀਅਜ੍ਹ॥੬੮॥ਫਰੀਦਾਡੁਖੀਆਪੜੀਘਰੀਮਹੈਨਹੀਟੁਟੀਨਾਗਰਲਜਾ॥ਜੇਸਜਣਤੁਝਿਹ
ਕੁਥੇਸੋਕਰੇਉਆਵਹਿਅਜ੍ਹ॥੬੯॥ਫਰੀਦਾਥੋਕੜੇਨਢਾਕਾਕੂੜਿਆਥੋਕੜੇਰਹਲੀਰੀਤਿ॥ਰਬਹੀ
ਜਾਲਿਨਆਇਆਪਿਜੇਵਖਤਮਸੀਤਿ॥੭੦॥ਫਰੀਦਾਦੁਨੀਆਦੋਸੁਜਾਂਮੈਦੋਸੁਨਾਹਿ॥ਜੋਮੈਸੁਝਹਾਂਨਿਵਾਜਹੁ
ਰਿ॥ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵਹਿਸੋਸਿਰੁਕਪਿਪੁਤੁਹਾਰਿ॥੭੧॥ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਕੀ
ਜੈਕਾਂਇ॥ਫਰੀਦਾਜੋਗੁਸਾਂਈਨਾਵਈਐਬਾਲਣਸੀਏਥਾਇ॥੭੨॥ਫਰੀਦਾਕਿਥੈਤੇਮਾਪਿਆਜੈਨੇ
ਤੂਮੇਪਾਇਆਤਿਨੀ॥ਤੂਕਿਤੁਰਿਆਘਰਿਰਹੀਆਇਕਰਿਸਾਹਿਬਸੰਮ੍ਹਾਲਿ॥੭੩॥ਫਰੀਦਾਮਨਮੇਦਾਨਹੀ
ਦੇਹੇਵਿਚਿਬੇਲਾ॥ਅਗੈਮੁਹਾਲਿਨਆਵਈਜਿਨਸੀਦੀਬੁਝਿ॥੭੪॥ਸਲੋਕ॥ਫਰੀਦਾਖਾਕ
ਰੂਖਲਣੁਸਹੁਖਲਣੁਵੈਰੁਜਿਸਦੀਬੁਰਾਈਨਾਹਿ॥ਮੰਦਾਕਿਸਹੀਨਾਗਈਆਪੈਮੋਹਿਤੁਸਾਹਿ॥੭੫॥
ਫਰੀਦਾਜੋਦਿਹਿਨਾਲਾਲਾਕੁਪਿਆਜੇਗਲੁਕਪਾਹਿਚੁਖਾ॥ਪਵਣਾਕਿਣਹਿਤਿਮਾਸੇਸਹਸਾਨਹੀ
ਤੀਦੁਖਾ॥੭੬॥ਚਥਣਚਲਣਰਤੰਨਮੋਸੁਨੀਅਰਬਾਹਿਗਾਏਹੰਨੇਮੁਤੀਘਾਜਸੇਜਾਨੀਭਲਿਗਏ॥

੭੭॥ਫਰੀਦਾਬੁਢੇਰਾਬੁਲਾਕਿਗੁਜੁਸਾਮਾਕਿਨਹੁਜਾਣਿਦੇਤੀਰੇਗੁਨਲਗਾਈਪਲੈਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇ॥੬੮॥
੭੮॥ਫਰੀਦਾਪੰਖਪਰਾਣੀਟੂਕੀਸੁਤਾਵਾਗਾ॥ਨਕੁਬੋਕੜਿਵੰਜੀਸੁਥਹਾਜਿਪਿਖੁਜਲਣਕੁਕਾਰਿਸਾ
ਜ੍ਹ॥੭੯॥ਫਰੀਦਾਦਾਤਿਕੜਬੂਰੀਵੈਡੀਐਜੋਸਿਰਿਆਮਲੈਨਭਰਿਆਪਲੈਨਕੁਕਾਰਿ॥ਸੰਜੋਕੂਆਖੁ
॥੮੦॥ਫਰੀਦਾਜਾਨਿਆਜਾਨਿਆਦੁਖੁਮੁਝੁਕੂਦੁਖੁਸਬਾਇਐਜਗ॥ਊਚੇਚਢਿਕੈਦੇਖਿ
ਆਤੁਝਾਥਿਪਰਿਏਹਿਆਅਗਿ॥੮੧॥ਸਲੋਕ॥ਫਰੀਦਾਕੂੰਮਿਰੰਗਾਵਣੰਕਿਮੰਝਿਵਸਿਮੁਲਾਬਾਹਰਾ॥
ਜੋਜਨਪੀਰਨਿਵਾਜਿਆਵਿਦਾਅਕੀਅੰਛਿਨਲਾਬਾਹਰਾ॥੮੨॥ਸਲੋਕ॥ਫਰੀਦਾਕੂੰਮਰੁਸਹੁਦਾਣਿਆ
ਸੁਣਿਆਕਿਨੈਨਾਹਿ॥ਫਿਰਲੇਕੜੇਦੇਖੀਆਪਾਈਅਕਿਜੋਨਾਹਿਪਚੇਨਹਾ॥੮੩॥ਕੰਧੀਦਿਠਾਰੁਹਣਾ
ਕੁਰੀਕੇਖਾਣੇਦਾਰੁਣਾ॥ਜੋਧਰਿਰਬਰਜਨਾਇਦਾਰੁਹਣਾਤਿਨਾਰੁਰੀਕੁਣੇ॥੮੪॥ਫਰੀਦਾਰੁਖਾਂਸਾਨੜੀ
ਚੁਰਾਇਆਸੁਲਸੇਤੀਰਾਤਿ॥ਵਤਨਾਖੁਲਸੇਪਾਤੜੀਬੇਤਾਕਪਰਹਾਤਿ॥੮੫॥ਲਿਖੀਲਿਖੀਲਿਖਣਹਾਰੇ
ਫੋਧੀਕੋਰੇਹੋਈ॥ਬੇਤੇਨੇਕਪਰੁਲਿਖਿਆਕੋਰੇਜੋਪਾਤਲੁਨਹੋਸੁਚੇਤ॥੮੬॥ਫਰੀਦਾਗਾਲੀਸੁਜਸਜਲੀ
ਹਥਿਕਦੇਫੁੰਦੇਦੀਨਾਲਜਾ॥ਸਾਥਖਾਂਜੋਉਮਾਲੀਹਹਿਕਦੇਨਿੰਨਾਪਿਰੀ॥੮੭॥ਫਰੀਦਾਇਹੁਤੁਲੁ
ਉਕਾਨਿੰਨਰਿਤੁਖੀਐਕੁਪੁਨਾ॥ਕਿਨੀਬੁਜੇਟੇਰਹਾਂਕਿਤੀਰੁਵੀਪਉਡੂਨਾ॥੮੮॥ਫਰੀਦਾਰਬਖਜੂ
ਰੀਪ੍ਰਕਿਆਆਖਿਅਖਲੀਵੈਲਿਜੋਜੋਵੈਦੀਹਹਿਸਾਚੇਖੁਦਾਇ॥ਦੇਖੁਭਰਮਹਹਿਪੈਰਿਜੋ
ਕਾਪਿਜਰੁਬੀਆਰਤੀਆਆਖੁਰਿਹਿਗਆ॥ਅਜੇਸੁਰਬਜਲਬਹੁਰੰਗੀਦੇਖੁਬੀਏਦੇਭਾਗ॥੯੦॥ਫਰੀ
ਫਰੀਦਾਛੈਲਾਇਆਸਗਲਾਆਇਆਸਾਹੁਦੂਇਕਨਾਮਾਰੈਹੁਪਿਰਦੇਖਨਕੀਆਸਾ॥੯੧॥
ਪਿਆਕਾਗਾਚੁੰਞਿਨਪਿਜਨਬਸੈਤਊਤਰਿਨਾਹੀਜਾਸਿ॥ਤਪਿਜਰੇਮੇਰਬਸਜਹੁਮੇਰਾਸਾਸੁਨਤਿਦੂਖਾਸਿ॥
੯੨॥ਫਰੀਦਾਗੈਰਨਿਆਕੀਜਰੁਕਰੇਨਿਆਹਿਆਰਿਆਉ॥ਸਰਪਰਮੈਥੋਂਆਵਣਾਸਰਦਰੁਨਰੁ
ਰੁਹਿਆਹਾਹੁ॥੯੩॥ਇਨੀਜੋਹੀਂਦੇਦਾਹਿਆਕੇਤੀਲਾਲਿਗਾਈਫਰੀਦਾਲੋਕਆਖੈਆਪਣੀ
ਮੈਆਪਣੀਪਈ॥੯੪॥ਆਪੁਸਵਾਰਹਿਮੈਮੈਮਾਰਿਸਹਿਮੈਮਿਲਿਆਸਚੁਸੋਹਿ॥ਫਰੀਦਾਜੋਤੂਮੈਰਾਤਿ
ਹਿਰਤਾਹਿਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਹੋਇ॥੯੫॥ਫਿਰੀਧੀਉਂਤੇਰੂਖਕਾਨਿਰਵਰਕੂਕੈਨਾਹਿ॥ਫਰੀਦਾਜੋਰੁਮੈਕਰਣਾ
ਖੀਮੈਕਿਤੁਕਾਰਣਿਆਹੀਨੀਕਾ॥੯੬॥ਫਰੀਦਾਸਲੋਕਨਿਸਖਣਦਾਰਹਿਗਏਦੇਸਾਆਈਆਡਾਹਿ॥ਜੋਗੰ
ਜੋਨਿਆਣੀਆਬਹਸਨਿਰੂਆਸਿ॥ਆਖੀਜੇਖੰਞੀਦਰੀਂਤਬਖਣੁਅਜਰੰਕਾਲਿ॥੯੭॥ਫਰੀਦਾਮ

ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਗੋਵਿਦਰੂਪੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਧਾਮੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਵਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਿਜ ਗਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਕਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਸਤਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਸੋਭ ਹੈ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪਰਧਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਸਿਧਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਸਿਧਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਿਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਸਾਧਨਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਤਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਤਿ ਕਰਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਅਭਿ ਨਾਸੀ ਹੈ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਹਜੂਰਿ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਕੂੜੁ ਚ

॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗਮਾਲਾ ॥

ਰਾਗੁਏਕੁਸੀਓ ਪੰਚਬ੍ਰਹਮਰਾਗਾ ਸੀਓ ਅਲਾਪਹਿਆ
ਠਉਨਦਨਾ ਪ੍ਰਥਮ ਮਹਰਾਗ ਬੈਰਉਵੈਕਰਹੀ ਪੰਚਰਾਗਨੀਸੰਗਿ
ਉਚਰਹੀ ਪ੍ਰਥਮ ਮਹੈਰਵੀਬਿਲਾਵਲੀ ਪੁੰਨਿਆਸਾਰੀਗਾਵਹਿਬੈਗਲੀ
ਪੁਨਿਅਸਲੇਖੀਕੋਰਈਬਾਰੀ ਏਏਕੋਰਉਕੀਪਾਚਉਨਾਰੀ ਪੰਚਮਹਰਖਹਾਦਿਸਾ
ਖਸੁਨਾਦਹਿ ਬੈਗਲਅਮਪਮਾਧਵਰਾਗਹਿ ॥੧॥ ਲਲਤਬਿਭਾਸ ਲਣਤਗਾਵਹੀਅਪੁਨੀ
ਅਪੁਨੀਕੁੰਤਿ ॥ ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਕੋਰਵਕੇਗਾਵਹਿਗਾਇਨਪਾਤ੍ਰ ॥੧॥ ਦੂਤੀਆਮਾਲਕਉਸਕੁਅਲਾਪ
ਹਿ ॥ ਸੰਗਰਾਗਨੀਪਾਚਉਬਾਪਹਿ ॥ ਸੋਹੁਤਕਰੀਅਰੁਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ॥ ਗੰਧਾਰੀਸੀਹੁਤੀਉਚਰੀ ॥ ਧ
ਨਾਸਰੀਏਪਾਚਉਗਾਈ ॥ ਮਾਲਕਰਾਗਕਉਸਕੁਸੰਗੀਲਾਈ ॥ ਮਾਰੂਅਸਤਅੰਗਮੇਵਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਥਲਭੈ
ਹੁਤਕਉਸਕੁਉਰੁਆਖੁਉਖਟਅਉਰੁਉਰਾਨਦਗਾਏ ॥ ਅਸਟਮਾਲਕੁਉਸਕੁਸੰਗਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਖੁਸੀ
ਆਏ ਅਉਹੈਂਹੈਲਪੰਚਨਾਰਿਸੰਗੀ ॥ ਅਸਟਸੁਤ ॥ ਉਨਹਿਤਰਾਨਕਲੋਲਕੁਗਾਏ ॥ ਨਰਾਇਨਰਾਮਿਲਾਵਹੀ ॥
੧ ॥ ਤੇ ਲੈਗੀਦੇਵਕਰੀਆਏ ॥ ਬਸਿਤੀਮਿਦੂਰਸੁਹਾਏ ॥ ਸਰਸਅਹੀਰੀਲੈਚਾਰਜਨਾ ॥ ਸੰਗੀਲਾਏਪ
ਹਉਂ ॥ ਸੂਰਮਾਨੈਦਚਾਸਕਰਿਆਏ ॥ ਤਿਨਾਂਬੈਂਬਮੰਗਲਨਸੁਹਾਏ ॥ ਸਰਸਬਜਾਨਅਉਆਹਿਬਿਨੋਦ
ਗਾਵਹਿਸਰਸਬਸੰਤੁਲਮੋਦ ॥ ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਮੋਕਹੇਸਵਾਰੀ ॥ ਪੁਨਿਆਈਦੀਪਕਕੀਬਾਰੀ ॥ ॥
ਕਛੇਕੀਪਟਮੰਜਰੀਟੋੜੀਕਰੀਅਲਾਪੀ ॥ ਕਾਮੋਦੀਅਉਗੁਜਰੀਸੰਗਦੀਪਕਕੇਬਾਪੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਲਿਕਾ
ਕੁੰਤਲਅਉਰਾਮਾ ॥ ਕਮਲਲਕਸਮਛੰਪਕਕੇਨਾਮਾ ॥ ਗਾਉਂਗਮਅਉਕਾਨਰਾਕਲਾਨਾ ॥ ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਦੀ
ਪਕਕੇਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭਭਿਮਲੈਸਿਰੀਰਾਗਵੈਗਾਵਹਿ ॥ ਪਾਚਉਸੈਗ ਬੈਰੰਗਬਨਾਵਹਿ ॥ ਬੈਰਾਰੀਕਰ
ਨਾਟੀਧਰੀ ॥ ਗਾਵਹੀਗਾਵਹਿਆਸਾਵਰੀ ॥ ਤਿਹਪਾਛੈਸੋਧਪੁਰੀਅਲਾਪੀ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗਸਿਉਪਾਚਉ
ਬਾਪੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਲੂਸਾਰਗਸਾਗਰਾਅਉਰਗੋਂਡਗੀਗੀਰਾ ॥ ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਸੀਰਾਗੁਕੇਗੀਤਕੁਕਹਤੀਰਾ
॥ ੧ ॥ ਖਸਟਮਮੋਪਰਾਗਵੈਗਾਵਹਿ ॥ ਪਾਚਉਸੀਰਾਗਬੈਰੰਗਨਲਾਵਹਿ ॥ ਸੋਰਠਿਗੋਡੁਮਲਾਰੀਧੁਨੀ ॥
ਪੁਨਿਗਾਵਹਿਆਸਾਗੁਨਗੁਨੀ ॥ ਊਚੇਸੁਰਿਸੁਹਉਪੁਨਿਕੀਨੀ ॥ ਮੋਪਰਾਗਜਿਉਪਾਚਉਚੀਨੀ ॥ ੧ ॥

ਬੈਰਾਧਰਗੜਧਰਕੇਦਾਰਾਜਬਲੀਧਰਨਟਅਉਜਲਧਰਾਪੂਰਿਗਾਵਹਿਸੈਕੜਅਉ-
ਜੈਆਮਾਨੋਘਰਾਗੁਪੁਰਖਕੇਨਾਮਾਪੈਘਰਿਸਟਰਾਗਉਨਗਾਏਸੰਗਰਾਗਨੀਤੀਸਾਸਤ੍ਰੇ
ਪੁਰੁਰਾਗੀਨਕੇਅਨਾਰਹਰਸਬੀਸਾਪੈਘਰਿ॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥

